

155-84077

๗๖๖๑๘

๗, 3

ผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี

ปริญญานิพนธ์

ของ

ธีระ ชัยยุทธบรรยง

12 พ.ธ. 2533

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว

มกราคม 2533

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

170947

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

..... don n ประธาน

(ศ.ดร. ผ่องพรรณ เกิดทิพย์)

..... ฐิติมา ชวนะชนันท์ กรรมการ

(อาจารย์สุภาพร ชวนะชนันท์)

คณะกรรมการสอบ

..... don n ประธาน

(ศ.ดร. ผ่องพรรณ เกิดทิพย์)

..... ฐิติมา ชวนะชนันท์ กรรมการ

(อาจารย์สุภาพร ชวนะชนันท์)

..... พล.ร.ท. นันทิยา นันทิยา กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผศ.ดร. กาญจนา หาสิตะพันธ์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... ฐิติมา ชวนะชนันท์ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศ.ดร. สมพร บัวทอง)

วันที่ 31 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2533

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของศาสตราจารย์ ดร. ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ อาจารย์สุภาพร ณะชานนท์ ที่ได้ให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กาญจนา หาสิตะพันธุ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันเพ็ญ หงส์ประยูร และรองศาสตราจารย์กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณคุณวัฒนา ดั่งวงษะ คุณประสพศรี เขาวรัตน์ และคุณเสาวณีย์ ภักศุนยาภัย เจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรการศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ที่กรุณาช่วยพิมพ์แก้ไขต้นฉบับในทุกครั้งที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ คณาจารย์ โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา และขอขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองครั้งนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ใหญ่ คณาจารย์ โรงเรียนปิยะบุตร และขอขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปิยะบุตร ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองเครื่องมือนำไปใช้

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ที่ช่วยเหลือและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา

ท้ายที่สุด ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ พี่น้อง ที่ให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือตลอดระยะเวลาของการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้

ธีระ ชัยยุทธวรยาง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้า	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดการแนะแนว	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน	9
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการแนะแนว	12
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ	14
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัว	22
งานวิจัยในประเทศ	22
งานวิจัยภายนอกประเทศ	24
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	28
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	28
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	29
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	34
วิธีจัดการทำกับข้อมูล	36

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า	40
	สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	40
	ผลการศึกษาค้นคว้า	40
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	49
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	49
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	50
	การดำเนินการทดลอง	50
	การวิเคราะห์ข้อมูล	51
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	52
	อภิปรายผล	53
	ข้อเสนอแนะ	56
	บรรณานุกรม	58
	ภาคผนวก	65
	ประวัติย่อของผู้วิจัย	249

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 เปรียบเทียบคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง	41
2 เปรียบเทียบคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการ สอนโดยใช้ชุดการแนะนำ	43
3 เปรียบเทียบคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการ สอนแบบปกติ	45
4 เปรียบเทียบคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ภายหลังการทดลอง	47
5 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ	79
6 เปรียบเทียบคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการ ทดลอง	247
7 เปรียบเทียบคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการ ทดลอง	248

บทที่ 1

บทนำ

บทนำ

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย สติปัญญา สังคมและอารมณ์อย่างรวดเร็ว เป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต เป็นวัยที่กำลังจะผ่านจากความเป็นเด็กเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ มีความต้องการเป็นตัวของตัวเอง ต้องการอิสรภาพ ต้องการปกครองตนเอง มักทำอะไรตามความคิดเห็นของตนเอง ซึ่งบางครั้งไม่มีเหตุผลหรือไม่คำนึงถึงผลที่จะตามมาภายหลัง อีกทั้งบางครั้งคิดว่าตนเป็นผู้ใหญ่แล้ว ทั้งนี้เพราะวัยรุ่นยังขาดความรู้ และประสบการณ์ในชีวิต แต่มีความต้องการจะทดลองหาคำตอบด้วยตนเองจึงมักทำอะไรผิดพลาดอยู่บ่อยครั้งจนทำให้เกิดความยุ่งยากใจเกี่ยวกับการเรียน การเล่น การทำงาน ตลอดจนการปรับตัวและการวางตัวต่อเพศตรงข้าม/สุขชาติ โสภประยูร และวราณี โสภประยูร. 2520 : 69 - 70) นอกจากนี้ บุญสม มาร์ติน (2528 : 139) ได้กล่าวถึงบทบาทในการเข้าสังคมของวัยรุ่นว่า แตกต่างไปจากเมื่อครั้งเป็นเด็ก เพราะผู้ใหญ่ไม่ได้มองวัยรุ่นเป็นเด็กอีกต่อไป วัยรุ่นจึงต้องพยายามปรับตัวด้วยการเรียนรู้โดยเลียนแบบผู้ใหญ่ แต่พฤติกรรมที่วัยรุ่นแสดงออกมานั้น บางครั้งก็เหมาะสมบางครั้งก็ไม่เหมาะสม ทำให้วัยรุ่นเกิดความรู้สึกปั่นป่วนหรือขัดแย้งในใจอยู่เสมอ

สำหรับการคบเพื่อนต่างเพศของวัยรุ่นนั้น ธนพร วัฒนะโรจนภิญโญ (2518 : 86) ได้ให้ความเห็นว่า วัยรุ่นต้องการคบเพื่อนต่างเพศ ชอบทำกิจกรรมทางสังคมร่วมกับเพื่อนต่างเพศที่ถูกใจ ชอบอยู่ใกล้ชิดกับเพื่อนต่างเพศ บรรดาจะคบเพื่อนต่างเพศที่ถูกใจ ต้องการให้เพื่อนต่างเพศสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับเสนอ อินทรสุภศรี (2524 : 37) ที่กล่าวว่า ปัญหาหนึ่งที่เกิดขึ้นในจิตใจของวัยรุ่นก็คือ ความรู้สึกสนใจเพศตรงข้ามคือเมื่ออายุ 14-16 ปี วัยรุ่นทั้งเพศชายและเพศหญิงต่างสนใจซึ่งกันและกัน หากทางที่จะได้ใกล้ชิดกันได้พูดได้คุย และร่วมเล่นร่วมงานกัน แต่ละเพศต่างก็พยายามที่จะกระทำตนเพื่อให้เพศตรงข้ามสนใจ นิยมชมชอบและพอใจตน จึงได้มีการแสดงออกมานในลักษณะ

ต่าง ๆ กัน เช่น การรู้จักรักสวयัร้งาม รู้จักแต่งตัว การแสดงจริตกิริยา การพูดจาหรือการแสดงท่าทีต่าง ๆ บางคนอาจแสดงออกในด้านที่เหมาะสม แต่บางคนอาจแสดงออกในด้านไม่เหมาะสม หยาบคาย หรือโลดโผน ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาต่อสังคมได้ ส่วนกรมวิชาการ (2528 : 103) ได้ระบุเกี่ยวกับวัยรุ่นไว้ว่า เมื่อเด็กย่างเข้าสู่วัยรุ่น อารมณ์จะเปลี่ยนแปลงไป เพราะสภาพทางร่างกายมีการเปลี่ยนแปลง ทำให้วัยรุ่นมีความสนใจเพศตรงข้ามมากขึ้น หลายคนเริ่มมีทัศนคติเรื่อง การแต่งตัวและรู้จักรักสวयัร้งาม บางคนใส่เครื่องประดับต่าง ๆ เพราะต้องการเป็นที่สนใจและยอมรับจากเพื่อนต่างเพศ และจากการที่วัยรุ่นได้มีโอกาสรู้จักคุ้นเคยกับเพื่อนต่างเพศ จะทำให้วัยรุ่นได้เรียนรู้ความแตกต่างและความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนต่างเพศ การวางตัวต่อเพื่อนต่างเพศ รวมทั้งมารยาทและความประพฤติของเพื่อนต่างเพศ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้ปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศได้ง่ายขึ้น แต่ต้องอยู่ในขอบเขตที่เหมาะสม รู้จักหักห้ามใจมิให้ประพฤติดูผิดทางเพศ ในทางตรงกันข้ามวัยรุ่นที่มีปัญหาในการปรับตัว เมื่อเวลาอยู่ต่อหน้าเพื่อนต่างเพศมักจะแสดงความรู้สึกกระดากอาย หรือกังวลใจอยู่บ่อย ๆ ไม่ทราบวิธีปฏิบัติตนที่เหมาะสม วางตัวไม่ถูกไม่ว่าจะเป็นเรื่องการพูดจา กิริยาท่าทาง หรือความประพฤติอื่น ๆ ซึ่งมักเกิดขึ้นกับนักเรียนในโรงเรียนที่เป็นชายล้วนหรือหญิงล้วน

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม (2518 : 56 - 59) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับความต้องการของวัยรุ่นว่า วัยรุ่นมีความต้องการที่จะให้ผู้อื่นยอมรับในความสามารถและความเป็นชาย-หญิงของตน ทั้งจากเพศเดียวกันและเพศตรงข้าม ต้องการปรับตัวให้เข้ากับหมู่คณะ เพื่อนต่างเพศ และผู้ใหญ่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง แต่ในบางครั้งก็ไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ได้ ทำให้วัยรุ่นเหล่านี้เกิดความขัดแย้งในใจ คับข้องใจ หงุดหงิด โกรธง่าย ประหม่าเมื่อต้องพบหรือติดต่อกับเพศตรงข้าม รู้สึกลำบากใจในการพูดคุยหรือทำงานร่วมกันกับเพื่อนต่างเพศ ทั้ง ๆ ที่ตามความเป็นจริงแล้วความพึงพอใจ สนใจ ต้องการติดต่อกับเพื่อนต่างเพศเป็นธรรมชาติที่แท้จริงของวัยรุ่น นอกจากนี้ วันเพ็ญ บุญระกอบ (2520 : 64 - 66) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับวัยรุ่นว่า ถึงแม้วัยรุ่นจะต้องการเป็นอิสระ และต้องการเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น ในขณะเดียวกันเมื่อมีปัญหา ก็ยังต้องการคำแนะนำจากผู้ใหญ่ ฉะนั้นผู้ใหญ่ควรจะต้องเอาใจใส่ ดูแล และทำความเข้าใจวัยรุ่น พยายามช่วยให้เขาสร้างฐานะในตัวเอง และดำเนินไปในทางที่ตนประสงค์ได้อย่างถูกต้อง สำหรับปัญหาที่มักพบในวัยรุ่น คือ ปัญหาทางเพศ ซึ่งเกิดขึ้นเนื่องจากความไม่แน่ใจในการคบหาเพื่อนต่างเพศ

ความกลัวพ่อแม่ คำสั่งสอน ข้อยห้ามต่าง ๆ ความอายหรือความรู้สึกต่ำต้อยถ้าไม่มีเพื่อนต่างประเทศ สิ่งเหล่านี้อาจทำให้วัยรุ่นประพฤติดิโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์

ฉวีวรรณ สุพันธ์ไพธาราม (2527 : 32) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับวัยรุ่นว่าเนื่องจากวัยรุ่นทุกคนปรารถนาจะเป็นที่รักและได้รับความสนใจจากเพื่อนต่างประเทศ และเมื่อเข้าสังคมกับเพื่อนต่างประเทศแล้ว บางคนก็จะเกิดความว่านงใจ บางคนเกิดความประหม่า บางคนเจียบขี้มึน เก็บตัว ครุ่นคิด หาหนังสือเรียงร้อยมาอ่าน สนใจตำรา นักกีฬา นักร้อง และเพื่อนต่างประเทศที่ถูกใจ พฤติกรรมเหล่านี้จะสะท้อนภาพได้เป็นอย่างดีถึงการอบรมเลี้ยงดู ความผูกพันในครอบครัว ความผูกพันกับสังคม ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีบทบาทอย่างยิ่งต่อการชักนำเด็กให้อยู่ในกรอบวินัยที่เหมาะสม หรือกลายเป็นการทำผิดประเพณี นอกรีต ซึ่งสุกก่อนห่ม

ประติพันธ์ อุบมัย (2529 : 106) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างประเทศว่า ในระยะวัยรุ่นตอนต้นและในระยะต้นของวัยรุ่นตอนกลางทั้งเด็กชายและหญิงจะเป็นสมาชิกของกลุ่มใหญ่ และยังไม่ค่อยสนใจกันเป็นพิเศษนัก แต่ต่อมาความสัมพันธ์และลักษณะที่ต่างกันอย่างเห็นได้ชัดแตกต่างกันเนื่องจากความแตกต่างระหว่างเพศ ทำให้เด็กชายและหญิงเริ่มสนใจซึ่งกันและกันเป็นพิเศษ ประกอบกับความรู้ที่อ่านพบจากหนังสือหรือจากสื่อมวลชน ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเนื่องจากภูมิภาวะทางเพศ และการพบเห็นตัวอย่างการแสดงออกกระหว่างชายหญิงในภาพยนตร์หรือจากสังคมรอบตัว ทำให้เด็กวัยรุ่นอยากทดลองที่จะมีความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างประเทศ ซึ่งในระยะนี้ถ้าปล่อยให้เด็กมีอิสระเกินไปกว่าเหตุก็จะเป็นอันตรายต่อวัยรุ่นประพฤติดิบางอย่างขัดกับสังคมขึ้นได้

จากข้อความต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าวัยรุ่นมีความต้องการเป็นตัวของตัวเอง ต้องการอิสรภาพ ต้องการปกครองตนเอง ต้องการไปเที่ยวกับเพื่อนต่างประเทศ ต้องการความสนใจ ความใกล้ชิด ความรัก การยอมรับ จากเพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากเพื่อนต่างประเทศ วัยรุ่นชอบร่วมกิจกรรมหรือทำงานกับเพื่อนต่างประเทศที่ถูกใจ และรู้สึกสนใจเพศตรงข้าม พยายามกระทำตนให้เพศตรงข้ามสนใจนิยมชมชอบ จนบางครั้งเกิดความรู้สึกว่าว่านงใจ ปั่นป่วน หรือขัดแย้งใจ บางคนประหม่า เจียบขี้มึน เก็บตัว หรือแสดงโลดโผน หยาบคาย ทำให้เกิดปัญหาไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนต่างประเทศได้ ซึ่งปัญหาการปรับตัวนี้พบได้ทั้งวัยรุ่นชายและหญิง นอกจากนี้หากวัยรุ่นปรับตัวหรือปฏิบัติตนไม่เหมาะสม ขาดการควบคุมที่ดีพอ ก็อาจนำไปสู่การกระทำ

ที่ผิดประเพณี นอกรีต และชิงสุกก่อนห่าม

วิธีการสอนวิธีหนึ่งเพื่อพัฒนาการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศแก่นักเรียนวัยรุ่นนั้น คือ การสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว ทั้งนี้เพราะว่าชุดการแนะแนวเป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วยวิธีการต่าง ๆ ได้แก่ การทำงานกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ และการอภิปราย พร้อมทั้งมีอุปกรณ์ที่ใช้เป็นสื่อประสม (ทิพย์มาศย์ วัฒนศักดิ์. 2530 : 6) ซึ่งสื่อประสมสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนได้ จากการเรียนด้วยประสบการณ์ตรง หรือการรับรู้จากสิ่งที่เป็นรูปธรรม (ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2521 : 88) ดังผลการศึกษาของปริญดา บุญศิลาเลิศ (2520 : 46) กฤษณา จันทรวินาศ (2527 : 34) และทิพย์มาศย์ วัฒนศักดิ์ (2530 : 52) ซึ่งต่างได้ผลสอดคล้องกันว่า ชุดการแนะแนวเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะสร้างชุดการแนะแนวและศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2532 โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งเป็นโรงเรียนสหศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นี้ มีอายุระหว่าง 13-16 ปี ซึ่งเป็นช่วงที่อยู่ในวัยรุ่น สมควรจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ และจากการสำรวจเบื้องต้นของผู้วิจัย (2532) เกี่ยวกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่านักเรียนต้องการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ ในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้คือ การทักทาย ทักทาย การวางตัวและการแสดงกิริยาท่าทางให้เหมาะสม การให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การให้ความร่วมมือในการทำงานเป็นกลุ่ม การสร้างสัมพันธภาพ การร่วมแสดงความคิดเห็น การยอมรับความคิดเห็นและความสามารถของเพื่อนต่างประเทศ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวกับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศของนักเรียนก่อนและหลังการสอน

โดยใช้ชุดการแนะแนว

3. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนก่อนและหลังการสอนแบบปกติ

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวมีคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

2. นักเรียนมีคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศสูงขึ้น หลังจากได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว

3. นักเรียนมีคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศสูงขึ้น หลังจากได้รับการสอนแบบปกติ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะทำให้ผู้วิจัยทราบผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งเป็นโรงเรียนสหศึกษา และผลของการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อครูแนะแนวที่จะนำชุดการแนะแนวนี้นำไปใช้ในการพัฒนาการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนอื่น ๆ ที่มีสภาพคล้ายคลึงกันโรงเรียนบ้านหมี่วิทยา

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร เป็นนักเรียนชายและหญิงที่กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งเป็นโรงเรียนสหศึกษา ปีการศึกษา 2532 ที่มีคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศต่ำกว่าเบอร์ด์เซ็นโทลล์ 25 จำนวน 85 คน เป็นนักเรียนชาย 45 คน และนักเรียนหญิง 40 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชายและหญิงที่กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดสุพรรณบุรี ปีการศึกษา 2532 ที่มีคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 จำนวน 24 คน ได้มาโดยจำแนกประชากรออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มเพศชาย 45 คน และ กลุ่มเพศหญิง 40 คน แล้วจึงสุ่มอย่างง่ายจากประชากรและแต่ละกลุ่มให้ได้ นักเรียนชาย 12 คน และนักเรียนหญิง 12 คน จากนั้นผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่ง เพื่อเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 12 คน แต่ละกลุ่มประกอบด้วย นักเรียนชาย 6 คน และนักเรียนหญิง 6 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ วิธีสอนซึ่งแบ่งออกเป็น 2 วิธี ได้แก่

3.1.1 การสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว

3.1.2 การสอนแบบปกติ

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ชุดการแนะแนว หมายถึง เครื่องมือที่สร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1.1 คู่มือครู ซึ่งประกอบด้วยคำชี้แจงทั่วไป วัตถุประสงค์ วิธีการใช้ และเครื่องมือวัด เช่น แบบสอบถามการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ เป็นต้น

1.2 โปรแกรมการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว เรื่องการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ ประกอบด้วยข้อกิจกรรม วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ อุปกรณ์ และการประเมินผล

2. การปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนสามารถแสดงออกได้อย่างเหมาะสมในการคบเพื่อนต่างประเทศ ได้แก่ การไว้ใจจากที่เหมาะสม การแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสม การช่วยเหลือกัน และการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 การเข้าร่วมจากที่เหมาะสม เช่น การทักทาย พูดคุยกับเพื่อนต่างประเทศด้วยถ้อยคำสุภาพ การกล่าวคำขอบคุณเมื่อได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนต่างประเทศ การกล่าวคำชมเชยเมื่อเพื่อนต่างประเทศประสบความสำเร็จ การพูดกับเพื่อนต่างประเทศด้วยคำพูดไพเราะและน้ำเสียงนุ่มนวล

2.2 การแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสม เช่น การยิ้มแย้มแจ่มใส ไม่แสดงอาการเมินเฉยในขณะที่เพื่อนต่างประเทศพูดด้วย สบตา พยักหน้า รับฟังขณะที่เพื่อนต่างประเทศพูดด้วย ไม่กระซิบกระซาบและหัวเราะคิกคักเมื่อเพื่อนต่างประเทศเดินผ่าน ไม่เป่าปากเพื่อเรียกร้องความสนใจจากเพื่อนต่างประเทศ ไม่แสดงสีหน้าบูดบึ้ง หน้ามัว คิ้วแฉวมว ไม่แสดงความไม่พอใจเพื่อนต่างประเทศเมื่อเขากระทำการผิดพลาดโดยไม่เจตนา ไม่จู่โจมเพื่อนต่างประเทศทั้งต่อหน้าและลับหลังผู้คน ไม่กระโดดโลดเต้นหือฮา ส่งเสียงวิ๊ดวายเมื่อเพื่อนต่างประเทศทักทาย

2.3 การช่วยเหลือกัน เช่น การรับฟังปัญหาของเพื่อนต่างประเทศเมื่อเพื่อนต่างประเทศไม่สบายใจ การแสดงความเห็นใจเพื่อนต่างประเทศที่ถูกทอดทิ้ง การให้ความช่วยเหลือเพื่อนต่างประเทศที่กำลังเดือดร้อน การพูดปลอบใจเมื่อเพื่อนต่างประเทศท้อปสร

2.4 การทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ เช่น การร่วมแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ในการทำงานกับเพื่อนต่างประเทศ การรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนต่างประเทศขณะทำงานร่วมกัน การให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มกับเพื่อนต่างประเทศ การไกล่เกลี่ยขณะเกิดความขัดแย้งในการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ

3. ชุดการแนะแนวเรื่องการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ หมายถึง ๔ เครื่องมือที่สร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ คู่มือครูและใบแผนกการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวเรื่องการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ โดยใช้วิธีการต่าง ๆ เช่น การอภิปราย การรายงานเป็นรายบุคคล และรายงานเป็นกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ การแก้ปัญหา พร้อมทั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบได้แก่ วิดีทัศน์ แผนภูมิ และแผ่นโปสเตอร์ สำหรับชุดการแนะแนวเรื่องการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศนี้เป็นชุดการแนะแนวที่ใช้กับกลุ่มทดลอง

4. การสอนแบบปกติ หมายถึง วิธีสอนที่ผู้วิจัยใช้สอนนักเรียนกลุ่มควบคุมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ โดยใช้วิธีการบรรยายและซักถาม มีเนื้อหาและอุปกรณ์ เช่นเดียวกับกลุ่มทดลอง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้า

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดการแนะแนว

ความหมายของชุดการแนะแนว

ชุดการแนะแนว (รายงานการประชุมพิจารณาชื่อเรื่องเค้าโครงปริญญานิพนธ์. 2531 :

2) ประกอบด้วย (1) คู่มือครูซึ่งประกอบด้วย คำชี้แจงทั่วไป วัตถุประสงค์ วิธีการใช้ และ เครื่องมือวัด เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม เป็นต้น และ (2) โปรแกรม การสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวเรื่องการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ ประกอบด้วย ชื่อกิจกรรม วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ อุปกรณ์ และการประเมินผล

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ชุดการแนะแนวเรื่องการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ หมายถึง เครื่องมือที่สร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วย 2 ส่วนคือ คู่มือครู และโปรแกรมการสอนโดยใช้ ชุดการแนะแนวเรื่องการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ โดยใช้วิธีการต่าง ๆ เช่น การอภิปราย การ รายงานเป็นรายบุคคลและรายงานเป็นกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ การแก้ปัญหา พร้อมทั้งมีอุปกรณ์ ต่าง ๆ ประกอบ ได้แก่ วิกิทัศน์ แผนภูมิ และแผ่นโปสเตอร์ เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ พฤติกรรมตามวัตถุประสงค์

ชุดการแนะแนวเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสอนนักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และพัฒนาทั้งทางด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคม ในการใช้ชุดการแนะแนวนี้นี้ ประกอบด้วยวิธีการ ต่าง ๆ เช่น การอภิปราย การรายงานเป็นรายบุคคล การรายงานเป็นกลุ่ม การแสดงบทบาท สมมติ ฯลฯ และมีการใช้สื่อประสม เช่น วิกิทัศน์ แผนภูมิ แผ่นโปสเตอร์ สำหรับการสร้างชุดการ แนะแนวของการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับชุดการสอนเพื่อเป็น พื้นฐานในการสร้างชุดการแนะแนว ทั้งนี้เพราะว่าชุดการสอนเป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นโดยการใช้สื่อ ประสมที่สอดคล้องกับวิชา หน่วยการสอน และหัวข้อเรื่องเพื่อช่วยให้เกิดพฤติกรรมตามเป้าหมาย และ เกิดการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน

ความหมายของชุดการสอน

แคปเฟอร์และแคปเฟอร์ (Kapfer and Kapfer. 1972 : 3 - 10) ให้ความหมายของชุดการสอนว่า เป็นรูปแบบของการสื่อความหมายระหว่างครูกับนักเรียน ประกอบด้วยคำแนะนำให้นักเรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้บรรลุพฤติกรรมตามเป้าหมาย การรวบรวมเนื้อหาที่จะนำมาสร้างชุดการสอนนั้น ได้จากขอบข่ายความรู้ที่หลักสูตรต้องการให้นักเรียนได้เรียนรู้ และเนื้อหาเหล่านั้นจะต้องถูกต้องชัดเจนที่จะสื่อความหมายให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมตามเป้าหมายของการเรียนการสอน

ฮุสตันและคนอื่น ๆ (Houston and others. 1972 : 10 - 15) กล่าวว่า ชุดการสอนเป็นเทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างหนึ่งที่เป็นสื่อกลางให้เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ชุดการสอนจะมีรูปแบบต่าง ๆ กันออกไป แต่จะต้องประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ 5 ส่วน คือ คำชี้แจง จุดมุ่งหมาย การประเมินผลเบื้องต้น การกำหนดกิจกรรม และการประเมินผลครั้งสุดท้าย

กอร์ดอน (Gordon. 1973 : 10) กล่าวว่า ชุดการสอนเป็นชุดของวัสดุอุปกรณ์และกระบวนการเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่ประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐานได้แก่ ความมุ่งหมาย กิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผล

ฮาวอลล์ (Howall. 1973 : 127) อธิบายว่า ชุดการสอนจะต้องประกอบด้วย จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม รายการเนื้อหาวิชาและกิจกรรม หรือวิธีการที่จะทำให้นักเรียนบรรลุถึงพฤติกรรมขั้นสุดท้าย และวิธีการวัดผลความก้าวหน้าของเรียนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2521 : 55) ให้ความหมายของชุดการสอนว่า หมายถึง สื่อการสอนประสมที่จัดอย่างมีระบบให้สอดคล้องกับเนื้อหาและประสบการณ์ที่จัดให้ในแต่ละหน่วย เพื่อช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้

วาสนา ซาวหา (2522 : 55) ให้ความหมายของชุดการสอนว่า หมายถึงการใช้สื่อประสม เพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้อย่างกว้างขวาง และเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ โดยจัดเป็นชุดในลักษณะของหรือกล่อง

นอกจากนี้ นวสนง มังศรีสรรค์ (2530 : 5) กล่าวว่า ชุดการสอนหมายถึงเครื่องมือที่สร้างขึ้นโดยการใช้สื่อประสมที่สอดคล้องกับวิชา หน่วยการสอน และหัวเรื่อง เพื่อช่วยทำให้เกิดพฤติกรรมตามเป้าหมาย และเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ชุดการสอนประกอบด้วย คำชี้แจงในการใช้ชุดการสอน คู่มือครู และคู่มือนักเรียน

จากความหมายของชุดการสอนที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ชุดการสอนหมายถึงเครื่องมือที่สร้างขึ้นโดยการใช้สื่อประสมที่สอดคล้องกับวิชา หน่วยการสอน หัวเรื่อง วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหา และประสิทธิภาพที่จัดให้ในแต่ละหน่วย เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมตามเป้าหมาย

การสร้างชุดการสอน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2521 : 89 - 97) กล่าวว่า สื่อการสอนเป็นระบบการนำวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการมาช่วยในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และการใช้สื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดคือ การจัดสื่อการสอนที่เริ่มจะมีบทบาทต่อการเรียนการสอนทุกระดับ มีหลักเกณฑ์วิธีการสร้างดังนี้

1. กำหนดหมวดหมู่ เนื้อหา และประสิทธิภาพ
2. กำหนดหน่วยการสอน โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยการสอน
3. กำหนดหัวเรื่อง
4. กำหนดเกณฑ์และหลักการให้สอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่อง โดยสรุปแนวความคิดสาระ และหลักเกณฑ์ที่สำคัญเอาไว้ เพื่อเป็นแนวทางการจัดเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องกัน
5. กำหนดวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง เป็นวัตถุประสงค์ทั่วไป และวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
6. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม สำหรับกิจกรรมการเรียนนี้ หมายถึง กิจกรรมทุกอย่างที่ให้ผู้เรียนปฏิบัติ ซึ่งจะเป็นแนวทางการเลือกและผลิตสื่อการสอน
7. กำหนดแบบประเมินผล ในการประเมินผลนั้นต้องประเมินผลให้ตรงกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมโดยใช้แบบสอบเกณฑ์ เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าหลังจากผ่านกิจกรรมการเรียนมาเรียบร้อยแล้ว

แล้ว นักเรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

8. เลือกและผลิตสื่อการสอนให้สอดคล้องกับ "หัวเรื่อง" และวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยแยกเป็นหมวดหมู่ตามลำดับหัวเรื่อง
9. ทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอน โดยคำนึงถึงหลักการที่ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการ เพื่อช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุผล
10. นำชุดการสอนไปใช้

คุณค่าของชุดการสอน

เปเร็ง กุญท์ (2518 : 2) กล่าวถึง คุณค่าของชุดการสอนไว้ดังนี้

1. ทำให้การเรียนรู้ของนักเรียนมีประสิทธิภาพ เพราะชุดการสอนที่สร้างขึ้น ได้รับการวิเคราะห์ระบบ มีการตรวจแก้ไขอย่างดี
 2. ทำให้การเรียนรู้มีความสมบูรณ์และมีมาตรฐานอย่างทั่วถึง เพราะเป็นบทเรียนที่สำเร็จอยู่ในตัว
 3. ผู้เรียนเป็นผู้ทำกิจกรรมด้วยตนเอง และได้เรียนตามความสามารถ ความสนใจ หรือความต้องการของตนเอง
 4. ช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครูและคุณภาพของการเรียนได้
 5. ให้ความสะดวกแก่ครูผู้สอน จะช่วยให้ครูมีความมั่นใจในการสอน
- ส่วนชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2521 : 174 - 175) ได้กล่าวถึงคุณค่าของชุดการสอนไว้เช่นเดียวกัน คือ
1. ช่วยให้ผู้สอนถ่ายทอดเนื้อหาและประสบการณ์ที่สลับซับซ้อนและมีลักษณะเป็นนามธรรมสูง ซึ่งผู้สอนไม่สามารถถ่ายทอดด้วยการบรรยายได้ดี
 2. ช่วยเร่งความสนใจของนักเรียนต่อสิ่งที่กำลังศึกษา เพราะชุดการสอนจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนของตนเองและสังคม
 3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจ แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

4. ช่วยสอนความพร้อมและความมั่นใจแก่ผู้สอน เพราะชุดการสอนผลิตไว้เป็นหมวดหมู่สามารถหยิบไปใช้ได้ทันที

5. ทำให้การเรียนการสอนของผู้เรียนเป็นอิสระจากอารมณ์ของผู้สอน ชุดการสอนสามารถทำให้ผู้เรียนเรียนได้ตลอดเวลา ไม่ว่าผู้สอนจะมีความขัดข้องทางอารมณ์มากน้อยเพียงใด

6. ช่วยให้การเรียนเป็นอิสระจากบุคลิกภาพของผู้สอน เนื่องจากชุดการสอนทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้แทนครู ผู้เรียนสามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพจากชุดการสอนที่ได้ผ่านการทดสอบประสิทธิภาพมาแล้ว

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอนดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการสร้างชุดการสอนเป็นการนำวัสดุอุปกรณ์และวิธีการต่าง ๆ ที่มีลักษณะเป็นสื่อประสมจัดไว้เป็นระบบให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและมีการทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนก่อนที่จะนำไปใช้ ดังนั้นชุดการสอนจึงสามารถช่วยเราความสนใจของผู้เรียนและทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพ จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอนผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางในการสร้างชุดการแนะแนวและนำชุดการแนะแนวที่สร้างแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ก่อนนำไปทดลองใช้แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้อีกครั้งหนึ่ง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการแนะแนว

ปริญดา บุญศิลาเลิศ (2520 : 45) ได้ทำการทดลองใช้ชุดการแนะแนวอาชีพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนทพมสารคาม "ทพมอศุสวิทยา" จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 60 คน เป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน กลุ่มทดลองได้รับการแนะแนวอาชีพโดยใช้ชุดการแนะแนวอาชีพ กลุ่มควบคุมได้รับการแนะแนวอาชีพแบบเดิมที่ทางโรงเรียนปฏิบัติอยู่แล้ว ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการแนะแนวอาชีพโดยใช้ชุดการแนะแนวอาชีพนี้ มีคะแนนเฉลี่ยปัญหาในการเลือกอาชีพแต่ละด้านต่ำกว่าเมื่อยังไม่ได้ได้รับการแนะแนวด้วยชุดการแนะแนวอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และต่ำกว่านักเรียนที่ได้รับการแนะแนวอาชีพโดยวิธีเดิมที่เคยได้รับอยู่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กฤษฎา จันทรวีภาศ (2527 : 34) ได้ทำการทดลองใช้ชุดการแนะแนวอาชีพกับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทพศิรินทร์ จำนวน 70 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 35 คน กลุ่มควบคุม 35 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนวด้วยชุดการแนะแนวอาชีพ ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนวด้วยวิธีปกติ ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยชุดการแนะแนวอาชีพ มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องอาชีพสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นอกจากนี้ ทิพย์มาศย์ วัฒนศักดิ์ (2530 : 52) ได้ทำการทดลองใช้ชุดการแนะแนวอาชีพ ที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มทดลอง 15 คน และกลุ่มควบคุม 15 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวอาชีพ กลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบปกติ ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวอาชีพ มีการตัดสินใจเลือกอาชีพสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จินดาภรณ์ อังสุวรมชาติ (2525 : 62) ได้ทำการทดลองใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กรุงเทพมหานคร จำนวน 70 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 35 คน กลุ่มควบคุม 35 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนวด้วยชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพ ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนวด้วยวิธีบรรยาย ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนว โดยใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพมีคะแนนปัญหาในการเลือกอาชีพทุกด้านต่ำกว่า ก่อนได้รับการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กมล ประทีปธีรพันธุ์ (2530 : 76) ได้ศึกษาผลของการใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวตามหลักสัปปุริสธรรม เพื่อพัฒนาคุณธรรมด้านสัปปุริสธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา จังหวัดนครปฐม ผลปรากฏว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวตามหลักสัปปุริสธรรมมีคุณธรรมด้านสัปปุริสธรรมสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นวลสง มังตรีสารค์ (2530 : 43) ได้ศึกษาผลของการใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวเรื่องสังคหวัตถุ 4 ที่มีต่อคุณธรรมด้านสังคหวัตถุ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน

เทพศิรินทร์ กรุงเทพมหานคร ผลปรากฏว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอน กิจกรรมแนะแนว เรื่องสังคมวัตถุ 4 มีคุณธรรมด้านสังคมวัตถุ 4 เพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวหรือชุดการสอน กิจกรรมแนะแนวสามารถช่วยลดปัญหาในการเลือกอาชีพ พัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องอาชีพ พัฒนาการตัดสินใจเลือกอาชีพของผู้เรียน และพัฒนาคุณธรรมของผู้เรียน ได้สูงขึ้นกว่าการใช้วิธีการสอนแบบปกติ

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ

ความหมายของการปรับตัว

คำว่าปรับตัว นี้ผู้เริ่มใช้คนแรกคือดาร์วิน (Darwin) เขากล่าวไว้ว่า สิ่งมีชีวิตที่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาวะแวดล้อมของโลกที่เต็มไปด้วยภัยอันตรายต่าง ๆ ได้เท่านั้นที่จะดำรงอยู่ได้ ต่อมานักจิตวิทยาได้นำคำว่า "adaptation" มาใช้แล้วให้ชื่อใหม่ว่า "adjustment" (นิภา นิธยาน. 2520 : 8)

ลาซารัส (Lazarus. 1969 : 17 - 18) กล่าวถึงการปรับตัวของมนุษย์ว่าเป็นไปตามแรงผลักดันสองอย่างคือ (1) แรงผลักดันภายนอก ซึ่งหมายถึงข้อเรียกร้องอันเกิดจากสภาพแวดล้อมและสังคม และ (2) แรงผลักดันภายในซึ่งหมายถึง แรงกระตุ้นอันเกิดจากสภาพทางสรีระภายในร่างกายและจากประสบการณ์ทางสังคมที่ได้เรียนรู้ในอดีต

มอสโควิทซ์ และออร์เกิล (Moskowitz and Orgel. 1969 : 305) ให้ความหมายของการปรับตัวไว้ว่า หมายถึงการปรับตัวพฤติกรรมของแต่ละบุคคลให้เข้ากับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากความต้องการ แรงจูงใจ และนิสัยของแต่ละบุคคลไปในทางใดทางหนึ่ง นอกจากนี้ความเปลี่ยนแปลงนั้นขึ้นอยู่กับโอกาส ความต้องการ และข้อจำกัดของสิ่งแวดล้อมด้วย

กิลเมอร์ (Gilmer. 1971 : 73) อธิบายว่า การปรับตัวเป็นกระบวนการที่มนุษย์มีปฏิกิริยาโต้ตอบสิ่งแวดล้อมรอบตัว เป็นการปรับตัวเข้ากับปัญหา รวมถึงการปรับสภาพปัญหาที่เป็น

อยู่ให้เข้ากับความต้องการด้วย

โคลแมน และแฮมเมน (ผ่องพรรณ เกิดทิพย์. 2530 : 69 ; อ้างอิงมาจาก Coleman and Hammen. 1964 : 69) ให้ความหมายของการปรับตัวไว้ว่า หมายถึง ผลของความพยายามของบุคคลที่พยายามปรับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแก่ตนเอง ไม่ว่าปัญหานั้นจะเป็นปัญหาด้านบุคลิกภาพ ด้านความต้องการ หรือด้านอารมณ์ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม จนเป็นสภาพการณ์ที่บุคคลนั้นสามารถอยู่ได้ในสภาพแวดล้อมนั้น ๆ และถ้าบุคคลนั้นปรับตัวแล้ว และสามารถอยู่ในสภาพแวดล้อมนั้น ๆ ได้อย่างมีความสุข แสดงว่าบุคคลนั้นมีสุขภาพจิตดี

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2524 : 180) กล่าวว่า การปรับตัว หมายถึง กระบวนการที่บุคคลพยายามปรับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแก่ตนเอง ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านอารมณ์ ปัญหาด้านบุคลิกภาพ และปัญหาด้านความต้องการให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมจนเป็นสภาพการณ์ที่ตนสามารถทนอยู่ได้ในสังคมหรือสภาพแวดล้อมนั้น ๆ

อรรถัย ชื่นมนุษย์ (ม.ป.ป. : 11) กล่าวว่า การปรับตัว คือปฏิบัติการของคนที่รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมนั่นเอง คนแต่ละคนจะพยายามค้นหาให้ได้สิ่งที่ต้องการให้สำเร็จถึงจุดหมายแต่ละอย่างที่เขาวางไว้ พยายามให้ความหวังลุล่วงไปสมความปรารถนา แต่ขณะเดียวกันคนก็จะอยู่ใต้อิทธิพลและความกดดันของสิ่งแวดล้อมให้ประพฤติปฏิบัติในแนวทางใดแนวทางหนึ่ง แล้วแต่สภาพการณ์ กาล-เทศะหนึ่ง ๆ ไป ดังนั้นการปรับตัวจะรวมถึงการปรองดองไกล่เกลี่ยความต้องการส่วนตนให้สอดคล้องกับความต้องการของสิ่งแวดล้อมด้วย

จากคำจำกัดความดังกล่าวสรุปได้ว่า การปรับตัว เป็นกระบวนการที่บุคคลพยายามปรับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองเพื่อให้สามารถอยู่ในสภาพแวดล้อมนั้น ๆ ได้อย่างมีความสุข

สาเหตุของการปรับตัว

วารินทร์ สายโฮบเอื้อ (2522 : 159 - 160) กล่าวถึงสาเหตุของการปรับตัวว่าอาจเกิดจากสิ่งต่อไปนี้

1. ไม่สามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานของตนได้ ซึ่งอาจเป็นเพราะอุปสรรคที่เนื่องมาจากตัวเองหรือผู้อื่น มีผลทำให้บุคคลเกิดความไม่สบายใจ และความคับข้องใจ นักจิตวิทยา

ได้แบ่งความต้องการพื้นฐานของบุคคลไว้หลายอย่างด้วยกัน โดยเฉพาะมาสโลว์ (Maslow) ได้จัดลำดับความต้องการของมนุษย์ออกเป็นขั้นต่าง ๆ ดังนี้

1.1 ความต้องการด้านร่างกาย

1.2 ความต้องการความปลอดภัย

1.3 ความต้องการความรักและความเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ เช่น ต้องการความรัก ความอบอุ่น การมีส่วนร่วมรับผิดชอบในกิจการต่าง ๆ ตลอดจนการเข้าร่วมเป็นสมาชิกในหมู่คณะ

1.4 ความต้องการได้รับการยกย่องนับถือ เช่น ต้องการชื่อเสียง เกียรติยศ ความร่ำรวย ฐานะทางสังคม การยอมรับนับถือตนเอง และการยอมรับจากสังคม

1.5 ความต้องการลึกลงการแห่งตน หรือต้องการเข้าใจในตนเองอย่างถ่องแท้ เข้าใจความเป็นจริงของชีวิตและสรรพสิ่งทั้งหลาย ต้องการใช้พลังความสามารถของตนเองให้เต็มที่เพื่ออุทิศตนให้เป็นประโยชน์แก่วิทยาการและมวลมนุษย์ ซึ่งเป็นความต้องการที่อยู่เหนือความต้องการเกี่ยวกับชื่อเสียง เกียรติยศ ความร่ำรวย หรือการกระทำเพื่อตนเอง

2. เกิดจากความขัดแย้ง ความขัดแย้ง หมายถึง การที่บุคคลไม่สามารถจะตัดสินใจเลือกกระทำทั้งสองได้ในขณะเดียวกันแต่จะต้องเลือกกระทำเพียงอย่างเดียวมี 3 ลักษณะ

2.1 ความขัดแย้งในทางบวก เป็นความขัดแย้งที่เกิดจากการที่จะต้องเลือกเพียงอย่างเดียว ในสิ่งที่ตัวเองชอบเท่า ๆ กัน ตั้งแต่ 2 - 3 อย่างขึ้นไป ยิ่งชอบมากทุกอย่างยิ่งเลือกยากกว่าจะเลือกได้ก็ต้องใช้เวลาแม้จะเลือกแล้วก็ยังเสียดายสิ่งที่ไม่สามารถเลือก

2.2 ความขัดแย้งในทางลบ เกิดจากการที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งต้องเลือกในสิ่งที่ไม่ชอบ ตั้งแต่ 2 - 3 อย่างขึ้นไป จะไม่เลือกก็ได้ไม่ได้ เลือกไปแล้วก็ไม่สบายใจเพราะสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นตนเองไม่ชอบเลย แต่ก็ต้องเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง

2.3 ความขัดแย้งในทางบวกและลบ เกิดขึ้นในกรณีสิ่งต่าง ๆ หรือบุคคลหรือสัตว์ที่ต้องเลือกนั้นทั้งถูกใจและไม่ถูกใจในระดับที่เท่า ๆ กันทั้งหมดตั้งแต่ 2 อย่างขึ้นไป แต่ก็ต้องเลือกเพียงอย่างเดียว

ลักษณะของการปรับตัวที่ดี

ทินดอลล์ (Tindall. 1959 : 76) กล่าวถึง ลักษณะของการปรับตัวที่ดีโดยทั่วไปไว้

7 ประการ คือ

1. รักษาไว้ซึ่งความสมบูรณ์ของบุคลิกภาพ โดยสามารถผสมผสานความต้องการของตนเองกับพฤติกรรมที่แสดงออกเพื่อสนองความต้องการนั้น โดยที่พฤติกรรมดังกล่าวต้องเข้ากันได้กับสิ่งแวดล้อม
2. ประพฤติปฏิบัติตามบทสัดานของสังคม
3. ปรับตัวเข้ากับสภาพความเป็นจริง
4. มีความมั่นคง
5. มีวุฒิภาวะ
6. มีอารมณ์ในลักษณะปกติเสมอ คือ สามารถควบคุมอารมณ์ไม่ให้พุ่งชนไปกับสิ่งแวดล้อมภายนอก
7. มองสังคมในทัศนะที่ดี และช่วยเหลือสังคมอยู่เสมอ

เฮอร์ล็อก (Hurlock. 1978 : 260 - 261) สรุปไว้ว่า ถ้าเด็กมีการปรับตัวดี จะมีลักษณะยอมรับสภาพของตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเองว่าสามารถจะช่วยเหลือผู้อื่นได้ มีความเป็นประชาธิปไตย มีวิธีสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ดี และสนใจเพื่อน นอกจากนี้เฮอร์ล็อก ยังให้หลักในการพิจารณาถึงลักษณะของการปรับตัวที่ดีไว้ 4 ประการ

1. การแสดงออก ถ้าหากว่าพฤติกรรมที่แสดงออกนั้นเหมาะสมกับความคาดหวังของกลุ่มอายุและระดับของพัฒนาการแล้วก็จะเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม
2. ความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับบุคคลได้ทุกกลุ่ม เด็กบางคนอาจปรับตัวเข้ากับบุคคลในครอบครัวได้แต่กับบุคคลอื่นไม่กล้าเหนียมอาย เป็นต้น
3. มีทัศนคติที่ดีต่อคนอื่น และตอบทบทวนของตนในสังคม
4. มีความพอใจในตนเองทั้งในการเป็นผู้นำและผู้ตาม

ประติพันธ์ อุบรรมย์ (2518 : 52) กล่าวถึง การปรับตัวที่ดีว่า หมายถึง การที่บุคคลสามารถทำตัวให้เข้ากับสภาพของความเป็นอยู่ได้อย่างดีและมีความสุข

รัตนา ยัณทิพย์ (2522 : 32 - 33) กล่าวว่า การปรับตัวได้ดีนั้นจะมีการแสดงออกดังนี้

1. มีความเชื่อมั่นในตนเอง หมายถึง มีความภาคภูมิใจในตนเอง ไม่ล้มถอย ไม่เกรงกลัวตำแหน่งหรือความยิ่งใหญ่ ไม่ก้าวร้าว ขณะเดียวกันก็ยอมรับความสามารถและความสำเร็จของผู้ที่เหนือกว่าตน

2. ยอมรับสภาพความเป็นจริง มีความกล้าที่จะเผชิญกับชีวิต แม้ว่าจะมีเหตุร้ายบางขณะก็ไม่ท้อแท้ กล้าที่จะต่อสู้เพิ่มกำลังความสามารถ

3. มีทัศนคติที่ดีต่อผู้อื่น เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ในแง่ดีปราศจากอคติใด ๆ

4. ไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อสังคม หมายความว่าไม่เป็นผู้ที่มีแต่ความเบียดเบียน ไม่มีการทะเลาะวิวาทบ่อย ๆ และยุติธรรมต่อบุคคลอื่น

5. ไม่เป็นผู้ที่มีความประพฤติด้อยหน้า เป็นบุคคลที่สามารถนำเหตุการณ์ที่ผ่านมาแล้ว มาใช้ให้เป็นประโยชน์ ไม่เป็นคนเห็นแก่ตัว

6. สร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ดี มีใจกว้างพอที่จะรับฟังความคิดเห็นและข้อโต้แย้งของผู้อื่น

7. ปราศจากนิสัยทางจิตที่กระทบกระเทือนบุคลิกภาพ

8. มีความเข้าใจและยอมรับสภาพของตนเอง รู้จุดเด่นและจุดด้อยของตนเอง

9. ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม นั่นคือทำตนให้สอดคล้องกับมาตรฐานของสังคม

10. มีความรู้สึกเป็นอิสระ รู้สึกว่าตนไม่ถูกบังคับ

บุญ ทะวันนา (2526 : 141 - 143) ยังได้กล่าวถึงลักษณะของคนที่ปรับตัวได้ดีดังนี้

1. มีความรู้เกี่ยวกับตนเอง (Self - knowledge) ผู้ที่ปรับตัวได้ดีคือผู้รู้ถึงพลังจิต แรงจูงใจ ความปรารถนา ความทะเยอทะยาน ความรู้สึก ความสามารถ และอารมณ์ต่าง ๆ ของตนเองนั้นคือจะต้องเข้าใจสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับตนเองได้หมดทั้งพฤติกรรมและความรู้สึกของตัวเอง

2. ความรู้สึกที่ตนเองเป็นคนมีค่า (Self - esteem) ประกอบด้วยความรู้สึกที่ดีต่อตัวเองและสามารถที่จะทำหน้าที่ให้แก่สังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ความรู้สึกมั่นคงอบอุ่น (Feeling of security) คนที่ปรับตัวได้ดีมีความรู้สึกว่าตนได้รับการยกย่องว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและที่สำคัญที่สุดคือมีอิสระในการแสดงออกต่อสถานการณ์ทางสังคมที่แตกต่างกัน

4. ความสามารถในการรับและให้ความรัก (Ability to accept and give affection) การปรับตัว หมายถึงความสามารถที่จะสร้างความสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ได้อย่างน่าพอใจ คนที่ปรับตัวได้ดีจะมีความรู้สึกนึกถึงความต้องการและความรู้สึกของคนอื่น ๆ นั้นคือสามารถล่วงรู้ถึงความรู้สึกของคนอื่น ๆ และรักษาความสัมพันธ์ทั้งการให้และการรับไว้ได้

5. ความพอใจต่อความปรารถนาทางกาย (Satisfaction of bodily desires) คนที่ปรับตัวได้ดีจะมีทัศนคติต่อการทำงานของร่างกายของตนอย่างสมบูรณ์ไม่หมกมุ่นครุ่นคิด วิตกกังวล

6. ความสามารถที่จะเป็นผู้ผลิตและมีความสุข (Ability of be productive and happy) สามารถใช้ความสามารถต่าง ๆ ในการทำงานหรือความสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ได้อย่างดีและกว้างขวาง มีความสนุกและความกระตือรือร้น

7. ปราศจากความตึงเครียดและความรู้สึกไวที่เกินขีด (Absence of tension and hypersensitivity) คนที่ปรับตัวไม่ได้จะมีความทุกข์ที่เกิดจากความวิตกกังวล และความตึงเครียด ซึ่งมีผลสะท้อนให้เกิดอาการอื่น ๆ ตามมา

โรเจอร์ส (รัตนา ชัยทิพย์. 2522 : 19 - 20 ; อ้างอิงมาจาก Rogers. 1947) กล่าวถึงการปรับตัวที่ดีว่า คือการที่บุคคลมีความเข้าใจตนเองและเข้าใจบุคลิกภาพของตนเอง เมื่อบุคคลรู้จักตนเอง รู้จักคุณภาพ ความสามารถ แรงบันดาลใจและทัศนคติที่ดีต่อตนเอง ตลอดจนเข้าใจสัมพันธภาพที่มีต่อบุคคลอื่น ก็จะไม่มีความตึงเครียดซึ่งเป็นการปรับตัวที่ดีทางจิตวิทยา

นอกจากนี้ มาลินี อยู่โพธิ์ (2525 : 36) กล่าวว่า บุคคลที่สามารถปรับตัวได้ดีมีผู้ใช้ที่ปราศจากปัญหา แต่เป็นผู้กล้าเผชิญปัญหา อุปสรรค และความยุ่งยากในชีวิตอย่างมีสติ และไม่หวาดหวั่น ตลอดจนเป็นผู้พร้อมที่จะเผชิญทั้งความสุขความทุกข์ในชีวิต บางครั้งแม้จะประสบชะตากรรมที่ยังความผิดหวังและล้มเหลวแก่ชีวิตก็มีความกล้าหาญเข้มแข็งพอที่จะดำเนินชีวิตต่อไปโดยไม่ยอมพ่ายแพ้หรือทอดถอย

เมื่อพิจารณาลักษณะบุคคลที่ปรับตัวได้ดีดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า บุคคลที่ปรับตัวได้ดีจะต้องเป็นบุคคลที่สามารถเข้าใจตนเอง และยอมรับสภาพของตนเอง สร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นได้ดี มีทัศนคติที่ดีต่อบุคคลอื่น ปฏิบัติตนตามมาตรฐานของสังคม มีอารมณ์มั่นคงและเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของสังคมได้ดี

ลักษณะการปรับตัวที่ไม่ดี

โรเจอร์ส (Roger. 1962 : 360 - 361) แบ่งลักษณะของเด็กที่ปรับตัวไม่ดีไว้

3 พวกคือ

1. พวกที่ไม่ค่อยใส่ใจที่จะร่วมอยู่ในกลุ่ม เช่น เด็กที่มีวุฒิภาวะเร็วจะไม่ค่อยสนใจกิจกรรมของเพื่อนรุ่นราวคราวเดียวกัน หรือกิจกรรมนั้น ๆ ไม่ค่อยมีความหมายต่อบุคคลเหล่านั้น บางคนมีความรู้สึกไวและมักจะกลัวความตรงไปตรงมาของเพื่อน ๆ จึงทำให้ต้องหลีกหนีไป บางคนรู้สึกว่าตนได้รับความชิงชังจากเพื่อน ๆ เมื่อตอนเป็นเด็กก็ไม่ว่าจะทำตัวให้เข้ากับเพื่อนได้อย่างไรและมักจะขดเชยความเปล่าเปลี่ยวโดยหันไปชื่นชมกับสิ่งที่ตนเองกระทำ เด็กเหล่านี้ไม่มีความสุขและมีความทุกข์ในการขาดความเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม

2. พวกที่สังคมเมินเฉย พวกนี้จะขาดแรงกระตุ้นที่จะเร้าให้มีส่วนร่วมในกลุ่ม การเข้าสังคมอาจเพิ่มขึ้นถ้าได้ทำงานร่วมกับกลุ่มเล็ก ๆ ให้มีตำแหน่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ในการรับผิดชอบงานและให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง ค่อย ๆ เพิ่มทักษะทางสังคมจนเพียงพอที่จะเข้ากับสภาพการณ์ได้

3. พวกที่สังคมชิงชัง พวกนี้ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม แต่ก็ถูกขัดขวางไม่ทราบวิธีที่จะเกี่ยวข้องกับผู้อื่น เพราะขาดคุณสมบัติที่จำเป็น หรือขาดทักษะในทางสังคมที่จะทำให้ประสบความสำเร็จ

นอกจากนี้ ราศรี ธรรมนิม (2524 : 165) ได้กล่าวถึงบุคลิกภาพที่แสดงออกของเด็กที่ปรับตัวเข้ากับเพื่อนไม่ได้ว่าอาจมีได้ 2 ลักษณะ คือ (1) ก้าวร้าว คุ้ยแค้นเกี่ยวกับความสามารถของตน และ (2) ถอยหนี เก็บตัว ไม่พูด ไม่สังคมกับใคร นอกจากนั้นลักษณะอื่น ๆ โดยทั่วไปคือการไม่ได้รับความนิยมนจากเพื่อน จากครู เวลาทำงานบางคนมักชอบเถียงผู้อื่นทั้ง ๆ ที่ตนเองไม่มีความสามารถช่วยทำงานกลุ่มดำเนินไปได้อย่างดี

จากลักษณะการปรับตัวที่ไม่ดีดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า บุคคลที่ปรับตัวไม่ดีเป็นบุคคลที่ไม่ให้ความร่วมมือกับกลุ่ม เข้ากับกลุ่มเพื่อนไม่ได้ ทำงานกลุ่มกับเพื่อนไม่ได้ เป็นพวกขบถโอ้อวดหรือไม่ก็มักไม่ชอบสังคมกับบุคคลอื่น ขาดทักษะในการที่จะอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น

การปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ

วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม เช่น โรงเรียนใหม่ เพื่อนเพศเดียวกัน และเพื่อนต่างประเทศ ปัญหาการปรับตัวของวัยรุ่นมักจะเกิดขึ้นกับวัยรุ่นทั้งชายและหญิง เช่น เมื่อต้องการพบหรือติดต่อกับเพื่อนต่างประเทศมักจะประหม่า รู้สึกลำบากใจในการพูดคุยหรือทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ บางคนค่อนข้างขี้อาย จึงทำให้เกิดความวุ่นวายใจในการติดต่อกันและกัน (สุชา จันทน์เฒ และสุรางค์ จันทน์เฒ. 2518 : 239 - 243) แต่ถ้าวัยรุ่นชายหรือหญิงสามารถปรับตัวและเข้าช่วยสังคมกับเพศตรงข้ามได้เป็นอย่างดีตลอดทั้งไม่เกิดความคับข้องใจ ก็จะเป็นผลดีต่อความคิดเกี่ยวกับตนเองและต่อกลุ่มสังคม เพื่อน แต่วัยรุ่นบางคนจะขาดความภาคภูมิใจในตนเอง หากเขาเข้าใจว่าตนไม่มีเสน่ห์เป็นที่สนใจของเพศตรงข้าม ด้วยเหตุนี้การมีความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างประเทศในช่วงวัยรุ่นจึงมีบทบาทสำคัญต่อความคิดและทัศนคติของเขานับว่าใหญ่ (ฉวีวรรณ สุกพันธ์ไพธาราม. 2527 : 108)

สำหรับการคบหาสมาคมกับเพื่อนต่างประเทศนั้น วัยรุ่นควรมีพฤติกรรมต่อเพื่อนต่างประเทศ ตามบทสถาของสังคม ซึ่งหมายถึงพฤติกรรมที่อยู่ในกรอบระเพณีที่สังคมไทยยอมรับและรู้จักธรรมเนียมที่คบกันให้ถูกต้องตามศีลธรรมจรรยาอันดีงาม (เสนอ อินทรสุขศรี. 2514 : 37) นอกจากนี้ วารุณี บัณฑสันต์ (2520 : 43 - 46) กล่าวถึง พฤติกรรมวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิงว่า ควรมีความสุภาพและเห็นประโยชน์ของกันและกัน ไม่เอาแต่ใจตนเอง เข้าได้กับบุคคลทุกคนในกลุ่ม ชายควรให้เกียรติหญิง ทำตัวให้เป็นสุภาพบุรุษโดยช่วยเหลือปกป้องผู้หญิงทุกครั้งที่มีโอกาสอันวาย เช่น เมื่อขึ้นรถลงเรือ ควรให้ผู้หญิงขึ้นลงให้เรียบร้อยก่อน เสียสละที่นั่งให้หรือช่วยถือของให้ ใช้วาจาที่สุภาพ ไม่แสดงอาการก้าวร้าวหรือเสียสดีด้วยท่าทางหรือวาจา ไม่จับมือถือแขนเมื่อไม่มีเหตุอันควร ไม่เที่ยวเตร่กันตามลำพังสองต่อสอง แสดงความห่วงใยในเรื่องความปลอดภัย เช่น เวลาเดินข้ามถนน หรือในที่เปลี่ยว ซึ่งอาจเป็นอันตรายได้ และเมื่อพบปะกันควรเป็นฝ่ายทักทายผู้หญิง

ก่อนด้วยวาจาที่สุภาพอ่อนโยน เป็นต้น ส่วนผู้หญิงก็ควรจะรู้จักวางตัวให้เหมาะสม ควรสำรวมตน ให้อ่อนน้อมเรียบร้อย ไม่ควรส่งเสียงดังหรือพูดจาหยาบคาย แสดงความมั่นใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ กล่าวขอบคุณเมื่อได้รับการช่วยเหลือจากเพศตรงข้าม ไม่แสดงกิริยาใด ๆ ที่จะทำให้เพศตรงข้ามรู้สึก เบิน เบ่น เมื่อได้รับเชิญหรือทักทายก็ควรตอบรับหรือขอบคุณ ไม่ควรทำเมินเฉย ทำเป็นไม่ได้ยิน หรือไม่พูดด้วย เป็นต้น

นอกจากนี้ ครอบครัวยุคใหม่จะก้าวทันวัยรุ่น ไม่ให้ติดต่อกับเพศตรงข้ามอย่างสนิทสนมและให้ถือว่าเป็นเรื่องน่าละอาย ทำให้วัยรุ่นไม่สามารถแสดงออกตามที่ใจปรารถนา แต่เมื่อไม่มีผู้ใหญ่ควบคุม เขาก็อาจจะปล่อยกายปล่อยใจ ปราศจากการยับยั้งชั่งใจ ส่วนบางคนก็รู้สึก ว่าคนนั้นไม่มีเสน่ห์ ยากจน คิดว่าตนเองมีมั่งคั่ง ก็ไม่กล้าติดต่อกับเพื่อนต่างเพศ เพราะเกรงว่า จะถูกรังเกียจ ทำให้ไม่สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนต่างเพศได้ เกิดความวิตกกังวล ซึ่งจะเป็น ปัญหาของสังคมต่อไป (ฉวีวรรณ สุพันธ์ไพธาราม. 2527 : 138 - 147 และวันเพ็ญ บุญประกอบ. 2530 : 66)

จากที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศมีความสำคัญต่อวัยรุ่นเป็นอย่างมาก วัยรุ่นคนใดที่สามารถปรับตัวได้ดี มีพฤติกรรมที่เหมาะสมก็จะดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข แต่วัยรุ่นคนใดที่ไม่สามารถปรับตัวได้ ก็จะเกิดความคับข้องใจ ไม่ยอมรับตนเอง ก็อาจทำให้วัยรุ่น ประพฤติผิดโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ได้ และเป็นปัญหาสังคมในที่สุด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัว

งานวิจัยในต่างประเทศ

คาแพสน (สุรัชย์ โกคิยะกุล. 2526 : 36 ; อ้างอิงจาก Kaplan. 1959) ศึกษา สภาพจิตใจของเด็กมัธยมศึกษา จำนวน 810 คน ในแมรีแลนด์ พบว่า พวกที่ปรับตัวได้ดีคือพวกที่มีความสุขในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น มีเหตุผลที่เหมาะสมกับอายุ มีจำนวนประมาณร้อยละ 69.6 ส่วน พวกที่ปรับตัวไม่ได้ปานกลางคือพวกที่มีความสุขเท่าที่ควร มีความยุ่งยากในการที่จะอยู่ร่วมกับผู้อื่น และค่อนข้างอย่าง มีจำนวนประมาณร้อยละ 24.2 และพวกที่ปรับตัวไม่ได้อย่างรุนแรง และต้อง

การความช่วยเหลือ มีจำนวนประมาณร้อยละ 18

กรอนสันต์ (สุรัชย์ โกคิยะกุล. 2526 : 32 ; อ้างอิงมาจาก Gronlund. 1959) ศึกษาพบว่า เด็กที่ประสบปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนและสภาพสิ่งแวดล้อม มีปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความขัดแย้งในกลุ่ม เป็นเหตุให้การเรียนไม่มีประสิทธิภาพ เกิดความตึงเครียดทางอารมณ์ และไม่มีความสุข

คอฟฟิลด์ (Caufield. 1970. 1970 : 1813 - 1814) ศึกษาผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อการปรับตัวของนักเรียนเกรด 5 ที่มีสภาพทางสังคมต่ำ โดยใช้สังเกตและแบบวัดบุคลิกภาพ ทั้งก่อนและหลังการให้คำปรึกษา ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มมีการปรับตัวดีขึ้น และมีคะแนนสภาพทางสังคมดีขึ้น ทั้งนี้เพราะการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มนักเรียนได้รับการยอมรับจากเพื่อนในกลุ่มที่รับฟังปัญหาตนเอง ทำให้เกิดความเชื่อมั่นและความรู้สึกมีคุณค่า จึงทำให้การปรับตัวดีขึ้นและได้รับการยอมรับจากผู้อื่น

ออฟเฟอร์ (Offer. 1971 : 40 - 48) ศึกษาพฤติกรรมในการคบเพื่อนต่างประเทศของวัยรุ่นโดยศึกษาระยะเวลาที่นักเรียนมัธยมศึกษาที่มีอายุระหว่าง 14 - 21 ปี จำนวน 83 คน เป็นชาย 73 คน หญิง 10 คน เริ่มศึกษาตั้งแต่เมื่อกลุ่มตัวอย่างเริ่มเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จนถึงชั้นปีที่สามในมหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า ในเรื่องการมีนัดกับเพื่อนต่างประเทศนั้น เริ่มต้นเมื่อนักเรียนเรียนชั้นมัธยมศึกษาได้หนึ่งปี ร้อยละ 45 ของกลุ่มตัวอย่างไม่เคยมีนัดกับเพื่อนต่างประเทศ แต่การมีนัดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เป็นร้อยละ 77 เมื่อนักเรียนเหล่านี้เรียนอยู่ชั้นปีที่สามในมหาวิทยาลัย สำหรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานนั้นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 80 เห็นว่าเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ แต่ควรจามัธยมศึกษาตอนปลายเสียก่อน และเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่า นักเรียนร้อยละ 10 ที่เคยมีเพศสัมพันธ์จะมีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 30 เมื่อเรียนในมหาวิทยาลัยปีที่หนึ่ง และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 50 เมื่อเรียนอยู่ชั้นปีที่สามในมหาวิทยาลัย

วอลเลอร์สไตน์ และเคลลี (อมรรัตน์ เศวตนันท์. 2529 : 14 ; อ้างอิงมาจาก Wallerstein and Kelly. 1980 : 23) ศึกษาวัยรุ่นหญิงที่มาจากครอบครัวหย่าร้าง พบว่าวัยรุ่นหญิงเหล่านี้มักจะประสบปัญหาในการคบเพื่อนชาย และโคลแมน (อมรรัตน์ เศวตนันท์. 2529 : 14 ; อ้างอิงมาจาก Coleman. 1980 : 24) กล่าวว่า ผลการศึกษาเกี่ยวกับวัยรุ่น

พบว่า วัยรุ่นชายที่มาจากครอบครัวที่ขาดพ่อ มักจะประสบปัญหาในเรื่องบทบาททางเพศของตน อีกทั้งยังมีบางครอบครัวที่ให้ความรู้ตลอดทั้งทัศนคติที่ค่อนข้างลบสนใน เรื่องเพศแก่วัยรุ่นด้วย

จากผลการวิจัยในประเทศดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า วัยรุ่นเป็นช่วงที่ต้องการฉันทัดกับเพื่อนต่างเพศ ต้องการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนต่างเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศ ตลอดจนปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม ถ้าวัยรุ่นสามารถปรับตัวได้ดี และได้รับการยอมรับจากเพื่อนในกลุ่มก็จะมีความสุขในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น เกิดความเชื่อมั่นในตนเองและรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า แต่ถ้าหากปรับตัวไม่ได้ก็จะไม่สามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้ มีปัญหาในการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ทำให้ไม่สามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความเครียดทางอารมณ์ และไม่มีความสุข ส่วนการฉันทัดกับเพื่อนต่างเพศนั้น เมื่อวัยรุ่นเรียนในระดับสูงขึ้นแนวโน้มที่จะฉันทัดกับเพื่อนต่างเพศจะเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้วัยรุ่นที่มาจากครอบครัวที่หย่าร้างโดยเฉพาะครอบครัวที่ขาดพ่อ ครอบครัวที่ให้ความรู้และทัศนคติในเรื่องเพศที่ลบสน มักจะประสบปัญหาในการปรับตัวโดยเฉพาะกับเพื่อนต่างเพศ

งานวิจัยภายในประเทศ

ดวงมาลย์ เริกสำราญ (2519 : 97 - 116) ได้ศึกษาความสนใจของวัยรุ่นต่อปัญหาสุขภาพจิต โดยศึกษานักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้น ม.ศ. 1 ถึง ม.ศ. 3 พบว่า ปัญหาที่นักเรียนสนใจมากที่สุด คือปัญหาด้านการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม และนักเรียนทุกระดับชั้นมีความต้องการทราบเรื่องการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน

พวงสร้อย วรกุล (2522 : 65 - 67) ศึกษาเปรียบเทียบสภาพปัญหาในด้านการปรับตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2521 จำนวน 678 คน พบว่า นักเรียนมีปัญหาด้านการปรับตัวกับบรรยากาศด้านการเรียนการสอน เพื่อน สภาพภายในครอบครัว และกับครู อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีปัญหาเฉพาะด้านการปรับตัวกับเพื่อนและครูมากกว่าด้านการปรับตัวกับบรรยากาศด้านการเรียนการสอน และสภาพภายในครอบครัว

บุญนาถ คุ่มภัย (2522 : 98) ศึกษาเปรียบเทียบความต้องการทางสังคมของวัยรุ่นในวิทยาลัยครู วิทยาลัยอาชีวศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดนครราชสีมา พบว่า วัยรุ่นต้องการได้รับการยกย่องและนับถือจากเพื่อนทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศ ต้องการทำความ

คุ้นเคยกับเพื่อนต่างเพศ ต้องการมีโอกาสที่เหมาะสมในการพบปะกับเพื่อนต่างเพศ ต้องการมีเสรีภาพในการติดต่อกับเพื่อนต่างเพศ และต้องการให้เพื่อนต่างเพศสนใจ

นพพร พานิชสุข (2522 : 98) ศึกษาทัศนคติและความต้องการของอาจารย์และนักเรียนมัธยมศึกษาตามค่าแห่งในเรื่องการสอนเพศศึกษาพบว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อความรู้ในเรื่องเพศของนักเรียนชายมากที่สุด สำหรับนักเรียนหญิงนั้นแหล่งความรู้เรื่องเพศมาจากครูและเพื่อนสนิท ในการนี้มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศนั้น นักเรียนชายส่วนใหญ่ต้องการปรึกษาเพื่อนสนิทมากกว่าพ่อแม่ ส่วนนักเรียนหญิงต้องการปรึกษาพ่อแม่มากกว่า

มาลินี อยู่โพธิ์ (2525 : 61) ได้ทำการทดลองศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อการพัฒนาการปรับตัวทางสังคมด้านสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดอินทาราม กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2525 ผลการศึกษาปรากฏว่า ปัญหาการปรับตัวของกลุ่มทดลองลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมตตา จินดารักษ์ (2525 : 41) ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มในการพัฒนาความสามารถในการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยกิจกรรมกลุ่มมีความสามารถในการปรับตัวสูงกว่านักเรียนที่ได้รับข้อเสนอแนะ

บุญศรี จิงฉนาเจริญเลิศ (2530 : 46) ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการปรับตัวกับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนนทรีวิทยา กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มมีการปรับตัวกับเพื่อนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนในกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มและการสอนแบบปกติต่างมีการปรับตัวกับเพื่อนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

รุจิราภา สิทธิพาน (2531 : 65 - 66) ศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อการปรับตัวทางสังคมกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนกุหลาบวิทยาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการศึกษาปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับคำปรึกษาแบบกลุ่มมีการปรับตัวทางสังคมกับเพื่อนต่างเพศดีกว่านักเรียนที่ได้รับข้อเสนอแนะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนกลุ่มที่ได้รับคำปรึกษาแบบกลุ่มและกลุ่มที่ได้รับข้อเสนอแนะมีการปรับตัวทางสังคมกับเพื่อนต่างเพศดีขึ้นทั้ง

สองกลุ่ม

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และบุญยัง เจริญยิ่ง (2517 : 70) ศึกษาอิทธิพลของสังคม ต่อทัศนคติของวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งโรงเรียนรัฐบาล และโรงเรียนราษฎร์ จำนวน 720 คน ประกอบไปด้วย นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง กลาง และ ต่ำ จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า วัยรุ่นมีทัศนคติต่อการมีเพื่อนต่างเพศว่าเป็นสิ่งธรรมดาของสังคม และทำให้เข้าใจเพื่อนต่างเพศได้ดีขึ้น

จิระ จีงเจริญศิลป์ (2523 : 42 - 52) ศึกษาค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศของวัยรุ่น ในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย อายุระหว่าง 15 - 19 ปี จำนวน 226 คน พบว่า วัยรุ่นชายรู้สึก เสรีในการปฏิบัติตนในการคบเพื่อนต่างเพศมากกว่าวัยรุ่นหญิง วัยรุ่นที่ปรับตัวไม่ดีรู้สึกเสรีในการ ปฏิบัติตนในการคบเพื่อนต่างเพศมากกว่าวัยรุ่นที่ปรับตัวดี วัยรุ่นที่ไม่ได้ศึกษาอยู่ในสถานศึกษารู้สึกเสรี ในการปฏิบัติตนในการคบเพื่อนต่างเพศมากกว่าวัยรุ่นที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษา และวัยรุ่นที่อยู่ใน ครอบครัวไม่สงบสุขจะรู้สึกเสรีในการปฏิบัติตนในการคบเพื่อนต่างเพศมากกว่าวัยรุ่นที่อยู่ในครอบครัว สงบสุข

จากผลการวิจัยภายในประเทศดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า วัยรุ่นมีความสนใจ มีความต้องการ และมีปัญหาเกี่ยวกับการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม เพื่อนและเพื่อนต่างเพศ ครู บรรยายาศ การเรียนการสอน และสภาพภายในครอบครัว ต้องการได้รับการยกย่องนับถือจากเพื่อนทั้งเพื่อน เพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศ ต้องการทำความคุ้นเคยกับเพื่อนต่างเพศ ต้องการมีโอกาสสนทนากับเพื่อนต่างเพศ ต้องการเสรีภาพในการติดต่อกับเพื่อนต่างเพศ ต้องการให้เพื่อนต่างเพศสนใจ ส่วนในด้านทัศนคติของวัยรุ่นต่อเพื่อนต่างเพศ วัยรุ่นมีทัศนคติต่อการมีเพื่อนต่างเพศว่าเป็นสิ่งธรรมดา ของสังคมและทำให้เข้าใจเพื่อนต่างเพศได้ดีขึ้น ส่วนค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศของวัยรุ่น โดยเฉพาะวัยรุ่นในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตยนั้น พบว่า วัยรุ่นชายรู้สึกเสรีในการปฏิบัติตนในการคบ เพื่อนต่างเพศมากกว่าวัยรุ่นหญิง วัยรุ่นที่ปรับตัวไม่ดีรู้สึกเสรีในการปฏิบัติตนในการคบเพื่อนต่างเพศ มากกว่าวัยรุ่นที่ปรับตัวดี วัยรุ่นที่ไม่ได้ศึกษาอยู่ในสถานศึกษารู้สึกเสรีในการปฏิบัติตนในการคบเพื่อน ต่างเพศมากกว่าวัยรุ่นที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษา และวัยรุ่นที่อยู่ในครอบครัวไม่สงบสุขจะรู้สึกเสรีใน การปฏิบัติตนในการคบเพื่อนต่างเพศมากกว่าวัยรุ่นที่อยู่ในครอบครัวสงบสุข และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อ

การให้ความรู้ในเรื่องเพศแก่นักเรียนชาย คือกลุ่มเพื่อน ส่วนนักเรียนหญิง คือครูและเพื่อนสนิท เมื่อมีปัญหาเรื่องเพศนักเรียนชายมักปรึกษาเพื่อนสนิทมากกว่าพ่อแม่ ส่วนนักเรียนหญิงมักปรึกษาพ่อแม่ นอกจากนี้ในการพัฒนาการปรับตัวกับเพื่อนและเพื่อนต่างเพศของวัยรุ่นได้มีผู้ใช้วิธีการต่าง ๆ เช่น การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม กิจกรรมกลุ่ม เป็นต้น

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าการปรับตัวกับเพื่อนทั้งเพื่อนเพศเดียวกันและต่างเพศของวัยรุ่นเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินชีวิตในสังคมให้มีความสุข สำหรับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศนั้นวัยรุ่นมีความต้องการให้เพื่อนต่างเพศสนใจ ต้องการทำความคุ้นเคย และต้องการเสริมภาพในการติดต่อกับเพื่อนต่างเพศ วัยรุ่นที่มีโอกาสพบปะร่วมงานกับเพื่อนต่างเพศมีแนวโน้มที่จะเข้าใจเพื่อนต่างเพศได้ดีขึ้น เพราะมีโอกาสได้ศึกษาพฤติกรรมและความคิดเห็นของเพื่อนต่างเพศ ถ้าวัยรุ่นคนใดไม่มีโอกาสพบปะร่วมงานกับเพื่อนต่างเพศ วัยรุ่นคนนั้นอาจจะรู้สึกลำบากใจถ้าต้องพูดคุยหรือทำงานกับเพื่อนต่างเพศ ทำให้ไม่สามารถปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศได้

สำหรับวิธีการหนึ่งที่ผู้วิจัยคาดว่าจะช่วยให้การปรับตัวของวัยรุ่นกับเพื่อนต่างเพศดีขึ้นก็คือ การใช้ชุดการแนะแนวซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งที่เปิดโอกาสให้สมาชิกแสดงความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมอย่างเต็มที่ ให้สมาชิกได้เรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ตลอดจนการใช้วาทะที่เหมาะสมกับเพื่อนต่างเพศ การแสดงกิริยา ท่าทางที่เหมาะสมกับเพื่อนต่างเพศ การช่วยเหลือกันระหว่างเพื่อนต่างเพศ และการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างเพศ ซึ่งจะเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการปรับตัวต่อไปเมื่อเขาเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นสมควรที่จะนำชุดการแนะแนวมาทดลองใช้เพื่อช่วยให้นักเรียนมีการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศได้ดียิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าผู้วิจัยแบ่งวิธีดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล
4. วิธีจัดการกับข้อมูล

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร เป็นนักเรียนชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งเป็นโรงเรียนสหศึกษา ปีการศึกษา 2532 ที่มีคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 จำนวน 85 คน เป็นนักเรียนชาย 45 คน และนักเรียนหญิง 40 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งเป็นโรงเรียนสหศึกษา ปีการศึกษา 2532 จำนวน 24 คน เป็นนักเรียนชาย 12 คน และนักเรียนหญิง 12 คน ที่ได้จากประชากร โดยมีขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

2.1 ให้นักเรียนชายและหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทั้งหมด จำนวน 343 คน เป็นนักเรียนชาย 193 คน และนักเรียนหญิง 150 คน ตอบแบบสอบถามการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ เมื่อวันที่ 22 กันยายน 2532

2.2 นำแบบสอบถามมาตรวจและให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้

2.3 นำคะแนนของนักเรียนทุกคนมาเรียงจากสูงไปต่ำแล้วคัดเลือกเฉพาะผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ซึ่งถือว่าเป็นนักเรียนที่มีคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศต่ำ จำนวน 85 คน เป็นนักเรียนชาย 45 คน และนักเรียนหญิง 40 คน

2.4 ผู้วิจัยสัมภาษณ์นักเรียนในข้อ 2.3 เพื่อถามความสนใจในการเข้ากลุ่ม ซึ่งนักเรียนทุกคนสนใจที่จะเข้ากลุ่ม

2.5 ผู้วิจัยจำแนกประชากรที่มีคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 จำนวน 85 คน ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มเพศชาย 45 คน และกลุ่มเพศหญิง 40 คน แล้วจึงสุ่มอย่างง่ายจากประชากรแต่ละกลุ่ม ให้ได้นักเรียนชาย 12 คน และนักเรียนหญิง 12 คน จากนั้นผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่ง เพื่อเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 12 คน แต่ละกลุ่ม ประกอบด้วยนักเรียนชาย 6 คน และนักเรียนหญิง 6 คน ให้ทั้งสองกลุ่มเรียนด้วยวิธีการสอนดังต่อไปนี้

กลุ่มทดลอง สอนเรื่องการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ โดยใช้ชุดการแนะแนว ซึ่งประกอบด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การอภิปราย การรายงานเป็นรายบุคคล และรายงานเป็นกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมติ การแก้ปัญหา พร้อมทั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบ ได้แก่ วิดีทัศน์ แผนภูมิ และแผ่นโปสเตอร์

กลุ่มควบคุม สอนเรื่องการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ โดยใช้การสอนแบบปกติ โดยผู้วิจัยเป็นผู้บรรยาย และมีภาพประกอบ เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม ตอบข้อซักถามและมีการสรุป

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือในการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. แบบสอบถามการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ
2. โปรแกรมการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว
3. โปรแกรมการสอนแบบปกติ

1. แบบสอบถามการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ มีลำดับขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1 ผู้วิจัยสำรวจความต้องการในการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดสุพรรณบุรี โดยใช้คำถามปลายเปิด ผลการสำรวจ พบว่า นักเรียนมีความต้องการในการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศในด้านต่าง ๆ 4 ด้าน คือ การใช้วาจาที่เหมาะสม การแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสม การช่วยเหลือกัน และการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ

1.2 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ บอความเป็นสถานการณ์ให้สอดคล้องกับความต้องการในการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศของนักเรียนดังกล่าวในข้อ 1.1

1.3 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ของแบบสอบถามโดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ซึ่งได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กาญจนา หาลิตะพันธุ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันเพ็ญ พงศ์ประยูร และรองศาสตราจารย์กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ พิจารณาว่าข้อความในแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนั้น สามารถวัดได้ตรงตามลักษณะต่าง ๆ ตามนิยามศัพท์เฉพาะที่ตั้งไว้หรือไม่ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปใช้จริง

1.4 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ไปทดสอบนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปิยะบุตร์ จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 100 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนเพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25 % สูง - 25 % ต่ำ โดยนำคะแนนที่ตรวจแล้วมาจัดเรียงลำดับจากสูงที่สุดมายังต่ำสุด แล้วแยกนักเรียนออกเป็น 25 % ที่ได้คะแนนสูง 25 % ที่ได้คะแนนต่ำ นำค่าเฉลี่ยรายข้อของทั้งสองกลุ่มมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้สูตร $t - test$ เลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกมากกว่า 1.75 ขึ้นไปไว้ใช้ในการทดลอง

1.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรคูเดอร์ริชาร์ดสัน 20 (Kuder - Richardson 20 หรือ KR - 20) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 185) โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .90

ลักษณะแบบสอบถาม

แบบสอบถามการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ มีจำนวนทั้งสิ้น 46 ข้อ เป็นแบบสอบถามที่ใช้วัดพฤติกรรมของนักเรียนในการคบเพื่อนต่างประเทศ แบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ ด้านการใช้วาจาที่เหมาะสม (ข้อที่ 1 - 11) การแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสม (ข้อที่ 12 - 24) การช่วยเหลือกัน (ข้อที่ 25 - 37) และการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ (ข้อที่ 38 - 46)

แบบสอบถามมีลักษณะเป็นสถานการณ์ เพื่อศึกษาว่านักเรียนจะแสดงพฤติกรรมหรือกระทำอย่างไรในสถานการณ์นั้น ๆ โดยให้นักเรียนพิจารณาข้อคำถามเป็นข้อ ๆ ซึ่งแต่ละข้อมีคำตอบ คือ ก. ข. ค. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ตรงกับพฤติกรรมหรือการกระทำจริง ๆ ของนักเรียนเพียงข้อเดียว

เกณฑ์การให้คะแนน

แบบสอบถามแต่ละข้อมีคะแนนเต็ม 1 คะแนน คำตอบในข้อ ก. หรือ ข. หรือ ค. ที่ตรงกับจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่ตั้งไว้ให้ 1 คะแนน ถ้าไม่ตรงกับจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่ตั้งไว้ให้ 0 คะแนน

ตัวอย่างแบบสอบถามการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ

ด้านการใช้วาจาที่เหมาะสม

๐) ขณะโดยสารรถประจำทางกลับบ้าน นักเรียนยินยอมของพระพุทธรูป เพื่อนต่างประเทศ คนหนึ่งที่นักเรียนรู้จักช่วยถือของให้ นักเรียนจะพูดกับเพื่อนต่างประเทศคนนั้นว่าอย่างไร

- ก. ค่อยยังช้าหน่อยที่เธอถือของให้
- ข. ดิฉันเลยมีคนช่วยถือของให้
- ค. ขอบใจนะที่ช่วยถือของให้

ด้านการแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสม

๐) เมื่อนักเรียนไปแข่งกีฬาเพื่อเชื่อมสัมพันธ์ไมตรีกับนักเรียนโรงเรียนอื่น บังเอิญนักเรียนพบเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งซึ่งนักเรียนเคยรู้จักแต่ไม่ค่อยสนิทนัก เขายิ้มและทักทายนักเรียนด้วยท่าทีที่เป็นมิตร นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ยิ้มให้ และกล่าวทักทายตอบ
- ข. พยักหน้าให้
- ค. ทำเป็นไม่เห็น

ด้านการช่วยเหลือกัน

๐) เมื่อนักเรียนพบเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งกำลังถือเสียม และบึ้งก็เพื่อไปทำแปลงผักในชั่วโมงเกษตรกรรม แสดงสีหน้าท่าทางให้รู้ว่าหนักมาก นักเรียนจะอย่างไร

- ก. มองแล้วเดินผ่านไป
- ข. เข้าไปช่วยถือ
- ค. หันมาทักทาย และพูดว่า "จะขนไปไหน"

ด้านการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างเพศ

๐) นักเรียนและเพื่อน ๖-๗ ได้ร่วมชมรมภายใต้การแต่งตั้งเวทีเพื่อแสดงละครเรื่องในวันเด็ก เมื่อมีการประชุมวางแผนการทำงาน เพื่อนต่างเพศคนหนึ่งแสดงความคิดเห็นแตกต่างจากความคิดเห็นของนักเรียน นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ไม่สนใจความคิดเห็นของเพื่อนต่างเพศคนนั้น
- ข. รับฟังและพิจารณาความคิดเห็นของเพื่อนต่างเพศคนนั้น
- ค. กล่าวโต้แย้งความคิดเห็นของเพื่อนต่างเพศคนนั้น

2. โปรแกรมการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว มีลำดับขั้นตอนในการสร้างดังนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

2.2 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างชุดการแนะนำจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3 สร้างโปรแกรมการสอนโดยใช้ชุดการแนะนำให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

2.4 นำโปรแกรมที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา หาสิตะพันธุ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันเพ็ญ พงศ์ประยูร และรองศาสตราจารย์ กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ ตรวจสอบเพื่อให้สอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ เนื้อหา อุปกรณ์ และการประเมินผล

2.5 นำโปรแกรมที่สร้างไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดสกลบุรี ที่ไม่ใช่อีกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 12 คน เพื่อหาข้อบกพร่องของคู่มือครู และโปรแกรมการสอนโดยใช้ชุดการแนะนำ ตลอดจนเวลาที่ใช้

2.6 ปรับปรุงแก้ไขโปรแกรมการสอนโดยใช้ชุดการแนะนำ เพื่อนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

สำหรับโปรแกรมการสอนโดยใช้ชุดการแนะนำประกอบด้วยหัวข้อต่าง ๆ 4 หัวข้อ ได้แก่ การเข้าใจจากที่เหมาะสม การแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสม การช่วยเหลือกัน และการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างเพศ ใช้เวลาในการสอนทั้งสิ้น 14 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที ดังแสดงในภาคผนวก ข.

3. โปรแกรมการสอนแบบปกติ มีลำดับขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.1 ผู้วิจัยสร้างโปรแกรมการสอนแบบปกติเรื่องการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ โดยมีวัตถุประสงค์ เนื้อหา และอุปกรณ์ เช่นเดียวกับโปรแกรมการสอนโดยใช้การแนะนำ

3.2 นำโปรแกรมการสอนแบบปกติไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กาญจนา หาสิตะพันธุ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันเพ็ญ พงศ์ประยูร และรองศาสตราจารย์กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ ตรวจสอบเพื่อให้สอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ เนื้อหา อุปกรณ์ และการประเมินผล

3.3 นำโปรแกรมการสอนแบบปกติไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดสกลบุรี ที่ไม่ใช่อีกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 12 คน เพื่อหาข้อบกพร่อง

ของโปรแกรมการสอน ตลอดจนเวลาที่ใช้

3.4 ปรับปรุงแก้ไขโปรแกรมการสอนแบบปกติ เพื่อนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

สำหรับโปรแกรมการสอนแบบปกติ ประกอบด้วยหัวข้อต่าง ๆ 4 หัวข้อ ได้แก่ การใช้
วาจาที่เหมาะสม การแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสม การช่วยเหลือกัน และการทำงานร่วมกับ
เพื่อนต่างเพศ ใช้เวลาในการสอนทั้งสิ้น 14 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที ดังแสดงในภาคผนวก ข.

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

1. แผนแผนการทดลอง การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยดำเนินการวิจัยแบบ
Randomized Control - Group Pretest - Posttest Design (พจน์ สะเพียรชัย และ
คนอื่น ๆ. 2519 : 203) มีแผนแผนการทดลองดังนี้

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
R E	T_{E_1}	X	T_{E_2}
R C	T_{C_1}	$\sim X$	T_{C_2}

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแผนแผนการทดลอง

R	แทน	การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม
E	แทน	กลุ่มทดลอง
C	แทน	กลุ่มควบคุม
T_{E_1} , T_{E_2}	แทน	การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองตามลำดับ
T_{C_1} , T_{C_2}	แทน	การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มควบคุมตามลำดับ

X	แทน	การสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวเรื่องการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ
$\sim X$	แทน	การสอนแบบปกติ

2. วิธีดำเนินการทดลอง

2.1 ขึ้นเลือกกลุ่มตัวอย่าง ให้นักเรียนจำนวน 343 คน ตอบแบบสอบถามการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ เมื่อวันที่ 22 กันยายน 2532 แล้วนำคะแนนตั้งแต่ P_{25} ลงมาซึ่งมีจำนวน 85 คน เป็นนักเรียนชาย 45 คน และนักเรียนหญิง 40 คน แล้วจึงสุ่มอย่างง่ายจากประชากร แต่ละกลุ่มให้ได้นักเรียนชาย 12 คน และนักเรียนหญิง 12 คน จากนั้นผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเพื่อเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 12 คน แต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนชาย 6 คนและนักเรียนหญิง 6 คน เก็บคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของกลุ่มตัวอย่างเป็นคะแนน Pretest

2.2 ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ตามโปรแกรมการสอน โดยใช้เวลาในการสอนหลังเลิกเรียนดังนี้

2.2.1 กลุ่มทดลองสอนทุกวันจันทร์และวันพุธ เวลา 16.00 - 16.50 น. เป็นเวลา 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที สถานที่ทดลองคือ ห้องประชุมศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดสุพรรณบุรี

2.2.2 กลุ่มควบคุมทุกวันอังคารและวันพฤหัสบดี เวลา 16.00 - 16.50 น. เป็นเวลา 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที สถานที่ทดลอง คือ ห้องประชุมศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา โรงเรียนบ้านหมี่ อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดสุพรรณบุรี

2.3 หลังจากให้กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวและกลุ่มควบคุมได้รับการสอนโดยวิธีการสอนแบบปกติแล้ว ให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ตอบแบบสอบถามการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2532 อีกครั้งหนึ่ง คะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งนี้เป็นคะแนน Posttest

2.4 นำคะแนน Pretest - Posttest ที่ได้จากแบบสอบถามการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศมาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติต่อไป

วิธีจัดการทำกับข้อมูล

1. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง
2. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ภายหลังการทดลอง
3. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง
4. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ

1.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ โดยใช้สูตร t - test แบบเทคนิค 25 เปอร์เซนต์ ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (ลิวัน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 185)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ t	แทนค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม
$\bar{X}_H$	แทนคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ได้คะแนนสูง
$\bar{X}_L$	แทนคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ
S_H^2	แทนความแปรปรวนของกลุ่มที่ได้คะแนนสูง

s_L^2 แทนความแปรปรวนของกลุ่มที่ได้คะแนนต่ำ
 n_H, n_L แทนจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละกลุ่ม

1.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ โดยใช้สูตร
 Kuder - Richardson 20 หรือ KR - 20 ดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.
 2528 : 168)

$$r_{kk} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{pq}{s_k^2} \right\}$$

เมื่อ r_{kk} แทนค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
 n แทนจำนวนข้อของแบบสอบถาม
 p แทนสัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ , จำนวนคนที่ทำถูก
จำนวนคนทั้งหมด
 q แทนสัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ หรือคือ $1 - p$
 s_k^2 แทนคะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถาม

2. สถิติสำหรับการทดสอบสมมติฐาน

2.1 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ ก่อนการทดลอง
 และหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้การทดสอบของวิลคอกซัน แมทช์ เพร์
 ซายน์ แรงค์ (The Wilcoxon Matched - Pairs Signed Ranks Test) (Sanders
 and others. 1980 : 359) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1.1 หาความแตกต่างระหว่างคะแนนของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม
 โดยคิดเครื่องหมาย

2.1.2 จัดลำดับความแตกต่างตามหลักของการจัดลำดับที่ คือถ้าความแตกต่างเท่ากันให้เอาลำดับที่รวมกัน แล้วเฉลี่ย (การจัดลำดับนี้จัดโดยใช้ค่าตัวเลขเท่านั้น ไม่คิดเครื่องหมาย แต่เมื่อได้ลำดับที่แล้วจะเขียนเครื่องหมายไว้ด้วยก็ได้ เพื่อความสะดวกในการพิจารณาต่อไป)

2.1.3 หาผลรวมของลำดับที่มีเครื่องหมายบวก (R^+) และผลรวมของลำดับที่มีเครื่องหมายลบ (R^-)

2.1.4 หาค่า T โดยรวมลำดับที่ของเครื่องหมายที่มีน้อยกว่า

2.1.5 นับจำนวน N ซึ่งเท่ากับ จำนวนลำดับที่มีเครื่องหมายไม่นับค่าแตกต่างที่เป็น 0

2.1.6 นำค่า N ไปเปิดตาราง Critical Values ของ T ใน Wilcoxon Matched-Pairs Signed Ranks Test (Sander. 1980 : 418) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 เพื่อหาค่าวิกฤติของ T แล้วนำไปเทียบกับค่า T ที่คำนวณได้

2.1.7 การแปลผล ถ้าค่า T ที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างหรือค่า T ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่าค่าวิกฤติของ T ที่เปิดจากตาราง จะหมายความว่าคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศของกลุ่มตัวอย่าง หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง แต่ถ้าค่า T ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่าค่าวิกฤติของ T ที่เปิดจากตาราง จะหมายความว่า คะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศของกลุ่มตัวอย่าง หลังการทดลองต่ำกว่าก่อนการทดลอง

2.2 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้การทดสอบของแมน-วิทนี (The Mann - Whitney U Test) (Sanders and others. 1980 : 362) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.2.1 การทดสอบ

(1) จัดอันดับคะแนนของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยให้อันดับ 1 เป็นค่าที่น้อยที่สุด จนถึงอันดับสุดท้ายเป็นค่าที่มากที่สุด

(2) หาผลรวมของอันดับของข้อมูลในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง

(3) คำนวณหาค่า U โดยใช้สูตร

$$U_1 = n_1 n_2 + \frac{n_1 (n_1 + 1)}{2} - R_C$$

หรือ

$$U_2 = n_1 n_2 + \frac{n_2 (n_2 + 1)}{2} - R_E$$

เมื่อ n_1 แทน กลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมาจากประชากรกลุ่มควบคุม
 n_2 แทน กลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมาจากประชากรกลุ่มทดลอง
 R_C แทน ผลรวมของอันดับของข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มควบคุม
 R_E แทน ผลรวมของอันดับของข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลอง
 U Statistics ที่จะนำไปทดสอบพิจารณาจากค่าของ U_1 และ U_2
 ที่คำนวณได้โดยเลือกค่าน้อยกว่าเป็น U Statistics

(4) เนื่องจาก $n_1 = n_2$ ซึ่ง = 12 จึงนำค่า U ที่คำนวณได้

ไปเทียบกับค่า U ที่เปิดจากตาราง Critical Values ของ Mann - Whitney U Test

(Sanders. 1980 : 419) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

2.2.2 การแปลผล ถ้าค่า U ที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างหรือค่า U ที่คำนวณได้

มากกว่าค่า U ที่เปิดจากตาราง แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม มีคะแนนการปรับตัวไม่แตกต่างกัน
 แต่ถ้าค่า U ที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างหรือค่า U ที่คำนวณได้น้อยกว่าค่า U ที่ เปิดจากตาราง แสดงว่า
 กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศแตกต่างกัน คือกลุ่มตัวอย่างกลุ่มหนึ่งมี
 คะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างอีกกลุ่มหนึ่ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดลอง และแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้แทนความหมายดังต่อไปนี้

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

R^+ แทน การจัดอันดับค่าผลต่างของคะแนนที่มีค่าเป็นบวก

R^- แทน การจัดอันดับค่าผลต่างของคะแนนที่มีค่าเป็นลบ

R_E แทน ผลรวมของตำแหน่งที่ได้จากกลุ่มทดลอง

R_C แทน ผลรวมของตำแหน่งที่ได้จากกลุ่มควบคุม

U แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในการทดสอบของแมน-วิทนีย์

(Mann - Whitney U test)

T แทน ผลรวมของค่า R ที่มีจำนวนน้อยกว่า ซึ่งใช้พิจารณาในการทดสอบของ

วิลคอกัน (Wilcoxon Matched - Pairs Signed Ranks Test)

ผลการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง

2. เปรียบเทียบคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลัง การสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว

3. เปรียบเทียบคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลัง
การสอนแบบปกติ

4. เปรียบเทียบคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง
ภายหลังการทดลอง

ตาราง 1 เปรียบเทียบคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง
ก่อนการทดลอง

กลุ่มควบคุม	อันดับ	กลุ่มทดลอง	อันดับ
11	1	14	3.5
13	2	15	6
14	3.5	15	6
15	6	16	8
17	9	18	10
20	13.5	19	11
20	13.5	20	13.5
21	16	20	13.5
22	18.5	22	18.5
22	18.5	22	18.5
23	22.5	23	22.5
23	22.5	23	22.5

$R_c = 146.5$

$R_E = 153.5$

$U = 68.5$

จากตาราง Critical Values ของ U ใน The Mann - Whitney U Test ของ Sanders (Sanders. 1980 : 420) ในระดับนัยสำคัญที่ .01 ค่า U ที่คำนวณได้จะต้องน้อยกว่าหรือเท่ากับ 27

ดังนั้นผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 1 ก่อนการทดลอง U มีค่ามากกว่า 27 แสดงว่าคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 2 เปรียบเทียบคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการสนทนาโดยใช้ชุดการแนะแนว

คนที่	คะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ		ผลต่างของคะแนน	อันดับ	R+	R-
	หลังการทดลอง	ก่อนการทดลอง	การปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ			
1	45	11	34	12	+12	
2	44	13	31	11	+11	
3	41	14	27	9	+9	
4	45	15	30	10	+10	
5	41	17	24	8	+8	
6	41	20	21	2.5	+2.5	
7	41	20	21	2.5	+2.5	
8	43	21	22	4	+4	
9	40	22	18	1	+1	
10	45	22	23	6	+6	
11	46	23	23	6	+6	
12	46	23	23	6	+6	

** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

T = 0**

จากตาราง Critical Values ของ T ใน Wilcoxon Matched - Pairs Signed Ranks Test ของ Sanders (Sanders. 1980 : 418) ในระดับนัยสำคัญที่ .01 ค่า T ที่คำนวณได้จะต้องน้อยกว่าหรือเท่ากับ 9 ($N = 12$)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 2 ปรากฏว่า ค่า T ที่คำนวณได้เท่ากับ 0 แสดงว่า คะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของกลุ่มทดลอง หลังจากได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว สูงกว่าคะแนนก่อนได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวเกี่ยวกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศสามารถทำให้นักเรียนมีคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศสูงขึ้น

ตาราง 3 เปรียบเทียบคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลัง
การสอนแบบปกติ

คนที่	คะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ		ผลต่างของคะแนน การปรับตัวกับเพื่อน ต่างเพศ	อันดับ	R+	R-
	หลังการทดลอง	ก่อนการทดลอง				
1	42	14	28	12	+12	
2	42	15	27	11	+11	
3	17	15	2	1	+1	
4	42	16	26	10	+10	
5	37	18	19	6.5	+6.5	
6	43	19	24	9	+9	
7	28	20	8	2	+2	
8	39	20	19	6.5	+6.5	
9	45	22	23	8	+8	
10	37	22	15	4	+4	
11	39	23	16	5	+5	
12	36	23	13	3	+3	

** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

T = 0**

จากตาราง Critical Values ของ T ใน Wilcoxon Matched - Pairs Signed Ranks Test ของ Sanders (Sanders. 1980 : 418) ในระดับนัยสำคัญที่ .01 ค่า T ที่คำนวณได้จะต้องน้อยกว่าหรือเท่ากับ 9 ($N = 12$)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตาราง 2 ปรากฏว่า ค่า T ที่คำนวณได้เท่ากับ 0 แสดงว่า คะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของกลุ่มควบคุมหลังจากได้รับการสอนแบบปกติสูงกว่าคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศก่อนได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการสอนแบบปกติเกี่ยวกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศสามารถทำให้นักเรียนมีคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศสูงขึ้น

ตาราง 4 เปรียบเทียบคะแนนการรับรู้กับเพื่อนต่างเพศของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง
ภายหลังการทดลอง

กลุ่มควบคุม	อันดับ	กลุ่มทดลอง	อันดับ
42	14	45	20.5
42	14	44	18
17	1	41	10.5
42	14	45	20.5
37	45	41	10.5
43	16.5	41	10.5
28	2	41	10.5
39	6.5	43	16.5
45	20.5	40	8
37	4.5	45	20.5
39	6.5	46	23.5
36	3	46	23.5

$$R_c = 107$$

$$R_E = 193$$

$$U = 29$$

** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

จากตาราง Critical Values ของ U ใน The Mann - Whitney U Test ของ Sanders (Sanders. 1980 : 419) ในระดับนัยสำคัญที่ .01 ค่า U ที่คำนวณได้จะต้องน้อยกว่าหรือเท่ากับ 31

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางปรากฏว่า U มีค่าน้อยกว่า 31 แสดงว่า คะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศภายหลังหลังจากได้รับสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวของกลุ่มทดลองสูงกว่าคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศภายหลังที่ได้รับการสอนแบบปกติของกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวสามารถทำให้นักเรียนมีคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศสูงขึ้นมากกว่าการสอนแบบปกติ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวกับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียน ก่อนและหลังการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว
3. เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียน ก่อนและหลังการสอนแบบปกติ

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ปีการศึกษา 2532 ที่มีคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 จำนวน 85 คน เป็นนักเรียนชาย 45 คน และนักเรียนหญิง 40 คน จากนักเรียนชายและหญิงทั้งหมด 343 คน เป็นนักเรียนชาย 193 คน และนักเรียนหญิง 150 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมี่ อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ปีการศึกษา 2532 ที่มีคะแนนการปรับตัว

ตัวกับเพื่อนต่างประเทศต่ำกว่าเบอร์เซ็นโทลท์ 25 จำนวน 24 คน ได้มาโดยจำแนกประชากร จำนวน 85 คน ออกเป็น 2 กลุ่ม เพศชาย 45 คน และเพศหญิง 40 คน แล้วจึงสุ่มอย่างง่ายจากประชากรแต่ละกลุ่ม ให้นักเรียนชาย 12 คน และนักเรียนหญิง 12 คน จากนั้นผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่ง เพื่อเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 12 คน แต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนชาย 6 คน และนักเรียนหญิง 6 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถามการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ
2. โปรแกรมการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว
3. โปรแกรมการสอนแบบปกติ

การดำเนินการทดลอง

1. การทดสอบครั้งแรก (Pretest) ให้นักเรียนชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 343 คน เป็นนักเรียนชาย 193 คน และนักเรียนหญิง 150 คน ตอบแบบสอบถามการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ และคัดเลือกนักเรียนที่จะแนะนำการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศต่ำกว่าเบอร์เซ็นโทลท์ 25 ลงมา ให้นักเรียนจำนวน 85 คน เป็นนักเรียนชาย 45 คน และนักเรียนหญิง 40 คน ทำการสัมภาษณ์เพื่อถามความสมัครใจในการเข้ากลุ่ม ซึ่งนักเรียนทุกคนสมัครใจที่จะเข้ากลุ่ม แล้วจึงสุ่มอย่างง่ายจากประชากร แต่ละกลุ่มให้นักเรียนชาย 12 คน และนักเรียนหญิง 12 คน จากนั้นผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่ง เพื่อเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 12 คน แต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนชาย 6 คน และนักเรียนหญิง 6 คน

2. ขั้นตอนการทดลอง ดำเนินการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวกับกลุ่มทดลองตามโปรแกรมการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวเกี่ยวกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ จำนวน 14 ครั้ง เป็นเวลา 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที ในวันจันทร์และวันพุธ เวลา 16.00 - 16.50 น.

ตั้งแต่วันที่ 30 ตุลาคม 2532 ถึงวันที่ 13 ธันวาคม 2532 ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบปกติ ตามโปรแกรมการสอนแบบปกติเกี่ยวกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ จำนวน 14 ครั้ง เป็นเวลา 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที ในวันอังคารและวันพฤหัสบดี เวลา 16.00 - 16.50 น. ตั้งแต่วันที่ 31 ตุลาคม 2532 ถึงวันที่ 14 ธันวาคม 2532 โดยใช้ห้องประชุมศูนย์ เทคโนโลยีทางการศึกษา โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นสถานที่ ดำเนินการทดลอง

3. การทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) ให้นักเรียนในกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ตอบแบบสอบถามการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศอีกครั้งหนึ่งหลังจากจบโปรแกรมการสอนแบบปกติและ โปรแกรมการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว

4. นำแบบสอบถามการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศครั้งหลังมาตรวจให้คะแนน

5. นำคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศทั้ง 2 ครั้ง มา ทำการวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ซึ่งแยกวิเคราะห์ดังนี้

1. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ก่อนการทดลอง โดยใช้ การทดสอบของ แมน-วิทนีย์ (The Mann - Whitney U test)

2. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้การทดสอบของ วิลคอกซัน (Wilcoxon Matched - Pairs Signed Ranks Test)

3. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้การทดสอบของวิลคอกซัน (Wilcoxon

Matched - Pairs Signed Ranks Test)

4. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ภายหลังการทดลอง โดยใช้การทดสอบของแมน-วิทนี (The Mann - Whitney U test)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าสรุปผลได้ดังนี้

1. เปรียบเทียบคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง ปรากฏว่าคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. เปรียบเทียบคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ พบว่า การสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว ทำให้นักเรียนมีคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. เปรียบเทียบคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว พบว่าการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวทำให้นักเรียนมีคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. เปรียบเทียบคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการสอนแบบปกติ พบว่าการสอนแบบปกติทำให้นักเรียนมีคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

จากการศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี พบว่า

1. ภายหลังจากทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว มีคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับผลการศึกษาของปริญดา บุญศิลาเลิศ (2520 : 45) ที่ได้ศึกษาผลการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพนมสารคาม "พนมอดุลวิทยา" จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวอาชีพมีคะแนนเฉลี่ยปัญหาในการเลือกอาชีพ แต่ละด้านต่ำกว่าเมื่อยังไม่ได้รับการแนะแนวด้วยชุดการแนะแนวอาชีพ

จากผลการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวเรื่อง การปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ช่วยให้นักเรียนมีคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศสูงขึ้น ทั้งนี้เพราะว่า การสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวนั้น ผู้วิจัยมีวิธีการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้อภิปราย รายงาน เป็นรายบุคคล รายงานเป็นกลุ่ม แสดงบทบาทสมมติ แก้ปัญหา และแสดงความคิดเห็น พร้อมทั้งมี อุปกรณ์ที่ใช้เป็นสื่อประสมต่าง ๆ ได้แก่ วิดีทัศน์ แผนภูมิ และแผ่นโปสเตอร์ ทำให้นักเรียนมีความ ✓ กระตือรือร้นและไม่เบื่อหน่ายในการเรียน นอกจากนี้เนื้อหาที่สอนเรื่องการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ เป็นเนื้อหาที่สอดคล้องกับความสนใจ และความต้องการของนักเรียนที่ประสงค์จะทราบแนวทางในการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ และจากการที่นักเรียนมีโอกาสได้ศึกษาและได้รับความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศนั้น ทำให้นักเรียนในเรื่องดังกล่าวลดลง ซึ่งปัญหาเหล่านี้ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับการไม่รู้จักรักใคร่จากที่เหมาะสม การแสดงกิริยาท่าทางที่ไม่เหมาะสม การไม่รู้จักรู้จักช่วยเหลือกัน และการไม่รู้จักร่วมงานร่วมกับเพื่อนต่างเพศ ด้วยเหตุนี้สมควรอย่างยิ่งที่ครูแนะแนวหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ควรจะให้ความรู้เกี่ยวกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศแก่นักเรียน

นอกจากนี้จากแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมเกี่ยวกับการใช้จากที่ที่เหมาะสมการแสดง กิริยาท่าทางที่เหมาะสม การช่วยเหลือกัน และการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียน และจากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนของผู้วิจัย ในขณะที่นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม โดยเฉพาะระหว่าง

เพื่อนต่างประเทศ พบว่าในช่วงแรก ๆ ที่นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมนั้น นักเรียนส่วนใหญ่จะใช้คำพูดที่ห้วน น้ำเสียงกระด้าง ไม่มีทางเสียง พูดไม่สมเหตุสมผล สนทนากับเพื่อนไม่ต่อเนื่อง แสดงกิริยาท่าทาง ประหม่า อาย กังวล ไม่กล้าสบสายตา ไม่รู้จักเสนอแนะทางในการแก้ปัญหา ได้เพียงกันขะทำงานร่วมกัน ไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของกันและกัน และไม่กล้าแสดงความคิดเห็น แต่ภายหลังที่นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของชุดการแนะแนวเรื่องการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศแล้ว พบว่า นักเรียนจะกล้าพูดมากขึ้น สามารถใช้คำพูดได้อย่างเหมาะสม สุภาพ นุ่มนวล มีทางเสียงมากขึ้น สนทนากับเพื่อนได้อย่างต่อเนื่องไม่ติดขัด ไม่ประหม่า ไม่อาย ไม่กังวล กล้าสบสายตา รู้จักเสนอแนะทางในการแก้ปัญหา รู้จักไกล่เกลี่ยเมื่อมีการโต้เถียงเกิดขึ้น รู้จักรับฟังความคิดเห็นของกันและกัน และรู้จักแสดงความคิดเห็นในขณะทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศได้ดียิ่งขึ้น

2. ภายหลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ทิพย์มาศย์ พิมพ์ศักดิ์ (2530 : 52) ที่ได้ทดลองใช้ชุดการแนะแนวอาชีพกับนักเรียนอนุบาลชั้นต้นปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร ผลการทดลองปรากฏว่า ภายหลังการทดลอง นักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติมีการตัดสินใจเลือกอาชีพสูงขึ้น

จากผลการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การสอนแบบปกติเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถช่วยให้นักเรียนมีคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศสูงขึ้นกว่าเดิม ทั้งนี้เพราะการสอนแบบปกติของการศึกษาในครั้งนี้ใช้วิธีการบรรยายเนื้อหาเกี่ยวกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม นอกจากนี้ นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้ได้รับความรู้เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับความหมาย ความสำคัญ องค์ประกอบ ในการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ วิธีการปรับตัวและวางตัวที่เหมาะสมกับเพื่อนต่างประเทศ ตลอดจนการนำวิธีการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศไปใช้ในชีวิตรประจำวัน ซึ่งเป็นประโยชน์แก่นักเรียนโดยตรง อีกทั้งจากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนของผู้วิจัยในเวลาที่สอบนักเรียน พบว่า ในช่วงแรก ๆ ที่นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม นักเรียนไม่ค่อยกล้าแสดงความคิดเห็น ไม่กล้าซักถาม ไม่กล้าตอบคำถาม ใช้คำพูดไม่เหมาะสม ใช้คำพูดที่ห้วน น้ำเสียงกระด้าง ไม่สมเหตุสมผล กิริยาท่าทางประหม่า อาย ภายหลังที่นักเรียนได้เรียนรู้

เกี่ยวกับพฤติกรรมการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ ปรากฏว่านักเรียนกล้าพูด และกล้าตอบคำถามมากขึ้น สามารถใช้คำพูดได้อย่างเหมาะสม สุภาพ นุ่มนวล มีหางเสียงมากขึ้น สามารถแสดงกิริยาท่าทาง ให้ความช่วยเหลือ และทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศได้เหมาะสมยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้ การสอนแบบปกติจึงเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถเพิ่มความสามารถในการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศของนักเรียนได้อย่างเหมาะสม

3. ภายหลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวมีคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับผลการศึกษาของปริญดา บุญศิลาเลิศ (2520 : 48) ที่ได้ศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพมสารคาม "พมอศุทธวิทยา" จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวอาชีพมีคะแนนเฉลี่ยปัญหาในการเลือกอาชีพแต่ละด้านต่ำกว่านักเรียนที่ได้รับการแนะนำด้านอาชีพโดยวิธีปกติและสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กฤษฎา จันทรวินาศ (2527 : 34) ที่ได้ศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทพศิรินทร์ ปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวอาชีพมีคะแนนจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอาชีพสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วิทยมาศย์ วัฒนศักดิ์ (2530 : 52) ที่ได้ศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพกับนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร ปรากฏว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวอาชีพมีการตัดสินใจสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

จากผลการศึกษาครั้งนี้พบว่าในครั้งนี้นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวมีคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ทั้งนี้เพราะว่าชุดการแนะแนวเป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วย 2 ส่วนคือ คู่มือครูและใบประกอบการสอนเรื่อง การปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ โดยใช้วิธีการต่าง ๆ เช่น การอภิปราย การรายงานเป็นรายบุคคล การรายงานเป็นกลุ่ม การแก้ปัญหา การแสดงความคิดเห็น พร้อมทั้งมีอุปกรณ์ที่ใช้เป็นสื่อประสมต่าง ๆ ได้แก่ วิทยทัศน์ แผนภูมิ และแผ่นโปสเตอร์ ทำให้นักเรียนกระตือรือร้น และไม่เบื่อหน่ายการเรียน นอกจากนี้ จากแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน เกี่ยวกับการใช้วาจาที่

เหมาะสม การแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสม การช่วยเหลือกัน และการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียน และจากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนของผู้วิจัย พบว่า ภายหลังที่นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการใช้วาจาที่เหมาะสม การแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสม การช่วยเหลือกัน และการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างเพศนั้น นักเรียนกล้าพูดและกล้าแสดงออกมากขึ้น รู้จักใช้คำพูดที่เหมาะสม รู้จักแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสม รู้จักเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหาหรือช่วยเหลือกัน และรู้จักทำงานร่วมกับเพื่อนต่างเพศ ซึ่งแตกต่างจากก่อนนักเรียนจะเข้าร่วมกิจกรรม ส่วนนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติจะเน้นการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศต่ำกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวนั้น อาจเป็นเพราะว่าวิธีการสอนแบบปกติเน้นใช้เฉพาะการบรรยายและเปิดโอกาสให้ซักถามเท่านั้น จึงสร้างความสนใจในการเรียนของนักเรียน โดยน้อยกว่าการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 จากการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ชุดการแนะแนวเรื่องการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ สามารถพัฒนาการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนได้ ดังนั้นชุดการแนะแนว น่าจะเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ครูทั่ว ๆ ไป และครูแนะแนวจะนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนและพัฒนาในด้านอื่น ๆ เช่น สัมพันธภาพระหว่างบุคคล ฯลฯ

1.2 ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวควมใช้ครูแนะแนว อาจนำชุดการแนะแนวนี้นำไปขึ้นชั่วโมงการจัดกิจกรรมแนะแนวแบบบุคลากรด้านแนะแนว ทั้งนี้เพื่อช่วยแบ่งเบาภาระในการจัดกิจกรรมแนะแนว โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนที่มีบุคลากรแนะแนวไม่เพียงพอ

1.3 ครูแนะแนวอาจจะคัดเลือกเฉพาะกิจกรรมบางกิจกรรมของชุดการแนะแนวเรื่องการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศไปปรับใช้ให้เหมาะสมหรือสอดคล้องกับสภาพปัญหาในการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนในแต่ละโรงเรียน

1.4 การนำชุดการแนะแนวไปใช้ อาจยืดหยุ่นเวลาและกิจกรรมให้เหมาะสมกับจำนวนนักเรียนในแต่ละชั้น เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการเรียนมากยิ่งขึ้น

1.5 ควรมีการติดตามผลการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ภายหลังจากสิ้นสุดการทดลองแล้ว 6 เดือน หรือ 1 ปี

1.6 ในการนำแบบสอบถามเรื่องการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศไปใช้ ควรกำหนดจุดมุ่งหมาย และนิยามศัพท์เฉพาะให้สอดคล้องกับสภาพของกลุ่มตัวอย่าง พร้อมทั้งปรับปรุงสภาพการณ์ของแต่ละข้อคำถามให้เหมาะสมกับสภาพของกลุ่มตัวอย่าง และสภาพโรงเรียนหรือสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการทดลองใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศกับนักเรียนในระดับอื่น ๆ เช่น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.2 ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบผลการใช้ชุดแนะแนวกับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเกี่ยวกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

2.3 ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสาเหตุของปัญหาการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล ประทีปธำนันท์. ผลการใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวตามหลักสัปปริสธรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมด้านสัปปริสธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดไร่ขิงวิทยา จังหวัดนครปฐม. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. สภาพจิตใจในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524.
- กว่าจะรู้ตัวก็สายเสียแล้ว. (เทพโทธทัศน์). กรุงเทพฯ : ฝ่ายส่งเสริมสนับสนุนการศึกษา คณะกรรมการอำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษ ของกระทรวงศึกษาธิการ (บปส.ศธ.), 2524.
- กฤษณา จันทรวินาศ. ผลการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- จิระ จิ่งเจริญศิลป์. ค่านิยมในการคบเพื่อนต่างเพศของวัยรุ่นในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523. อัดสำเนา.
- จินดาภรณ์ อังสุวรรณชาติ. การทดลองใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- ฉวีวรรณ สุขพันธ์ไพธารม. พัฒนาการวัยรุ่นและบทบาทครู. กรุงเทพฯ : มิตรนราการพิมพ์, 2527.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษากับการสอนระดับอนุบาล.

กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2521.

ดวงเดือน หันธนาวิณ และบุญยิ่ง เจริญยิ่ง. อิทธิพลของสังคมต่อทัศนคติของวัยรุ่น.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2517.

ดวงมัลย์ เริกสำราญ. "ความสนใจของวัยรุ่นต่อปัญหาสุขภาพจิต," สุขภาพจิตศึกษา.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มิตรสยาม, 2520.

เทพ สุนทรศารทูล. เพลงยาววัดเทพธิดา. กรุงเทพฯ : บริษัทพิธจำกัด, 2515.

ทิพย์มาศย์ วัฒนศักดิ์. ผลการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพของ

นักเรียนนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

ธนพร วัฒนะโรจน์ภิญโญ. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : จงเจริญการพิมพ์, 2518.

ธีระ ชัยยุทธยรรยง. สำรวจความต้องการในการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดสกลบุรี. 2532.

นพพร พานิชสุข. รายงานการวิจัยเรื่องทัศนคติและความต้องการของอาจารย์และนักเรียนมัธยมศึกษาอัตราค่าแห่งในเรื่องการสอนเพศศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2522.

นวลสง มังตรีสรรค์. ผลของการใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวเรื่องสังคมวัตถุ 4 ที่มีต่อคุณธรรมด้านสังคมวัตถุ 4 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทพศิรินทร์ กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

นิภา นิธยาชน. การปรับตัวและบุคลิกภาพ : จิตวิทยาเพื่อการศึกษาและชีวิต. กรุงเทพฯ : สารศึกษาการพิมพ์, 2520.

- บุญนาค คุ่มภัย. การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการทางสังคมของวัยรุ่น ในวิทยาลัยครู วิทยาลัยอาชีวศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดนครราชสีมา. ปรินญาณันท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อัดสำเนา.
- บุญศรี จิงธนาเจริญเลิศ. ผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการปรับตัวกับเพื่อนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนนทรีวิทยา กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณันท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- บุญสม มาร์ติน. กลุ่มพัฒนาบุคลิกภาพ สุขศึกษา พ 203 - พ 204 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ม.2). กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2530.
- บุผา สิมาวรพ. การเปลี่ยนแปลงค่านิยมของนิสิตมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิง. วิทยานันท์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517. อัดสำเนา.
- ประติณณ์ อุบรณัย. การแนะแนวในระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2529.
- _____. จิตวิทยา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศรีอนันต์, 2518.
- ปริญดา บุญศิลาเลิศ. การทดลองใช้ชุดการแนะแนวอาชีพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหนองสาหร่าย จังหวัดฉะเชิงเทรา. ปรินญาณันท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520. อัดสำเนา.
- ปรับตัวไม่ผิดปัญหา. (เทปโทรทัศน์). กรุงเทพฯ : บริษัทนพคุณธุรกิจ, 2529.
- เปื้อง ฤๅ. ชุดการสอน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2518. อัดสำเนา.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. สุขภาพจิตเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์บัณฑิตการพิมพ์, 2530.
- พวงสร้อย วรกุล. การเปรียบเทียบสภาพปัญหาในด้านการปรับตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กรุงเทพมหานคร และจังหวัดสงขลา. ปรินญาณันท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อัดสำเนา.

พจน์ สะเพียรชัย และคนอื่น ๆ. การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519.

มณูญ ตนะวัฒนา. จิตวิทยาพัฒนาชีวิต. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2526.

มาลีณี อยู่โพธิ์. การทดลองการใช้คำปรึกษาแบบกลุ่มต่อการพัฒนาการปรับตัวทางสังคม
ด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน. ปรินญาณินท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.

เมตตา จินดารักษ์. ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มในการพัฒนาความสามารถในการปรับตัวทางสังคม
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี กรุงเทพมหานคร.
ปรินญาณินท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.
อัดสำเนา.

รัตนา ชัยทิพย์. ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู พฤติกรรมตอบสนองระหว่างบุคคล
และการปรับตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินญาณินท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อัดสำเนา.

ราศรี ธรรมนิม. จิตวิทยาพัฒนาการฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., ม.ป.ป.

รายงานการประชุมพิจารณาข้อเรื่องเค้าโครงปรินญาณินท์. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนว
และจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2531.

รุจิราภา สิทธิปาน. ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อการปรับตัวทางสังคมกับเพื่อนต่างประเทศ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทิพวลวิทยาลัย สทบุรี. ปรินญาณินท์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.

โรงเรียนบ้านหินกลิ้ง. (เทปโทรทัศน์). กรุงเทพฯ : ศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ
กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2526.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร,
2528.

วันเพ็ญ บุญประกอบ. "พัฒนาการของบุคลิกภาพ," ตำราเวชศาสตร์. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์อักษรไทย, 2520.

วารินทร์ สายโอบเอื้อ และสนีย์ อีรดาการ. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด กรมประชาสงเคราะห์, 2522.

วารุณี บัณฑลันต์. แนวทางไปสู่ความสำเร็จในชีวิตครอบครัว. กรุงเทพฯ : มิตรนราการพิมพ์,
2520.

วาสนา ชาวหา. เทคโนโลยีทางการศึกษา. ชลบุรี : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2522.

วิชาการ, กรม. หนังสือเรียนวิชาพลานามัย พ 203 พ 204 สุขศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
(ม.2). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2528.

สุชา จันทน์เฒ และสุรางค์ จันทน์เฒ. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : แพรวพิทยา, 2518.

สุชาติ โสภประยูร และ วรณิ โสภประยูร. เพศศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช,
2520.

สุรัชย์ โกคยะกุล. การสร้างแบบสอบวัดความสามารถทางการปรับตัวสำหรับนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดกำแพงเพชร. ปริณิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.

เสนอ อินทสุขศรี. "ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนต่างประเทศ," วารสารวิทยศึกษา. -
3 : 36 - 37 ; มีนาคม 2514.

อมรรัตน์ เศวตนันท์. การศึกษา ความรู้ ทักษะคติ ความต้องการที่จะศึกษาเรื่องเพศ
ของนักเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนมัธยมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร. ปริณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.

อรรถัย ชื่นมณูย์. สุขภาพจิตและการปรับอารมณ์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ดี แอนด์ เอส,
ม.ป.ป.

- Caufield, Thomas James. "The Effect of Using Video Taped Social Models in Elementary School Group Counseling with Low Sociometric Status Students," Journal of Counseling Psychology. 30(5) : 1813 - 1814 ; November, 1970.
- Curran, James P. and Lippold Stephen. "The Effect of Physical Attraction and Attitude Similarity on Attraction in Dating Dyads," Journal of Personality and Social Psychology. Duke University Press, 3 : 528 - 538 ; September, 1975.
- Gilmer, B. Von. Haller and others. Industrial and Organizational Psychology. New York : McGraw - Hill Book Company, 1971.
- Gordon, Lawrence. Module on Module O - A. Florida : Florida Department of Education, 1973.
- Houston, W. Robert and others. Development Instructional Modules : A Modules System for Writing Modules. Houston, Texas : College of Education, University of Houston, 1972.
- Howell, Bruce. "TULSAPAC : Anatomy of a Learning," in Learning Package in America Education. Englewood Cliffs, New Jersey : Educational Technology Publication, 1973.
- Hurlock, Elizabeth B. Developmental Psychology. New York : McGraw Hill Book Company, 1964.
- Lazarus, Richard S. Patterns of Adjustment and Human Effectiveness. New York : McGraw - Hill Book Company, 1969.
- Moskowitz, Merle J. and Arthur R. Orgel. General Psychology. Boston : Houghton Mifflin Company, 1969.
- Offer, Daniel. "Sexual Behavior of a Group of Normal Adolescence," Medical Aspects of Human Sexuality. 9 : 40 - 49 ; September, 1971.
- Rogers, Dorothy. The Psychology of Adolescence. New York : Appleton-Century - Crofts, 1962.
- Sanders, Donald H. A. Franklin Murph and Robert Eng. Statistics : A Fresh Approach. 2 nd ed. Tokyo : McGraw - Hill Kogakusha, 1980.
- Tindall, R.H. "Relationships among Measures of Adjustment," Reading in the Psychology of Adjustment. New York : McGraw - Hill Book Co. Inc, 1959.
- Kapfer, Phillip and Mirlam, Kapfer, "Introduction to Learning Package," Learning Package in American Education. New Jersey : Educational Technology, 1972.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

- แบบสอบถามการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ
- ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามการปรับตัว
กับเพื่อนต่างประเทศ

แบบสอบถามการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้ใช้ประเมินพฤติกรรมหรือการกระทำของนักเรียนในสถานการณ์ต่าง ๆ ขอบให้นักเรียนพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อซึ่งมีคำตอบ ก. ข. และ ค. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ตรงกับพฤติกรรมหรือการกระทำจริง ซึ่งนักเรียนกระทำเสมอ ๆ เพียงข้อเดียว เมื่อเลือกคำตอบข้อใดแล้วขอให้ทำเครื่องหมาย ☐ ล้อมรอบข้อคำตอบที่นักเรียนเลือก

ในการตอบแบบสอบถามควรปฏิบัติตามนี้

1. ก่อนตอบแบบสอบถามแต่ละข้อ โปรดอ่านข้อความที่กำหนดให้ ให้เข้าใจเสียก่อน
2. เมื่อเข้าใจข้อความที่อ่านแล้วจึงพิจารณาคัดสินใจเลือกคำตอบ โดยทำเครื่องหมาย

☐ ล้อมรอบคำตอบที่ตรงกับพฤติกรรมหรือการกระทำจริง ๆ ซึ่งนักเรียนกระทำเสมอ ๆ เพียงข้อเดียว

3. คำตอบของนักเรียนไม่มีคำตอบใดผิด แต่คำตอบอาจแตกต่างกันไปตามพฤติกรรมหรือการกระทำของแต่ละคน

4. โปรดตอบคำถามทุกข้อ เพราะถ้าขาดข้อใดข้อหนึ่งไป แบบสอบถามนี้จะใช้ไม่ได้ทันที

ตัวอย่าง

(๐) เมื่อนักเรียนไปแข่งขันกีฬาเพื่อเชื่อมสัมพันธ์ไมตรีกับนักเรียนโรงเรียนอื่น บังเอิญนักเรียนพบเพื่อนต่างประเทศคนหนึ่งซึ่งนักเรียนเคยรู้จักแต่ไม่ค่อยสนิทกัน เขายิ้มและทักทายนักเรียนด้วยท่าทางที่เป็นมิตร นักเรียนจะทำอย่างไร

~~==ค==~~ ยิ้มให้และกล่าวทักทายตอบ

☐ ข. มองแต่ไม่พูดอะไร

ค. ทำเป็นไม่เห็น

จากตัวอย่าง (๐) ถ้านักเรียนเลือกข้อ ข. คือ "มองแต่ไม่พูดอะไร" ให้ทำเครื่องหมาย

☐ ล้อมรอบข้อ ข.

ถ้านักเรียนต้องการเปลี่ยนคำตอบให้บิด = กับข้อที่ไม่ต้องการ แล้วทำเครื่องหมาย ○
ล้อมรอบข้อใหม่ตามที่ต้องการ คำตอบของนักเรียนจะไม่มีผลต่อการสอบวิชาใด ๆ ขอให้นักเรียน
ตอบด้วยความสบายใจ และตรงกับพฤติกรรมหรือการกระทำที่นักเรียนกระทำอยู่เสมอ ๆ

1. ขณะที่นักเรียนนั่งรถประจำทางไปยังตัวจังหวัด บังเอิญนักเรียนได้นั่งติดกับเพื่อน
ต่างเพศที่นักเรียนเคยรู้จักและเรียนอยู่ในโรงเรียนเดียวกัน นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ทักว่า "สวัสดี"
- ข. ถามว่า "เธอจะไปไหน"
- ค. นั่งเฉย ๆ ไม่พูดอะไร

2. ในชั่วโมงศิลปปฏิบัติ ครูให้นักเรียนวาดภาพดอกกุหลาบ เมื่อหมดชั่วโมงเพื่อนต่าง
เพศคนหนึ่งได้นำภาพดอกกุหลาบที่วาดเสร็จแล้ว ซึ่งคล้ายแบบที่อาจารย์นำมาอวดนักเรียน และถาม
นักเรียนว่า "สวยไหม" นักเรียนจะตอบว่าอย่างไร

- ก. ไม่เห็นสวยเลย
- ข. สวยดีนะ เธอวาดเก่งจังเลย
- ค. ก็ยังงั้น ๆ แหละ

3. ขณะโดยสารรถประจำทางกลับบ้าน นักเรียนยืนหอบของพะรุงพะรัง เพื่อนต่างเพศ
คนหนึ่งที่นั่งนักเรียนรู้จักช่วยถือของให้ นักเรียนจะพูดกับเพื่อนคนนั้นอย่างไร

- ก. ค่อยยังชั่วหน่อย ที่เธอถือของให้
- ข. ดีจังเลยที่มีคนช่วยถือของให้
- ค. ขอบใจนะที่ช่วยถือของให้

4. เมื่อมีการสอบชิงทุนนักเรียนระดับของจังหวัด ปรากฏว่าเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งขึ้น
เรียนของนักเรียนสามารถสอบชิงทุนได้ที่ 1 นักเรียนจะกล่าวชมเชยเพื่อนคนนั้นว่าอย่างไร

- ก. เธอเก่งจริง ๆ ที่สอบชิงทุนได้ ขอแสดงความยินดีด้วยนะ
- ข. น่าอิจฉาจริง ๆ ทำไมฉันจะสอบได้ทุนบ้างนะ
- ค. เธอนี้ แน่จริง ๆ นะ

5. ในงานวันเด็ก มีการประกวดร้องเพลง เพื่อนต่างเพศคนหนึ่งในกลุ่มของนักเรียน ร้องเพลงได้รับรางวัลชนะเลิศ นักเรียนจะพูดกับเพื่อนคนนั้นว่าอย่างไร

- ก. น่าอิจฉาจริง ๆ ทำอย่างไรนะฉันจะเสียงดีอย่างเธอบ้าง
- ข. ดีใจด้วยนะที่เธอร้องเพลงชนะเลิศ
- ค. ฉันไม่เคยรู้เลยว่าเธอก็ร้องเพลงได้

6. ขณะที่นักเรียนกำลังจะลงจากรถประจำทาง บังเอิญกระเป๋าสตางค์ของนักเรียนตก เพื่อนต่างเพศคนหนึ่งบอกนักเรียนว่ากระเป๋าสตางค์ตก และช่วยหยิบกระเป๋าสตางค์ส่งคืนให้นักเรียน นักเรียนจะพูดกับเพื่อนคนนั้นว่าอย่างไร

- ก. อ้าว ! ตกได้อย่างไร
- ข. ขอบใจ
- ค. ช่วยส่งให้ฉันหน่อย

7. เมื่อเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งนัดหมายนักเรียนให้มาทำรายงานวิชาวิทยาศาสตร์ในวันเสาร์ที่โรงเรียนเวลา 9.00 น. นักเรียนมาช้ากว่ากำหนดเวลาที่นัดหมาย นักเรียนจะอย่างไร

- ก. บอกว่า "รถจักรยานที่ขี่มาอย่างเร็วทำให้มาไม่ทัน"
- ข. พูดว่า "ขอโทษไม่ได้ตั้งใจจะมาช้า"
- ค. เจย ๆ ไม่พูดอะไรเลย

8. เมื่อนักเรียนขณะการประกวดเรียงความ มีเพื่อนต่างเพศมาแสดงความยินดีด้วย นักเรียนจะพูดกับเพื่อนคนนั้นว่าอย่างไร

- ก. ขอบใจมากนะ
- ข. แน่นนอนอยู่แล้ว
- ค. พลุกพล่านกว่า

9. วันหนึ่งในชั่วโมงเกษตรกรรม ขณะที่นักเรียนชุดแปลงผักเสร็จเรียบร้อยแล้ว มือของนักเรียนยังเปื้อนดินทั้งสองข้าง นักเรียนเห็นเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งกำลังยืนอยู่ใกล้ ๆ อ่างน้ำ และต้องการให้เขาช่วยดักน้ำให้ นักเรียนจะพูดกับเพื่อนคนนั้นว่าอย่างไร

- ก. ล้างมือให้หึ
- ข. ช่วยดักน้ำให้ฉันหน่อย
- ค. มือฉันเปื้อน ช่วยหน่อยซิ

10. เมื่อนักเรียนพบเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งที่นักเรียนเคยชอบพอ และไม่ได้พบเขาเป็นเวลานานปี นักเรียนจะพูดกับเพื่อนคนนั้นว่าอย่างไร

- ก. ถามเขาว่า "จะไปไหน"
- ข. ยืนให้ แต่ไม่กล้าพูดอะไร
- ค. "ดีจังเลยที่พบเธอ สมัยดีหรือ"

11. ขณะที่นักเรียนโดยสารรถประจำทางกลับบ้าน นักเรียนนั่งใกล้เพื่อนต่างเพศคนหนึ่งซึ่งนั่งติดหน้าต่าง นักเรียนต้องการจะให้เขาช่วยเปิดหน้าต่างรถให้นักเรียนจะพูดกับเพื่อนคนนั้นว่าอย่างไร

- ก. ร้องจริง ๆ ช่วยเปิดหน้าต่างให้หน่อยซิ
- ข. กรุณาเปิดหน้าต่างให้หน่อย
- ค. เปิดหน้าต่างให้หน่อยได้ไหม

12. ขณะที่นักเรียนทำงานกับเพื่อน ๆ เพื่อนต่างเพศคนหนึ่งนำน้ำมาเสิร์ฟเพื่อน ๆ และนักเรียน ขณะที่เพื่อนต่างเพศคนนั้นส่งแก้วน้ำให้นักเรียน บังเอิญน้ำกระฉอกหกรดนักเรียน นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. กล่าวคำทักเพื่อนต่างเพศคนนั้น
- ข. หน้ามัว คิ้วเขมวด ไม่พอใจเพื่อนต่างเพศคนนั้น
- ค. พูดกับเพื่อนคนนั้นว่า "ไม่เป็นไร"

13. ในงานวันลอยกระทง วัดแห่งหนึ่งในอำเภอได้จัดงานเพื่อหารายได้เข้าวัดและได้ขอความร่วมมือจากโรงเรียนให้นำดนตรีไปช่วยเล่นในงานด้วย ขณะนี้นักเรียนไปเที่ยวงานและชมดนตรี มีเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งที่นักเรียนรู้จักและชอบพอออกมาร้องเพลงสากลที่นักเรียนและเพื่อน ๆ ชอบ เมื่อเขาร้องเพลงจบลง เขาหันมาโค้งศีรษะให้กลุ่มของนักเรียนเป็นการทักทาย นักเรียนและเพื่อน ๆ จะทำอย่างไร

- ก. เป่าปาก
- ข. โห่ฮา
- ค. ปรมมือให้

14. ในขณะนี้นักเรียนและเพื่อน ๆ ชายหญิงไปเที่ยวสวนสัตว์แห่งหนึ่ง พบนักเรียนหญิงกลุ่มหนึ่งรุมร้าวครวญเดียวกับนักเรียน นุ่งกระโปรงสั้นมากเดินสวนกับกลุ่มของนักเรียน นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ทำเฉย ๆ
- ข. สะกิดให้เพื่อน ๆ มอง
- ค. เป่าปาก

15. เมื่อนักเรียนไปทำบุญที่วัดแห่งหนึ่ง นักเรียนพบเพื่อนต่างเพศที่ไม่ค่อยสนิท และนักเรียนจะต้องเผชิญหน้าอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. เดินหลีกเลี่ยง
- ข. มองแต่ไม่พูดอะไรเลย
- ค. ยิ้มกับเพื่อนคนนั้น

16. เมื่อนักเรียนไปแข่งขันกีฬาเพื่อเชื่อมสัมพันธ์ไมตรีกับนักเรียนโรงเรียนอื่น บังเอิญนักเรียนพบเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งซึ่งนักเรียนเคยรู้จักแต่ไม่ค่อยสนิทนัก เขายิ้มและทักทายนักเรียนด้วยท่าทีที่เป็นมิตร นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ยิ้มให้ และกล่าวทักทายตอบ
- ข. พยักหน้าให้
- ค. ทำเป็นไม่เห็น

17. ในขณะที่นักเรียนนั่งพักผ่อนอยู่ใต้ต้นไม้ในช่วงพักกลางวัน มีเพื่อนต่างเพศคนหนึ่ง ซึ่งสนิทกับนักเรียนมาเล่าปัญหาความขัดแย้งที่มีกับเพื่อนในชั้นเรียน ขณะที่เพื่อนต่างเพศคนนั้นเล่าเรื่องราวให้นักเรียนฟัง นักเรียนจะอย่างไร

- ก. แนะนำเขาว่า "อย่าไปสนใจกับคน ๆ นั้นเลย"
- ข. รับฟังปัญหาด้วยความตั้งใจ
- ค. ชวนเขาคุยเรื่องอื่นเพื่อให้เขาสบายใจขึ้น

18. ขณะที่นักเรียนเดินไปกับเพื่อน ๆ มีเพื่อนต่างเพศที่นักเรียนสนใจเดินสวนมา นักเรียนจะอย่างไรเพื่อให้เพื่อนต่างเพศคนนั้นรู้ว่านักเรียนสนใจ

- ก. ทำเสียงกระแอมกระไอ
- ข. หันไปมองเขา
- ค. ยิ้มให้เขา

19. เมื่อนักเรียนและเพื่อน ๆ ทั้งชายและหญิงไปชมนิทรรศการที่จัดขึ้นที่โรงเรียนแห่งหนึ่ง นักเรียนพบกลุ่มเพื่อนต่างเพศทั้งชายและหญิงของอีกโรงเรียนหนึ่ง ซึ่งมาชมนิทรรศการเหมือนกัน นักเรียนมีความสนใจเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งในกลุ่มนั้น นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ยิ้มให้และทักทาย
- ข. บอกเพื่อน ๆ ที่มาด้วยกันว่า "คนนี้น่าสนใจ"
- ค. เดินไปใกล้ ๆ เพื่อนคนนั้นและยิ้มให้

20. ขณะที่นักเรียนอยู่บนรถโดยสาร เพื่อนต่างเพศคนหนึ่งถอยมาเหยียบเท้าของนักเรียน และเพื่อนต่างเพศคนนั้นได้กล่าวคำขอโทษนักเรียนแล้ว นักเรียนจะอย่างไร

- ก. มองหน้าและแสดงความไม่พอใจ
- ข. ไม่พูดอะไร เจย ๆ
- ค. พูดกับเขาว่า "ไม่เป็นไรครับ" (หรือ "ไม่เป็นไรค่ะ")

21. เมื่อนักเรียนมีโอกาสไปเที่ยวสวนสาธารณะกับเพื่อนต่างเพศลำพังสองคน ระหว่างที่เดินชมต้นไม้และดอกไม้ด้วยกันนั้น นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. เดินห่างกันพอสมควรและพูดคุยกันไปเรื่อย ๆ
- ข. เดินจู๋มมือและพูดคุยกันไป
- ค. เดินชิดกันและพูดคุยกันไป

22. นักเรียนและเพื่อนต่างเพศไปชมภาพยนตร์ด้วยกัน ขณะที่ชมภาพยนตร์อยู่นั้น นักเรียนจะแสดงกิริยาท่าทางต่อเพื่อนต่างเพศอย่างไร

- ก. เอียงตัวเข้าไปใกล้ ๆ และกระซิบข้างหู
- ข. นั่งอย่างสุภาพและพูดคุยบ้าง
- ค. พูดคุยหยอกล้อกันตลอดเวลา โดยเอียงตัวเข้าไปใกล้ ๆ

23. เมื่อนักเรียนเดินไปกับกลุ่มเพื่อน พบเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งซึ่งนักเรียนไม่รู้จักเดินสวนมา มองสบตา ยิ้ม แสดงท่าทางสนใจนักเรียน นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ทำเฉย ๆ
- ข. หันไปกระซิบกับเพื่อน ๆ พร้อมทั้งพูดว่า "คนนั้นเขามองเธออะ"
- ค. ยิ้มตอบ

24. ขณะที่ฝนกำลังตกนักเรียนเดินตามหลังเพื่อนต่างเพศคนหนึ่ง บังเอิญเขาสิ้นร่มลง นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. หัวเราะ
- ข. ช่วยพยุงให้เขาลุกขึ้น
- ค. เดินผ่านไป

25. ครูมอบหมายให้นักเรียนและเพื่อน ๆ ช่วยกันจัดพานดอกไม้และธูปเทียน ในขณะที่นักเรียนกำลังจัดพานอยู่นั้นเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งมีปัญหากับงานที่เขารับผิดชอบอยู่ และมาขอคำแนะนำจากนักเรียน นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. บอกให้เขาไปถามคนอื่น
- ข. ให้คำแนะนำ
- ค. ทำเฉย ๆ

26. ก่อนวันสอบหนึ่งวัน ขณะที่นักเรียนนั่งดูหนังสืออยู่ที่บ้าน เพื่อนต่างประเทศคนหนึ่งมาหานักเรียน เนื่องจากไม่เข้าใจบทเรียนบางบท เขาขอร้องให้นักเรียนช่วยอธิบายให้ฟัง นักเรียนจะอย่างไร

- ก. บอกเขาว่า "เรายังดูหนังสือไม่จบ"
- ข. บอกให้เขาไปถามครู
- ค. ถ้านักเรียนเข้าใจ นักเรียนก็จะอธิบายให้เขาฟัง

27. วันหนึ่งในชั่วโมงวิชาเกษตรกรรมครูแบ่งกลุ่มให้นักเรียนทำงาน มีเพื่อนต่างประเทศคนหนึ่งซึ่งไปขอเข้ากลุ่มก็ไม่มีใครให้เข้าร่วมกลุ่ม เพื่อนต่างประเทศคนนั้นได้มาหานักเรียนและขอเข้าร่วมกลุ่มด้วย นักเรียนจะอย่างไร

- ก. บอกเขาว่า "จะขอปรึกษาสมาชิกในกลุ่มก่อน"
- ข. ถามเขาว่า "ที่เข้ากลุ่มอื่นไม่ได้ เพราะอะไร"
- ค. บอกเขาว่า "คงจะไม่ได้"

28. นักเรียนได้ทราบว่าเพื่อนต่างประเทศคนหนึ่งพ่อแม่แยกทางกัน อาศัยอยู่กับตายาย ซึ่งมีฐานะยากจน ตอนกลางวันไม่มีอาหารรับประทาน ถ้านักเรียนมีอาหารมากพอ นักเรียนจะอย่างไร

- ก. บอกอาจารย์ให้ช่วยเหลือเขา
- ข. เฉย ๆ ไม่สนใจ
- ค. แบ่งอาหารของตนเองให้เพื่อนรับประทาน

29. เมื่อประกาศผลการสอบวิชาภาษาอังกฤษ ปรากฏว่าเพื่อนต่างประเทศคนหนึ่งสอบไม่ผ่าน นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ปลอบใจ และขอให้เขาเริ่มต้นใหม่
- ข. เฉย ๆ ไม่ว่าอะไร
- ค. กล่าวคำเยาะเย้ย

30. ในตอนเย็นวันหนึ่ง ขณะที่นักเรียนขี่รถจักรยานจะกลับบ้าน ระหว่างทางพบเพื่อนต่าง-
เพศคนหนึ่งที่ตัวเล็กกว่ากำลังเดินกลับบ้าน ซึ่งบ้านของเพื่อนต่างเพศคนนั้นไปทางเดียวกันกับบ้าน
ของนักเรียน นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ขึ้นและขี่รถผ่านไป
- ข. ชวนให้เพื่อนคนนั้นซ้อนท้ายรถกลับบ้านด้วยกัน
- ค. หันมาโบกมือให้

31. เมื่อนักเรียนพบเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งกำลังถือเสื้อและถุงเท้าเพื่อไปทำแปลงผักใน
ชั่วโมงเกษตรกรรม แสดงสีหน้าท่าทางให้รู้ว่าหนักมาก นักเรียนจะอย่างไร

- ก. มองแล้วเดินผ่านไป
- ข. เข้าไปช่วยถือ
- ค. หันทักทาย และพูดว่า "จะขนไปไหน"

32. ขณะที่เพื่อนต่างเพศคนหนึ่งนำสมุดการบ้านของนักเรียนทุกคนขึ้นไปส่งครู
เพื่อนต่างเพศคนนั้นทำสมุดตก นักเรียนเดินสวนมาพบพอดี นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ช่วยเก็บและแบ่งสมุดการบ้านช่วยถือไปส่งครู
- ข. ช่วยเก็บให้แล้วเดินผ่านไป
- ค. เดินผ่านไปเฉย ๆ

33. ขณะที่นักเรียนเดินเล่นในสวนสาธารณะแห่งหนึ่งมีเพื่อนต่างเพศที่นักเรียนไม่ค่อยสนิท
เดินสะดุดรากไม้หล่นลงใกล้ ๆ นักเรียน นักเรียนจะอย่างไร

- ก. หัวเราะ
- ข. เดินผ่านไปเฉย ๆ
- ค. เข้าไปช่วย

34. เมื่อนักเรียนได้ทราบข่าวว่าคุณแม่ของเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งสนิทกับนักเรียนเสียชีวิต
นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ไปร่วมงานศพ
- ข. ปลอบใจและแสดงความเสียใจ
- ค. เฉย ๆ ไม่กล้าทำอะไร

35. ในการไปทัศนศึกษาที่อาจารย์ได้มอบหมายให้นักเรียนชายและนักเรียนหญิงช่วยกัน ทำหน้าที่เช็คชื่อเพื่อนก่อนจะขึ้นรถในแต่ละครั้ง เมื่อไปชมสถานที่ต่าง ๆ บังเอิญเพื่อนต่างประเทศคนนั้น ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการเช็คชื่อคนหนึ่งเกิดเจ็บคอไม่สามารถใช้เสียงได้ นักเรียนเป็นคนที่ได้ รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ดังกล่าวด้วย นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ปลอ่ยให้เขาเช็คชื่อเอง ทั้ง ๆ ที่เจ็บคอ
- ข. ทำเป็นไม่สนใจ
- ค. ช่วยเช็คชื่อแทนเขา

36. วันหนึ่งขณะที่เป็นเวรของนักเรียนต้องให้อาหารไก่ เมื่อให้อาหารไก่เสร็จ นักเรียน ก็จะมาล้างมือ บังเอิญพบเพื่อนต่างประเทศที่นักเรียนรู้จักกำลังสาวดั่งน้ำขึ้นจากบ่อเพื่อจะนำไปใช้รด น้ำผัก ด้วยท่าทางเหน็ดเหนื่อย นักเรียนจะอย่างไร

- ก. มองดูแล้วถามว่า "เหนื่อยไหม"
- ข. ช่วยสาวดั่งน้ำให้
- ค. พูดกับเขาว่า "ขนน้ำล้างมือหน่อยซิ"

37. ขณะที่นักเรียนไปห้องพยาบาลเพื่อขอยาจากครูพยาบาล แต่ครูพยาบาลไม่อยู่ บังเอิญพบเพื่อนต่างประเทศซึ่งนอนป่วยอยู่บนเตียง กำลังลุกขึ้นและจะรับประทานยา แต่เขาทำยากก นักเรียนจะอย่างไร

- ก. มองเฉย ๆ
- ข. เข้าไปช่วยเก็บยาส่งให้
- ค. ไม่สนใจและเดินกลับออกมา

38. ครูมอบหมายให้นักเรียนกับเพื่อนในชั้นทั้งชายและหญิงช่วยกันวางแผนในการจัด นิทรรศการเกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์และนักเรียนต้องการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับขั้นตอน การปฏิบัติงาน นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ช่วยแสดงความคิดเห็น
- ข. นั่งฟังเพื่อน ๆ แสดงความคิดเห็น
- ค. ทำเป็นแสดงความคิดเห็น

43. ในการจัดพานดอกไม้อะและชูปเทียนเพื่อไหว้ครู ครูได้แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งจัดพานดอกไม้อีกกลุ่มหนึ่งจัดพานชูปเทียน นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มได้รับมอบหมายงานเป็นส่วน ๆ ตามความสามารถของตน เช่น บางคนรับผิดชอบในการจัดรูปแบบของพาน บางคนรับผิดชอบในการจัดหาดอกไม้ ฯลฯ เมื่อนักเรียนทำงานในส่วนที่ตนได้รับมอบหมายเสร็จเรียบร้อยแล้ว มีเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งทำงานช้ามาขอร้องไห้ให้นักเรียนช่วยทำงานในส่วนของเขา เพื่อจะได้นำมาจัดพานได้เร็วขึ้น นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. ช่วยเขาทำด้วยความเต็มใจ
- ข. ปฏิเสธบอกว่าไม่ว่าง
- ค. บอกให้เขาทำต่อไปเอง และแสดงความไม่พอใจให้เขาเห็น

44. ในการประชุมกลุ่มวางแผนจัดนิทรรศการวันเข้าพรรษา ขณะที่กำลังประชุมมีเพื่อนผู้ชายและผู้หญิงแสดงความคิดเห็นขัดแย้งกัน และได้เถียงกันอย่างรุนแรง นักเรียนซึ่งเป็นคนหนึ่งเข้าร่วมประชุมอยู่ในกลุ่มเห็นเช่นนั้นแล้ว นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. นั่งฟังเขาได้เถียงกันด้วยความรำคาญ
- ข. พยายามไกล่เกลี่ยความคิดเห็นของเพื่อนทั้ง 2 คนนั้น
- ค. กล่าวคำตำหนิทั้งสองคน

45. เมื่อนักเรียนแสดงความคิดเห็นในการอภิปรายร่วมกับกลุ่มเพื่อนในหัวข้อชายหญิงควรปฏิบัติต่อกันอย่างไรจึงจะเหมาะสม มีเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งไม่เห็นด้วย พร้อมทั้งโต้ตอบด้วยถ้อยคำที่ไม่สุภาพ นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. เจย ๆ ไม่ได้ตอบใด ๆ
- ข. พยายามชี้แจงด้วยเหตุผล
- ค. โต้ตอบกลับไปทันที

46. ในการประชุมกลุ่มเพื่อจัดนิทรรศการวันแม่ นักเรียนได้หัวหน้ากลุ่มเป็นเพศตรงข้าม เมื่อหัวหน้ากลุ่มให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น นักเรียนจะทำอย่างไร

- ก. บอกว่าไม่ค่อยทราบว่าจะทำอะไรดี
- ข. ร่วมแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อกลุ่ม
- ค. ขอร้องให้เพื่อน ๆ ช่วยกันแสดงความคิดเห็นแล้วจะช่วยทำ

39. เมื่อครูได้มอบหมายให้นักเรียนเข้ากลุ่มช่วยกันคิดแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์ในระหว่างทำงานกลุ่มร่วมกับเพื่อนต่างเพศเพื่อแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์นั้น ไม่มีใครในกลุ่มสามารถแก้ปัญหาได้ แต่นักเรียนพอจะทราบแนวทางการแก้ปัญหา นักเรียนจะอย่างไร

- ก. นั่งเฉย ๆ ไม่แสดงความคิดเห็นใด ๆ
- ข. เสนอความคิดเห็นในการแก้ปัญหาแก่กลุ่ม
- ค. กล่าวถ้อยคำที่แสดงให้เห็นว่าสมาชิกคนอื่น ๆ ไม่มีความสามารถ

40. เมื่อครูให้นักเรียนจับฉลากเพื่อจับคู่ทำงานร่วมกันระหว่างชายหญิง บังเอิญนักเรียนจับฉลากได้เพื่อนต่างเพศที่นักเรียนไม่ค่อยสนิท และไม่ค่อยจะลงรอยกัน แต่นักเรียนจะต้องทำงานร่วมกัน นักเรียนจะอย่างไรเพื่อให้งานสำเร็จ

- ก. ต่างคนต่างคิดและต่างคนต่างทำ
- ข. แบ่งงานกันทำ แล้วนำมารวมกันก่อนส่งครู
- ค. ช่วยกันคิดและรับผิดชอบร่วมกัน

41. นักเรียนและเพื่อน ๆ ได้ร่วมมอบหมายให้ตกแต่งเวทีเพื่อแสดงละครเนื่องในวันเด็ก เมื่อมีการประชุมวางแผนการทำงาน เพื่อนต่างเพศคนหนึ่งแสดงความคิดเห็นแตกต่างจากความคิดเห็นของนักเรียน นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ไม่สนใจความคิดเห็นของเพื่อนต่างเพศคนนั้น
- ข. รับฟังและพิจารณาความคิดเห็นของเพื่อนต่างเพศคนนั้น
- ค. กล่าวโต้แย้งความคิดเห็นของเพื่อนต่างเพศคนนั้น

42. ในชั่วโมงศิลปะศึกษา ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนให้ต่อชิ้นส่วนของดอกทานตะวัน ให้เป็นภาพดอกทานตะวันที่สวยงาม มีก้านดอกและใบ ในขณะทำงาน นักเรียนเสนอให้เพื่อน ๆ ในกลุ่มต่อในส่วนที่เป็นดอกก่อน แต่เพื่อนต่างเพศคนหนึ่งได้เสนอให้ต่อในส่วนที่เป็นก้านดอกก่อน นักเรียนจะอย่างไร

- ก. ยืนยันความคิดเห็นของตนที่ได้เสนอไว้
- ข. ทำตามความคิดเห็นของเพื่อนต่างเพศ
- ค. รับฟังข้อเสนอแล้วนำมาพิจารณาพร้อมกับเพื่อน ๆ ในกลุ่ม

ตาราง 5 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ

ข้อที่	t	ข้อที่	t
1	2.179	21	2.449
2	3.672	22	2.138
3	2.138	23	5.447
4	2.753	24	5.669
5	3.343	25	4.342
6	2.138	26	2.711
7	2.799	27	2.087
8	5.842	28	3.672
9	2.179	29	6.532
10	4.294	30	5.527
11	4.733	31	6.464
12	4.000	32	5.199
13	2.753	33	9.798
14	5.303	34	4.157
15	4.976	35	3.361
16	3.672	36	5.447
17	2.028	37	3.674
18	5.447	38	2.846
19	9.428	39	4.342
20	5.527	40	3.450

ข้อที่	t	ข้อที่	t
41	5.099	44	6.532
42	2.449	45	6.197
43	5.099	46	4.236

ภาคผนวก ข

- ชุดการแนะนำเรื่อง การปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ
- โปรแกรมการสอนแบบปกติ

คู่มือการใช้ชุดการแนะแนวสำหรับครู

คำชี้แจงทั่วไป

ชุดการแนะแนวเรื่องการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ เป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ โดยนำเนื้อหาเรื่องการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศแบ่งออกเป็นตอน ๆ และจัดหาสื่อการสอนแบบ ประสมที่เหมาะสม ได้แก่ วิทยุทัศน์ แผนภูมิ และแผ่นโปรงใส ทั้งนี้โดยใช้กระบวนการกลุ่มมา ประกอบการสอนด้วย สำหรับเนื้อหาของชุดการแนะแนวได้แก่ ความหมายของการปรับตัวกับเพื่อน ต่างประเทศ ความสำคัญของการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ องค์ประกอบในการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ วิธีการปรับตัวและวางตัวที่เหมาะสมกับเพื่อนต่างประเทศ และการนำวิธีการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ชุดการแนะแนวชุดนี้ใช้กับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่2

วัตถุประสงค์

1. เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการปฏิบัติเพื่อปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศได้อย่างเหมาะสม และ ตระหนักถึงปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ถ้าหากปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศไม่เหมาะสม
2. เพื่อเป็นคู่มือสำหรับครูในการจัดกิจกรรมแนะแนวเรื่องการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ

วิธีการใช้

1. ศึกษาคู่มือการใช้ชุดการแนะแนว
2. สำนวณสื่อที่มีอยู่ในแต่ละเรื่อง และเตรียมสื่อให้พร้อมก่อนที่จะนำไปใช้ประกอบการสอน
3. จัดสถานที่ และเตรียมเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ แผ่นโปรงใส วิทยุทัศน์ แผนภูมิ จอภาพ ฉากสถานการณ์ต่าง ๆ ฉากบทบาทสมมุติ และแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม ให้พร้อม ก่อนเวลาสอน

เครื่องมือวัด

เครื่องมือที่ใช้วัดการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศคือแบบสอบถามการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ

โปรแกรมการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวเรื่องการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ

การสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวเรื่องการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ประกอบด้วยหัวข้อต่าง ๆ

4 หัวข้อ ใช้เวลา 14 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
1	ปฐมนิเทศ	1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพและบรรยากาศที่ดี ในการเริ่มต้นทำกิจกรรมร่วมกัน	1. ผู้วิจัยสร้างความรู้จักคุ้นเคยกับนักเรียน โดยผู้วิจัยและนำตนเองและให้นักเรียนแต่ละคนแนะนำตนเอง เพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยกัน 1.1 ผู้วิจัยแจกป้ายชื่อเพื่อนให้นักเรียนแต่ละคนละป้าย ให้หาเพื่อนที่มีชื่อตามป้ายนั้นให้พบ แล้วติดป้ายชื่อนั้นให้เพื่อนและให้ทั้งสองคนสนทนากันเกี่ยวกับเรื่องของตนเองคนละ 4 นาที พยายามให้รู้จักกันและกันให้มากที่สุด 1.2 ให้นักเรียนแต่ละคู่มารายงานในกลุ่มใหญ่ถึง	ป้ายชื่อ	50 นาที

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
			สิ่งที่ได้รับฟังจากเพื่อน 1.3 ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากกิจกรรมปฐมนิเทศและ ผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง 2. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์และลักษณะของชุดการแนะแนวเรื่องการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ 2. ผู้วิจัยอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และลักษณะของชุดการแนะแนวเรื่องการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ 3. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยเพิ่มเติมและนัดหมายเกี่ยวกับสถานที่ วัน เวลาที่จะพบกันเพื่อร่วมกิจกรรมในครั้งต่อไป		
2	การปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ	1. เพื่อให้นักเรียนบอกความหมายของการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศได้	1. ผู้วิจัยซักถามนักเรียนแต่ละคนเกี่ยวกับความหมาย ของการปรับตัวกับเพื่อนต่าง เพศหลังจากนั้น	วิดีโอ เรื่อง "ปรับตัวไม่ดี มีปัญหา"	50 นาที

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
			จึงอธิบายความหมายของ การปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ เปิดโอกาสให้นักเรียน ซักถามและสรุปความหมาย ของการปรับตัวกับเพื่อน ต่างเพศ		
	2. เพื่อให้นักเรียน บอกความสำคัญของ การปรับตัวกับเพื่อน ต่างเพศได้		2. ผู้วิจัยฉายวิดีโอเรื่อง "ปรับตัวไม่ผิดปัญหา" ซึ่ง เป็นเรื่องเกี่ยวกับการ ปรับตัวและวางตัวไม่ เหมาะสมของวัยรุ่นกับ เพื่อนต่างเพศ		
			2.1 ผู้วิจัยแบ่งกลุ่ม นักเรียนอภิปรายและ รายงานตามหัวข้อที่กำหนด ให้ เช่นในการปรับตัวกับ เพื่อนต่างเพศ หัตถ์และมัดท์ ควรปฏิบัติตนอย่างไรต่อ นิตยาและสมพร จึงจะ เหมาะสม เป็นต้น		
			2.2 ผู้วิจัยให้นักเรียน ช่วยกันสรุปจากการดูวิดีโอ		

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
			เรื่อง "ปรับตัวไม่คิดปัญหา" เกี่ยวกับพฤติกรรม ปรับตัวและวางตัวไม่ เหมาะสมกับเพื่อนต่างเพศ วิธีการและความสำคัญของ การปรับตัวและวางตัวกับ เพื่อนต่างเพศและผู้วิจัย เพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยัง ไม่ได้กล่าวถึง		
3	การปรับตัว กับเพื่อนต่าง เพศ (ต่อ)	1. เพื่อให้นักเรียน ทราบองค์ประกอบและ วิธีการปรับตัวกับ เพื่อนต่างเพศ	1. ผู้วิจัยฉายวิดีโอเรื่อง "กว่าจะรู้ตัวก็สายเสียแล้ว" ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการ ปรับตัวและวางตัวไม่ เหมาะสมของวัยรุ่นกับ เพื่อนและเพื่อนต่างเพศ 1.1 ผู้วิจัยแบ่งกลุ่ม นักเรียนอภิปรายและ รายงานตามหัวข้อที่ กำหนดให้ดังนี้ 1.1.1 วิธีการที่ เมธาใช้ในการปรับตัวกับ	วิดีโอเรื่อง "กว่าจะ รู้ตัวก็สาย เสียแล้ว"	50 นาที

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
			เพื่อนและเพื่อนต่างประเทศ เหมาะสมหรือไม่เพราะ เหตุใด		
			1.1.2 เพื่อไม่ให้ เกิดปัญหาดังกล่าว เมธา ควรปฏิบัติตนในการปรับตัว กับเพื่อนและเพื่อนต่างประเทศ อย่างไร		
			1.1.3 จากการ ได้มวทัศน์เรื่อง "กว่า จะรู้ตัวก็สายเสียแล้ว" นักเรียนคิดว่าองค์ประกอบ ของการปรับตัวที่ดีกับเพื่อน ต่างประเทศควรมีอะไรบ้าง		
			1.2 ผู้วิจัยให้นักเรียน ช่วยกันสรุปองค์ประกอบของ การปรับตัวที่ดีกับเพื่อนต่าง เพศ และวิธีการปรับตัวที่ เหมาะสมกับเพื่อนต่างประเทศ และผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่ นักเรียนยังไม่กล่าวถึง		

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
4	การใช้วาจา เหมาะสม	1. เพื่อให้นักเรียน ตระหนักถึงความสำคัญ ของการใช้วาจาที่ เหมาะสมกับ เพื่อนต่างเพศ	1. ผู้วิจัยคิดแผนภูมิบทกลอน เกี่ยวกับความสำคัญของการ ใช้วาจาที่เหมาะสมและอ่าน บทกลอนให้นักเรียนฟัง 2. ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มนักเรียน แล้วให้อภิปรายและรายงาน เกี่ยวกับการใช้วาจาที่ เหมาะสมตามหัวข้อที่กำหนด ให้ เช่น 2.1 บทกลอนนี้เป็น บทกลอนเกี่ยวกับเรื่องอะไร 2.2 ผู้ประพันธ์เปรียบ เทียบความหวานของอ้อย ตาลกับความหวานของ สมปากว่าเหมือนกันหรือ ต่างกันอย่างไร 2.3 ให้นักเรียนช่วยกัน ยกตัวอย่างสถานการณ์และ คำพูดชนิดที่ "หวานหูไม่รู้ หาย" 2.4 ให้นักเรียนช่วยกัน ยกตัวอย่างคนที่พูดสุภาพ	1. แผนภูมิ บทกลอน เกี่ยวกับ การใช้ วาจาที่ เหมาะสม 2. ฉลาก เกี่ยวกับ สถานการณ์ การทักทาย พูดคุยกับ เพื่อน ต่างเพศ ด้วย ถ้อยคำ สุภาพ 3. แบบ บันทึกการ สังเกต พฤติกรรม	50 นาที

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
			โพเราะ อ่อนหวาน น่าน้ำ แล้วให้แสดงความคิดเห็น ว่าจะเกิดผลอย่างไรกับ ตัวเอง ผู้ฟัง และสังคม เป็นต้น		
			3. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกัน สรุป โดยเน้นถึงความสำคัญ และความจริงใจในการใช้ วาจาและคำพูดที่สุภาพกับ เพื่อนต่างเพศ และผู้วิจัย เพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยัง ไม่ได้กล่าวถึง		
	2. เพื่อให้นักเรียน สามารถทักทาย พูด คุยกับเพื่อนต่างเพศ ด้วยถ้อยคำสุภาพ		4. ผู้วิจัยเตรียมฉลาก เกี่ยวกับสถานการณ์การ ทักทาย พูดคุยกับ เพื่อนต่างเพศ		
			4.1 ผู้วิจัยขออาสาสมัคร 6 คน เป็นชาย 3 คน หญิง 3 คน ให้อาสาสมัครจับคู่ กับเพื่อนต่างเพศ ให้อาสา- สมัครจับฉลาก แล้วให้ปฏิบัติ ตามข้อความที่เขียนไว้ทีละคู่		

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
			เช่น เมื่อนักเรียนพบเพื่อน ต่างเพศคนหนึ่งมาโรงเรียน แต่เข้า ให้นักเรียนทักทาย เพื่อนคนนั้นด้วยการยิ้ม สตา และกล่าวคำพูดที่สุภาพ และให้เพื่อนคนนั้นกล่าวตอบ ด้วย เป็นต้น และสลับเปลี่ยน กันปฏิบัติตามข้อความ เมื่อ คนหนึ่งปฏิบัติตามข้อความ เดิมที่คนแรกได้ปฏิบัติต่อตน ระหว่างที่นักเรียนแต่ละคู่ แสดง นักเรียนที่เหลือจะ เป็นผู้สังเกตบันทึกพฤติกรรม ทุกอย่างของผู้แสดงลงใน แบบบันทึกการสังเกต พฤติกรรมที่แจกให้แล้ว รายงานพฤติกรรมการ ทักทายและการพูดคุยของ นักเรียนแต่ละคู่หลังจากที่ แสดงจบให้ผู้แสดงทราบบ 4.2 ให้นักเรียนสลับ บทบาทกัน โดยให้ผู้สังเกต		

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
			แสดงบทบาทเป็นผู้แสดงและ ดำเนินการเช่นเดียวกัน กับข้อ 4.1 4.3 ผู้วิจัยให้นักเรียน ช่วยกันสรุปข้อคิดเห็นและ ประโยชน์เกี่ยวกับการที่ นักเรียนได้ทราบวิถีทักทาย ทักทาย และการแสดง พฤติกรรมทักทาย ทักทายกับ เพื่อนต่างเพศด้วยถ้อยคำ สุภาพและผู้วิจัยเพิ่มเติมใน สิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้ กล่าวถึง		
5	การเข้าร่วม ที่เหมาะสม (ต่อ)	1. เพื่อให้นักเรียน - สามารถกล่าวคำพูด แสดงความขอบคุณเมื่อ เมื่อได้รับความ ช่วยเหลือจากเพื่อน ต่างเพศ - สามารถกล่าวคำพูด แสดงการขอโทษเมื่อ	1. ผู้วิจัยขออาสาสมัคร 4 คน เป็นชาย 2 คน หญิง 2 คน และให้อาสาสมัคร จับคู่กันเองกับเพื่อน ต่างเพศ ให้อาสาสมัคร แต่ละคู่จับฉลาก แล้วให้ ปฏิบัติตามข้อความที่เขียน ไว้ในฉลาก เช่น	4 1. ฉลาก เกี่ยวกับ สถานการณ์ การเข้าร่วม ที่เหมาะสม กับเพื่อน- ต่างเพศ 2. แบบบันทึก	50 นาที

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
	แสดงพฤติกรรมไม่เหมาะสมต่อเพื่อนต่างเพศ	1.1 สมมติว่านักเรียนกำลังเหนื่อย ยืนเหงื่อตก เพราะเพิ่งฟุตบอลแข่งเสร็จ	การสังเกตพฤติกรรม		
	- สามารถกล่าวคำชมเชยเมื่อเพื่อนต่างเพศประสบความสำเร็จ	มีเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งนำน้ำมาให้ให้นักเรียนดื่ม ให้นักเรียนกล่าวคำพูดแสดงความขอบคุณเพื่อนต่างเพศคนนั้น			
	เพราะและน้ำเสียงที่นุ่มนวล เมื่อพูดกับเพื่อนต่างเพศ	1.2 สมมติว่าขณะที่นักเรียนกำลังเดินคิดอะไรเพลิน ๆ อยู่ โดยไม่ได้มองทางข้างหน้า บังเอิญไปชนเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งซึ่งเดินสวนทางมา ให้นักเรียนกล่าวคำพูดแสดงการขอโทษเพื่อนต่างเพศคนนั้น			
		1.3 สมมติว่าเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งได้เป็นตัวแทนของโรงเรียนไปร่วมแข่งขันตอบปัญหาทางวิชาการที่โรงเรียนประจำจังหวัด มีนักเรียนจาก			

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
			โรงเรียนต่าง ๆ หลายโรงเรียน มาร่วมแข่งขันในคราวนี้ ผลการแข่งขันปรากฏว่า เพื่อนต่างเทศคนนั้นชนะได้ที 1 หลังจากที่เพื่อนต่างเทศ คนนั้นได้รับรางวัลแล้ว เพื่อน ๆ ที่ไปให้กำลังใจ รวมทั้งนักเรียนด้วย ต่างเข้า ร่วมแสดงความยินดีกับความ สามารถของเพื่อนต่างเทศ คนนั้น จากสถานการณ์ ดังกล่าวข้างต้นนี้ ให้นักเรียน กล่าวแสดงความยินดีและ ชมเชยเพื่อนต่างเทศคนนั้น		
			1.4 สมมติว่าวันหนึ่ง นักเรียนไม่ได้นำหนังสือ สืบทักมาโรงเรียน นักเรียนจะต้องขอดูจาก เพื่อนต่างเทศคนหนึ่งที่นั่ง ใกล้นักเรียน ขอให้นักเรียน กล่าวด้วยคำพูดไพเราะและ น้ำเสียงนุ่มนวล เพื่อขอดู		

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
			หนังสือสุบศึกษากับเพื่อน ต่างเพศคนนั้นบนเวทีครู สอน เป็นต้น 2. ให้นักเรียนแต่ละคน ปฏิบัติตามข้อความในข้อ 1.1 - 1.4 และ เมื่อ นักเรียนคนหนึ่งปฏิบัติตาม ข้อความแล้ว ก็ให้นักเรียน อีกคนหนึ่งปฏิบัติตามข้อความ เดิมที่นักเรียนคนแรกได้ ปฏิบัติต่อตนระหว่างที่ นักเรียนแต่ละคู่แสดงบทบาท นักเรียนคนอื่นจะทำหน้าที่ เป็นผู้สังเกตบันทึกพฤติกรรม ทุกอย่างของผู้แสดงลงในแบบ บันทึกการสังเกตพฤติกรรมที่ แจกให้ แล้วรายงาน พฤติกรรมการแสดงของ แต่ละคู่หลังจากแสดงจบ ให้ผู้แสดงทราบบ 3. ให้นักเรียนสลับบทบาท กัน โดยให้ผู้สังเกตเป็นผู้		

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
			แสดง ดำเนินการเช่นเดียว กับข้อ 2 4. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกัน สรุปข้อคิดและประโยชน์ เกี่ยวกับพฤติกรรมการกล่าว คำขอบคุณเมื่อนักเรียนได้รับ ความช่วยเหลือจากเพื่อน ต่างเพศ การกล่าวคำ ขอโทษเมื่อกระทำไม่ เหมาะสมกับเพื่อนต่างเพศ การกล่าวคำชมเชยเมื่อ เพื่อนต่างเพศประสบความสำเร็จ สำเร็จและการใช้คำพูด ไพเราะและน้ำเสียงนุ่มนวล เมื่อพูดกับเพื่อนต่างเพศ และ ผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่ นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง		
6	การแสดงกิริยา ท่าทางที่ เหมาะสม	1. เพื่อให้นักเรียน เห็นความสำคัญของ การแสดงกิริยา ท่าทางที่เหมาะสม	1. ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดง บทบาทสมมติ เรื่องของ "วรเวช" ซึ่งเป็นเรื่อง เกี่ยวกับการแสดงกิริยา	บทบาท สมมติ เรื่อง ของ "วรเวช"	50 นาที

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
		ต่อเพื่อนต่างเพศ	ทำทางที่ไม่เหมาะสมต่อ เพื่อนต่างเพศ 2. แบ่งกลุ่มนักเรียน อภิปราย และรายงานตาม หัวข้อที่กำหนดให้ เช่น ถ้าหากรวบรวมหาไม่ได้ ปรับปรุงเกี่ยวกับกิริยา ทำทางหรือแสดงพฤติกรรม ของคนที่เหมาะสม เมื่อพบ เพื่อนต่างเพศ วรเวชจะ ประสบปัญหาอะไรในอนาคต เป็นต้น 3. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกัน สรุปเรื่องของ "วรเวช" และ ความสำคัญของการแสดง กิริยา ทำทาง หรือแสดง พฤติกรรมที่เหมาะสมต่อ เพื่อนต่างเพศ และผู้วิจัย เพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยัง ไม่ได้กล่าวถึง		

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
	ทำทางที่ เหมาะสม (ต่อ)	สามารถแสดงกิริยา ท่าทางที่เหมาะสม ต่อเพื่อนต่างเพศ	บทบาทสมมติเรื่อง "การ การกระทำเช่นนั้นเหมาะสม หรือไม่" ซึ่งเป็นเรื่อง เกี่ยวกับการแสดงกิริยา ท่าทางที่ไม่เหมาะสมต่อ เพื่อนต่างเพศ	สมมติเรื่อง "การกระทำ เช่นนั้น เหมาะสม หรือไม่"	นาฬิกา
			1.1 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม และรายงานตามหัวข้อที่ กำหนดให้ เช่น การแสดง กิริยา ท่าทาง และการ พูดจาของกลุ่มวัยรุ่น โดยเฉพาะวัยรุ่น วัยฉวณ ดวงตา และเพื่อน ๆ ที่ แสดงต่อชาติริ เหมาะสม หรือไม่ เพราะเหตุใด และ ถ้าให้เหมาะสม ควรปฏิบัติ อย่างไร เป็นต้น		
			1.2 ผู้วิจัยให้นักเรียน ช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จาก สถานการณ์ตัวอย่างที่กำหนด ให้ และผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่ง ที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง		

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
			2. ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดง บทบาทสมมติ ตาม สถานการณ์ตัวอย่างเรื่อง "การกระทำเช่นนั้น เหมาะสมหรือไม่" โดย แสดงบทบาทตรงกันข้ามกัน กับสถานการณ์ในข้อ 1 คือ แสดงกิริยาทำทางที่ เหมาะสมกับเพื่อนต่างเพศ และให้นักเรียนนึกถึง สภาพการณ์ที่เป็นจริงมาก ที่สุดและพยายามแสดงออก ให้เป็นธรรมชาติมากที่สุด 2.1 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม อภิปรายและรายงาน เกี่ยวกับข้อคิดและประโยชน์ ที่ได้จากการแสดงบทบาท สมมติในข้อ 2 2.2 ผู้วิจัยให้นักเรียน ช่วยกันสรุปข้อคิดและ ประโยชน์ของการแสดง กิริยา ทำทางที่เหมาะสม		

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
ต่อเพื่อนต่างเพศ และผู้วิจัย เพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียน ยังไม่ได้กล่าวถึง					
8	การช่วยเหลือ กัน	1. เพื่อให้นักเรียน เห็นความสำคัญของการช่วยเหลือกัน โดยเฉพาะระหว่าง เพื่อนต่างเพศ	1. ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดง บทบาทสมมติเรื่อง "ใครจะ ช่วยฉัน" เป็นเรื่องเกี่ยวกับการช่วยเหลือกันระหว่าง เพื่อนต่างเพศ 1.1 แบ่งกลุ่มนักเรียน อภิปรายและรายงานตาม หัวข้อที่กำหนดให้ เช่น นักเรียนคิดว่าคมสันต์และ กฤษฎาปฏิบัติตนต่อเพื่อน ต่างเพศเหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด เป็นต้น 1.2 ผู้วิจัยและนักเรียน ช่วยกันสรุปว่าจากเรื่อง "ใครจะช่วยฉัน" นั้น นักเรียนเห็นความสำคัญ ในการให้ความช่วยเหลือ เพื่อนต่างเพศอย่างไร	1. บทบาท สมมติเรื่อง "ใครจะช่วย ฉัน" 2. ฉลาก เกี่ยวกับ สถานการณ์ การช่วยเหลือ กัน โดยเฉพาะ เพื่อนต่างเพศ 3. แบบบันทึก การสังเกต พฤติกรรม	50 นาที

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
	2. เพื่อให้นักเรียนสามารถบอกวิธีการที่จะช่วยเหลือกันในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะระหว่างเพื่อนต่างเพศได้	2. ผู้วิจัยขออาสาสมัคร 3 คน แล้วให้จับคู่กันกับเพื่อนต่างเพศและจับฉลากแสดงบทบาทตามข้อความที่เขียนไว้ที่ละคู่ เช่น นักเรียนเป็นคนเรียนคณิตศาสตร์เก่งมาก เมื่อเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งซึ่งสอบวิชาคณิตศาสตร์ไม่ผ่านหลายครั้ง ขอร้องให้นักเรียนช่วยติวให้ แต่นักเรียนยังทำงานบ้านไม่เสร็จ นักเรียนจะทำอย่างไร เป็นต้น เมื่อนักเรียนคนหนึ่งแสดงบทบาทตามข้อความแล้วให้นักเรียนอีกคนหนึ่งแสดงบทบาทตามข้อความเดิมที่คนแรกได้ปฏิบัติต่อตน ส่วนนักเรียนคนอื่นจะทำหน้าที่เป็นผู้สังเกตบันทึกพฤติกรรมทุกอย่างของผู้แสดงลงในแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมที่แจกให้แล้ว			

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
			รายงานพฤติกรรมการแสดง ของแต่ละคู่หลังจากแสดงจบ ให้ผู้แสดงได้ทราบ 2.1 ให้นักเรียนสลับ บทบาทกัน โดยผู้สังเกตเป็นผู้ แสดงบ้าง ดำเนินการ เช่นเดียวกับข้อ 2 2.2 ผู้วิจัยให้นักเรียน ช่วยสรุปข้อคิดเห็นหรือ ประโยชน์จากการที่สามารถ บอกวิธีการที่จะช่วยเหลือกัน ในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะระหว่างเพื่อน ต่างเพศและผู้วิจัยเพิ่มเติม ในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้ กล่าวถึง		
9	การช่วยเหลือ กัน (ต่อ)	1. เพื่อให้นักเรียน สามารถรับฟังปัญหา ของเพื่อนต่างเพศ เมื่อเพื่อนต่างเพศ ไม่สบายใจได้	1. ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มนักเรียน ออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน กลุ่มหนึ่งออกมาแสดง บทบาทสมมติเรื่อง "ความ กังวลของศุภกิจ" ซึ่งเป็น	1. บทบาท สมมติเรื่อง "ความกังวล ของศุภกิจ และเรื่อง	50 นาที

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
			เรื่องเกี่ยวกับเพื่อนต่างเพศ ที่มีปัญหาและมาปรึกษา นักเรียนคนหนึ่ง เพื่อน- ต่างเพศคนนี้มีปัญหา ไม่สบายใจ กระดากอาย ในการติดต่อพูดคุย ทักทาย กับเพื่อนต่างเพศ อีกกลุ่ม หนึ่งให้เป็นผู้สังเกตและ บันทึกพฤติกรรมทุกอย่างที่ นักเรียนกลุ่มแรกแสดง ลง ในบันทึกการสังเกต พฤติกรรมที่แจกให้แล้ว รายงานพฤติกรรมนั้นให้ ผู้แสดงทราบ	ความทุกข์ ของชีวิตฆาโม" 2. แบบบันทึก การสังเกต พฤติกรรม	
			1.1 ให้แต่ละกลุ่ม อภิปรายและรายงานตาม หัวข้อที่กำหนดให้ เช่น ขณะ ที่สนุกแล้วเรื่องราวของตน ให้นักเรียนฟัง มีนักเรียนคน ใดที่สามารถแสดงพฤติกรรม ที่เหมาะสมในการรับฟัง ปัญหาของเพื่อนต่างเพศได้		

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
			เพราะเหตุใดและมีนักเรียน คนใดแสดงพฤติกรรมไม่ เหมาะสมในการรับฟังปัญหา เพื่อนต่างเพศ เพราะเหตุใด เป็นต้น		
			1.2 ผู้วิจัยให้นักเรียน ช่วยกันสรุปข้อคิดเห็นและ ประโยชน์ที่ได้จากการ สามารถรับฟังปัญหาเพื่อน ต่างเพศ และผู้วิจัยเพิ่มเติม ในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้ กล่าวถึง		
	2. เพื่อให้นักเรียน สามารถกล่าวคำ ปลอบใจเมื่อ เพื่อนต่างเพศพบ อุปสรรคได้		2. ผู้วิจัยให้นักเรียนซึ่งเป็น ผู้สังเกตสลับบทบาทมาเป็นผู้ แสดงบทบาทสมมติและให้ กลุ่มที่แสดงบทบาทสมมติใน ตอนแรกเป็นผู้สังเกต โดย ให้แสดงบทบาทสมมติเรื่อง "ความทุกข์ของซิดซี" ซึ่ง เป็นเรื่องเกี่ยวกับเพื่อน ต่างเพศคนหนึ่งที่มีปัญหา การเรียนตกต่ำเพราะพ่อแม่		
	3. เพื่อให้นักเรียน สามารถบอกแนวทาง หรือข้อเสนอแนะใน การแก้ปัญหาแก่เพื่อน ต่างเพศได้				

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
			ไม่เข้าใจและเข้าใจทำ งานบ้านมากเกินไป 2.1 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม อภิปรายและรายงานตาม หัวข้อที่กำหนดให้ เช่นขณะที่ ชิตชนไม่เล่าปัญหาของตน ให้นักเรียนฟัง มีนักเรียนคนใดแสดงกิริยา ท่าทางและกล่าวคำปลอบใจ ได้เหมาะสมเพราะเหตุใด และมีนักเรียนคนใดแสดง กิริยาท่าทางและกล่าวถ้อยคำ ที่ไม่เหมาะสม เพราะเหตุใด เป็นต้น 1.2 ผู้วิจัยให้นักเรียน ช่วยกันสรุปข้อคิดเห็นและ ประโยชน์ที่ได้จากการ สามารถรับฟังปัญหาและกล่าว ปลอบใจเพื่อนต่างเพศ และผู้ วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียน ยังไม่ได้กล่าวถึง		

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
10	การช่วยเหลือ กัน (ต่อ)	1. เพื่อให้นักเรียน สามารถแสดงความ เห็นใจเพื่อนต่างเพศ ที่ถูกทอดทิ้งและ สามารถช่วยเหลือ เพื่อนต่างเพศที่กำลัง เดือดร้อน	1. ผู้วิจัยขออาสาสมัคร หนึ่งคนอ่านกรณีตัวอย่าง เรื่อง "มยุราผู้มีน้ำใจ" ซึ่ง เป็นเรื่องเกี่ยวกับความมี น้ำใจในการช่วยเหลือ เพื่อนต่างเพศ และเห็นใจ เพื่อนต่างเพศที่ถูกทอดทิ้ง 2. ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มนักเรียน เป็นสองกลุ่มให้กลุ่มหนึ่ง ปรึกษากันแสดงพฤติกรรม ตามกรณีตัวอย่างและให้อีก กลุ่มหนึ่งทำหน้าที่สังเกตจด บันทึกพฤติกรรมที่กลุ่มแสดง พฤติกรรมตามกรณีตัวอย่าง ได้แสดงให้กลุ่มที่แสดงทราบ ภายหลังจากที่แสดงจบแล้ว 3. ให้ทั้งสองกลุ่มอภิปราย และรายงานตามหัวข้อที่ กำหนดให้ดังนี้ 3.1 นักเรียนควรจะปฏิบัติ ตนเหมือนใคร เพราะเหตุใด 3.2 ถ้าโรงเรียนมีนักเรียน	กรณีตัวอย่าง เรื่อง "มยุรา นาทิ ผู้มีน้ำใจ"	50

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
----------	-------------	--------------	---------------	---------	------

เหมือนดวงตา ขวัญใจ และ

คนยี้ แล้วจะเกิดอะไรขึ้น

3.3 จากเรื่องนี้ นักเรียน

คิดว่าใครบ้างที่ปฏิบัติตนไม่

เหมาะสม เพราะเหตุใด

4. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกัน

สรุปว่าจากกรณีตัวอย่างที่

นักเรียนได้ช่วยกันแสดง

พฤติกรรม อภิปรายและ

รายงานผลนั้น นักเรียนได้

ข้อคิดและประโยชน์อย่างไร

บ้างจากการที่สามารถแสดง

ความเห็นใจเพื่อนต่างเพศที่

ถูกทอดทิ้งและสามารถช่วย

เหลือเพื่อนต่างเพศที่กำลัง

เดือดร้อน และผู้วิจัยเพิ่มเติม

ในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้

กล่าวถึง

11	การทำงาน
ร่วมกับเพื่อน
ต่างเพศ | 1. เพื่อให้นักเรียน
สามารถรับฟังความ
คิดเห็นและแสดงความ | 1. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็น
2 กลุ่ม โดยให้ผู้สังเกตกลุ่มละ
คน คอยสังเกตและบันทึกว่า | 1. แบบบันทึก
การสังเกต
พฤติกรรม | 50
นาที |
|----|--------------------------------------|---|---|---------------------------------------|------------|

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
	คิดเห็นที่เป็นประโยชน์ ขณะทำงานร่วมกับ เพื่อนต่างเพศ	สมาชิกแต่ละคนรับฟังความ คิดเห็นและแสดงความคิด เห็นที่เป็นประโยชน์ขณะที่ทำ งานร่วมกับเพื่อนต่างเพศ มากนักน้อยเพียงใด ลงในแบบ บันทึกพฤติกรรมที่แจกให้	2. วิดีทัศน์ เรื่อง โรงเรียน บ้านหินกลิ้ง" มากน้อยเพียงใด ลงในแบบ บันทึกพฤติกรรมที่แจกให้		
		2. ผู้วิจัยให้แต่ละกลุ่มช่วย กันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ การทำงานร่วมกันเรื่อง "จะทำงานร่วมกับเพื่อน ต่างเพศให้ประสบความสำเร็จ ได้อย่างไร" โดย ให้เวลากลุ่มละ 10 นาที แล้วให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทน ออกมารายงาน			
		3. ผู้วิจัยสรุปเกี่ยวกับการ ทำงานร่วมกับเพื่อนต่างเพศ ให้ประสบความสำเร็จ			
		4. ผู้วิจัยกล่าวชมหรือให้ กำลังใจแก่นักเรียนแต่ละกลุ่ม แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ช่วยกันแสดงความคิดเห็น			

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
			เกี่ยวกับการทำงานร่วมกัน ในเรื่อง "ประโยชน์ของ การรับฟังความคิดเห็นและ แสดงความคิดเห็นที่เป็น ประโยชน์และทำงานร่วมกับ เพื่อนต่างเพศ" ให้อ่านเวลา 10 นาที เท่าเดิม แล้วให้ แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมา รายงาน		
			5. ผู้วิจัยสรุปประโยชน์ของ การรับฟังความคิดเห็นและ แสดงความคิดเห็นที่เป็น ประโยชน์และทำงานร่วมกับ เพื่อนต่างเพศ		
			6. ให้สมาชิกทั้งหมดเข้ารวม เป็นกลุ่มใหญ่และช่วยกัน อภิปรายและรายงานตาม หัวข้อที่กำหนดให้ เช่น นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไร ที่ตนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับการทำงาน ร่วมกับเพื่อนต่างเพศ เป็นต้น		

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
			7. ผู้วิจัยสรุปคำตอบของนักเรียนและเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึงเกี่ยวกับประโยชน์ของการรับฟังความคิดเห็นและแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ขณะทำงานร่วมกับเพื่อน โดยเฉพาะเพื่อนต่างประเทศ		
			8. ผู้วิจัยให้ผู้สังเกตพูดถึงการรับฟังความคิดเห็นและการแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ขณะทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศของสมาชิกแต่ละคนในแต่ละกลุ่มว่าเป็นอย่างไร		
			9. ผู้วิจัยฉายวิดีโอเรื่อง "โรงเรียนบ้านหินกลิ้ง" ให้นักเรียนดู เพื่อให้เห็นตัวอย่างของการรู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและรู้จักแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อที่ประชุมในขณะ		

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
			ประชุมกลุ่มร่วมกัน 10. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกัน สรุปข้อคิดที่ได้จากการดู วิดิทัศน์เรื่อง "โรงเรียนบ้าน หินกลิ้ง" และผู้วิจัยเพิ่มเติม ในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้ กล่าวถึง		
12	การทำงาน ร่วมกับเพื่อน ต่างประเทศ (ต่อ)	1. เพื่อให้นักเรียน เห็นความสำคัญของ การทำงานร่วมกับ เพื่อนต่างประเทศ	1. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ในแต่ละกลุ่มให้ ในแต่ละกลุ่มให้นักเรียน 1 คน ทำหน้าที่เป็นผู้สังเกต พฤติกรรมต่าง ๆ ของ นักเรียนในกลุ่มตามแนวทาง ที่ได้กำหนดไว้ในแบบบันทึก การสังเกตพฤติกรรม แล้วให้ แต่ละกลุ่มประชุมวางแผนใน การจัดป้ายนิเทศ 1 ป้าย ให้ใช้เวลา 20 นาที 2. ผู้วิจัยให้ผู้สังเกตแต่ละ กลุ่มรายงานวิธีการทำงาน ของแต่ละกลุ่มจากที่บันทึก	แบบบันทึก การสังเกต พฤติกรรม	50 นาที

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
			ไว้ในแบบบันทึกการสังเกต พฤติกรรม 3. ผู้วิจัยถามนักเรียนโดย ใช้คำถามต่อไปนี้ เช่น ใน การทำงานกลุ่มร่วมกับเพื่อน ต่างประเทศ ควรคำนึงถึงอะไร บ้างจึงจะช่วยให้งานประสบ ความสำเร็จ เป็นต้น 4. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกัน สรุปข้อคิดเห็นและประโยชน์ ที่ได้รับจากการทำงานร่วมกับ เพื่อนต่างประเทศ และผู้วิจัย เพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยัง ไม่ได้กล่าวถึง 5. ผู้วิจัยบอกให้นักเรียน เตรียมอุปกรณ์ต่าง ๆ ตามที่ แต่ละกลุ่มกำหนดไว้ว่าจะจัด ปายนิเทศเรื่องอะไร เพื่อ นำมาจัดให้ดูในคาบต่อไป		

13	การทำงาน ร่วมกับเพื่อน	1. เพื่อให้นักเรียน เห็นความสำคัญของ	1. ผู้วิจัยแต่ละกลุ่มส่งตัวแทน แบบบันทึก ออกมา 1 คน เพื่อทำหน้าที่ การสังเกต	50 นาที
----	---------------------------	---	---	------------

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
	ต่างประเทศ (ต่อ)	การร่วมมือในการทำงานและรู้จัก ใกล้เคียงเมื่อเกิด ความขัดแย้งในการทำงานร่วมกับ เพื่อนต่างประเทศ	เป็นผู้สังเกตการทำงานและ บันทึกข้อมูลลงในแบบบันทึก การสังเกตพฤติกรรม 2. ผู้วิจัยให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม เริ่มจัดป้ายนิเทศตามที่ แต่ละกลุ่มได้กำหนดไว้ใน คาบที่แล้ว โดยให้เวลาใน การจัดกลุ่มละ 20 นาที 3. เมื่อหมดเวลาให้แต่ละ กลุ่มอภิปรายผลงานของตน โดยสมาชิกทุกคนต้องมีส่วน ร่วมในการอภิปรายเกี่ยวกับ ผลงานของตน และเปิด โอกาสให้สมาชิกกลุ่ม อื่นซักถาม 4. ให้ผู้สังเกตรายงานวิธี การทำงานของนักเรียนทั้ง สองกลุ่ม 5. ให้สมาชิกแต่ละคนร่วมกัน อภิปรายแสดงความคิดเห็น ตามหัวข้อที่กำหนดให้ เช่น	พฤติกรรม	

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
			ตามหัวข้อที่กำหนดให้ เช่น เมื่อนักเรียนมีความคิดเห็น ขัดแย้งกัน โดยเฉพาะกับ เพื่อนต่างประเทศ นักเรียนมีวิธี การพูดไกล่เกลี่ยอย่างไร เป็นต้น		
			6. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกัน สรุปความสำคัญของการ ร่วมมือในการทำงานร่วมกับ เพื่อนต่างประเทศและการรู้จัก ไกล่เกลี่ยเมื่อเกิดความ ขัดแย้งในการทำงานร่วมกับ เพื่อนต่างประเทศและผู้วิจัย เพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยัง ไม่ได้กล่าวถึง		
14	ปัจฉิมนิเทศ	1. เพื่อให้นักเรียน บอกความหมาย ความสำคัญ องค์- ประกอบในการปรับ ตัวกับเพื่อนต่างประเทศ วิธีการปรับตัวและ	1. ผู้วิจัยซักถามและทบทวน ความหมาย ความสำคัญ องค์ ประกอบในการปรับตัวกับ เพื่อนต่างประเทศ และวิธีการ ปรับตัวและวางตัวที่เหมาะสม กับเพื่อนต่างประเทศ	-	50 นาที

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
		วางตัวที่เหมาะสม กับเพื่อนต่างเพศ และการนำวิธีการ ปรับตัวกับเพื่อน ต่างเพศไปใช้ ให้เป็นประโยชน์ ในชีวิตประจำวัน	2. ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มนักเรียน เป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน ให้นักเรียนช่วยกันอภิปราย และรายงานผลเกี่ยวกับการ นำวิธีการปรับตัวกับเพื่อน ต่างเพศไปใช้ในชีวิต ประจำวัน		
			3. ผู้วิจัยสรุปผลการ อภิปรายของนักเรียนเกี่ยวกับ การนำวิธีการปรับตัวกับ เพื่อนต่างเพศไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน		
			4. ให้นักเรียนแต่ละคนแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้า ร่วมกิจกรรมการปรับตัวกับ เพื่อนต่างเพศนี้มี ประโยชน์ มากน้อยเพียงใด นักเรียน ได้เรียนรู้อะไรบ้าง และ สามารถนำสิ่งที่ได้จาก การเข้าร่วมกิจกรรมการ ปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศไป ใช้ในการปรับตัวให้เข้ากับ		

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
			เพื่อนต่างเพศมาน้อย เพียงใด		
			5. ผู้วิจัยสรุปคำตอบของ นักเรียนเกี่ยวกับประโยชน์ และสิ่งที่ได้เรียนรู้ในการ ปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศและ การนำสิ่งที่ได้จากการเข้า ร่วมกิจกรรมการปรับตัวกับ เพื่อนต่างเพศไปใช้ในการ ปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศและ กล่าวคำอำลานักเรียน		

ครั้งที่ 1

ปฐมนิเทศ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพและบรรยากาศที่ดีในการเริ่มต้นทำกิจกรรมร่วมกัน
2. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์และลักษณะของชุดการแนะแนว เรื่องการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยสร้างความรู้จักคุ้นเคยกับนักเรียน โดยผู้วิจัยแนะนำตนเอง และให้นักเรียนแต่ละคนแนะนำตนเองเพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยกัน
 - 1.1 ผู้วิจัยแจกป้ายชื่อเพื่อนให้นักเรียนแต่ละคน คนละป้าย ให้หาเพื่อนที่มีชื่อตามป้ายนั้นให้พบ แล้วติดป้ายชื่อนั้นให้เพื่อนและให้ทั้งสองคนสนทนากันเกี่ยวกับเรื่องของตนเองคนละ 4 นาที พยายามให้รู้จักกันและกันให้มากที่สุด
 - 1.2 ให้นักเรียนแต่ละคนมารายงานในกลุ่มใหญ่ถึงสิ่งที่ได้รับฟังจากเพื่อน
 - 1.3 ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากกิจกรรมปฐมนิเทศและผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง
2. ผู้วิจัยอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และลักษณะของชุดการแนะแนว เรื่องการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ
3. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยเพิ่มเติมและนัดหมายสถานที่ วัน เวลาที่จะพบกันเพื่อร่วมกิจกรรมในครั้งต่อไป

อุปกรณ์

ป้ายชื่อ

การประเมินผล

1. สังเกตการซักถามข้อบ่งชี้ต่าง ๆ ของนักเรียน
2. สังเกตความสนใจของนักเรียนในการฟังผู้วิจัยอธิบาย
3. สังเกตการที่นักเรียนสัมภาษณ์เพื่อนและการตั้งใจฟังขณะเพื่อนพูด
4. สังเกตการรายงานของนักเรียนเกี่ยวกับสิ่งที่ได้รับฟังจากเพื่อน
5. สังเกตการสรุปของนักเรียนเกี่ยวกับข้อคิดที่ได้จากกิจกรรมปฐมนิเทศ

ครั้งที่ 2

การปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ให้นักเรียนบอกความหมายของการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศได้
2. เพื่อให้ให้นักเรียนบอกความสำคัญของการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศได้

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยซักถามนักเรียนแต่ละคนเกี่ยวกับความหมายของการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ หลังจากนั้น จึงอธิบายความหมายของการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม และสรุปความหมายของการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ

2. ผู้วิจัยฉายวิดีโอ เรื่อง "ปรับตัวไม่เต็มใจ" ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการปรับตัว และวางตัวไม่เหมาะสมของวัยรุ่นกับเพื่อนต่างประเทศ

2.1 ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มนักเรียนอภิปรายและรายงานตามหัวข้อที่กำหนดให้ดังนี้

2.1.1 พหุชนไม่ได้รับความสนใจหรือความเป็นมิตรจากนิคยา และต้องเจ็บตัวเพราะสาเหตุใด

2.1.2 ในการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ พหุชนและกัณฑ์ควรปฏิบัติตนอย่างไร ค่อนนิคยา และสมพรจึงจะเหมาะสม

2.1.3 จากการชมวิดีโอ เรื่อง "ปรับตัวไม่เต็มใจ" นักเรียนเห็นความสำคัญของการปรับตัวและวางตัวกับเพื่อนต่างประเทศอย่างไร

2.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปจากการดูวิดีโอ เรื่อง "ปรับตัวไม่เต็มใจ" เกี่ยวกับพฤติกรรมปรับตัวและวางตัวไม่เหมาะสมกับเพื่อนต่างประเทศ วิธีการและความสำคัญของการปรับตัวและวางตัวกับเพื่อนต่างประเทศ และผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง

อุปกรณ์

วิดิทัศน์ เรื่อง "ปรับตัวไม่ผิดปัญหา"

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของนักเรียนในการดูวิดิทัศน์
2. สังเกตการซักถาม การอภิปราย การรายงาน และการสรุปของนักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ วิธีการและความสำคัญของการปรับตัวและวางตัวกับเพื่อนต่างประเทศ

เนื้อหา

วิดิทัศน์ เรื่อง "ปรับตัวไม่ผิดปัญหา" เป็นเรื่องเกี่ยวกับการปรับตัวและวางตัวไม่เหมาะสมของวัยรุ่นกับเพื่อนต่างประเทศ

"ปรับตัวไม่ผิดปัญหา"

พัณณ์และกัณฑ์เป็นนักศึกษาวัยรุ่นของวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ทั้งสองมักไปไหนด้วยกันเสมอ พัณณ์มีความสนใจเพื่อนนักศึกษาหญิงคนหนึ่ง คือ นิตยา วันหนึ่งขณะที่พัณณ์และกัณฑ์นั่งอยู่บนราวสะพานกำลังกินไอศกรีม เมื่อนิตยาเดินผ่านมา ทั้งพัณณ์และกัณฑ์ต่างลุกจากราวสะพาน พัณณ์เดินไปดักอยู่ข้างหลังนิตยา ส่วนกัณฑ์เดินดักหน้าไม่ยอมให้นิตยาเดินผ่าน

กัณฑ์ : ลอยหน้าลอยตา พร้อมกับยื่นไอศกรีมไปที่หน้านิตยาแล้วถามนิตยาว่า "ทานไอศกรีมไหมจะ ไอศกรีมนะ"

นิตยา : แก่หลิกไปนะ

กัณฑ์ : จะให้หลิกไปไหน ทานหน่อยนะ หน่อยนะ

(ยืนขวางและเดินไล่ต้อนนิตยา จนนิตยาต้องถอยหนีจนไปชนกับพัณณ์ที่ยืนดักอยู่ข้างหลัง)

นิตยา : หันมามองพัณณ์และกัณฑ์สลับกัน พร้อมกับพูดว่า "นี่มันอะไรกัน"

กัณฑ์ : ก็นั่นละซิ

พัณณ์ : จะรีบไปไหน

นิตยา : จะรีบไปเรียน

พัณณ์ : ไปเรียนเหรือ (ยกข้อมือขึ้นดูนาฬิกาเงยหน้ามองนิตยา) แล้วพูดว่า

"เวลาเหลืออีก 20 นาที จะไปไหนกัน คอยกันก่อนซิ"

นิตยา : ฉันไม่มีเรื่องคุยกับพวกแก 2 คนเหรือ (พร้อมกันนั้นนิตยาก็พยายามเดิน
หลีกไป แต่กัณฑ์เดินขวางไว้ไม่ให้หนีตา เดินผ่านไม่ได้)

พัณณ์ : คุณเธอไม่เคยเป็นมิตรกับฉันเลยนะ (โยนไอศกรีมทิ้งเอามือชี้ตปากและขีด
กางเกง ถามนิตยาว่า "เรามาเป็นแฟนกันไหม เอาไหม ฉันมีเงิน มีรถด้วยจะไปดิสโก้ที่ไหนก็ได้
แต่เธอต้องให้สัญญากับฉัน"

(พร้อมกันนั้นก็คือ โอกาสจัมมือถือแบนและกัมจะจูบนิตยา)

นิตยา : อย่างนะ (พร้อมกันนั้นก็กัณฑ์พัณณ์ สบัดหลุดจากการเกาะกุมของพัณณ์
วิ่งหนีไป)

พัณณ์ : ร้องว่า "โอ๊ยเอ๊ย เด็กบ้า ดิละ คราวนี้เธอจะต้องเสียใจ"

(เอามือกุมแขนข้างที่ถูกนิตยากัด แสดงสีหน้าเจ็บปวด)

เรื่องราวนี้รู้ถึงอาจารย์ใหญ่ อาจารย์ใหญ่ได้เรียกให้พัณณ์และกัณฑ์เข้าพบ คุณค่ากล่าว
ตักเตือนภาคทัณฑ์ไว้ ถ้าทำผิดอีกจะข่มมาตราการขึ้นเด็ดขาดต่อไป เมื่อออกจากห้องอาจารย์เดิน
มาพบนิตยาซึ่งนั่งอยู่ที่โต๊ะเรียน

พัณณ์ : อยู่นี่เองนั่งตัวดี ทำไมเรื่องแค่นี้ ต้องฟ้องครูด้วยเหรือ

(เอามือทั้งสองข้างท้าวโต๊ะ จ้องหน้านิตยา แสดงท่าทางขึงขัง หน้ามืดแวบแวบ พุดตะคอก)

นิตยา : ฉันไม่ได้ฟ้อง ครูเรียนฉันไปพบเอง ทำไมล่ะ

พัณณ์ : แล้วกับออกครู นั้นแหละ เขาเรียกว่าฟ้อง

นิตยา : ฉันขอถามจริง ๆ นะว่า นายสองคนมาอยู่กับฉันทำไม

พัณณ์ : อยากรู้ว่าที่ฉันอยู่กับเธอเหรือ ฉันจะบอกให้เอาบุญ

(ลอยหน้าลอยตา ยื่นหน้าเข้าไปใกล้นิตยา) แล้วพูดว่า "เธอสวย ฉันอยากได้เธอเป็นแฟน"

พร้อมกันนั้นก็ยื่นมือไปจับมือนิตยา นิตยาก็มือหลบ เอาหนังสือพาดไปห่มือของพัฒน์)

นิตยา : จะบ้าเหรอ (พร้อมกับลุกขึ้นจากเก้าอี้จะเดินหนี แต่กัณฑ์กับพัฒน์ก็ยืนดักหน้าไว้ ไม่ยอมให้หลุดทางไหนนิตยาผ่านไปไม่ได้) นิตยาพูดว่า "หลีกไปนะ"

กัณฑ์ : ไม่หลีกมีอะไรไหม

นิตยา : ถ้านายสองคนไม่หลีก ฉันจะตะโกนให้ดัง ๆ ตะโกนให้เพื่อนได้ยินเลย เอาซิ เข้ามาซิ

กัณฑ์ : (สันติระชะ พยักหน้าทำมือไล่ นิตยา) แล้วพูดว่า "เชิญ เชิญ"

อาจารย์ใหญ่ทราบเรื่องอีก เรียกสมพรซึ่งเป็นเพื่อนนักเรียนหญิงที่สนิทกับนิตยามาพบ ซึ่งสมพรเป็นผู้ที่เคยเรียนวิชาศิลปะป้องกันตัวมา อาจารย์ใหญ่ให้สมพรไปช่วยเกลี้ยกล่อมนิตยา โดยให้พยายามใช้เหตุผลตุนิตยามาเรียนหนังสือ สมพรจะพูดเกลี้ยกล่อมให้เหตุผลอย่างไร นิตยาก็ไม่ยอมรับฟัง และไม่ยอมมาโรงเรียน บอกว่าจะให้พ่อแม่มาลาออกจากโรงเรียนด้วย

สมพรถลกลับมาเล่าให้อาจารย์ใหญ่ฟังว่านิตยาไม่ยอมรับฟัง และไม่ยอมมาโรงเรียน แม้ตนจะพูดเกลี้ยกล่อมให้เหตุผลอย่างไรก็ตาม อาจารย์ใหญ่จึงชวนสมพรให้ไปด้วยกัน เพื่อไปพบนิตยา ทั้งอาจารย์ใหญ่และสมพรช่วยกันพูดว่าจะปกป้องนิตยาได้ โดยให้สมพรเป็นผู้ปกป้อง ให้ไปไหนไปด้วยกัน เข้าสมพรจะมารักษาที่บ้านและเย็นก็จะมาส่ง จนนิตยาก็ใจและตกลงจะมาเรียนหนังสือตามเดิม

วันรุ่งขึ้นสมพรมารับนิตยาไปโรงเรียนด้วยกัน ขณะที่ทั้งสองเดินมาถึงสะพาน พบพัฒน์และกัณฑ์นั่งอยู่บนราวสะพานกำลังกินไอศกรีม

พัฒน์ : อ้อ สาวน้อย (พร้อมกันนั้นก็ลุกจากราวสะพาน เดินมาดักหน้าดักหลังนิตยา และสมพร ต่อมาพัฒน์ก็เดินมาขึ้นขวางหน้าสมพร ส่วนกัณฑ์เดินไปขวางหน้านิตยา)

สมพร : หลีกไป เราอย่ามีเรื่องกันเลย

พัฒน์ : หายไปไหนหลายวันไม่เห็น กินไอศกรีมไหม (พร้อมกับยื่นไอศกรีมไปข้างหน้าสมพร)

กัณฑ์ : ไข่ ไข่ หายไปไหนหลายวัน

พัฒน์ : อ้อ นิมิบอร์ดี้การ์ดตั้งแต่เมื่อไหร่จะ

สมพร : นายพัฒน์ ทำไมนายชอบทำตัวเป็นคนพาลอย่างนั้นะ

พัณณ์ : แล้วมันงการอะไรของเธอด้วยล่ะ (พร้อมกันนั้นก็เดินมาเกาะราวสะพาน เอามือและแขนท้าวราวสะพาน หัวเราะเยาะเสียงดัง หันมาเผชิญหน้ากับสมพรแล้วชี้ขึ้นมาที่สมพร) แล้วพูดว่า "เธอเป็นเลสเบี้ยนใช่ไหมล่ะ" และพัณณ์ก็ชี้ขึ้นไปหานิตยาแล้วพูดว่า "เขาเป็นแฟนฉันนะ ดอยไป" ยี่เมาจะไปจับไห่ล้นิตยา สมพรก็จับข้อมือพัณณ์บิดและผลักพัณณ์ล้มลง ขณะนั้นกัณฑ์วิ่งเข้ามา กอดสมพรด้านหลัง สมพรจึงใช้ศอกกระทุ้งไปที่ท้องของกัณฑ์ กัณฑ์จึงยอมปล่อยลงเสียงร้องด้วยความเจ็บปวด แล้วหันกลับมาดึงมือพัณณ์ให้ลุกขึ้นมาต่อสู้กัน

พัณณ์ : พอ ำ ฉันไม่รู้

สมพร : จึงปล่อยมือพัณณ์ แล้วพูดว่า "ฉันให้ออกาสนายลู้"

พัณณ์ : พอ ำ อย่าทำฉัน ฉันไม่รู้

สมพร : ผู้ชายอะไรวะ หน้าตัวเมียนีหว่า รังแกผู้หญิง (พูดพร้อมกับมองไปที่กัณฑ์และ

พัณณ์สลับกัน)

พัณณ์ : ต่อไปฉันจะไม่รังแกแล้วจ๊ะ

กัณฑ์ : ฉันด้วย ฉันไม่กล้าแล้วจ๊ะ

สมพร : ตะคอกว่า "แน่ใจนะ"

พัณณ์ : แน่ใจ

สมพร : ถ้าฉันเห็นอีกครั้ง ฉันจะหักแขนของนาย (พร้อมกับชี้ขึ้นมาที่กัณฑ์และพัณณ์)

กัณฑ์ : พอแล้วจ๊ะ ฉันกลัวแล้วจ๊ะ

สมพร : ตวาดกัณฑ์และพัณณ์ "ไป" (ทั้งกัณฑ์และพัณณ์รีบเดินหนีไป)

สมพร : โอ้เอ๊ย นี่กว่าจะแน่สักแค่ไหน

นิตยา : นี่เธอทำเขาอย่างนี้เดียวเขามาเล่นงานเธอทีหลังนะ

สมพร : ไม่หรอก ฉันดูทำแล้ว หมาเห่าไม่กัดหรอก

เอกสารอ้างอิง

ปรับตัวไม่ติดปัญหา. (เทพโพรทัศน์). กรุงเทพฯ : บริษัทนพคุณธุรกิจ. 2529.

ครั้งที่ 3

การปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ (ต่อ)

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ให้นักเรียนทราบองค์ประกอบและวิธีการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยฉายวิดีโอเรื่อง "กว่าจะรู้ตัวก็สายเสียแล้ว" ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการปรับตัว และวางตัวไม่เหมาะสมของวัยรุ่นกับเพื่อนและเพื่อนต่างเพศ
 - 1.1 ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มนักเรียนอภิปราย และรายงานตามหัวข้อที่กำหนดให้ดังนี้
 - 1.1.1 วิธีการที่เมธาใช้ในการปรับตัวกับเพื่อนและเพื่อนต่างเพศเหมาะสมหรือไม่เพราะเหตุใด
 - 1.1.2 เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาดังกล่าวเมธาคควรปฏิบัติตนในการปรับตัวกับเพื่อนและเพื่อนต่างเพศอย่างไรจึงจะเหมาะสม
 - 1.1.3 จากการที่ได้ชมวิดีโอเรื่อง "กว่าจะรู้ตัวก็สายเสียแล้ว" นักเรียน
 - คิดว่าองค์ประกอบของการปรับตัวที่ดีกับเพื่อนต่างเพศควรมีอะไรบ้าง
 - 1.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปองค์ประกอบของการปรับตัวที่ดีกับเพื่อนต่างเพศ และวิธีการปรับตัวที่เหมาะสมกับเพื่อนต่างเพศ และผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง

อุปกรณ์

วิดีโอเรื่อง "กว่าจะรู้ตัวก็สายเสียแล้ว"

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของนักเรียนในการดูวิดีโอ

2. สังเกตการอภิปราย การรายงาน และการสรุปของนักเรียนเกี่ยวกับองค์ประกอบของการปรับตัวที่ดีกับเพื่อนต่างเพศและวิธีการปรับตัวที่เหมาะสมกับเพื่อนต่างเพศ

เนื้อหา

วิทัศน์เรื่อง "กว่าจะรู้ตัวก็สายเสียแล้ว" เป็นเรื่องเกี่ยวกับปัญหาการปรับตัวและวางตัวไม่เหมาะสมของวัยรุ่นกับเพื่อนและเพื่อนต่างเพศ

กว่าจะรู้ตัวก็สายเสียแล้ว

เมธเป็นเด็กต่างจังหวัดเข้ามาเรียนในกรุงเทพฯ เพื่อหวังความก้าวหน้าในชีวิต เขาเข้ามาเรียนต่อที่วิทยาลัยแห่งหนึ่งพร้อมเพื่อนสาวชื่อณิชา ที่กรุงเทพฯ เมธพักอยู่หอพักซึ่งมีคนหลายประเภท ส่วนใหญ่เป็นคนที่ร่ำรวย แต่งตัวทันสมัย สุนัขหรี และชักชวนกันไปเที่ยวเตร่ตามสถานที่ต่าง ๆ เช่น ดิสโก้เธค ไนท์คลับ ฯลฯ วันหนึ่งขณะที่เมธนั่งทำการบ้านอยู่ เพื่อนร่วมหอพักกลุ่มที่มีฐานะร่ำรวย เดินผ่านมาชวนเมธไปเที่ยวกับพวกเขา ตอนแรกเมธปฏิเสธ แต่ต่อมาทนการรบเร้าจากคนเหล่านั้นไม่ได้ และกล่าวว่าคนเหล่านั้นจะหาว่าเขย ไม้ทันสมัย ไม้รู้จักเปิดหูเปิดตา จึงตกลงใจไปเที่ยวด้วยและคบคนเหล่านั้นเป็นเพื่อน แล้วต่อมาก็ได้รู้จักกับเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งคือ ดวงใจ ซึ่งเป็นคนสวย มีเสน่ห์ หุ่ดเก่ง ยิ้มง่าย ตอนแรก ๆ เมธอาย และไม่เคยรู้สึกชอบดวงใจเลย แต่เมื่อเพื่อน ๆ สนับสนุนว่า เมธไม่มีทางจะจีบดวงใจได้ เพื่อลบคำสบประมาทของเพื่อน กอร้กับกับเพื่อน ๆ หลายคนย้ให้จีบ เมธจึงแกล้งตีสสนิทกับดวงใจ นัดดวงใจไปเที่ยวบ่อย ๆ จนกระทั่งเมธชักจะลืมตัว หมกหมุ่นอยู่กับการเที่ยวเตร่ ใช้ชีวิตเพลิดเพลินอยู่กับสุราและนารี ไม่มีเวลาดูหนังสือ ในที่สุดก็สอบตกซึ่งเป็นครั้งแรกในชีวิตของเมธ เพราะเมธเคยเรียนเก่งมาตลอด เมธรู้สึกอับอายเพื่อน ๆ โดยเฉพาะณิชา และที่ร้ายยิ่งไปกว่านั้นเมธไม่มีเงินที่จะเที่ยวเตร่ได้เหมือนแต่ก่อน ทั้งนี้เพราะว่าพ่อแม่ของเมธเขียนจดหมายมาบอกว่าเงินก้อนสุดท้ายที่ได้จากการจำนองที่นั่นได้ส่งมาให้เมธหมดแล้ว และถ้าแกก็ไม่ยอมให้ยืมเงินอีก เมื่อเงินหมดเพื่อน ๆ ที่เคยไปเที่ยวไหน ๆ ด้วยกันกับเมธ เริ่มห่างเหินไปทีละคนสองคนรวมทั้งดวงใจก็สละเมธไปอย่าง

ไม่ว่าดี เมธาเริ่มกลัวใจ เมื่อกลัวใจหนัก ๆ เข้าเพื่อมาชักชวนให้สู้กับภูษา โดยบอกว่าจะทำให้หายกลัวได้ เมธาก็ทดลองสู้กับภูษาจนกระทั่งแม้แต่เฮโรอิน ในที่สุดเมธาก็คิดเฮโรอินอย่างถอนตัวไม่ขึ้น เมื่อไม่มีเงินซื้อเฮโรอิน เมธาก็ไปขอยืมเงินจากนิจ แต่นิจปฏิเสธเพราะรู้ว่าเมธาจะเอาไปซื้อยาเสพติดมาเสพ ทำให้เมธาก็โมโหมากผลักนิจล้มลงและขมิบคอออกมาทางเธอ ในที่สุดเมธาก็ถูกตำรวจจับในข้อหาฆ่าคนตายในขณะที่เพื่อนคนอื่น ๆ กำลังฉลองปริญญากัน ซึ่งเมธาก็เคยตั้งความหวังและมั่นใจว่าเธอจะต้องเป็นคนหนึ่งที่ประสบความสำเร็จในการศึกษาพร้อมเพื่อน ๆ แต่ความหวังเหล่านั้นก็หลุดลอยไป เมธาเสียใจในความผิดพลาดของตนที่ผ่านมา แต่กว่าเมธาจะรู้ตัวก็สายเสียแล้ว

เอกสารอ้างอิง

กว่าจะรู้ตัวก็สายเสียแล้ว. (เทพโพรทัศน์). กรุงเทพฯ : ฝ่ายส่งเสริมสนับสนุนการศึกษา
คณะกรรมการอำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษ ของกระทรวง
ศึกษาธิการ (บปส.ศธ.). 2524.

ครั้งที่ 4

การใช่ว่าจที่เหมาะสม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการใช่ว่าจที่เหมาะสมกับเพื่อนต่างประเทศ
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถทักทาย พูดคุยกับเพื่อนต่างประเทศด้วยถ้อยคำสุภาพ

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยออกแบบภูมิบทกลอนเกี่ยวกับความสำคัญของการใช่ว่าจที่เหมาะสมและอ่านบทกลอนให้นักเรียนฟัง
2. ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มนักเรียน ๑ห้องปกราย และรยงน ตามหัวข้อที่กำหนดให้ดังนี้
 - 2.1 บทกลอนนี้เป็นบทกลอนเกี่ยวกับเรื่องอะไร
 - 2.2 ผู้ประพันธ์เปรียบเทียบความหวานของอ้อยตาลกับความหวานของสมปากว่าเหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร
 - 2.3 ความเจ็บชนิดใดที่ไม่สร้างชา จะรู้สึกเจ็บจนตาย
 - 2.4 ให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างสถานการณ์และคำพูดชนิดที่ "หวานหูไม่รู้หาย"
 - 2.5 ให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างคนที่พูดสุภาพ ไพเราะ อ่อนหวาน น่านฟัง แล้วให้แสดงความคิดเห็นว่าจะเกิดผลอย่างไรกับตัวเอง ผู้ฟัง และสังคม
 - 2.6 ให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างคำพูดที่ทำให้เจ็บใจในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง
 - 2.7 ให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างคนที่นิสัยชอบพูดให้ผู้อื่นเจ็บใจ แล้วให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลที่จะเกิดกับตัวเอง ผู้ฟัง และสังคม
 - 2.8 นักเรียนจะเลือกตัดสินใจปฏิบัติตนอย่างไร ในการพูด โดยเฉพาะกับเพื่อนต่างประเทศ อธิบายพร้อมเหตุผล

3. ให้นักเรียนช่วยกันสรุปโดยเน้นความสำคัญและความจริงใจในการใช้วาจาและคำพูดที่สุภาพกับเพื่อนต่างเพศ และผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง

4. ผู้วิจัยเตรียมฉลากเกี่ยวกับสถานการณ์การทักทาย พูดคุย กับเพื่อนต่างเพศ

4.1 ผู้วิจัยขออาสาสมัคร 6 คน เป็นชาย 3 คน หญิง 3 คน ให้อาสาสมัครจับคู่กันกับเพื่อนต่างเพศ ให้อาสาสมัครจับฉลากแล้วปฏิบัติตามข้อความที่เขียนไว้ในฉลากทีละคู่ เช่น เมื่อนักเรียนพบเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งมาโรงเรียนแต่เช้า ให้นักเรียนทักทายเพื่อนคนนั้นโดยการยิ้ม สบตา และกล่าวคำพูดที่สุภาพ และให้เพื่อนคนนั้นกล่าวต่อนักเรียนด้วย เป็นต้น และสลับเปลี่ยนกันปฏิบัติตามข้อความ เมื่อคนหนึ่งปฏิบัติตามข้อความแล้วก็ให้อีกคนหนึ่งปฏิบัติตามข้อความเดิมที่คนแรกได้ปฏิบัติต่อตน ระหว่างที่นักเรียนแต่ละคู่แสดง นักเรียนที่เหลือจะเป็นผู้สังเกต บันทึกพฤติกรรมทุกอย่างของผู้แสดงลงในแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมที่แจกให้แล้วรายงานพฤติกรรมการทักทายและการพูดคุยของนักเรียนแต่ละคู่ หลังจากที่ได้แสดงจบให้ผู้แสดงทบทวน

4.2 ให้นักเรียนสลับบทบาทกันโดยให้ผู้สังเกตแสดงบทบาทเป็นผู้แสดงและดำเนินการตามข้อ 4.1

4.3 ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิด และประโยชน์เกี่ยวกับการที่นักเรียนได้ทบทวนวิธีทักทาย พูดคุย และการแสดงพฤติกรรมทักทาย พูดคุยกับเพื่อนต่างเพศด้วยถ้อยคำสุภาพ และผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง

อุปกรณ์

1. แผนภูมิบทกลอนเกี่ยวกับการใช้วาจาที่เหมาะสม
2. ฉลากเกี่ยวกับวิธีทักทายและพูดคุยกับเพื่อนต่างเพศด้วยถ้อยคำสุภาพ
3. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

การประเมินผล

1. สังเกตการอภิปราย การรายงานผล และการสรุปของนักเรียนเกี่ยวกับความสำคัญและความจริงใจในการใช้วาจาและคำพูดที่สุภาพกับเพื่อนต่างเพศ ข้อคิดและประโยชน์เกี่ยวกับการ

ที่นักเรียนได้ทราบวิถีทักทาย พูดคุย และแสดงพฤติกรรมทักทายพูดคุยกับเพื่อนต่างเพศด้วยถ้อยคำสุภาพ

2. สังเกตการแสดงพฤติกรรมของนักเรียนตามสถานการณ์ที่กำหนดให้

1. แผนภูมิกลอนเกี่ยวกับความสำคัญและความจำเป็นของการใช้คำพูดที่สุภาพ

อันอ้อยตาลหวานลิ้นแล้วสิ้นซาก	แต่ลมปากหวานหูไม่รู้หาย
เน้นเจ็บอื่นหมิ่นแสนจะแคลนคลาย	เจ็บจนตายนั้นเพราะเหน็บให้เจ็บใจ
สุนทราภรณ์	

2. ฉากเกี่ยวกับวิธีการทักทายและพูดคุยกับเพื่อนต่างเพศด้วยถ้อยคำสุภาพ

2.1 เมื่อนักเรียนพบเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งมาโรงเรียนแต่เช้า ให้นักเรียนทักทายเพื่อนคนนั้นโดยการยิ้ม สบตา และกล่าวคำพูดที่สุภาพ และให้เพื่อนคนนั้นกล่าวตอบด้วย

2.2 เมื่อนักเรียนกำลังเดินหาซื้อของในตลาด นักเรียนพบเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งเดินสวนมา ให้นักเรียนกล่าวคำพูดที่สุภาพ ทักทายเพื่อนคนนั้น และให้เพื่อนคนนั้นกล่าวตอบนักเรียนด้วย

2.3 เมื่อนักเรียนไปช่วยงานวชนาของเพื่อนพี่ชาย นักเรียนพบเพื่อนต่างเพศคนหนึ่ง ให้นักเรียนกล่าวคำพูดที่สุภาพ ทักทายและชวนเพื่อนคนนั้นสนทนาและให้เพื่อนคนนั้นตอบรับกล่าวตอบนักเรียนด้วย

2.4 เมื่อนักเรียนกำลังรอรถไฟอยู่นั้น นักเรียนพบเพื่อนต่างเพศคนหนึ่ง ซึ่งอยู่ต่างโรงเรียน ให้นักเรียนกล่าวคำพูดที่สุภาพทักทาย และชักชวนเพื่อนคนนั้นสนทนา ให้เพื่อนคนนั้นกล่าวตอบนักเรียนด้วย

3. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

สถานการณ์ที่ 1 : เมื่อนักเรียนพบเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งมาโรงเรียนแต่เข้าให้นักเรียน
ทักทายเพื่อนคนนั้นโดยการยิ้ม สบตา และกล่าวคำทักทายที่สุภาพ และให้เพื่อนคนนั้นกล่าวต่อนักเรียน
ด้วย

ชื่อนามสกุล (ผู้แสดง)

พฤติกรรมที่ต้องสังเกต	พฤติกรรมที่แสดงออก
<u>พฤติกรรมด้านภาษาท่าทางในการทักทายพูดคุย</u> <u>กับเพื่อนต่างเพศ</u>	
1. การแสดงออกทางสีหน้า	
2. การสบสายตา	
3. การแสดงท่าทาง	
4. การใช้น้ำเสียงและระดับเสียง	
<u>พฤติกรรมด้านภาษาถ้อยคำ</u> การใช้วาจาในการทักทาย พูดคุยกับเพื่อน ต่างเพศ	

(ลงชื่อ) (ผู้สังเกต)

4. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

สถานการณ์ที่ 2 : เมื่อนักเรียนกำลังเดินหาซื้อของในตลาด นักเรียนพบเพื่อนต่างเพศ
คนหนึ่งเดินสวนมา ให้นักเรียนกล่าวคำพูดที่สุภาพ ทักทายเพื่อนคนนั้น และให้เพื่อนคนนั้นกล่าวตอบ
นักเรียนด้วย

ชื่อนามสกุล (ผู้แสดง)

พฤติกรรมที่ต้องสังเกต	พฤติกรรมที่แสดงออก
<u>พฤติกรรมด้านภาษาท่าทางการทักทายพูดคุย</u> <u>กับเพื่อนต่างเพศ</u>	
1. การแสดงออกทางสีหน้า	
2. การสบสายตา	
3. การแสดงท่าทาง	
4. การใช้น้ำเสียงและระดับเสียง	
<u>พฤติกรรมด้านภาษาด้อยค่า</u> การใช้วาจาในการทักทาย พูดคุยกับเพื่อน ต่างเพศ	

(ลงชื่อ) (ผู้สังเกต)

5. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

สถานการณ์ที่ 3 : เมื่อนักเรียนไปช่วยงานธนาคารของเพื่อนพี่ชาย นักเรียนพบเพื่อนต่าง
เพศคนหนึ่ง ให้นักเรียนกล่าวคำพูดที่สุภาพ ทักทายและชวนเพื่อนคนนั้นสนทนาและให้เพื่อนคนนั้น
ตอบรับกล่าวตอบนักเรียนด้วย

ชื่อนามสกุล (ผู้แสดง)

พฤติกรรมที่ต้องสังเกต	พฤติกรรมที่แสดงออก
<u>พฤติกรรมด้านภาษาท่าทางในการทักทายพูดคุย</u> <u>กับเพื่อนต่างเพศ</u>	
1. การแสดงออกทางสีหน้า	
2. การสบสายตา	
3. การแสดงท่าทาง	
4. การใช้น้ำเสียงและระดับเสียง	
<u>พฤติกรรมด้านภาษาถ้อยคำ</u> การใช้วาจาในการทักทาย พูดคุยกับเพื่อน ต่างเพศ	

(ลงชื่อ) (ผู้สังเกต)

6. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

สถานการณ์ที่ 4 : เมื่อนักเรียนกำลังรอรถไฟอยู่นั้น นักเรียนพบเพื่อนต่างเพศคนหนึ่ง ซึ่ง
อยู่ต่างโรงเรียน ให้นักเรียนกล่าวคำพูดที่สุภาพทักทาย และชักชวนเพื่อนคนนั้นสนทนา ให้เพื่อนคนนั้น
กล่าวต่อนักเรียนด้วย

ชื่อนามสกุล (ผู้แสดง)

พฤติกรรมที่ต้องสังเกต	พฤติกรรมที่แสดงออก
<u>พฤติกรรมด้านภาษาท่าทางในการทักทายพูดคุย</u> <u>กับเพื่อนต่างเพศ</u>	
1. การแสดงออกทางสีหน้า	
2. การสบสายตา	
3. การแสดงท่าทาง	
4. การใช้น้ำเสียงและระดับเสียง	
<u>พฤติกรรมด้านภาษากาย</u> การใช้วาจาในการทักทาย พูดคุยกับเพื่อน ต่างเพศ	

(ลงชื่อ) (ผู้สังเกต)

ครั้งที่ 5

การใช้วาจาที่เหมาะสม (ต่อ)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถกล่าวคำพูดแสดงความขอบคุณเมื่อได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนต่างเพศ
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถกล่าวคำพูดแสดงการขอโทษ เมื่อแสดงพฤติกรรมไม่เหมาะสมต่อเพื่อนต่างเพศ
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถกล่าวคำชมเชยเมื่อเพื่อนต่างเพศประสบความสำเร็จ
4. เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้คำพูดไพเราะและน้ำเสียงที่นุ่มนวล เมื่อพูดกับเพื่อนต่างเพศ

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยขออาสาสมัคร 4 คน เป็นชาย 2 คน หญิง 2 คน และให้อาสาสมัครจับคู่กันเองกับเพื่อนต่างเพศ ให้อาสาสมัครแต่ละคู่จับฉลาก แล้วให้ปฏิบัติตามข้อความที่เขียนไว้ในฉลาก ดังนี้
 - 1.1 สมมุติว่านักเรียนกำลังเหนื่อย ยืนเหงื่อตกเพราะเพิ่งชุดแปลงผักเสร็จ มีเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งนำน้ำมาให้นักเรียนดื่ม ให้นักเรียนกล่าวคำพูดแสดงความขอบคุณเพื่อนต่างเพศคนนั้น
 - 1.2 สมมุติว่าขณะที่นักเรียนกำลังเดินคิดอะไรเพลิน ๆ อยู่ โดยไม่มองข้างหน้า บังเอิญไปชนเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งซึ่งเดินสวนทางมา ให้นักเรียนกล่าวคำพูดแสดงการขอโทษเพื่อนต่างเพศคนนั้น
 - 1.3 สมมุติว่าเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งได้เป็นตัวแทนของโรงเรียนไปร่วมแข่งขันตอบปัญหาทางวิชาการที่โรงเรียนประจำจังหวัด มีนักเรียนจากโรงเรียนต่าง ๆ หลายโรงมาร่วมแข่งขันในคราวนี้ ผลการแข่งขันปรากฏว่า เพื่อนต่างเพศคนนั้นชนะได้ที่ 1 หลังจากที่เพื่อนต่างเพศคนนั้นรับรางวัลแล้ว เพื่อน ๆ ที่ไปให้กำลังใจรวมทั้งนักเรียนด้วย ต่างเข้าร่วมแสดง

ความยินดีกับความสามารถของเพื่อนต่างเพศคนนั้น จากสถานการณ์ดังกล่าวข้างต้นนี้ ให้นักเรียนกล่าวแสดงความยินดีและชมเชยเพื่อนต่างเพศคนนั้น

1.4 สมมติว่าวันหนึ่งนักเรียนไม่ได้นำหนังสือสืบทักมาโรงเรียน นักเรียนจะต้องขอยืมเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งที่นั่งใกล้นักเรียน ขอให้นักเรียนกล่าวด้วยคำพูดไพเราะและน้ำเสียงที่นุ่มนวล เพื่อขอยืมหนังสือสืบทักกับเพื่อนต่างเพศคนนั้นขณะที่ครูสอน

1.5 สมมติว่าขณะที่นักเรียนโดยสารรถประจำทางไปโรงเรียน บังเอิญรถเบรคกะทันหัน ทำให้นักเรียนไปเหยียบเท้าผู้โดยสารซึ่งเป็นนักเรียนเพศตรงข้าม ให้นักเรียนกล่าวคำพูดแสดงการขอโทษผู้โดยสารคนนั้น

1.6 สมมติว่าวันหนึ่งนักเรียนได้รับเชิญให้ไปร่วมงานทำบุญที่บ้านใหม่ของเพื่อนคนหนึ่ง เมื่อนักเรียนไปถึงบ้านเพื่อน ปรากฏว่าในวันนั้นแขกมาเกินเป็นจำนวนมากจนที่นั่งไม่พอ เพื่อนต่างเพศคนหนึ่งได้ช่วยจัดหาที่นั่งให้ ให้นักเรียนกล่าวคำพูดแสดงความขอบคุณเพื่อนคนนั้น

2. ให้นักเรียนแต่ละคนปฏิบัติตามข้อความในข้อ 1.1 - 1.6 และเมื่อนักเรียนคนหนึ่งปฏิบัติตามข้อความแล้วก็ให้นักเรียนอีกคนหนึ่งปฏิบัติตามข้อความ เดิมทีนักเรียนคนแรกได้ปฏิบัติต่อตนระหว่างที่นักเรียนแต่ละคู่แสดงบทบาท นักเรียนคนอื่นจะทำหน้าที่เป็นผู้สังเกตบันทึกพฤติกรรมทุกอย่างของผู้แสดงลงในแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมที่แจกให้แล้วรายงานพฤติกรรมของแต่ละคู่หลังจากแสดงจบให้ผู้แสดงทราบบ

3. ให้นักเรียนสลับบทบาทกันโดยให้ผู้สังเกตเป็นผู้แสดงดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ 2

4. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดและประโยชน์เกี่ยวกับพฤติกรรมการกล่าวคำขอบคุณเมื่อนักเรียนได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนต่างเพศ การกล่าวขอโทษเมื่อกระทำไม่เหมาะสมกับเพื่อนต่างเพศ การกล่าวคำชมเชยเมื่อเพื่อนต่างเพศประสบความสำเร็จและการใช้คำพูดที่ไพเราะและน้ำเสียงที่นุ่มนวล เมื่อพูดกับเพื่อนต่างเพศและผู้วิจัยเพิ่มเติมเงื่อนไขสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง

อุปกรณ์

1. ฉลากเกี่ยวกับสถานการณ์การใช้วาจาที่เหมาะสมกับเพื่อนต่างเพศ
2. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

การประเมินผล

1. สิ่งเกิดจากการแสดงบทบาทของนักเรียนตามสถานการณ์ที่กำหนดให้
 2. สิ่งเกิดจากการสรุปของนักเรียนเกี่ยวกับข้อคิดและประโยชน์ในการแสดงพฤติกรรม
- การกล่าวคำพูดแสดงความขอบคุณเมื่อได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนต่างประเทศ การกล่าวขอโทษเมื่อกระทำไม่เหมาะสมกับเพื่อนต่างประเทศ การกล่าวชมเชยเมื่อเพื่อนต่างประเทศประสบความสำเร็จ และการใช้คำพูดไพเราะและน้ำเสียงที่นุ่มนวล เมื่อพูดกับเพื่อนต่างประเทศ

1. จลากเกี่ยวกับสถานการณ์การใช้วาจาที่เหมาะสมกับเพื่อนต่างประเทศ

1.1 สมมุติว่านักเรียนกำลังเหนื่อย ยืนเหงื่อตกเพราะเพิ่งจบแปลงผักเสร็จ มีเพื่อนต่างประเทศคนหนึ่งนำน้ำมาให้นักเรียนดื่ม ให้นักเรียนกล่าวคำพูดแสดงความขอบคุณเพื่อนต่างประเทศคนนั้น

1.2 สมมุติว่าขณะที่นักเรียนกำลังเดินคิดอะไรเพลิน ๆ อยู่ โดยไม่มองข้างหน้า บังเอิญไปชนเพื่อนต่างประเทศคนหนึ่งซึ่งเดินสวนทางมา ให้นักเรียนกล่าวคำพูดแสดงการขอโทษเพื่อนต่างประเทศคนนั้น

1.3 สมมุติว่าเพื่อนต่างประเทศคนหนึ่งได้เป็นตัวแทนของโรงเรียนไปร่วมแข่งขันตอบปัญหาทางวิชาการที่โรงเรียนประจำจังหวัด มีนักเรียนจากโรงเรียนต่าง ๆ หลายโรงเรียนมาร่วมแข่งขันในครั้งนี้ ผลการแข่งขันปรากฏว่า เพื่อนต่างประเทศคนนั้นชนะได้ที่ 1 หลังจากเพื่อนต่างประเทศคนนั้นได้รับรางวัลแล้ว เพื่อน ๆ ที่ไปให้กำลังใจรวมทั้งนักเรียนด้วย ต่างเข้าร่วมแสดงความยินดีกับความสามารถของเพื่อนต่างประเทศคนนั้น จากสถานการณ์ดังกล่าวข้างต้นนี้ ให้นักเรียนกล่าวแสดงความยินดีและชมเชยเพื่อนต่างประเทศคนนั้น

1.4 สมมุติว่าวันหนึ่งนักเรียนไม่ได้นำหนังสือสัปดาห์มาโรงเรียน นักเรียนจะต้องขอยืมกับเพื่อนต่างประเทศคนหนึ่งซึ่งใกล้นักเรียน ขอให้นักเรียนกล่าวด้วยคำพูดไพเราะและน้ำเสียงที่นุ่มนวลเพื่อขอยืมหนังสือสัปดาห์กับเพื่อนต่างประเทศคนนั้นขณะที่ครูสอน

1.5 สมมุติว่าขณะที่นักเรียนโดยสารรถประจำทางไปโรงเรียน บังเอิญรถเบรคกระทันหันทำให้นักเรียนไปเหยียบเท้าผู้โดยสารซึ่งเป็นนักเรียนเพศตรงข้าม ให้นักเรียนกล่าวคำพูดแสดงการขอโทษผู้โดยสารคนนั้น

1.6 สมมุติว่าวันหนึ่งนักเรียนได้รับเชิญให้ไปร่วมงานทำบุญขึ้นบ้านใหม่ของเพื่อนคนหนึ่งเมื่อนักเรียนไปถึงบ้านเพื่อน ปรากฏว่าในวันนั้นแขกมาเกินไปจำนวนมากจนที่นั่งไม่พอ เพื่อนต่างประเทศคนหนึ่งได้ช่วยจัดหาที่นั่งให้ ให้นักเรียนกล่าวคำพูดแสดงความขอบคุณเพื่อนคนนั้น

2. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

สถานการณ์ที่ 1 : สมมติว่านักเรียนกำลังเหนื่อย ยืนเหงื่อตกเพราะเพิ่งชุดแปลงผักเสร็จ มีเพื่อนต่างประเทศคนหนึ่งนำน้ำมาให้นักเรียนดื่ม ให้นักเรียนกล่าวคำพูดแสดงความขอบคุณเพื่อนต่างประเทศคนนั้น

ชื่อนามสกุล (ผู้แสดง)

พฤติกรรมที่ต้องสังเกต	พฤติกรรมที่แสดงออก
<u>พฤติกรรมด้านภาษาท่าทางในการกล่าวคำพูด</u> <u>แสดงความขอบคุณเพื่อนต่างประเทศ</u>	
1. การแสดงออกทางสีหน้า	
2. การสบสายตา	
3. การแสดงท่าทาง	
4. การใช้น้ำเสียงและระดับเสียง	
<u>พฤติกรรมด้านภาษาถ้อยคำ</u> การกล่าวคำพูดแสดงความขอบคุณเพื่อน ต่างประเทศ	

(ลงชื่อ) (ผู้สังเกต)

3. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

สถานการณ์ที่ 2 : สมมุติว่าขณะนี้นักเรียนกำลังเดินคิดอะไรเพลิน ๆ อยู่ โดยไม่มอง
ข้างหน้า บังเอิญไปชนเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งซึ่งเดินสวนทางมา ให้นักเรียนกล่าวคำพูดแสดงการ
ขอโทษเพื่อนต่างเพศคนนั้น

ชื่อนามสกุล (ผู้แสดง)

พฤติกรรมที่ต้องสังเกต	พฤติกรรมที่แสดงออก
<u>พฤติกรรมด้านภาษาที่ทางในการกล่าวคำพูด</u> <u>แสดงการขอโทษเพื่อนต่างเพศ</u>	
1. การแสดงออกทางสีหน้า	
2. การสบสายตา	
3. การแสดงท่าทาง	
4. การใช้น้ำเสียงและระดับเสียง	
<u>พฤติกรรมด้านภาษากายอย่าง</u> การกล่าวคำพูดแสดงการขอโทษเพื่อน ต่างเพศ	

(ลงชื่อ) (ผู้สังเกต)

4. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

สถานการณ์ที่ 3 : สมมติว่าเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งได้เป็นตัวแทนของโรงเรียนไปร่วม
แข่งขันตอบปัญหาทางวิชาการที่โรงเรียนประจำจังหวัด มีนักเรียนจากโรงเรียนต่าง ๆ หลายโรง
มาร่วมแข่งขันในครั้งนี้ ผลการแข่งขันปรากฏว่า เพื่อนต่างเพศคนนั้นชนะได้ที่ 1 หลังจาก
ที่เพื่อนต่างเพศคนนั้นได้รับรางวัลแล้ว เพื่อน ๆ ที่ไปให้กำลังใจรวมทั้งนักเรียนด้วย ต่างเข้าร่วม
แสดงความยินดีกับความสามารถของเพื่อนต่างเพศคนนั้น จากสถานการณ์ดังกล่าวข้างต้นนี้ ให้
นักเรียนกล่าวแสดงความยินดีและชมเชยเพื่อนต่างเพศคนนั้น

ชื่อนามสกุล (ผู้แสดง)

พฤติกรรมที่ต้องสังเกต	พฤติกรรมที่แสดงออก
<u>พฤติกรรมด้านภาษาท่าทางการกล่าวคำชมเชย</u> <u>เพื่อนต่างเพศ</u>	
1. การแสดงออกทางสีหน้า	
2. การสบสายตา	
3. การแสดงท่าทาง	
4. การใช้น้ำเสียงและระดับเสียง	
<u>พฤติกรรมด้านภาษากาย</u> การกล่าวคำชมเชยเพื่อนต่างเพศ	

(ลงชื่อ) (ผู้สังเกต)

5. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

สถานการณ์ที่ 4 : สมมุติว่าวันหนึ่งนักเรียนไม่ได้นำหนังสือสวดศึกษามาโรงเรียน นักเรียนจะต้องขอดูกับเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งที่นั่งใกล้นักเรียน ขอให้นักเรียนกล่าวด้วยคำพูดไพเราะและน้ำเสียงที่นุ่มนวล เพื่อขอดูหนังสือสวดศึกษากับเพื่อนต่างเพศคนนั้นขณะที่ครูสอน

ชื่อนามสกุล (ผู้แสดง)

พฤติกรรมที่ต้องสังเกต	พฤติกรรมที่แสดงออก
<u>พฤติกรรมด้านภาษาท่าทางในการกล่าวคำพูดไพเราะและน้ำเสียงที่นุ่มนวลกับเพื่อนต่างเพศ</u>	
1. การแสดงออกทางสีหน้า	
2. การสบสายตา	
3. การแสดงท่าทาง	
4. การใช้น้ำเสียงและระดับเสียง	
<u>พฤติกรรมด้านภาษาถ้อยคำ</u>	
การกล่าวคำพูดไพเราะและน้ำเสียงที่นุ่มนวลกับเพื่อนต่างเพศ	

(ลงชื่อ) (ผู้สังเกต)

6. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

สถานการณ์ที่ 5 : สมมุติว่าขณะที่นักเรียนโดยสารรถประจำทางไปโรงเรียน บังเอิญรถ
เบรคกระทันหัน ทำให้นักเรียนไปเหยียบเท้าผู้โดยสารซึ่งเป็นนักเรียนเพศตรงข้าม ทำให้นักเรียน
กล่าวคำพูดแสดงการขอโทษผู้โดยสารคนนั้น

ชื่อนามสกุล (ผู้แสดง)

พฤติกรรมที่ต้องสังเกต	พฤติกรรมที่แสดงออก
<u>พฤติกรรมด้านภาษาท่าทางการกล่าวคำพูด</u> <u>แสดงการขอโทษเพื่อนต่างเพศ</u>	
1. การแสดงออกทางสีหน้า	
2. การสบสายตา	
3. การแสดงท่าทาง	
4. การใช้น้ำเสียงและระดับเสียง	
<u>พฤติกรรมด้านภาษาด้อยค่า</u> การกล่าวคำพูดแสดงการขอโทษ เพื่อนต่างเพศ	

(ลงชื่อ) (ผู้สังเกต)

7. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

สถานการณ์ที่ 6 : สมมุติว่าวันหนึ่งนักเรียนได้รับเชิญให้ไปร่วมงานทำบุญที่บ้านนางหม
ของเพื่อนคนหนึ่ง เมื่อนักเรียนไปถึงบ้านเพื่อน ปรากฏว่าในวันนั้นแขกมากันเป็นจำนวนมากจนที่นั่ง
ไม่พอ เพื่อนต่างเพศคนหนึ่งได้ช่วยจัดหาที่นั่งให้ ให้นักเรียนกล่าวคำพูดแสดงความขอบคุณเพื่อนคนนั้น

ชื่อนามสกุล (ผู้แสดง)

พฤติกรรมที่ต้องสังเกต	พฤติกรรมที่แสดงออก
<u>พฤติกรรมด้านภาษาท่าทางการกล่าวคำพูด</u> <u>แสดงความขอบคุณเพื่อนต่างเพศ</u>	
1. การแสดงออกทางสีหน้า	
2. การสบสายตา	
3. การแสดงท่าทาง	
4. การใช้น้ำเสียงและระดับเสียง	
<u>พฤติกรรมด้านภาษาถ้อยคำ</u> การกล่าวคำพูดแสดงความขอบคุณเพื่อน ต่างเพศ	

(ลงชื่อ) (ผู้สังเกต)

ครั้งที่ 6

การแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสม

วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสมต่อเพื่อนต่างประเทศ

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติเรื่องของ "วรเวช" ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการแสดงกิริยาท่าทางที่ไม่เหมาะสมกับเพื่อนต่างประเทศ
2. แบ่งกลุ่มนักเรียนอภิปราย และรายงานตามหัวข้อที่กำหนดให้ดังนี้
 - 2.1 นักเรียนคิดว่าการแสดงกิริยาท่าทางของวรเวชเมื่อพบเพื่อนต่างประเทศเหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด และวิธีกับกลุ่มเพื่อนหญิงแสดงกิริยาท่าทางต่อวรเวชเหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด
 - 2.2 ถ้านักเรียนเป็นวรเวช นักเรียนจะแสดงกิริยาท่าทางหรือปฏิบัติตนอย่างไรจึงจะเหมาะสม
 - 2.3 ถ้านักเรียนเป็นรัชนีและกลุ่มเพื่อนนักเรียนหญิง นักเรียนจะแสดงกิริยาท่าทางหรือปฏิบัติตนอย่างไรต่อวรเวชจึงจะเหมาะสม
 - 2.4 ถ้าหากวรเวชไม่สามารถปรับปรุงเกี่ยวกับกิริยาท่าทางหรือแสดงพฤติกรรมของตนให้เหมาะสมเมื่อพบเพื่อนต่างประเทศ วรเวชจะประสบปัญหาอะไรในอนาคต
 - 2.5 ถ้านักเรียนเป็นมิสสุดีซึ่งเป็นเพื่อนสนิทของวรเวช นักเรียนคิดว่าจะช่วยแนะนำเกี่ยวกับการแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสมแก่วรเวชอย่างไร เพื่อไม่ให้ถูกรัชนีและกลุ่มเพื่อนหญิงล้อเลียน
3. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องของ "วรเวช" และความสำคัญของการแสดงกิริยาท่าทางหรือแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพื่อนต่างประเทศและผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง

อุปกรณ์

บทบาทสมมติเรื่องของ "วรเวช"

การประเมินผล

1. สังเกตการแสดงบทบาทสมมติของนักเรียน
2. สังเกตการอภิปราย การรายงาน และการสรุปของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องของ

"วรเวช" และความสำคัญของการแสดงกิริยาท่าทางหรือแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมกับเพื่อนต่างประเทศ

บทบาทสมมติเรื่องของ "วรเวช"

เนื้อเรื่องของบทบาทสมมติเรื่องของ "วรเวช" ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการแสดงกิริยาท่าทางที่ไม่เหมาะสมกับเพื่อนต่างประเทศ

เรื่องของ "วรเวช"

วรเวชเป็นนักเรียนชั้น ม.2 ของโรงเรียนมัธยมประจำจังหวัดแห่งหนึ่ง ต่อมาได้ย้ายตามผู้ปกครองซึ่งเป็นตำรวจไปอยู่ที่อำเภอบ้านหมี่ และได้เข้าเรียนต่อในโรงเรียนมัธยมประจำอำเภอ แผนการเรียนภาษาไทย - ภาษาต่างประเทศ เมื่อเข้าเรียนในวันแรก วรเวชรู้สึกประหลาด เพราะนักเรียนส่วนใหญ่ในห้องเรียนเป็นผู้หญิง เมื่อวรเวชเดินเข้าไปในห้องเพื่อนนักเรียนหญิงต่างก็มองมาที่วรเวช วรเวชไม่เคยเรียนร่วมกับเพื่อนที่เป็นผู้หญิงหลาย ๆ คน อีกทั้งวรเวชก็เป็นคนขี้อาย ไม่กล้าจะพูดคุยกับผู้หญิง จึงไม่กล้าทักทาย พูดคุยหรือสวัสดีกับบรรดาเพื่อนนักเรียนหญิงเหล่านั้น ต่อมาอีกหนึ่งสัปดาห์ขณะที่วรเวชเดินผ่านกลุ่มเพื่อนนักเรียนหญิง เพื่อนกลุ่มนั้นต่างกระซิบกระซาบหัวเราะลั่นกัน บางคนส่งเสียงหัวเราะให้ฮา พูดจาหยอกล้อเข้าหาวรเวชต่าง ๆ นานาจนวรเวชอาย หน้าแดง ก้มหน้ารีบเดินหนีไป เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้เป็นที่พูดกันอย่างสนุกสนานของเพื่อน ๆ นักเรียนหญิงในชั้นและเพื่อน ๆ นักเรียนหญิงต่างพากันสนใจวรเวช เพราะวรเวชเป็นคนที่

หน้าตาดี รูปหล่อกว่าทุกคนในชั้น สำหรับในตอนพักกลางวัน วรเวชก็ต้องมารับประทานอาหารพร้อมเพื่อน ๆ ที่โรงอาหารของโรงเรียน รัชนิมักจะชวนวรเวชให้ไปรับประทานอาหารด้วยกัน แต่วรเวชอายและปฏิเสธ แล้วชวนรัฐฉัตรซึ่งเป็นเพื่อนชายที่สนิทกันไปรับประทานอาหารด้วยกัน รัฐฉัตรเป็นคนค่อนข้างเรียบร้อย ไม่ค่อยพูดจาหรือสูงส่งกับใคร แต่ก็ไม้อายที่จะพูดคุยกับเพื่อนนักเรียนหญิง ฉะนั้นในช่วงพักกลางวันทั้งวรเวชและรัฐฉัตรมักจะพากันหลบลมมารับประทานอาหารอยู่เงียบ ๆ จึงทำให้เพื่อน ๆ นักเรียนหญิงในชั้นโดยเฉพาะรัชนิมักจะล้อเลียนและเข้าแหย่หนักยิ่งขึ้น จนกระทั่งวันหนึ่งขณะที่วรเวชและรัฐฉัตรกำลังนั่งรับประทานอาหารกันอยู่สองคน รัชนิมเดินผ่านมาพบก็พูดจาหยอกล้อ และเข้าแหย่ เช่นทุกครั้งที่ผ่านมา จนวรเวชทนไม่ได้แสดงอาการไม่พอใจ สีหน้าบึ้งตึ๋ม จ้องหน้า ชี้นิ้ว ตวาดเสียงดัง ทำท่าจะเข้าไปทำร้ายรัชนิ รัฐฉัตรจึงรีบดึงแขนวรเวชไว้ และบอกให้ใจเย็น ๆ วรเวชจึงยอมถอยลง แต่สีหน้ายังบึ้งเหมือนเดิม แสดงว่ายังไม่พอใจอยู่

สมมติให้นักเรียนแสดงเป็นวรเวช รัฐฉัตร รัชนิ และเพื่อน ๆ ชายและหญิง ตามบทบาทที่กำหนดให้

บทบาทวรเวช

สมมุติฉันคือวรเวช กำลังเรียนอยู่ชั้น ม.2 ในโรงเรียนมัธยมประจำจังหวัดแห่งหนึ่งย้ายตามผู้ปกครองซึ่งเป็นตำรวจไปอยู่ที่อำเภอบ้านหมี่และได้เข้าเรียนต่อในโรงเรียนมัธยมประจำอำเภอก่อนการเรียนภาษาไทย - ภาษาต่างประเทศ เมื่อเข้าเรียนในวันแรกรู้สึกประหม่า เมื่อเพื่อนนักเรียนหญิงมองมาที่ตน ไม่กล้าสบตาหรือทักทาย ต่อมาอีกหนึ่งสัปดาห์ ขณะที่เดินผ่านกลุ่มเพื่อนนักเรียนหญิงก็ถูกกลุ่มเพื่อนนักเรียนหญิงล้อเลียน เข้าแหย่ต่าง ๆ นานา จนฉันอาย หน้าแดง ก้มหน้ารีบเดินหนีไป ต่อมาวันหนึ่งในช่วงพักกลางวันรัชนิได้มาชวนฉันให้ไปรับประทานอาหารกลางวันด้วยกัน แต่ฉันปฏิเสธและชวนรัฐฉัตรเพื่อนสนิทไปหลบลมรับประทานอาหารกันสองคนเงียบ ๆ จึงถูกรัชนิและกลุ่มเพื่อนนักเรียนหญิงเข้าแหย่หนักยิ่งขึ้น จนกระทั่งวันหนึ่งที่ฉันและรัฐฉัตรกำลังนั่งรับประทานอาหารกันอยู่สองคน รัชนิเดินผ่านมาพบก็พูดจาหยอกล้อ เข้าแหย่ ฉันเช่นทุกครั้งที่ผ่านมา ฉันทนไม่ได้แสดงอาการไม่พอใจ สีหน้าบึ้งตึ๋ม จ้องหน้า ชี้นิ้ว ตวาดเสียงดัง ทำท่าจะเข้าไปทำร้ายรัชนิ จนรัฐฉัตรต้องดึงแขนห้ามฉันไว้ และพูดให้ฉันใจเย็น ๆ ฉันก็ยอมถอยลงแต่ก็ยังแสดงสีหน้า

บึงน้ำพองใจรัชนีอยู่

บทภาพรัชนี

สมมุติฉันคือรัชนี เป็นผู้นำกลุ่มเพื่อนหญิง ในวันแรกที่พบวรวะห์เดินผ่านฉันและเพื่อน ๆ ฉันกระซิบกระซาบกับเพื่อน ๆ ให้มองมาที่วรวะห์และชักชวนกันหัวเราะคิกคัก ส่งเสียงหัวเราะให้ฮา พุดจากหยอกล้อ เข้าหาแว้ววเวชต่าง ๆ นานา จนวรวะห์อาย หน้าแดง ก้มหน้า รีบเดินหนีไป และวันหนึ่งในตอนพักกลางวันฉันก็ไปชวนวรวะห์ให้ไปรับประทานอาหารกลางวันด้วยกัน แต่ถูกวรวะห์ปฏิเสธ และวรวะห์ได้ชวนฉัฐวิมลไปรับประทานอาหารด้วยกันสองคน ฉันจึงนำกลุ่มเพื่อน ๆ ล้อเลียนและเข้าหาแว้ววเวชหนักยิ่งขึ้น จนกระทั่งวันหนึ่งขณะที่พบวรวะห์และฉัฐวิมลนั่งรับประทานอาหารกลางวันอยู่สองคน จึงพุดจากหยอกล้อ เข้าหาแว้ววเวช เช่นทุกครั้งที่ผ่านมา จนวรวะห์ทนไม่ไหว แสดงความไม่พอใจทั้งสีหน้า ท่าทาง และคำพูด

บทภาพฉัฐวิมล

สมมุติฉันคือฉัฐวิมลเป็นเพื่อนสนิทของวรวะห์ ฉันไม่สูงส่งหรือพุดคุยกับเพื่อนคนอื่น ๆ เรียบร้อยแต่ไม่อายที่จะพุดคุยกับเพื่อนนักเรียนหญิง มักไปไหน ๆ กับวรวะห์ ในเวลาเรียนก็มักนั่งคู่กัน แม้แต่ไปรับประทานอาหารก็มักไปด้วยกัน จนกระทั่งวันหนึ่งขณะที่นั่งรับประทานอาหารอยู่กับวรวะห์ รัชนีเดินผ่านมาพุดจากหยอกล้อ เข้าหาแว้ววเวช ซึ่งวรวะห์ไม่พอใจ ท่าทางจะเข้าไปทำร้ายรัชนี ฉันจึงจับแขนวรวะห์ห้ามไว้ และพุดให้ใจเย็น ๆ จนวรวะห์ยอมนิ่งลง

บทภาพกลุ่มเพื่อนนักเรียนหญิง

สมมุติฉันคือเพื่อนนักเรียนหญิงที่เรียนร่วมชั้นเดียวกับวรวะห์ มักจะร่วมกันล้อเลียนหรือเข้าหาแว้ววเวชอยู่เสมอ โดยฉัฐวิมลเป็นผู้นำในการล้อเลียนหรือเข้าหาแว้ววเวช บางครั้งก็ร่วมไปกับเพื่อนกระซิบกระซาบและหัวเราะคิกคัก ส่งเสียงหัวเราะให้ฮา เมื่อวรวะห์เดินผ่านมา

บทบาทเพื่อนนักเรียนชาย

สมมุติฉันคือเพื่อนนักเรียนชายที่เรียนร่วมชั้นเดียวกับกับวรเวช มักนั่งเฉย ไม่แสดงออกอะไรทั้งสิ้น ได้แต่มองการกระทำของกลุ่มเพื่อนนักเรียนหญิงและรีขินที่แสดงต่อวรเวช

ครั้งที่ 7

การแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสม (ต่อ)

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ นักเรียนสามารถแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสมต่อเพื่อนต่างเพศ

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติเรื่อง "การกระทำเช่นนั้นเหมาะสมหรือไม่" ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการแสดงกิริยาท่าทางที่ไม่เหมาะสมต่อเพื่อนต่างเพศ
 - 1.1 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มและรายงานตามหัวข้อที่กำหนดให้ดังนี้
 - 1.1.1 นักเรียนรู้สึกอย่างไรในการแสดงกิริยาท่าทาง และการพูดจาของวัยรุ่นทั้งสองกลุ่ม โดยเฉพาะกับเพื่อนต่างเพศ
 - 1.1.2 การแสดงกิริยาท่าทาง และการพูดจาของกลุ่มวัยรุ่น โดยเฉพาะ วิวัฒน์ วิลาวัลย์ ดวงตาและเพื่อน ๆ ที่แสดงต่อชาติรี เหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใดและถ้าให้เหมาะสมควรปฏิบัติอย่างไร
 - 1.1.3 การแสดงกิริยา ท่าทาง และการพูดจาของวิวัฒน์ ที่มีต่อสุวรรณ เหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใดและถ้าจะให้เหมาะสมทั้งสองควรปฏิบัติต่อกันอย่างไร
 - 1.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากสถานการณ์ตัวอย่างที่กำหนดให้ และผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ตัวอย่าง เรื่อง "การกระทำเช่นนั้นเหมาะสมหรือไม่" โดยแสดงบทบาทตรงกันข้ามกันกับสถานการณ์ข้อ 1 คือแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสมต่อเพื่อนต่างเพศ ให้นักเรียนนึกถึงสภาพการณ์ที่เป็นจริงมากที่สุดและพยายามแสดงออกให้เป็นธรรมชาติมากที่สุด

2.1 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มอภิปราย และรายงานเกี่ยวกับข้อคิดและประโยชน์
ที่ได้จากการแสดงบทบาทสมมติในข้อ 2

2.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับข้อคิดและประโยชน์ของการแสดง
กิริยาท่าทางที่เหมาะสมต่อเพื่อนต่างเพศ และผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง

อุปกรณ์

บทบาทสมมติเรื่อง "การกระทำเช่นนั้นเหมาะสมหรือไม่"

การประเมินผล

1. สังเกตจากการแสดงบทบาทสมมติของนักเรียน
2. สังเกตจากการอภิปราย การรายงาน และการสรุปของนักเรียนเกี่ยวกับข้อคิด
ที่ได้จากสถานการณ์ที่กำหนดให้ และข้อคิดและประโยชน์ของการแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสม
ต่อเพื่อนต่างเพศ

1. บทบาทสมมติเรื่อง "การกระทำเช่นนั้นเหมาะสมหรือไม่"

เนื้อเรื่องบทบาทสมมติเรื่อง "การกระทำเช่นนั้นเหมาะสมหรือไม่" เป็นเรื่องเกี่ยวกับการแสดงกิริยาท่าทางที่ไม่เหมาะสมต่อเพื่อนต่างเพศ

เรื่อง "การกระทำเช่นนั้นเหมาะสมหรือไม่"

เมื่อโรงเรียนจัดนิทรรศการทางวิทยาศาสตร์มีการแสดงดนตรีในงานด้วย วิวัฒน์
พร้อมเพื่อนชายหญิงก็ไปชมดนตรี ซึ่งมีบรรดาเพื่อน ๆ เป็นผู้เล่นดนตรีและร้องเพลง ขณะที่ชม
ดนตรีอยู่นั้นเมื่อชาตรีออกมาจะร้องเพลง วิลาวลย์ ก็กระซิบกระซาบกับดวงดาว่าชาตรี คนที่
กำลังร้องเพลงนั้นเคยมาจีบนางเข่าว้าได้ไหม เขากำลังมองสบตา ยิ้มเหมันเขาวัวอยู่ เมื่อชาตรี
เริ่มร้องเพลงและก้มศีรษะให้กลุ่มเพื่อน ๆ เป็นการทักทาย ทั้งวิลาวลย์ ดวงดาและวิวัฒน์ก็

ชักชวนเพื่อน ๆ ส่งเสียงวิ๊ดว้าย โห่ฮา พร้อมทั้งหยอกล้อนงเยาว์ต่าง ๆ นานา ทำให้นงเยาว์อาย ในช่วงนั้นก็มีเพื่อนต่างโรงเรียนที่อยู่ใกล้ ๆ มาชมนิทรรศการและแวะมาชมดนตรีด้วยเหมือนกัน โดยในกลุ่มนี้มีทรงวิทย์เป็นผู้นำกลุ่มมาพร้อมกับเพื่อน ๆ ชายหญิง ซึ่งมีเพื่อนหญิงชื่อ สุวรรณมาอยู่ในกลุ่มด้วยที่วิวัฒน์สนใจ เมื่อวิวัฒน์เหลียวเห็นสุวรรณา วิวัฒน์ก็ยักคิ้ว หลับตา ใช้คำพูดที่ไม่สุภาพหยอกล้อสุวรรณา ซึ่งสุวรรณาโกรธได้ตอบด้วยถ้อยคำไม่สุภาพ หยาบคาย สบคหน้า และรีบเดินหนี ซึ่งมักเป็นเช่นนั้นแทบทุกครั้งเมื่อทั้งสองพบกัน จนเป็นที่รู้กันดีในหมู่เพื่อน ๆ ว่าทั้งสองคนนั้นเหมือนขี้ผึ้งกับปูน ไม่เคยแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสมหรือพูดจากันดี ๆ เลย

บทบาทวิวัฒน์

สมมุติฉันคือวิวัฒน์ วันหนึ่งโรงเรียนจัดนิทรรศการวิทยาศาสตร์ และมีการแสดงดนตรีในงานนี้ด้วย ฉันพร้อมด้วยเพื่อนชายหญิงได้ไปชมดนตรี ซึ่งมีเพื่อน ๆ เป็นนักดนตรีและนักร้อง ขณะชมดนตรีอยู่ ชาตรีเพื่อนคนหนึ่งซึ่งเป็นนักร้องได้ออกมาร้องเพลง ฉันกับเพื่อน ๆ ต่างชักชวนกันส่งเสียงโห่ฮา และร่วมกับวิลาวัลย์ ดวงตา หยอกล้อนงเยาว์ขณะที่ชาตรีร้องเพลงแล้วมองสบตา และยิ้มให้นงเยาว์ และต่อมาเมื่อฉันเหลียวเห็นสุวรรณาซึ่งเป็นเพื่อนต่างโรงเรียนที่ฉันพอใจ เข้ามาชมดนตรีพร้อมกับเพื่อน ๆ ชายหญิง ฉันมอง ยักคิ้ว หลับตา ทำท่าทางยียวน ใช้คำพูดไม่สุภาพ หยอกล้อ สุวรรณา และถูกสุวรรณาพูดตอบโต้

บทบาทวิลาวัลย์

สมมุติฉันคือวิลาวัลย์ วันหนึ่งโรงเรียนจัดนิทรรศการวิทยาศาสตร์ และมีการแสดงดนตรีในงานนี้ด้วย ฉันพร้อมเพื่อนชายหญิงได้ไปชมดนตรี ซึ่งมีเพื่อน ๆ เป็นนักดนตรีและนักร้อง ขณะชมดนตรีอยู่นั้นเมื่อชาตรีออกมาจะร้องเพลง ฉันก็กระซิบกระซาบกับดวงตาว่าชาตรีคนที่กำลังจะร้องเพลงอยู่นั้น เคยมาจีบนงเยาว์จำได้ไหม เขากำลังมองมาที่นงเยาว์สบตาและยิ้มให้ เมื่อชาตรีเริ่มร้องเพลงฉันและดวงตาก็ชักชวนเพื่อน ๆ ส่งเสียงวิ๊ดว้าย พร้อมทั้งพูดหยอกล้อนงเยาว์ต่าง ๆ นานาจนนงเยาว์อาย

บทบาทดวงตา

สมมุติฉันคือดวงตา เป็นเพื่อนสนิทกับวิลาวุธย์ ขณะไปชมดนตรีร่วมกับเพื่อน ๆ ทั้งชาย หญิงที่จัดขึ้นในงานนิทรรศการทางวิทยาศาสตร์ของโรงเรียน เมื่อชาตรีออกมาจะร้องเพลง วิลาวุธย์กระซิบกระซาบกับฉันว่าชาตรีที่กำลังจะร้องเพลงนั้นเคยมาจีบนางเยาว์จำได้ไหม เขา กำลังมองมาที่นางเยาว์ สบตาและยิ้มให้ ฉันฟังและพยักหน้าตามไปด้วย เมื่อชาตรีเริ่มร้องเพลง ฉันและวิลาวุธย์ก็ชักชวนเพื่อน ๆ ส่งเสียงวิ้คว้าย พร้อมทั้งหุคหอยกอล้องนางเยาว์ต่าง ๆ นานา จนนางเยาว์อาย

บทบาททรงวิทยุ

สมมุติฉันคือทรงวิทยุ เป็นผู้นำกลุ่มของเพื่อน ๆ ชายหญิง วันหนึ่งได้พากันไปชมนิทรรศการทางวิทยาศาสตร์ที่จัดขึ้นยังโรงเรียนที่อยู่ใกล้เคียง และได้แวะเข้าไปชมดนตรีพร้อมกับเพื่อน ๆ ชายหญิง

บทบาทสุวรรณา

สมมุติฉันคือสุวรรณา วันหนึ่งขณะไปชมนิทรรศการทางวิทยาศาสตร์ที่จัดขึ้นยังโรงเรียนที่อยู่ใกล้เคียงพร้อมกับเพื่อน ๆ ชายหญิง และแวะเข้าไปชมดนตรีได้พบกับวิวัฒน์ซึ่งแสดงท่าทาง ยียวน ยั๊กตัว หล้อตา ๆ ใช้งานไม่สุภาพหอยกอล้อง ฉันก็ได้ตอบด้วยถ้อยคำที่ไม่สุภาพ หยิบคเณย์ สบศหน้าและรีบเดินหนี

บทบาทเพื่อนชายในกลุ่มที่วิวัฒน์เป็นผู้นำกลุ่ม

สมมุติฉันคือเพื่อนชายคนหนึ่งในกลุ่มของวิวัฒน์ ไปชมนิทรรศการทางวิทยาศาสตร์ที่โรงเรียนจัดขึ้นร่วมกับเพื่อน ๆ ชายหญิง และแวะชมดนตรี เมื่อชาตรีออกมาร้องเพลงฉันและเพื่อน ๆ ชักชวนกันส่งเสียงวิ้คว้าย และหอยกอล้องนางเยาว์เมื่อชาตรีมองสบตาฉันนางเยาว์

บทบาทเพื่อนหญิงในกลุ่มที่วิวัฒน์เป็นผู้นำกลุ่ม

สมมุติฉันคือเพื่อนหญิงคนหนึ่งในกลุ่มของวิวัฒน์ และไปชมนิทรรศการทางวิทยาศาสตร์ที่โรงเรียนจัดขึ้นร่วมกับเพื่อน ๆ ชายหญิง และแะฉมดนตรี เมื่อชาตรีออกมาร้องเพลง ฉันและเพื่อน ๆ ชักชวนกันส่งเสียงวิ๊ดว้าย และหยอกล้อนงเยาว์เมื่อชาตรีมองสบตาคั้มหันงเยาว์

บทบาทนงเยาว์

สมมุติฉันคือนงเยาว์ยืนท่าทางอาย เมื่อถูกเพื่อน ๆ หยอกล้อเกี่ยวกับชาตรี เพื่อนต่างเพศที่ฉันรู้จัก

บทบาทชาตรี

สมมุติฉันคือชาตรีกำลังยืนจะร้องเพลงบนเวที มองสบตาคั้มหันงเยาว์ เมื่อเริ่มร้องเพลง และกั้มศรัทธาให้กลุ่มเพื่อน ๆ เป็นการท้าทาย

บทบาทเพื่อนชายในกลุ่มที่ทรงวิทย์เป็นผู้นำ

สมมุติฉันคือเพื่อนชายคนหนึ่งในกลุ่มของทรงวิทย์ ร่วมไปชมนิทรรศการและแะฉดนตรีพร้อมเพื่อน ๆ ชายหญิง และยืนมองดูวิวัฒน์กับสุวรรณาแสดงกิริยาท่าทางและพูดจาโต้ตอบกันอย่างไม่เหมาะสม

บทบาทเพื่อนหญิงในกลุ่มที่ทรงวิทย์เป็นผู้นำ

สมมุติฉันคือเพื่อนหญิงคนหนึ่งในกลุ่มของทรงวิทย์ ร่วมไปชมนิทรรศการ และแะฉดนตรีพร้อมเพื่อน ๆ ชายหญิง และยืนมองดูวิวัฒน์กับสุวรรณาแสดงกิริยาท่าทาง และพูดจาโต้ตอบกันอย่างไม่เหมาะสม

2. บทกวีสมมติเรื่อง "การกระทำเช่นนั้นเหมาะสมหรือไม่"

เนื้อเรื่องบทกวีสมมติเรื่อง "การกระทำเช่นนั้นเหมาะสมหรือไม่" เป็นเรื่องเกี่ยวกับการแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสมกับเพื่อนต่างประเทศ

เรื่อง "การกระทำเช่นนั้นเหมาะสมหรือไม่"

เมื่อโรงเรียนจัดนิทรรศการทางวิทยาศาสตร์ มีการแสดงดนตรีในงานด้วย วิวัฒน์พร้อมเพื่อนชายหญิงก็ไปชมดนตรี ซึ่งมีบรรดาเพื่อน ๆ เป็นผู้เล่นดนตรี และร้องเพลงขณะที่ชมดนตรีอยู่นั้น เมื่อชาตรีออกมาจะร้องเพลงวิลาวลัยบอกดวงตาว่าชาตรีเคยจับนางเยาว์ และให้ดูชาตรีกำลังมองสบตาฉันที่นั่งเยาว์อยู่ เมื่อชาตรีเริ่มร้องเพลงทั้งวิลาวลัย ดวงตาและเพื่อน ๆ ต่างปรบมือให้ชาตรี ชาตรีก็มีศีรษะให้กลุ่มเพื่อน ๆ เพื่อแสดงการขอบคุณ วิลาวลัยพูดกับนางเยาว์ว่าชาตรีเพื่อนของเธอคนนั้นร้องเพลงเก่งจัง นางเยาว์ก็ยิ้ม ให้ช่วงนั้นมีเพื่อนต่างโรงเรียนซึ่งเป็นโรงเรียนที่อยู่ใกล้ ๆ ก็มาชมนิทรรศการและแวะมาชมดนตรี ซึ่งในกลุ่มมีทรงวิทย์เป็นผู้นำกลุ่มมาพร้อมกับเพื่อนชายหญิง ซึ่งมีเพื่อนหญิงชื่อสุวรรณมาอยู่ในกลุ่มด้วยที่วิวัฒน์สนใจ เมื่อวิวัฒน์เหลียวเห็นสุวรรณ วิวัฒน์ก็สบตาฉันพักท่ายและพูดคุยกับสุวรรณด้วยถ้อยคำสุภาพ ไพเราะน่าฟัง ซึ่งสุวรรณก็สบตาฉันพักท่าย และพูดคุยกับวิวัฒน์ด้วยถ้อยคำที่สุภาพ ไพเราะน่าฟังเช่นกัน

บทกวีวิวัฒน์

สมมติฉันคือวิวัฒน์ วันหนึ่งโรงเรียนจัดนิทรรศการทางวิทยาศาสตร์และมีการแสดงดนตรีในงานด้วย ฉันพร้อมด้วยเพื่อนชายหญิงได้ไปชมดนตรี ซึ่งมีเพื่อน ๆ เป็นนักดนตรีและนักร้อง ขณะชมดนตรีอยู่นั้น ชาตรีเพื่อนคนหนึ่งซึ่งเป็นนักร้องได้ออกมาร้องเพลง ฉันและเพื่อน ๆ ก็ปรบมือให้ และต่อมาเมื่อฉันเหลียวไปเห็นสุวรรณ ซึ่งเป็นเพื่อนต่างโรงเรียนที่ฉันรู้สึกสนใจเข้ามาชมดนตรีพร้อมกับเพื่อน ๆ ชายหญิง ฉันสบตาฉัน พักท่ายและพูดคุยกับสุวรรณด้วยถ้อยคำสุภาพไพเราะน่าฟัง

บทบาทวิลาวัลย์

สมมุติฉันคือวิลาวัลย์ วันหนึ่งโรงเรียนจัดนิทรรศการทางวิทยาศาสตร์และมีการแสดงดนตรีในงานนี้ด้วย ฉันพร้อมเพื่อนชายหญิงได้ไปชมดนตรีซึ่งมีเพื่อน ๆ เป็นนักดนตรีและนักร้อง ขณะชมดนตรีอยู่นั้นเมื่อชาตรีออกมาจะร้องเพลง ฉันบอกดวงดาว่าชาตรีเคยจีบนางเยาว์และให้ดูชาตรีกำลังมองมาที่นางเยาว์ สบตาและยิ้มให้ เมื่อชาตรีเริ่มร้องเพลงฉัน ดวงดาและเพื่อน ๆ ต่างปรบมือให้ชาตรี และฉันพูดกับนางเยาว์ว่าชาตรีเพื่อนของเธอคนนี้ร้องเพลงเก่งจัง

บทบาทดวงดา

สมมุติฉันคือดวงดาเป็นเพื่อนสนิทกับวิลาวัลย์ ขณะไปชมดนตรีร่วมกับเพื่อน ๆ ทั้งชายหญิง ที่จัดขึ้นในงานนิทรรศการทางวิทยาศาสตร์ของโรงเรียน เมื่อชาตรีออกมาจะร้องเพลง วิลาวัลย์บอกฉันว่าชาตรีเคยจีบนางเยาว์ และให้ดูว่าชาตรีกำลังมอง สบตาและยิ้มให้นางเยาว์ เมื่อชาตรีเริ่มร้องเพลง ฉันวิลาวัลย์และเพื่อน ๆ ต่างปรบมือให้ชาตรี

บทบาททรงวิทย์

สมมุติฉันคือทรงวิทย์เป็นผู้นำกลุ่มของเพื่อน ๆ ชายหญิง วันหนึ่งได้พากันไปชมนิทรรศการทางวิทยาศาสตร์ที่จัดขึ้นยังโรงเรียนที่อยู่ใกล้เคียงกันและได้แวะเข้าไปชมดนตรีพร้อมกับเพื่อน ๆ ชายหญิง

บทบาทสุวรรณ

สมมุติฉันคือสุวรรณ วันหนึ่งขณะไปชมนิทรรศการทางวิทยาศาสตร์ที่จัดขึ้นยังโรงเรียนที่อยู่ใกล้เคียงกันพร้อมกับเพื่อน ๆ ชายหญิง และได้แวะเข้าไปชมดนตรี ได้พบกับวิไลณัฐซึ่งชอบพอกันสบตา ยิ้ม ทักทายและพูดคุยกับตนด้วยถ้อยคำสุภาพไพเราะน่าฟัง และฉันก็สบตายิ้ม ทักทาย และพูดคุยกับเขาด้วยถ้อยคำสุภาพ ไพเราะน่าฟังเช่นกัน

บทบาทเพื่อนชายในกลุ่มที่วิวัฒน์เป็นผู้นำ

สมมุติฉันคือเพื่อนชายคนหนึ่งในกลุ่มของวิวัฒน์ และไปชมนิทรรศการทางวิทยาศาสตร์ที่โรงเรียนจัดขึ้นร่วมกับเพื่อน ๆ ชายหญิง และแะวะคนตรี ขะวะคนตรีอยู่นั้น เมื่อชาตรีออกมาร้องเพลง ฉันและเพื่อน ๆ ต่างช่วยกันปรบมือให้ชาตรี

บทบาทเพื่อนหญิงในกลุ่มที่วิวัฒน์เป็นผู้นำ

สมมุติฉันคือเพื่อนหญิงคนหนึ่งในกลุ่มของวิวัฒน์ และไปชมนิทรรศการทางวิทยาศาสตร์ที่โรงเรียนจัดขึ้นร่วมกับเพื่อน ๆ ชายหญิงและแะวะคนตรี ขะวะคนตรีอยู่นั้น เมื่อชาตรีออกมาร้องเพลงฉันและเพื่อน ๆ ต่างช่วยกันปรบมือให้ชาตรี

บทบาทนางเยาว์

สมมุติฉันคือนางเยาว์ยืนและยืนขะวะที่วิลาวัลย์กล่าวชมชาตรีเพื่อนต่างเพศที่ฉันรู้จักว่าร้องเพลงเก่ง

บทบาทชาตรี

สมมุติฉันคือชาตรี กำลังยืนจะร้องเพลงอยู่บนเวที มองสบตาและยิ้มให้นางเยาว์ เมื่อเริ่มร้องเพลงและได้รับการปรบมือจากเพื่อน ๆ ก็ยิ้มศีรษะให้กลุ่มเพื่อน ๆ เพื่อแสดงการขอบคุณ

บทบาทเพื่อนชายในกลุ่มที่ทรงวิทย์เป็นผู้นำกลุ่ม

สมมุติฉันคือเพื่อนชายคนหนึ่งในกลุ่มของทรงวิทย์ ร่วมไปชมนิทรรศการและแะวะคนตรีพร้อมเพื่อน ๆ ชายหญิง และยืนมองดูวิวัฒน์และสุวรรณาที่กทากายกัน

บทบาทเพื่อนหญิงในกลุ่มที่ทรงวิทย์เป็นผู้นำกลุ่ม

สมมุติฉันคือเพื่อนหญิงคนหนึ่งในกลุ่มของทรงวิทย์ ร่วมไปชมนิทรรศการและแะวะคนตรีพร้อมเพื่อน ๆ ชายหญิง และยืนมองดูวิวัฒน์และสุวรรณาที่กทากายกัน

ครั้งที่ 8

การช่วยเหลือกัน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการช่วยเหลือกัน โดยเฉพาะระหว่างเพื่อนต่างประเทศ
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถบอกวิธีการที่จะช่วยเหลือกันในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะระหว่างเพื่อนต่างประเทศได้

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติเรื่อง "ใครจะช่วยฉัน" ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการช่วยเหลือกันระหว่างเพื่อนต่างประเทศ

1.1 แบ่งกลุ่มนักเรียนอภิปรายและรายงานตามหัวข้อที่กำหนดให้ดังนี้

1.1.1 ถ้านักเรียนเป็นสุวิชา นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร

1.1.2 นักเรียนคิดว่าสุวิชาปฏิบัติตนต่อเพื่อนต่างประเทศเหมาะสมหรือไม่

เพราะเหตุใด

1.1.3 ถ้านักเรียนเป็นสุวิชา นักเรียนควรปฏิบัติตนอย่างไรต่อเพื่อน

ต่างประเทศ

1.1.4 ถ้าหากสุวิชายังปฏิบัติตนเช่นนี้ต่อเพื่อนต่างประเทศจะเกิดปัญหาอะไร

1.1.5 นักเรียนคิดว่าคัมสันต์และกฤษฎา ปฏิบัติตนต่อเพื่อนต่างประเทศ

เหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด

1.1.6 ถ้าหากคัมสันต์และกฤษฎายังคงปฏิบัติตนต่อเพื่อนต่างประเทศเช่นนี้ต่อไป

จะมีผลดีอย่างไรต่อเขาทั้งสอง

1.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปว่าจากเรื่อง "ใครจะช่วยฉัน" นั้น นักเรียนเห็นความสำคัญในการให้ความช่วยเหลือเพื่อนต่างเพศอย่างไร และผู้วิจัยเพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง

2. ผู้วิจัยขออาสาสมัคร 3 คน แล้วให้จับคู่กันกับเพื่อนต่างเพศ และจับฉลากแสดงบทบาทตามข้อความที่เขียนไว้ที่ละคู่ ดังนี้

- นักเรียนเป็นคนเรียนคณิตศาสตร์เก่งมาก เมื่อเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งซึ่งสอบวิชาคณิตศาสตร์ไม่ผ่านหลายครั้ง ขอร้องให้นักเรียนช่วยติวให้ แต่นักเรียนยังทำงานบ้านไม่เสร็จนักเรียนจะทำอย่างไร

- ขณะที่นักเรียนเดินตามหลังเพื่อนต่างเพศไปยังห้องเรียนของนักเรียน เมื่อเดินขึ้นบันได เพื่อนต่างเพศคนนั้นลื่นล้มลง นักเรียนจะช่วยเหลือเพื่อนต่างเพศคนนั้นอย่างไร

- วันหนึ่งขณะที่นักเรียนและเพื่อน ๆ ช่วยกันจัดพานดอกไม้และรูปเทียนเพื่อไหว้ครูเสร็จแล้ว เพื่อนต่างเพศคนหนึ่งจะนำพานดอกไม้ที่จัดเสร็จไปวางไว้บนโต๊ะ บังเอิญไปสะดุดเท้าเพื่อนอีกคนหนึ่งล้มลง ทำให้พานดอกไม้เปียกเสียรูปทรง เพื่อน ๆ ต่างพากันว่ากล่าวและตำหนิเพื่อนต่างเพศคนนั้น จนเพื่อนต่างเพศคนนั้นนั่งเศร้า แสดงสีหน้าไม่สบายใจอย่างเห็นได้ชัด ที่ทำให้พานดอกไม้เสียหายไม่ได้เจตนา นักเรียนจะช่วยเหลือเพื่อนต่างเพศคนนั้นอย่างไร

เมื่อนักเรียนคนหนึ่งแสดงบทบาทตามข้อความแล้วให้นักเรียนอีกคนหนึ่งแสดงบทบาทตามข้อความเดิมที่คนแรกได้ปฏิบัติต่อตน ส่วนนักเรียนคนอื่นจะทำหน้าที่เป็นผู้สังเกตบันทึกพฤติกรรมทุกอย่างของผู้แสดง ลงในแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมที่แจกให้ แล้วรายงานพฤติกรรมการแสดงของแต่ละคู่ หลังจากแสดงจบให้ผู้แสดงได้ทราบ

2.1 ให้นักเรียนสลับบทบาทกันโดยผู้สังเกตเป็นผู้แสดงบ้าง ดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ 2

2.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุป ข้อคิดหรือประโยชน์จากการที่สามารถบอกวิธีการที่จะช่วยเหลือกันในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะระหว่างเพื่อนต่างเพศและผู้วิจัยเพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง

อุปกรณ์

1. บทบาทสมมติเรื่อง "ใครจะช่วยฉัน"
2. ฉลากสถานการณ์การช่วยเหลือกัน โดยเฉพาะระหว่างเพื่อนต่างประเทศ
3. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

การประเมินผล

1. สังเกตจากการแสดงบทบาทสมมติของนักเรียน
2. สังเกตการแสดงบทบาทของนักเรียนตามสถานการณ์ที่กำหนดให้
3. สังเกตการอภิปราย การรายงาน และการสรุปความสำคัญ ในการช่วยเหลือเพื่อนต่างประเทศ และข้อคิดและประโยชน์จากการที่สามารถบอกวิธีการที่จะช่วยเหลือกันในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะระหว่างเพื่อนต่างประเทศ

1. บทบาทสมมติเรื่อง "ใครจะช่วยฉันได้"

เนื้อเรื่องของบทบาทสมมติเรื่อง "ใครจะช่วยฉันได้" ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการช่วยเหลือกันระหว่างเพื่อนต่างประเทศ

เรื่อง "ใครจะช่วยฉันได้"

โรงเรียนได้กำหนดให้มีการจัดงานไหว้ครู ครูประจำชั้นมอบหมายให้นักเรียนช่วยกันจัดพานดอกไม้ และธูปเทียน บุญเสริมซึ่งเป็นหัวหน้าชั้นเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดพาน บุญเสริมจึงขอความร่วมมือจากนักเรียนทุกคนตามความสามารถของแต่ละคน และมอบหมายงานให้แต่ละคนรับผิดชอบ เช่นนักเรียนชายก็ให้ทำหน้าที่จัดหาซื้อโหล กาว เข็มหมุด ธูป เทียน และขมิ้นพานจากวัด ผู้มีความสามารถด้านเขียนแบบก็ให้ทำหน้าที่ออกแบบพาน ส่วนนักเรียนหญิงที่ทำหน้าที่จัดหาดอกไม้ ร้อยมาลัย เอาเข็มหมุดเสียบดอกไม้ เป็นต้น เพื่อจะนำวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ มาจัดพานในวันรุ่งขึ้น ทิพย์สุดากับยาใจได้รับมอบหมายให้จัดหาดอกไม้ ได้แก่ ดอกกล้วยไม้ ชัยภูมิ

บริเวณแยกวัดบ้านกล้วย แต่ทพียสุตาและยาใจไม่มีจักรยาน และคิดว่าผู้หนึ่งไปกันสองคนไม่ปลอดภัย จึงชวนคมสันต์และสววิชาให้ช่วยขี่จักรยานไปส่งและเป็นเพื่อนช่วยเก็บดอกไม้ด้วย แต่สววิชาปฏิเสธที่จะให้ความช่วยเหลือใด ๆ แก่ทพียสุตา และยาใจ โดยบอกว่าฐานะไม่เอื้อ ส่วนคมสันต์นั้นยินดีช่วยเหลือตามที่ทพียสุตาและยาใจขอร้อง แต่ก็ยังมีปัญหาอีกว่าจักรยานที่จะขี่ไปเก็บดอกไม้ไม่พออยู่ดี ทั้งสามจึงปรึกษากันว่าจะไปขอความช่วยเหลือจากใครดี บังเอิญกฤษฎาผ่านมาเห็นทั้งสามคนกำลังคุยกันอยู่ จึงเข้าไปถามว่าปรึกษาอะไรกันอยู่หรือ เห็นแต่ละคนหน้าตาไม่ค่อยจะสดชื่นเลย แล้วคมสันต์ก็เล่าปัญหาให้กฤษฎาฟัง กฤษฎาซึ่งพ่อแม่ฐานะดี มีบ้านพักอยู่ในตลาดบ้านหมี่ และมีรถปิกอัพคันหนึ่ง จึงรับอาสาจะพาไปเก็บดอกไม้ โดยบอกเพื่อนทั้งสามคนว่า ไม่ต้องขี่จักรยานไปหรอกอันตรายด้วย ตนจะไปขอยืมรถปิกอัพของพ่อช่วยขับไปส่งและจะช่วยเก็บดอกไม้ให้ด้วย ทั้งสามกล่าวคำขอบคุณกฤษฎา จึงทำให้ทพียสุตา และยาใจได้ดอกไม้มาใช้ในการจัดพาน

บทบาทบุญเสริม

สมมุติฉันคือ บุญเสริมทำหน้าที่เป็นหัวหน้าชั้น ต้องรับผิดชอบในการจัดพานเพื่อใช้ในการไหว้ครู ฉันต้องขอความร่วมมือจากเพื่อนนักเรียนทุกคนในชั้น โดยดูความสามารถของแต่ละคนในการที่จะมอบหมายงานให้รับผิดชอบ

บทบาทครูประจำชั้น

สมมุติฉันคือ ครูประจำชั้น ได้มอบให้นักเรียนช่วยกันจัดพานดอกไม้และธูปเทียน โดยให้บุญเสริมซึ่งเป็นหัวหน้าชั้นรับผิดชอบในการจัดพานเพื่อใช้ในการไหว้ครู

บทบาททพียสุตา

สมมุติฉันคือ ทพียสุตาได้รับมอบหมายจากหัวหน้าชั้นให้เป็นผู้รับผิดชอบในการหาดอกไม้ร่วมกับยาใจ แต่ฉันและยาใจไม่มีจักรยานขี่ไปเก็บดอกไม้ซึ่งอยู่ริมถนนบริเวณแยกวัดบ้านกล้วย และคิดว่าเป็นการไม่ปลอดภัยถ้าจะไปกันตามลำพังสองคน จึงไปขอความช่วยเหลือจากคมสันต์และสววิชา แต่ถูกสววิชาปฏิเสธไม่ให้ความช่วยเหลือ ส่วนคมสันต์ให้ความช่วยเหลือ แต่มีปัญหว่า

รถจักรยานที่จะขี่ไปเก็บดอกไม้ในพ้อ จึงปรึกษาร่วมกันระหว่างยาใจ คมสันต์ และฉันท บังเอิญ
กฤษฎาเดินผ่านมาและเข้ามาซักถามฉันทและเพื่อน ๆ และเสนอตัวรับอาสาจะพาไปเก็บดอกไม้
โดยขี่รถปิกอัพที่บ้านของกฤษฎาให้ขี่ไปส่ง ฉันทและยาใจจึงได้ดอกไม้ตามต้องการ

บทบาทยาใจ

สมมุติฉันทคือ ยาใจได้รับมอบหมายจากหัวหน้าชั้นให้เป็นผู้รับผิดชอบในการหาดอกไม้
ร่วมกับพิทยสุตา แต่ฉันทและพิทยสุตาไม่มีจักรยานขี่ไปเก็บดอกไม้ซึ่งอยู่ริมถนนแยกวัดบ้านกล้วย
และคิดว่าเป็นการไม่ปลอดภัยถ้าจะไปกันตามลำพังสองคน จึงไปขอความช่วยเหลือจากคมสันต์
และสุวิชา แต่ถูกสุวิชาปฏิเสธไม่ให้ความช่วยเหลือ ส่วนคมสันต์ให้ความช่วยเหลือ แต่มีปัญหว่า
รถจักรยานที่จะขี่ไปเก็บดอกไม้ในพ้อ จึงปรึกษาร่วมกันระหว่างพิทยสุตา คมสันต์ และฉันทบังเอิญ
กฤษฎาเดินผ่านมา และเข้ามาซักถามฉันทและเพื่อน ๆ และเสนอตัวรับอาสาจะพาไปเก็บดอกไม้
โดยขี่รถปิกอัพที่บ้านของกฤษฎาให้ขี่ไปส่ง ฉันทและพิทยสุตาจึงได้ดอกไม้ตามต้องการ

บทบาทคมสันต์

สมมุติฉันทคือ คมสันต์ได้รับการขอร้องจากพิทยสุตาและยาใจให้ขี่จักรยานไปส่งเพื่อ
เก็บดอกไม้ที่ริมถนนทางแยกวัดบ้านกล้วยฉันทยินดีช่วยเหลือ แต่รถจักรยานที่จะขี่ไปไม่พ้อ เมื่อ
กฤษฎาเดินผ่านมาเข้ามาซักถาม ฉันทและเพื่อน ๆ เมื่อทราบปัญหาจากกฤษฎาจึงเสนอตัวเข้าช่วยเหลือ
โดยจะขี่รถช่วยขนรถปิกอัพไปส่ง

บทบาทสุวิชา

สมมุติฉันทคือ สุวิชาได้รับการขอร้องจากพิทยสุตาและยาใจให้ขี่จักรยานไปส่งเพื่อเก็บ
ดอกไม้ที่ริมถนนทางแยกวัดบ้านกล้วย ฉันทกล่าวปฏิเสธทั้งสองเพราะถือว่าไม่ใช่ธุระของฉันท

บทบาทกฤษฎา

สมมุติฐานคือ กฤษฎาเดินผ่านมาพบเพื่อนสามคนคือ คมสัน ทิพย์สุดา และยาใจ ปรีक्षा บัณฑิตกันอยู่ จันเข้าเฝ้าซักถามได้ความว่า ทั้งสามคนมีปัญหามิสามารถไปเก็บดอกไม้ที่ริมถนนทางแยกวัดบ้านกล้วยได้ เนื่องจากไม่มีจักรยานที่จะขี่ไป จึงอาสาไปขอยืมรถปิกอัพของพ่อ และให้พ่อขับไปส่ง และช่วยทั้งสามคนเก็บดอกไม้ด้วย

2. ฉากสถานการณ์การช่วยเหลือกัน โดยเฉพาะระหว่างเพื่อนต่างเพศ

2.1 นักเรียนเป็นผู้เรียนคณิตศาสตร์เก่งมาก เมื่อเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งซึ่งสอบวิชาคณิตศาสตร์ไม่ผ่านหลายครั้ง ขอร้องให้นักเรียนช่วยติวให้ แต่นักเรียนยังทำงานบ้านไม่เสร็จ นักเรียนจะอย่างไร

2.2 ขณะที่นักเรียนเดินตามหลังเพื่อนต่างเพศ ไปยังห้องเรียนของนักเรียนเมื่อเดินขึ้นบันได เพื่อนต่างเพศคนนั้นสิ้นลมลง นักเรียนจะช่วยเหลือเพื่อนต่างเพศคนนั้นอย่างไร

2.3 วันหนึ่งขณะที่นักเรียนและเพื่อน ๆ ช่วยกันจัดพานดอกไม้และธูปเทียนเพื่อไหว้ครูเสร็จแล้ว เพื่อนต่างเพศคนหนึ่งจะนำพานดอกไม้ที่จัดเสร็จไปวางไว้บนโต๊ะ บังเอิญไปสะดุดเท้าเพื่อนอีกคนหนึ่งล้มลงทำให้พานดอกไม้เบี้ยว เสียรูปทรง เพื่อน ๆ ต่างพากันกล่าวตำหนิเพื่อนต่างเพศคนนั้น จนเพื่อนต่างเพศคนนั้นนั่งเศร้า แสดงสีหน้าไม่สบายใจอย่างเห็นได้ชัด ที่ทำให้พานดอกไม้เสียหายโดยไม่ได้เจตนา นักเรียนจะช่วยเหลือเพื่อนต่างเพศคนนั้นอย่างไร

3. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

สถานการณ์ที่ 1 : สมมุติว่านักเรียนเป็นผู้เรียนคณิตศาสตร์เก่งมาก เมื่อเพื่อนต่างประเทศคนหนึ่งซึ่งสอบวิชาคณิตศาสตร์ไม่ผ่านหลายครั้ง ขอร้องให้นักเรียนช่วยติวให้ แต่นักเรียนยังทำงานบ้านไม่เสร็จนักเรียนจะทำอย่างไร

ชื่อ นามสกุล (ผู้แสดง)

พฤติกรรมที่ต้องสังเกต	พฤติกรรมที่แสดงออก
<u>พฤติกรรมด้านภาษาที่ทำงานในการช่วยเหลือกัน</u>	
<u>โดยเฉพาะระหว่างเพื่อนต่างประเทศ</u>	
1. การแสดงออกทางสีหน้า	
	
2. การสบสายตา	
	
3. การแสดงท่าทาง	
	
4. การใช้น้ำเสียงและระดับเสียง	
	
<u>พฤติกรรมด้านภาษากาย</u>	
การใช้คำพูด หรือการให้ข้อเสนอแนะ	
หรือคำแนะนำในการช่วยเหลือกัน โดย	
เฉพาะระหว่างเพื่อนต่างประเทศ	

(ลงชื่อ) (ผู้สังเกต)

4. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

สถานการณ์ที่ 2 : สมมติว่าขณะที่นักเรียนเดินตามหลังเพื่อนต่างประเทศ ไปยังห้องเรียน
ของนักเรียนเมื่อเดินขึ้นบันได เพื่อนต่างประเทศคนนั้นสั่นล้มลง นักเรียนจะช่วยเหลือเพื่อนต่างประเทศ
คนนั้นอย่างไร

ชื่อ นามสกุล (ผู้แสดง)

พฤติกรรมที่ต้องสังเกต	พฤติกรรมที่แสดงออก
<u>พฤติกรรมด้านภาษาท่าทางในการช่วยเหลือ</u> <u>กัน โดยเฉพาะระหว่างเพื่อนต่างประเทศ</u>	
1. การแสดงออกทางสีหน้า	
2. การสบสายตา	
3. การแสดงท่าทาง	
4. การใช้น้ำเสียงและระดับเสียง	
<u>พฤติกรรมด้านภาษากายช่วยคำ</u> การใช้คำพูด หรือการให้ข้อเสนอแนะ หรือคำแนะนำในการช่วยเหลือกัน โดยเฉพาะ ระหว่างเพื่อนต่างประเทศ	

(ลงชื่อ) (ผู้สังเกต)

5. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

สถานการณ์ที่ 3 : สมมติว่าวันหนึ่งขณะที่นักเรียนและเพื่อน ๆ ช่วยกันจัดพานดอกไม้และ
ธูปเทียนเพื่อไหว้ครูเสร็จแล้ว เพื่อนต่างเพศคนหนึ่งจะนำพานดอกไม้ที่จัดเสร็จไปวางไว้บนโต๊ะ
บังเอิญไปสะดุดเท้าเพื่อนอีกคนหนึ่งล้มลงทำให้พานดอกไม้เบี้ยว เสียรูปทรง เพื่อน ๆ ต่างพากัน
กล่าวตำหนิเพื่อนต่างเพศคนนั้น จนเพื่อนต่างเพศคนนั้นนั่งเศร้า แสดงสีหน้าไม่สบายใจอย่างเห็น
ได้ชัด ที่ทำให้พานดอกไม้เสียหายโดยไม่ได้เจตนา นักเรียนจะช่วยเหลือเพื่อนต่างเพศคนนั้นอย่างไร

ชื่อ นามสกุล (ผู้แสดง)

พฤติกรรมที่ต้องสังเกต	พฤติกรรมที่แสดงออก
<u>พฤติกรรมด้านภาษาท่าทางในการช่วยเหลือ</u> <u>กัน โดยเฉพาะระหว่างเพื่อนต่างเพศ</u>	
1. การแสดงออกทางสีหน้า	
2. การสนทนา	
3. การแสดงท่าทาง	
4. การใช้น้ำเสียงและระดับเสียง	
<u>พฤติกรรมด้านภาษาถ้อยคำ</u> การใช้คำพูด หรือการให้ข้อเสนอแนะ หรือคำแนะนำในการช่วยเหลือกัน โดยเฉพาะ ระหว่างเพื่อนต่างเพศ	

(ลงชื่อ) (ผู้สังเกต)

ครั้งที่ 9

การช่วยเหลือกัน (ต่อ)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถรับฟังปัญหาของเพื่อนต่างประเทศเมื่อเพื่อนต่างประเทศไม่สบายใจได้
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถกล่าวคำปลอบใจเมื่อเพื่อนต่างประเทศพบอุปสรรคได้
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถบอกแนวทางหรือข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาแก่เพื่อนต่างประเทศได้

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มละ 6 คน กลุ่มหนึ่งให้ออกมาแสดงบทบาทสมมติเรื่อง "ความกังวลของศุภกิจ" ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับเพื่อนต่างประเทศที่มีปัญหาและมาปรึกษานักเรียนคนหนึ่ง เพื่อนต่างประเทศคนนั้นมีปัญหาไม่สบายใจ กระดากอายในการติดต่อพูดคุย ทักทายกับเพื่อนต่างประเทศ อีกกลุ่มให้เป็นผู้สังเกตและให้บันทึกพฤติกรรมทุกอย่างที่นักเรียนกลุ่มแรกแสดงลงในแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมที่แจกให้แล้วรายงานพฤติกรรมนั้น ให้ผู้แสดงทราบ

1.1 ให้แต่ละกลุ่มอภิปราย และรายงานตามหัวข้อที่กำหนดให้ดังนี้

1.1.1 ให้นักเรียนช่วยกันหาแนวทางหรือข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา

ให้แก่ศุภกิจ

1.1.2 ขณะที่ศุภกิจเล่าเรื่องราวของตนให้นักเรียนฟัง มีนักเรียนคนใดที่สามารถแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการรับฟังปัญหาของเพื่อนต่างประเทศได้ เพราะเหตุใดและมีนักเรียนคนใดแสดงพฤติกรรมไม่เหมาะสมในการรับฟังปัญหาของเพื่อนต่างประเทศ เพราะเหตุใด

1.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดและประโยชน์ที่ได้จากการที่สามารถรับ

ฟังปัญหาของเพื่อนต่างประเทศ และผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง

2. ผู้วิจัยให้นักเรียนซึ่งเป็นผู้สังเกตสลับบทบาทมาเป็นผู้แสดงบทบาทสมมติ และให้กลุ่มที่แสดงบทบาทสมมติในตอนแรกเป็นผู้สังเกต โดยให้แสดงบทบาทสมมติเรื่อง "ความทุกข์ของซิดซาม" ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับเพื่อนต่างประเทศคนหนึ่งที่มีปัญหาการเรียนตกต่ำ เพราะพ่อแม่ไม่เข้าใจและใช้ให้ทำงานบ้านมากเกินไป

2.1 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายและรายงานตามหัวข้อที่กำหนดให้ดังนี้

2.1.1 ให้นักเรียนช่วยกันหาแนวทางหรือข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหานักเรียนซิดซาม

2.1.2 ขณะที่ซิดซามเล่าปัญหาของตนให้นักเรียนฟัง มีนักเรียนคนใดแสดงกิริยาท่าทางและกล่าวคำปลอบใจได้เหมาะสม เพราะเหตุใด และมีนักเรียนคนใดแสดงกิริยาท่าทาง และกล่าวถ้อยคำที่ไม่เหมาะสม เพราะเหตุใด

2.2 ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิด และประโยชน์ที่ได้จากการที่สามารถรับฟังปัญหาและกล่าวคำปลอบใจเพื่อนต่างประเทศเมื่อพบอุปสรรค และผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง

อุปกรณ์

1. บทบาทสมมติเรื่อง "ความกังวลของศุภกิจ"
2. บทบาทสมมติเรื่อง "ความทุกข์ของซิดซาม"
3. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

การประเมินผล

1. สังเกตการแสดงบทบาทสมมติของนักเรียน
2. สังเกตการอภิปราย การรายงาน และการสรุปของนักเรียนเกี่ยวกับข้อคิดและประโยชน์ที่ได้จากการที่สามารถรับฟังปัญหาและกล่าวคำปลอบใจเพื่อนต่างประเทศ เมื่อพบอุปสรรค

1. บทบาทสมมติเรื่อง "ความกังวลของศุภกิจ"

เนื้อเรื่องบทบาทสมมติเรื่อง "ความกังวลของศุภกิจ" เป็นเรื่องเกี่ยวกับเพื่อนต่างประเทศ มีปัญหาการเรียนคนหนึ่ง เป็นปัญหาเกี่ยวกับการที่ตนไม่สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนต่างเพศได้

เรื่อง "ความกังวลของศุภกิจ"

ขณะที่วิยะดา กำลังนั่งอยู่ใต้ต้นอินทนิลในช่วงพักกลางวัน ศุภกิจซึ่งเป็นเพื่อนต่างประเทศสนิทกันได้เข้ามาหา เล่าปัญหาในการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศให้ฟังว่าถึงแม้เขาจะเป็นผู้ชาย แต่เวลาพบเพื่อนผู้หญิง ทั้ง ๆ ที่อยากจะเข้าไปทักทาย พูดคุยด้วยแต่ไม่กล้า กระดากอาย ไม่รู้จะเริ่มต้นสนทนาอย่างไร กลัวว่าเมื่อพูดแล้วเพื่อนผู้หญิงจะไม่พูดด้วย หรือถ้าจะยิ้มให้ก็กลัวว่าเพื่อนผู้หญิงจะไม่ยิ้มตอบ จึงไม่อยากพูดหรือยิ้มให้เพื่อนผู้หญิง จึงได้มาขอคำแนะนำจากวิยะดา วิยะดาจะต้องแสดงพฤติกรรมในการรับฟัง ชักถามและให้ข้อคิดเห็นขณะที่ศุภกิจเล่าเรื่องราวให้ฟัง

บทบาทวิยะดา

สมมติฉันคือวิยะดาเป็นเพื่อนสนิทกับศุภกิจ วันหนึ่งขณะนั่งอยู่ใต้ต้นอินทนิลในช่วงพักกลางวัน ศุภกิจได้เข้ามาหาขอคำปรึกษาโดยเล่าให้ฟังว่า เขามีปัญหาในการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ ไม่สบายใจ กระดากอาย ในการติดต่อกับพูดคุย ทักทาย ยิ้ม และไม่รู้ว่าเริ่มต้นสนทนากับเพื่อนต่างประเทศอย่างไร ขอให้ฉันช่วยให้ข้อคิดเห็นหรือคำแนะนำแก่เขา ในระหว่างที่เขาเล่าเรื่องราวของเขานั้น ฉันแสดงพฤติกรรมในการรับฟัง ชักถาม และให้ข้อคิดเห็นแก่เขา

บทบาทศุภกิจ

สมมติฉันคือศุภกิจ เป็นเพื่อนสนิทของวิยะดา วันหนึ่งขณะที่วิยะดานั่งอยู่ใต้ต้นอินทนิลในช่วงพักกลางวัน ฉันได้เข้าไปหาและขอคำปรึกษาจากเขาโดยเล่าให้วิยะดาฟังว่า ฉันมีปัญหาใน

การปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ถึงแม้ฉันจะเป็นผู้ชาย แต่เวลาพบเพื่อนผู้หญิง ทั้ง ๆ ที่อยากจะเข้าไปทักทาย พูดคุยด้วย แต่ไม่กล้า กระดากอาย ไม่รู้จะเริ่มสนทนาอย่างไร กลัวว่าเมื่อพูดแล้วเพื่อนผู้หญิงจะไม่พูดด้วย หรือถ้าจะขี้มให้ก็กลัวว่าเพื่อนผู้หญิงจะไม่ยอมตอบ จึงไม่พยายามพูดหรือขี้มให้เพื่อนผู้หญิง จึงขอให้วิยะดาช่วยยักยอกคิดเห็นหรือคำแนะนำแก่ฉัน

2. บทบาทสมมติเรื่อง "ความทุกข์ของซิดขโม"

เนื้อเรื่องบทบาทสมมติเรื่อง "ความทุกข์ของซิดขโม" เป็นเรื่องเกี่ยวกับเพื่อนต่างเพศ คนหนึ่งที่มักบิดาการเรียนตกต่ำเพราะพ่อแม่ไม่เข้าใจใช้ให้ทำงานบ้านมากเกินไป

เรื่อง "ความทุกข์ของซิดขโม"

ในช่วงเย็นวันหนึ่งขณะที่สุรชัยกำลังนั่งอ่านหนังสืออยู่ที่บ้าน ซิดขโมซึ่งเป็นเพื่อนต่างเพศที่สนิทดีมาหา เล่าปัญหาให้ฟังว่า เธออยากฆ่าตัวตายเหลือเกิน อยู่บ้านพ่อแม่ไม่เคยเข้าใจตัวเธอเลย เอาแต่ใช้ให้ทำงานบ้าน ตอนเช้าต้องตื่นแต่เข้าไปช่วยพ่อแม่ขายของที่ตลาด และต้องรีบไปโรงเรียน ตอนเย็นกลับจากโรงเรียนก็ต้องช่วยพ่อแม่ขายของและเก็บของอีก กว่าจะเสร็จกลับถึงบ้านก็ดึก เธอขอเวลาทำการบ้านบ้าง พ่อแม่ก็ว่าอยู่โรงเรียนทำไมไม่ทำให้เสร็จ จนทำให้เธอสอบไม่ผ่านหลายวิชา พอสอบไม่ผ่านก็ถูกพ่อแม่ดุด่า และขู่ว่าจะไม่ให้เรียนต่อ ขณะที่ซิดขโมเล่าเรื่องของเขาให้สุรชัยฟัง สุรชัยต้องแสดงพฤติกรรมในการรับฟัง ชักถาม และให้ข้อคิดเห็นแก่ซิดขโม

บทบาทสุรชัย

สมมุติฉันคือสุรชัย ขณะที่นั่งอ่านหนังสืออยู่ที่บ้านมีเพื่อนต่างเพศที่สนิทสนมหนึ่งชื่อซิดขโมมาหา และเล่าปัญหาให้ฟังว่า เธออยากฆ่าตัวตายเหลือเกินอยู่บ้านพ่อแม่ไม่เคยเข้าใจ เอาแต่ใช้ให้ทำงานบ้าน ตอนเช้าต้องตื่นแต่เข้าไปช่วยพ่อแม่ขายของที่ตลาด และต้องรีบไปโรงเรียน ตอนเย็นกลับจากโรงเรียนก็ต้องช่วยพ่อแม่ขายของและเก็บของอีกกว่าจะเสร็จกลับถึงบ้านก็ดึก ขอเวลาทำการบ้านบ้าง ก็ถูกพ่อแม่ดุด่าว่าอยู่โรงเรียนทำไมไม่ทำให้เสร็จ ทำให้สอบไม่ผ่านหลายวิชา พอสอบไม่ผ่าน

ก็ถูกพ่อแม่ดุว่า และบู่ว่าจะไม่ให้เรียนต่อ ขณะที่ซิดซิมเล่าเรื่องราวของเธอ ฉันแสดงพฤติกรรม
รับฟัง ชักถามและให้ข้อคิดเห็นแก่ซิดซิม

บทบาทของซิดซิม

สมมุติฉันคือซิดซิม ในตอนเย็นวันหนึ่งได้ไปหาเพื่อนชายคนหนึ่งของฉันชื่อ สุรชัย เพราะ
ฉันมีปัญหากลุ้มใจ ฉันเล่าให้เขาฟังว่า ฉันอยากฆ่าตัวตายเหลือเกิน อยู่บ้านพ่อแม่ไม่เคยเข้าใจ เอา
แต่ใช้ให้ทำงานบ้าน ตอนเช้าต้องตื่นแต่เข้าไปช่วยพ่อแม่ขายของที่ตลาดและรีบไปโรงเรียน ตอนเย็น
กลับจากโรงเรียนก็ต้องช่วยพ่อแม่ขายของและเก็บของ กว่าจะกลับถึงบ้านก็ตึก ขอลาทำการบ้าน
พ่อแม่ก็ว่าอยู่โรงเรียนทำไมไม่ทำให้เสร็จ จนทำให้ฉันสอบไม่ผ่านหลายวิชา พอสอบไม่ผ่านพ่อแม่ก็
ดุว่าและบู่ว่าจะไม่ให้เรียนต่ออีก

3. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

บทบาทสมมติเรื่อง "ความกังวลของศุภกิจ"

ชื่อ นามสกุล (ผู้แสดง)

พฤติกรรมที่ต้องสังเกต	พฤติกรรมที่แสดงออก
<u>พฤติกรรมด้านภาษาท่าทางการรับฟัง</u> <u>เนื้อหาของผู้ฟังเมื่อผู้พูด</u> <u>ไม่สบายใจ</u>	
1. การแสดงออกทางสีหน้า	
2. การสบสายตา	
3. การแสดงท่าทาง	
4. การใช้ น้ำเสียงและระดับเสียง	
<u>พฤติกรรมด้านภาษาถ้อยคำ</u> การใช้ถ้อยคำโต้ตอบที่แสดงถึงการ รู้จักรับฟังเนื้อหาของ ผู้พูดเมื่อ ผู้พูดไม่สบายใจ	

(ลงชื่อ) (ผู้สังเกต)

4. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

บทบาทสมมติเรื่อง "ความทุกข์ของซิดขไม"

ชื่อ นามสกุล (ผู้แสดง)

พฤติกรรมที่ต้องสังเกต	พฤติกรรมที่แสดงออก
<u>พฤติกรรมด้านภาษาท่าทางในการกล่าวคำ</u> <u>ปลอบใจเมื่อเพื่อนต่างประเทศบอบสรวล</u>	
1. การแสดงออกทางสีหน้า	
2. การสบสายตา	
3. การแสดงท่าทาง	
4. การใช้น้ำเสียงและระดับเสียง	
<u>พฤติกรรมด้านภาษาด้อยคำ</u> การใช้ด้อยคำได้ด้อยที่แสดงถึงการ รู้จักกล่าวคำปลอบใจเมื่อเพื่อนต่างประเทศ บอบสรวล	

(ลงชื่อ) (ผู้สังเกต)

ครั้งที่ 10

การช่วยเหลือกัน (ต่อ)

วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักเรียนสามารถแสดงความเห็นใจเพื่อนต่างเพศที่ถูกทอดทิ้งและสามารถช่วยเหลือเพื่อนต่างเพศที่กำลังเดือดร้อน

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยขออาสาสมัครหนึ่งคนอ่านกรณิดตัวอย่างเรื่อง "มยุราผู้มีน้ำใจ" ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับความมีน้ำใจในการช่วยเหลือเพื่อนต่างเพศและเห็นใจเพื่อนต่างเพศที่ถูกทอดทิ้ง
2. ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นสองกลุ่ม ให้กลุ่มหนึ่งปรึกษากันแสดงพฤติกรรมตามกรณิดตัวอย่าง และให้อีกกลุ่มหนึ่งทำหน้าที่สังเกต จดบันทึกพฤติกรรมที่กลุ่มที่แสดงพฤติกรรมตามกรณิดตัวอย่างได้แสดงและรายงานให้กลุ่มที่แสดงทราบนายหลังจากแสดงจบแล้ว
3. ให้ทั้งสองกลุ่มอภิปราย และรายงานตามหัวข้อที่กำหนดให้ดังนี้
 - 3.1 นักเรียนควรจะปฏิบัติตนเหมือนใคร เพราะเหตุใด
 - 3.2 ถ้าโรงเรียนมีนักเรียนเหมือนดวงดา ขวัญใจ และศันย์ แล้วจะเกิดอะไรขึ้น
 - 3.3 จากเรื่องนี้นักเรียนคิดว่าใครบ้างที่ปฏิบัติตนไม่เหมาะสม เพราะเหตุใด
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปว่า จากกรณิดตัวอย่างที่นักเรียนช่วยกันแสดงพฤติกรรมอภิปราย และรายงานผลนั้น นักเรียนได้ข้อคิดและประโยชน์อย่างไรบ้างจากการที่สามารถแสดงความเห็นใจเพื่อนต่างเพศที่ถูกทอดทิ้ง และสามารถช่วยเหลือเพื่อนต่างเพศที่กำลังเดือดร้อน และผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง

อุปกรณ์

กรณิดตัวอย่างเรื่อง "มยุราผู้มีน้ำใจ"

การประเมินผล

1. สังเกตการแสดงของนักเรียนตามกรณีตัวอย่างที่กำหนดให้
2. สังเกตการอภิปราย การรายงาน และการสรุปของนักเรียนเกี่ยวกับข้อคิดและประโยชน์จากการที่สามารถแสดงความเห็นใจเพื่อนต่างเพศที่ถูกทอดทิ้ง และสามารถช่วยเหลือเพื่อนต่างเพศที่กำลังเดือดร้อน

กรณีตัวอย่าง เรื่อง "มยุราผู้มีน้ำใจ"

เนื้อเรื่องกรณีตัวอย่าง เรื่อง "มยุราผู้มีน้ำใจ" ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับความมีน้ำใจช่วยเหลือเพื่อนต่างเพศและเห็นใจเพื่อนต่างเพศที่ถูกทอดทิ้ง

เรื่อง "มยุราผู้มีน้ำใจ"

วันหนึ่งดวงดา ขวัญใจ ดนัย และวิจิต ต้องช่วยกันรับผิดชอบในการทำความสะอาดห้องเรียน บางคนกวาดพื้นห้อง บางคนลบกระดานดำ บางคนยกเก้าอี้วางลงที่พื้น ขณะที่ทุกคนกำลังยุ่งอยู่กับการทำความสะอาดห้องเรียน ดวงดาบอกกับวิจิตว่าเธอยังทำการบ้านไม่เสร็จ และขอตัวไปทำการบ้านต่อ ส่วนขวัญใจบอกว่าปวดท้องขอเข้าห้องน้ำก่อน แล้วเธอก็มีโอกาสหลบไปเข้าห้องสมุดอ่านหนังสือการ์ตูน เมื่อวิจิตทำความสะอาดไปได้สักพักหนึ่ง ดนัยบอกกับวิจิตว่าเหนื่อยขอตัวไปดื่มน้ำก่อนแล้วไม่ขี้มาช่วยวิจิตทำความสะอาดต่ออีกเลย ปลอ่ยให้วิจิตทำความสะอาดอยู่คนเดียว ขณะที่บ๊องเอ็ดมยุราซึ่งเป็นเพื่อนเรียนอยู่ชั้น ม.2 เหมือนกัน แต่อยู่คนละห้องกันเดินผ่านมา เห็นวิจิตทำความสะอาดอยู่คนเดียว จึงเข้าไปช่วยและถามวิจิตว่าทำไมทำความสะอาดอยู่คนเดียว วิจิตก็บอกว่าเพื่อน ๆ ต่างมีธุระกันหมด มยุราพูดแสดงความเห็นใจ ให้กำลังใจ ชมเชยวิจิตและช่วยวิจิตทำความสะอาดห้องเรียนจนเสร็จ วิจิตกล่าวขอบคุณมยุราพร้อมทั้งพูดกับมยุราว่าเป็นคนที่มีน้ำใจมาก หลังจากนั้นวิจิตและมยุราต่างก็เตรียมตัวไปเข้าแถว

ครั้งที่ 11

การทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ

วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักเรียนสามารถรับฟังความคิดเห็นและแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ขณะทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม และให้ผู้สังเกตกลุ่มละ 1 คน คอยสังเกตและบันทึกว่าสมาชิกแต่ละคนรับฟังความคิดเห็นและแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ขณะทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศมากน้อยเพียงใด ลงในแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมที่แจกให้
2. ผู้วิจัยให้แต่ละกลุ่มช่วยกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานร่วมกัน เรื่อง "จะทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศให้ประสบความสำเร็จได้อย่างไร" โดยใช้เวลากลุ่มละ 10 นาที แล้วให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงาน
3. ผู้วิจัยสรุปเกี่ยวกับการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศให้ประสบความสำเร็จ
4. ผู้วิจัยกล่าวชมหรือให้กำลังใจแก่นักเรียนแต่ละกลุ่ม แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานร่วมกันในเรื่อง "ประโยชน์ของการรับฟังความคิดเห็นและแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ขณะทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ" ให้ใช้เวลา 10 นาทีเท่าเดิม แล้วให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารายงาน
5. ผู้วิจัยสรุปประโยชน์ของการรับฟังความคิดเห็นและแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ขณะทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ
6. ให้สมาชิกทั้งหมดเข้ารวมกันเป็นกลุ่มใหญ่และช่วยอภิปรายและรายงาน ตามหัวข้อที่กำหนดให้ดังนี้

6.1 นักเรียนมีความรู้สึกรู้สึกอย่างไร ที่มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ

6.2 การมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นในการทำงานร่วมกับเพื่อน โดยเฉพาะเพื่อนต่างประเทศจะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างไรบ้าง

7. ผู้วิจัยสรุปคำตอบของนักเรียนและเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึงเกี่ยวกับประโยชน์ของการรับฟังความคิดเห็นและแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ขณะทำงานร่วมกับเพื่อน โดยเฉพาะเพื่อนต่างประเทศ

8. ผู้วิจัยให้ผู้สังเกตพูดถึงการรับฟังความคิดเห็นและแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ขณะทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ ของสมาชิกแต่ละคนในแต่ละกลุ่มว่าเป็นอย่างไร

9. ผู้วิจัยฉายวิดีโอเรื่อง "โรงเรียนบ้านหินกลิ้ง" ให้นักเรียนดูเพื่อให้เห็นตัวอย่างของการรู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และรู้จักแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อที่ประชุมในขณะประชุมกลุ่มร่วมกัน

10. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากการดูวิดีโอเรื่อง "โรงเรียนบ้านหินกลิ้ง" และผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง

อุปกรณ์

1. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม
2. วิดีทัศน์เรื่อง "โรงเรียนบ้านหินกลิ้ง"

การประเมินผล

1. สังเกตการช่วยกันแสดงความคิดเห็นของนักเรียนขณะทำงานร่วมกัน
2. สังเกตการอภิปราย การรายงาน การสรุปของนักเรียนเกี่ยวกับข้อคิดและประโยชน์ที่ได้จากการที่นักเรียนรู้จักรับฟังความคิดเห็นและแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ ขณะทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ และการสรุปข้อคิดจากการดูวิดีโอเรื่อง "โรงเรียนบ้านหินกลิ้ง"
3. สังเกตการสนใจดูวิดีโอของนักเรียน

1. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

การช่วยกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานร่วมกัน เรื่อง "จะทำงานร่วมกับเพื่อน
ต่างประเทศให้ประสบความสำเร็จได้อย่างไร"

พฤติกรรมที่ต้องสังเกต	พฤติกรรมของนักเรียนในกลุ่มที่แสดงออก
<u>พฤติกรรมด้านภาษาท่าทางการรับฟัง</u> <u>ความคิดเห็นและแสดงความคิดเห็นที่</u> <u>เป็นประโยชน์ขณะทำงานร่วมกับเพื่อน</u> <u>ต่างประเทศ</u>	
1. การแสดงออกทางสีหน้า	
	
2. การสบสายตา	
	
3. การแสดงท่าทาง	
	
4. การใช้น้ำเสียงและระดับเสียง	
	
<u>พฤติกรรมด้านภาษากาย</u> 1. การใช้ก้อยคำแสดงความคิดเห็นที่เป็น ประโยชน์ขณะทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ 2. การใช้ก้อยคำแสดงความคิดเห็นโต้ตอบ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการรู้จักรับฟังความคิด เห็นขณะทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ	

(ลงชื่อ) (ผู้สังเกต)

2. แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

การช่วยกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานร่วมกัน เรื่อง "ประโยชน์ของการรับฟังความคิดเห็นและแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ขณะทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ"

พฤติกรรมที่ต้องสังเกต	พฤติกรรมของนักเรียนในกลุ่มที่แสดงออก
<u>พฤติกรรมด้านภาษาท่าทางในการรับฟัง</u> <u>ความคิดเห็นและแสดงความคิดเห็นที่</u> <u>เป็นประโยชน์ขณะทำงานร่วมกับเพื่อน</u> <u>ต่างประเทศ</u>	
1. การแสดงออกทางสีหน้า	
2. การสบสายตา	
3. การแสดงท่าทาง	
4. การใช้น้ำเสียงและระดับเสียง	
<u>พฤติกรรมด้านภาษาด้อยคำ</u>	
1. การใช้ด้อยคำแสดงความคิดเห็นที่เป็น	
ประโยชน์ขณะทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ	
2. การใช้ด้อยคำแสดงความคิดเห็นได้ตอบ	
ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการรู้จักรับฟังความคิด	
เห็นขณะทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ	

3. วิทัศน์เรื่อง "โรงเรียนบ้านหินกลิ้ง"

วิทัศน์เรื่อง "โรงเรียนบ้านหินกลิ้ง" เป็นเรื่องเกี่ยวกับการทำงานเป็นกลุ่มระหว่าง นักเรียนชายและนักเรียนหญิง

ในการประชุมสภานักเรียนของโรงเรียนบ้านหินกลิ้ง เมื่อนักเรียนทุกคนมาประชุมโดยพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภานักเรียน : กล่าวเปิดประชุมและกล่าวทักทายเพื่อนสมาชิกต่อจากนั้นได้ขอให้สมาชิกแนะนำตัว สำหรับสมาชิกแต่ละคนนั้นต่างก็เป็นตัวแทนของนักเรียน เมื่อเริ่มประชุมประธานได้ขอให้สมาชิกเสนอประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียน ที่สมควรจะหาทางแก้ไข

เบญจมาศ : เสนอว่าตั้งแต่โรงเรียนเปิดนักเรียนแทบทุกชั้นขาดเรียนบ่อย

ประธานสภานักเรียน : กล่าวถึงสิ่งที่เบญจมาศ เสนอมา และถามสมาชิกคนอื่น ๆ ว่าพบประเด็นปัญหาอะไรอีกบ้าง

งามตา : เสนอว่ามีเพื่อนหลายคนเรียนอ่อน

ประธานสภานักเรียน : กล่าวทบทวนสิ่งที่งามตาเสนอมา และสรุปประเด็นปัญหาที่จะพิจารณาในที่ประชุมวันนี้ว่ามี 2 ประเด็น คือ นักเรียนแทบทุกชั้นขาดเรียนบ่อย และนักเรียนหลายคนเรียนอ่อน และได้ขอความเห็นของสมาชิกทุกคนในที่ประชุมว่าจะเลือกประเด็นใดมาพิจารณาก่อน

ศุภชัย : เสนอให้พิจารณาประเด็นนักเรียนหลายคนเรียนอ่อนก่อน

ถัยรัตน์ : เสนอให้พิจารณาประเด็นนักเรียนหลายคนเรียนอ่อนก่อนเช่นกัน

เศกสิทธิ์ : เสนอให้พิจารณาประเด็นนักเรียนแทบทุกชั้นขาดเรียนบ่อยก่อน

ดวงใจ : เสนอให้พิจารณาประเด็นนักเรียนแทบทุกชั้นขาดเรียนบ่อยก่อน

อตุม (รองประธานสภานักเรียน) : เสนอให้พิจารณาประเด็นนักเรียนแทบทุกชั้นขาดเรียนบ่อยก่อนเช่นกัน โดยให้เหตุผลว่าเมื่อแก้ประเด็นปัญหานักเรียนขาดเรียนบ่อยได้ ประเด็นปัญหานักเรียนอ่อนก็จะหมดไป เพราะถ้านักเรียนมาเรียนทุกวันไม่ขาดเรียนก็จะสามารถเรียนได้ทันตามที่ครูสอน ซึ่งก็จะช่วยแก้ปัญหานักเรียนเรียนอ่อนได้

ประธานสภานักเรียน : ถามวรรณี (เลขานุการสภานักเรียน) ว่าเท่าที่สมาชิกได้เสนอความคิดเห็นมานั้นสมาชิกส่วนใหญ่เลือกประเด็นใดที่จะนำมาพิจารณาก่อนในวันนี้

วรรณิ (เลขานุการสถานักเรียน) : แจ้งให้ที่ประชุมทราบว่าสมาชิกส่วนใหญ่เลือกพิจารณาประเด็นปัญหาการขาดเรียน

ประธานสถานักเรียน : กล่าวนำว่าสมาชิกทุกคนทราบแล้วว่าถ้านักเรียนขาดเรียนบ่อย ๆ จะมีผลเสียอย่างไรตามมา อาจทำให้เรียนไม่ทันเพื่อน การที่ขาดเรียนไปวันหนึ่งทำให้เสียเปรียบเพื่อน ๆ เพราะครูถ่ายทอดความรู้ไปวันแต่ละวันอาจมีเคล็ดลับที่ดีในการสอบ ถ้าขาดเรียนเมื่อมาเรียนวันต่อไปทำให้เข้าใจบทเรียนไม่ต่อเนื่อง จึงทำให้เรียนอ่อนหรือเรียนไม่ทันเพื่อน และได้ขอความคิดเห็นจากสมาชิกทุกคนว่าจะมีวิธีการอย่างไรที่จะทำให้นักเรียนในโรงเรียนไม่ขาดเรียน

ผดุง : เสนอว่าควรให้ครูประจำชั้นทุกชั้นอบรมนักเรียนในชั้นของตนให้ทราบถึงผลเสียของการขาดเรียน เช่นทำให้สอบไม่ได้ เรียนไม่ทันเพื่อน เป็นต้น

ปราวณิ (รองประธานสถานักเรียน) : เสนอว่าการที่นักเรียนขาดเรียนบ่อย อาจมีสาเหตุมาจากนักเรียนเบื่อหน่ายการเรียน ครูควรนำเรื่องตลกขบขันมาเล่าให้นักเรียนฟังประกอบกับการสอนด้วย

ประธานสถานักเรียน : กล่าวขอบคุณปราวณิ และสรุปสิ่งที่ปราวณิพูดว่าสาเหตุที่ทำให้นักเรียนขาดเรียนนั้นมาจากการที่นักเรียนเบื่อหน่าย เพราะเมื่อมาเรียนก็มีแต่อ่าน เขียน ไม่มีสิ่งสนุกสนาน ยั่วยุให้สนใจเรียน ควรขอความร่วมมือจากครูประจำชั้นให้นำเรื่องตลกมาเล่าประกอบการสอนหรือนำเกมมาเสริมในการสอน เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานและสนใจเรียนมากขึ้น และได้ถามสมาชิกคนอื่น ๆ ว่ามีใครสงสัยข้อเสนอแนะของปราวณิ

ขวัญตา : กล่าวว่าตนสงสัยว่าจะหาเรื่องตลกมาจากที่ไหน

ปราวณิ (รองประธานสถานักเรียน) : กล่าวว่าอาจหาจากหนังสือต่าง ๆ

เบญจมาศ : เสนอว่าสาเหตุที่นักเรียนขาดเรียนอาจมีสาเหตุมาจากนักเรียนป่วยหรือมีกิจธุระจำเป็น เพราะฉะนั้นเมื่อนักเรียนป่วยหรือมีกิจธุระจำเป็นควรเขียนใบลาป่วยส่งครูด้วยเพื่อครูจะได้ทราบ

ดวงใจ : เสนอว่าในการป้องกันปัญหานักเรียนขาดเรียนนั้น ควรเขียนค่าขวัญักจูงให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของการมาโรงเรียน

ประธานสถานักเรียน : สรุปสิ่งที่ดวงใจพูด และถามว่ามีใครจะแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

อุทุม (รองประธานสถานักเรียน) : เสนอว่าสาเหตุที่นักเรียนขาดเรียนอาจจะเป็นเพราะ

นักเรียนไม่เข้าใจการบ้านที่ครูมอบหมายให้ทำ และไม่กล้าถามเพราะขี้อาย เมื่อไปถึงบ้านทำการบ้านไม่ได้จึงไม่อยากมาโรงเรียน ฉะนั้นครูควรอธิบายการบ้านที่สั่งให้นักเรียนทำให้เข้าใจเสียก่อนทุกครั้ง เพื่อให้นักเรียนสามารถทำได้ถูกต้อง

ประธานสภานักเรียน : สรุปสิ่งที่อุดมได้พูดมาทั้งหมดเกี่ยวกับสาเหตุที่นักเรียนขาดเรียน และถามสมาชิกคนอื่น ๆ ว่ามีใครสงสัยข้อเสนอบของอุดมหรือไม่

วิชาญ : ถามอุดมว่าเมื่อครูอธิบายให้นักเรียนเข้าใจแล้ว แต่นักเรียนก็ยังไม่ทำการบ้านมาส่งครูอีก จะแก้ไขอย่างไร

อุดม (รองประธานสภานักเรียน) : ตอบวิชาญว่าเมื่อนักเรียนเข้าใจในสิ่งที่ครูอธิบายแล้ว และยังไม่ทำการบ้านมาส่งครูอีกก็ควรจะถูกลงโทษ

ประธานสภานักเรียน : สรุปสิ่งที่อุดมพูดมาทั้งหมดและได้เสนอแนะเพิ่มเติมว่าวิธีการลงโทษของครูก็คือ การเพิ่มการบ้านให้นักเรียนมากขึ้นกว่าเดิม เพื่อให้นักเรียนจดจำ ไม่ลงโทษโดยการตีเพราะจะทำให้ทั้งครูและนักเรียนไม่สบายใจด้วยกันทั้งสองฝ่าย

สุกัญญา : เสนอว่าสาเหตุที่นักเรียนขาดเรียน อาจจะเป็นเพราะนักเรียนเบื่อเรียน เนื่องจากครูสอนบทเรียนซ้ำ ๆ ซาก ๆ จึงไม่อยากมาโรงเรียนก็ควรให้เพื่อนนักเรียนที่อยู่ใกล้ ๆ บ้านช่วยชักชวนให้เพื่อนที่ขาดเรียนม่อย ๆ มาโรงเรียนด้วย

งามตา : เสนอว่าสาเหตุที่นักเรียนขาดเรียนอาจมาจากรู้นะทางบ้านยากจนจึงต้องออกหารายได้พิเศษช่วยเหลือครอบครัว ฉะนั้นควรให้ครูประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนที่ฐานะยากจนหารายได้พิเศษโดยใช้เวลาในวันเสาร์ - วันอาทิตย์ ส่วนวันจันทร์ถึงศุกร์ควรมาโรงเรียน

ประธานสภานักเรียน : ถามสมาชิกว่ามีใครสงสัยข้อเสนอนแนะของงามตาบ้าง ปรากฏว่าไม่มีใครสงสัยและได้เสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า สาเหตุที่นักเรียนขาดเรียนอาจเป็นเพราะว่าเด็กมีมมด้อยพ่อแม่แยกทางกัน เมื่อมาโรงเรียนอายเพื่อน กลัวเพื่อน ล้อเลียน ฉะนั้นครูควรชี้แจงให้นักเรียนทราบว่าเมื่อเพื่อนคนใดมีมมด้อยไม่ควรล้อเลียนควรเข้าไปสนทนา พูดคุยกับเขา เป็นกันเองกับเขา เพื่อให้เพื่อนคนนั้นลืมเรื่องราวที่เป็นมมด้อยเกี่ยวกับตัวของเขา ำให้เขากลับมามีความสดชื่นสนุกสนานเหมือนเพื่อน ๆ และถามสมาชิกว่ามีใครสงสัยในสิ่งที่ตนได้เสนอแนะบ้างหรือไม่ ปรากฏว่าไม่มีใครสงสัย จึงให้เลขานุการสภานักเรียนอ่านสรุปข้อเสนอนแนะของสมาชิกทุกคนเกี่ยวกับ

สาเหตุของการที่นักเรียนขาดเรียนและข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาที่นักเรียนขาดเรียน เมื่อเลขานุการอ่านจบ ประธานสภานักเรียนถามสมาชิกว่าข้อเสนอแนะข้อใดทั้ง 8 ข้อ ไม่ควรนำมาปฏิบัติ ไม่มีสมาชิกคนใดตอบว่าอย่างไร

อาจารย์อานา : ถามนักเรียนว่าเป็นไปได้ไหมว่าสาเหตุที่นักเรียนขาดเรียนเป็นเพราะไม่มีอุปกรณ์การเรียน ไม่มีเสื้อผ้า และจะแก้ปัญหานี้อย่างไร

ประธานสภานักเรียน : กล่าวทบทวนสิ่งที่อาจารย์อานาถาม

ดวงใจ : เสนอว่าควรให้นักเรียนคนนั้นหารายได้พิเศษวันละเล็กน้อยเพื่อนำมาแลกเปลี่ยนกับเสื้อผ้าและอุปกรณ์การเรียน

ประธานสภานักเรียน : ถามสมาชิกว่ามีใครสงสัยสิ่งที่ดวงใจเสนอแนะบ้างหรือไม่

วิชาญ : ถามดวงใจว่าตนสงสัยว่ารายได้พิเศษคืออะไร

ดวงใจ : ตอบวิชาญว่ารายได้พิเศษก็คือการใช้เวลาว่างไปเก็บของมาขาย

ประธานสภานักเรียน : เสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า เก็บพวกผักผลไม้ที่ปลูกไปขายหรือรับจ้างล้างจาน ถูบ้าน เพื่อนำเงินที่ได้ไปซื้อเสื้อผ้าและอุปกรณ์การเรียน

อาจารย์อานา : ถามนักเรียนในที่ประชุมว่าถ้านักเรียนได้ช่วยตัวเองแล้วก็ยังหาเงินมาใช้ในการเรียนไม่พอ สภานักเรียนมีทางช่วยเพื่อนนักเรียนอย่างไร

ประธานสภานักเรียน : ตอบอาจารย์อานาว่าถ้ายังขาดเงินซื้ออุปกรณ์การเรียน ทางสภานักเรียนจะนำเงินของสภานักเรียนไปซื้อสิ่งที่เขาขาดให้และประชาสัมพันธ์ให้เพื่อน ๆ ช่วยกันบริจาคและถามสมาชิกว่ามีใครเห็นว่าข้อเสนอแนะทั้ง 9 ข้อนี้ข้อใดไม่ควรนำไปปฏิบัติ ไม่มีใครตอบคำถาม และถามต่อว่ามีสมาชิกคนใดเห็นว่าควรนำข้อเสนอแนะทั้ง 9 ข้อไปปฏิบัติ สมาชิกส่วนใหญ่ยกมือเห็นด้วยว่าควรนำข้อเสนอแนะทั้ง 9 ข้อไปปฏิบัติ และประธานสภานักเรียนบอกให้สมาชิกที่เป็นตัวแทนนักเรียนชั้นต่าง ๆ นำมตินี้ไปเรียนครูประจำชั้นเพื่อแจ้งให้นักเรียนในแต่ละชั้นนำไปปฏิบัติต่อไป และกล่าวขอบคุณในความร่วมมือของสมาชิกทุกท่าน

เอกสารอ้างอิง

โรงเรียนบ้านหินกลิ้ง. (เทพโพรทัศน์). กรุงเทพฯ : ศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2526.

ครั้งที่ 12

การทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ (ต่อ)

วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ในแต่ละกลุ่มให้นักเรียน 1 คน ทำหน้าที่เป็นผู้สังเกตพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนในกลุ่มตามแนวทางที่ได้กำหนดไว้ในแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม แล้วให้แต่ละกลุ่มประชุมวางแผนในการจับปัญหาคำศัพท์ใช้เวลา 20 นาที
2. ผู้วิจัยให้ผู้สังเกตแต่ละกลุ่มรายงานวิธีทำงานของแต่ละกลุ่มจากที่บันทึกไว้ในแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม
3. ผู้วิจัยถามนักเรียนโดยใช้คำถามต่อไปนี้
 - 3.1 กลุ่มที่วางแผนในการจับปัญหาคำศัพท์เสร็จก่อนและเสร็จในภายหลังนั้น เพราะเหตุใด และมีวิธีการทำงานอย่างไร
 - 3.2 ในการทำงานกลุ่มร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ ควรคำนึงถึงอะไรบ้าง จึงจะช่วยให้ทำงานประสบความสำเร็จ
 - 3.3 นักเรียนเห็นว่าการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศนั้นมีความสำคัญอย่างไร
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับจากการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ และผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง
5. ผู้วิจัยบอกให้นักเรียนเตรียมอุปกรณ์ต่าง ๆ ตามที่แต่ละกลุ่มกำหนดไว้ว่าจะจับปัญหาคำศัพท์เรื่องอะไร เพื่อนำมาจัดให้ดูในคาบต่อไป

อุปกรณ์

แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

การประเมินผล

1. สังเกตการตอบคำถาม การร่วมอภิปรายวางแผนการจัดป้ายนิเทศและการสรุป
ของนักเรียนเกี่ยวกับข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับจากการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างเพศ
2. จากรายงานของผู้สังเกตเกี่ยวกับวิธีทำงานร่วมกันของนักเรียนแต่ละกลุ่ม
โดยเฉพาะกับเพื่อนต่างเพศ

แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

พฤติกรรมที่ต้องสังเกต	พฤติกรรมของนักเรียนในกลุ่มที่แสดงออก
1. การร่วมกันกำหนดเป้าหมายของงาน	
2. การร่วมกันกำหนดขั้นตอนการทำงาน	
3. การร่วมกันกำหนดหน้าที่ให้สมาชิก รับผิดชอบในการทำงาน	
4. การสรุปงานที่จะต้องทำทั้งหมดและ ผู้รับผิดชอบในแต่ละงาน	

(ลงชื่อ) (ผู้สังเกต)

ครั้งที่ 13

การทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ (ต่อ)

วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการร่วมมือในการทำงานและรู้จักใกล้ชิดเมื่อเกิดความขัดแย้งในการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมา 1 คน เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้สังเกตการทำงานและบันทึกข้อมูลลงในแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม
2. ผู้วิจัยให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม เริ่มจัดปายนิเทศตามที่แต่ละกลุ่มได้กำหนดไว้ในคาบที่แล้ว โดยให้เวลาในการจัดกลุ่มละ 20 นาที
3. เมื่อหมดเวลาให้แต่ละกลุ่มอภิปรายผลงานของตน โดยสมาชิกทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการอภิปรายเกี่ยวกับผลงานของตน และเปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มอื่นซักถาม
4. ให้ผู้สังเกตรายงานวิธีการทำงานของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม
5. ให้สมาชิกแต่ละคนร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นตามหัวข้อที่กำหนดให้ดังนี้
 - 5.1 ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานที่นักเรียนประสบมีอะไรบ้าง โดยเฉพาะปัญหาและอุปสรรคในการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ
 - 5.2 เมื่อนักเรียนมีความคิดเห็นขัดแย้งกันโดยเฉพาะกับเพื่อนต่างประเทศ นักเรียนมีวิธีการพูดใกล้เกลี่ยอย่างไร
 - 5.3 นักเรียนรู้สึกอย่างไรที่มีส่วนช่วยทำงานนั้น ๆ ประสบความสำเร็จ
 - 5.4 มีนักเรียนคนใดบ้างที่ให้ความช่วยเหลือกลุ่มหรือมีโอกาสได้ช่วยเหลือบ้างเพียงเล็กน้อยและนักเรียนที่ไม่ได้ให้ความช่วยเหลือกลุ่ม หรือไม่มีโอกาสได้ช่วยเหลือกลุ่มมีความรู้สึกอย่างไร

6. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปความสำคัญของการร่วมมือในการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ และการรู้จักไกล่เกลี่ยเมื่อเกิดความขัดแย้งในการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ และผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง

อุปกรณ์

แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

การประเมินผล

1. จากการร่วมมือกันทำงานและการร่วมแสดงความคิดเห็นของนักเรียน
2. จากการอธิบาย การซักถาม และการสรุปของนักเรียนเกี่ยวกับความสำคัญของการร่วมมือในการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ และรู้จักไกล่เกลี่ยเมื่อเกิดความขัดแย้งในการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ
3. จากการรายงานของผู้สังเกตเกี่ยวกับวิธีการทำงานร่วมกันของนักเรียน แต่ละกลุ่มโดยเฉพาะกับเพื่อนต่างประเทศ

แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม

พฤติกรรมที่ต้องสังเกต	พฤติกรรมของนักเรียนในกลุ่มที่แสดงออก
1. การกำหนดระยะเวลาในการทำงาน	
2. การร่วมมือของสมาชิกในการทำงาน	
3. การใกล้ชิดเมื่อเกิดความขัดแย้ง ระหว่างสมาชิกด้วยกันขณะทำงาน	
4. บรรยากาศในการทำงาน	
5. การประเมินผลงาน	

(ลงชื่อ) (ผู้สังเกต)

ครั้งที่ 14

ปัจจัยนิเทศ

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ให้นักเรียนนอกความหมาย ความสำคัญ องค์ประกอบในการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ วิธีการปรับตัวและวางตัวที่เหมาะสมกับเพื่อนต่างประเทศ และการนำวิธีการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยซักถามและทบทวนความหมาย ความสำคัญ องค์ประกอบในการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ และวิธีการปรับตัวและวางตัวที่เหมาะสมกับเพื่อนต่างประเทศ
2. ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน ให้นักเรียนช่วยกันอภิปราย และรายงานผลเกี่ยวกับการนำวิธีการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศไปใช้ในชีวิตประจำวัน
3. ผู้วิจัยสรุปผลการอภิปรายของนักเรียนเกี่ยวกับการนำวิธีการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศไปใช้ในชีวิตประจำวัน
4. ให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศซึ่งมีประโยชน์มากนักน้อยเพียงใด นักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้าง และสามารถนำสิ่งที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศไปใช้ในการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนต่างประเทศมากนักน้อยเพียงใด
5. ผู้วิจัยสรุปคำตอบของนักเรียนเกี่ยวกับประโยชน์และสิ่งที่ได้เรียนรู้ในการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศและการนำสิ่งที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศไปใช้ในการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ และกล่าวคำอำลานักเรียน

สรุป

การประเมินผล

พิจารณาจากการตอบข้อคำถาม การแสดงความคิดเห็น การอภิปราย และการรายงานผล
 ของนักเรียนเกี่ยวกับความหมาย ความสำคัญ องค์ประกอบในการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ
 วิธีการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ และการนำวิธีการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศไปใช้ให้เป็นประโยชน์
 ในชีวิตประจำวัน

โปรแกรมการสอนแบบปกติ เรื่องการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ

การสอนแบบปกติ เรื่องการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ประกอบด้วยหัวข้อต่าง ๆ 4 หัวข้อ

ใช้เวลา 14 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
1	ปฐมนิเทศ	1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพและบรรยากาศที่ดีในการเริ่มต้นทำกิจกรรมร่วมกัน	1. ผู้วิจัยสร้างความรู้จักคุ้นเคยกับนักเรียน โดยผู้วิจัยแนะนำตนเอง และให้นักเรียนแต่ละคนแนะนำตนเอง เพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยกัน 1.1 ผู้วิจัยแจกป้ายชื่อเพื่อนให้นักเรียนแต่ละคนคนละป้ายให้หาเพื่อนที่มีชื่อตามป้ายนั้นให้พบ และติดป้ายชื่อนั้นให้เพื่อนและให้ทั้งสองคนสนทนากันเกี่ยวกับเรื่องของตนเอง คนละ 4 นาที พยายามให้รู้จักกันและกันให้มากที่สุด	ป้ายชื่อ	50 นาที

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
			1.2 ให้นักเรียนแต่ละ คู่มารายงานในกลุ่มใหญ่ถึง สิ่งที่ได้รับฟังจากเพื่อน 1.3 ผู้วิจัยให้นักเรียน ช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จาก กิจกรรมปฐมนิเทศ และ ผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่ นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง 2. เพื่อให้นักเรียน ทราบวัตถุประสงค์ และลักษณะของการ สอนแบบปกติเรื่อง การปรับตัวกับ เพื่อนต่างประเทศ		
			2. ผู้วิจัยอธิบายจุดมุ่งหมาย และลักษณะการสอนแบบปกติ เรื่องการปรับตัวกับเพื่อน ต่างประเทศ 3. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้ นักเรียนซักถาม และนัด- หมายสถานที่ วัน เวลา ที่จะพบกัน เพื่อร่วม กิจกรรมในครั้งต่อไป		
2	การปรับตัว	1. เพื่อให้นักเรียน	1. ผู้วิจัยอธิบายความ	1. วิดีทัศน์ 50	
	กับเพื่อน	บอกความหมายของ	หมายของการปรับตัว	เรื่อง	นาท
	ต่างประเทศ	การปรับตัวกับเพื่อน	กับเพื่อนต่างประเทศและ	"ปรับตัว	
		ต่างประเทศได้	เปิดโอกาสให้นักเรียน	ไม่มี	

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
			ซักถามความหมายของ ปัญหา"		
			การปรับตัวกับเพื่อน		
			ต่างประเทศ		
	2. เพื่อให้นักเรียน	2. ผู้วิจัยยกตัวอย่าง			
	บอกความสำคัญของ	เกี่ยวกับการปรับตัวและ			
	การปรับตัวกับเพื่อน	การวางตัวไม่เหมาะสม			
	ต่างประเทศได้	ของวัยรุ่นกับเพื่อนต่าง			
		เพศ โดยฉายวิดีโอ			
		เรื่อง "ปรับตัวไม่ดี			
		มีปัญหา"			
		3. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้			
		นักเรียนซักถามเกี่ยวกับ			
		พฤติกรรมปรับตัวและ			
		วางตัวไม่เหมาะสมกับ			
		เพื่อนต่างประเทศ วิธีการและ			
		ความสำคัญของการปรับตัว			
		และวางตัวที่เหมาะสมกับ			
		เพื่อนต่างประเทศ			
		4. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วย			
		กันสรุปจากการดูวิดีโอ			
		เรื่อง "ปรับตัวไม่ดีมีปัญหา"			
		เกี่ยวกับพฤติกรรม			

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
			ปรับตัวและวางตัวที่ไม่ เหมาะสมและความสำคัญ ของการปรับตัวและวาง ตัวกับเพื่อนต่างเพศและ ผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่ นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง		
3	การปรับตัว กับเพื่อนต่าง เพศ (ต่อ)	1. เพื่อให้นักเรียน ทราบถึงองค์ประกอบ และวิธีการปรับตัวที่ เหมาะสมกับเพื่อน ต่างเพศ	1. ผู้วิจัยอธิบายองค์ประกอบ และวิธีการปรับตัวที่ เหมาะสมกับเพื่อนต่างเพศ พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบ การอธิบาย 2. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นัก- เรียนซักถามและช่วยกันสรุป เกี่ยวกับองค์ประกอบและ วิธีการปรับตัวที่เหมาะสม กับเพื่อนต่างเพศ และ ผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียน ยังไม่ได้กล่าวถึง	-	50 นาที

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
4	การใช้วาจา ที่เหมาะสม	1. เพื่อให้นักเรียน ตระหนักถึงความสำคัญ ของการใช้วาจาที่ เหมาะสม	1. ผู้วิจัยคิดแผนภูมิบทกลอน เกี่ยวกับความสำคัญของการ ใช้วาจาที่เหมาะสมที่ผู้วิจัย อ่านให้ฟังแล้ว นักเรียนเห็น ความสำคัญของการใช้วาจา ที่เหมาะสม อย่างไร 2. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกัน สรุปความสำคัญของการใช้ วาจาที่เหมาะสม และผู้วิจัย เพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยัง ไม่ได้กล่าวถึง	แผนภูมิ บทกลอน	50 นาที
		2. เพื่อให้นักเรียน สามารถทักทาย พูด คุยกับเพื่อนต่างเพศ ด้วยถ้อยคำสุภาพ	3. ผู้วิจัยอธิบายวิธีการทักทาย พูดคุยกับเพื่อนต่างเพศด้วยถ้อย คำสุภาพ พร้อมยกตัวอย่าง ประกอบ 4. ผู้วิจัยยกสถานการณ์ตัวอย่าง เกี่ยวกับการทักทาย พูดคุยกับ เพื่อนต่างเพศและถามนักเรียน แต่ละคนว่าถ้านักเรียนอยู่ใน สถานการณ์ต่าง ๆ นักเรียน จะทักทาย พูดคุยกับเพื่อนต่างเพศ อย่างไร เช่นเมื่อนักเรียน		

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
			พบเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งมา โรงเรียนแต่เช้า นักเรียน จะทักทาย พูดคุยกับ เพื่อนต่างเพศคนนั้น อย่างไร เป็นต้น 5. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียน ซักถามเกี่ยวกับวิธีการทักทาย พูดคุยกับเพื่อนต่างเพศด้วย ถ้อยคำสุภาพ 6. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกัน สรุปเกี่ยวกับวิธีการทักทาย พูด คุยกับเพื่อนต่างเพศด้วยถ้อยคำ สุภาพและผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่ นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง		
5	การเข้าจาก ที่เหมาะสม	1. เพื่อให้นักเรียน สามารถกล่าวคำพูด แสดงความขอบคุณ เมื่อได้รับความ- ช่วยเหลือจาก เพื่อนต่างเพศ	1. ผู้วิจัยกล่าวนำเกี่ยวกับ- สถานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการ กล่าวคำขอบคุณ 2. ผู้วิจัยแสดงแผนภาพเกี่ยว- กับนักเรียนคนหนึ่งยืนเหนือ เหงือกเพราะเพิ่งขาดแปลง ผักเสฉมเพื่อนต่างเพศคนหนึ่ง	แผนภาพ 50 ประกอบ นาทิ การ บรรยาย เกี่ยวกับ สถานการณ์ การเข้าจาก	

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
			นำน้ำมาให้ดื่ม ดื่มนกระดาน ที่เหมาะสม คำ พร้อมเล่าเรื่องเกี่ยวกับ สถานการณ์การกล่าวคำพูด แสดงความขอบคุณเมื่อได้รับ- ความช่วยเหลือจากเพื่อน - ต่างเพศประกอบและถาม นักเรียนแต่ละคนว่าถ้า นักเรียนได้รับความช่วยเหลือ หรือได้น้ำดื่มจากเพื่อนต่างเพศ นักเรียนจะพูดกับเพื่อน ต่างเพศคนนั้นอย่างไร 3. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกัน สรุปเกี่ยวกับวิธปฏิบัติเมื่อได้ รับความช่วยเหลือจากเพื่อน- ต่างเพศ เช่น การกล่าวคำ พูดแสดงความขอบคุณเมื่อ เพื่อนต่างเพศมีน้ำใจ ซึ่ง- นักเรียนพึงปฏิบัติจนเป็นนิสัย อันจะช่วยให้ นักเรียนสามารถ มีสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลอื่น และผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่ นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง		

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
	2. เพื่อให้นักเรียนสามารถกล่าวคำพูดแสดงการขอโทษเมื่อแสดงพฤติกรรมไม่เหมาะสมต่อเพื่อนต่างเพศ		4. ผู้วิจัยกล่าวนำเกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการกล่าวคำพูดแสดงการขอโทษ		
			5. ผู้วิจัยแสดงแผนภาพเกี่ยวกับนักเรียนคนหนึ่งกำลังเดินคิดอะไรเพลิน ๆ อยู่ โดยไม่ได้มองข้างหน้า บังเอิญเดินไปชนเพื่อนต่างเพศซึ่งเดินสวนมา คิดบนกระดานดำ พร้อมทั้งเล่าเรื่องเกี่ยวกับสถานการณ์ การกล่าวคำพูดแสดงการขอโทษเมื่อแสดงพฤติกรรมไม่เหมาะสมต่อเพื่อนต่างเพศประกอบและถามนักเรียนแต่ละคนว่าถ้าเดินไปชนเพื่อนต่างเพศ โดยไม่เจตนา นักเรียนจะพูดกับเพื่อนต่างเพศคนนั้นอย่างไร		
			6. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติเมื่อนักเรียนทำผิดพลาดหรือแสดง		

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
			พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่อ เพื่อนต่างเพศ สิ่งที่ควร ปฏิบัติ เพื่อแสดงให้เห็นความ เป็นผู้มีมารยาทหรือรู้สึกผิดใน สิ่งที่ได้กระทำ โดยไม่เจตนา คือการรู้จักกล่าวคำพูด แสดง การขอโทษ ซึ่งเป็นสิ่งที่ช่วยใน การสร้างสัมพันธภาพกับบุคคล อื่นได้อย่างดี มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเพื่อน ต่างเพศ และผู้วิจัยเพิ่มเติม ในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้ กล่าวถึง		
	๑. เพื่อให้นักเรียน สามารถกล่าวคำชม ชมเมื่อเพื่อนต่าง- เพศประสบความสำเร็จ		7. ผู้วิจัยกล่าวนำเกี่ยวกับ สถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยว กับการกล่าวคำชมชม 8. ผู้วิจัยแสดงแผ่นภาพ เกี่ยวกับเพื่อนต่างเพศ คนหนึ่งกำลังถือรางวัลที่ ชนะเลิศจากการแข่งขันตอบ ปัญหาทางวิชาการ และมี เพื่อน ๆ กำลังแสดงความ		

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
----------	-------------	--------------	---------------	---------	------

ยินดีและกล่าวคำชมเชยเพื่อน-

ต่างเพศคนนั้น ดิตบนกระดาน

คำพร้อมทั้งเล่าเรื่องเกี่ยวกับ

สถานการณ์การกล่าวคำชมเชย

เมื่อเพื่อนต่างเพศประสบความสำเร็จ

สำเร็จ ประกอบ และถาม

นักเรียนแต่ละคนว่าถ้าจะกล่าว

แสดงความยินดีและชมเชย

เพื่อนต่างเพศคนนั้น นักเรียน

จะพูดว่าอย่างไร

9. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกัน

สรุปเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติเมื่อเพื่อน

ประสบความสำเร็จในชีวิตการ

เรียนหรือการทำงานหรือประสบ

ความก้าวหน้า นักเรียนควร

แสดงความมีน้ำใจ แสดงความ

ยินดีต่อเขา ด้วยการกล่าวคำ

ชมเชยในความสำเร็จของเขา

ชื่อถือว่าเป็นมารยาทที่ดี อย่าง

หนึ่ง และเป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยให้

นักเรียนสามารถสร้าง

สัมพันธภาพ กับบุคคลอื่น โดย

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
			เฉพาะเพื่อนต่างประเทศได้คิดและมี ประสิทธิภาพ และผู้วิจัยเพิ่มเติม ในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง		
	4. เพื่อให้นักเรียน สามารถใช้คำพูด ไพเราะและน้ำเสียง ที่นุ่มนวลเมื่อพูดกับ เพื่อนต่างประเทศ		10. ผู้วิจัยยกตัวอย่างเกี่ยวกับ คำพูดไพเราะและน้ำเสียงที่ไม่ นุ่มนวล กระด้าง เมื่อพูดกับ เพื่อนต่างประเทศ และการใช้คำพูด ที่นุ่มนวล ไม่กระด้างกับเพื่อน ต่างประเทศ		
			11. ผู้วิจัยแสดงแผนภาพเกี่ยว- กับนักเรียนคนหนึ่งขอคณหนังสือ กับเพื่อนต่างประเทศที่นั้งอยู่ใกล้ ๆ เพราะไม่ได้เอาหนังสือมา ติด ไว้บนกระดานดำ พร้อมทั้งเล่า เรื่องเกี่ยวกับสถานการณ์การใช้ คำพูดไพเราะ และน้ำเสียงที่ นุ่มนวลเมื่อพูดกับเพื่อนต่างประเทศ ประกอบ และถามนักเรียน แต่ ละคนว่าถ้าเป็นนักเรียนจะพูดกับ เพื่อนต่างประเทศคนนั้นว่าอย่างไร เพื่อให้เขาให้นักเรียนคณหนังสือ ด้วย		

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
			12. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติในการที่นักเรียนจะขอความช่วยเหลือจากใครหรือติดต่อพูดจากับใคร โดยเฉพาะกับเพื่อนต่างประเทศ นักเรียนควรถูกหัดด้วยคำพูดไพเราะและน้ำเสียงที่นุ่มนวล ไม่กระด้างหรือกระโชกโฮกฮาก ซึ่งเป็นวิถีทางที่นักเรียนสามารถสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นได้ดีและมีประสิทธิภาพ และผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง		
6	การแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสม	1. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสมต่อเพื่อนต่างประเทศ	1. ผู้วิจัยกล่าวนำเกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่บุคคลแสดงกิริยาท่าทางที่ไม่เหมาะสมต่อเพื่อนต่างประเทศ	-	50 นาที

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
			2. ผู้วิจัยให้นักเรียนยกตัวอย่างพร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสมต่อเพื่อนต่างเพศ 3. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเกี่ยวกับความสำคัญของการแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสมต่อเพื่อนต่างเพศ 4. ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับความสำคัญของการแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสมต่อเพื่อนต่างเพศ		
7	การแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสม (ต่อ)	1. เพื่อให้นักเรียนสามารถแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสมต่อเพื่อนต่างเพศ	1. ผู้วิจัยอ่านสถานการณ์เกี่ยวกับการแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสมกับเพื่อนต่างเพศให้นักเรียนแต่ละคนตอบคำถามตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ เช่น นักเรียนเพิ่งรู้จักเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งซึ่งเรียนอยู่ชั้นเดียวกัน แต่คนละโรงเรียน	สถาน-การณ์ ตัวอย่างเกี่ยวกับ การแสดงกิริยาท่าทาง	50 นาที

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
----------	-------------	--------------	---------------	---------	------

เข้าวันหนึ่งขณะที่นักเรียนกำลัง ต่อเพื่อน
คอยรณประจำทางอยู่ นักเรียน ต่างเพศ
สังเกตเห็นเพื่อนต่างเพศคนนั้น
กำลังยืนคอยรณประจำทางอยู่
เช่นเดียวกัน นักเรียนจะกล่าว
ทักทาย พูดคุย แสดงกิริยา
ท่าทางต่อเพื่อนต่างเพศคนนั้น
อย่างไร เป็นต้น

2. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียน
ซักถามเกี่ยวกับการแสดงกิริยา
ท่าทางที่เหมาะสมต่อเพื่อนต่าง-
เพศ

3. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุป
ข้อคิดและประโยชน์ที่ได้จากการ
แสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสมต่อ
เพื่อนต่างเพศ และผู้วิจัยเพิ่ม
เติมในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้
กล่าวถึง

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์,	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
8	การช่วยเหลือ กัน	1. เพื่อให้นักเรียน เห็นความสำคัญของ การช่วยเหลือกัน โดยเฉพาะระหว่าง เพื่อนต่างเพศ	1. ผู้วิจัยอธิบายความสำคัญ ของการช่วยเหลือกัน โดย เฉพาะระหว่างเพื่อนต่างเพศ 2. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นัก- เรียนซักถามความสำคัญของ การช่วยเหลือกัน โดยเฉพาะ ระหว่างเพื่อนต่างเพศ 3. ผู้วิจัยสรุปความสำคัญของ การช่วยเหลือกัน โดยเฉพาะ ระหว่างเพื่อนต่างเพศ 4. ผู้วิจัยอ่านสถานการณ์ ต่าง ๆ เกี่ยวกับการช่วย เหลือกันโดยเฉพาะระหว่าง เพื่อนต่างเพศให้นักเรียนฟัง เช่น ขณะนี้นักเรียนเดินตาม หลังเพื่อนต่างเพศไปยังห้อง เรียน เมื่อเดินขึ้นบันไดเพื่อน ต่างเพศคนนั้นลื่นล้มลง นักเรียนจะช่วยเหลือ เพื่อน ต่างเพศคนนั้นอย่างไร เป็นต้น	สถาน- การณ์ ตัวอย่าง เกี่ยวกับ การ ช่วย เหลือกัน โดย เฉพาะ ระหว่าง เพื่อนต่าง เพศ	50 นาที

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
----------	-------------	--------------	---------------	---------	------

5. เมื่อผู้วิจัยอ่านสถานการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการช่วยเหลือกัน โดยเฉพาะระหว่างเพื่อนต่างเพศแล้ว ถาถามนักเรียนแต่ละคนตามสถานการณ์ที่กำหนดให้เกี่ยวกับการช่วยเหลือกัน โดยเฉพาะระหว่างเพื่อนต่างเพศ และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม
6. ผู้วิจัยสรุปวิธีการต่าง ๆ ที่นักเรียนใช้ในการช่วยเหลือเพื่อนต่างเพศในสถานการณ์ต่าง ๆ
7. ผู้วิจัยซักถามนักเรียนเกี่ยวกับประโยชน์ของการช่วยเหลือกัน โดยเฉพาะระหว่างเพื่อนต่างเพศ

9	การให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน (ต่อ)	1. เพื่อให้นักเรียนสามารถรับฟังปัญหาของเพื่อนต่างเพศเมื่อเพื่อนต่างเพศ	1. ผู้วิจัยอ่านสถานการณ์ต่าง ๆ สถานการณ์ให้นักเรียนฟัง เช่น เมื่อเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งมาปรึกษา ตัวอย่างนักเรียนว่าเขามีปัญหาไม่สบาย เกี่ยวกับ	50	การสัมภาษณ์

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
		ไม่สบายใจได้	1. กระดากอายในการติดต่อ พูดคุยกับเพื่อนต่างเพศ นักเรียนจะทำอย่างไรเวลาที่ เพื่อนต่างเพศเล่าปัญหาของ ตนอยู่ เป็นต้น 2. ผู้วิจัยถามนักเรียนแต่ละ คนว่าสามารถรับฟังปัญหาของ เพื่อนต่างเพศที่กำลังไม่สบาย- ใจอย่างไร ตามสถานการณ์ที่ กำหนดให้ และมีแนวทางใน การแก้ไขปัญหแก่เพื่อนต่าง- เพศคนนั้นอย่างไร และเปิด โอกาสให้นักเรียนซักถาม 3. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุป ข้อคิดและประโยชน์ที่ได้จาก การที่สามารถรับฟังปัญหาของ เพื่อนต่างเพศเมื่อเพื่อนไม่ สบายใจ และผู้วิจัยเพิ่มเติมใน สิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง	การช่วย เหลือกัน โดยเฉพาะ ระหว่าง เพื่อนต่าง เพศ และ การกล่าว คำปลอบ- ใจเมื่อ เพื่อน ต่างเพศ พบอุป- สรรค	
	2. เพื่อให้นักเรียน สามารถกล่าวคำ ปลอบใจเมื่อ		4. ผู้วิจัยอ่านสถานการณ์ต่าง ๆ ให้นักเรียนฟัง เช่น "เพื่อน ต่างเพศคนหนึ่งมาปรึกษาปัญหา		

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
		เพื่อนต่างเพศ	กับนักเรียนว่าตนอยากฆ่าตัวตาย		
		พบอุปสรรคได้	เพราะการเรียนตกต่ำ พ่อแม่		
	3. เพื่อให้นักเรียน	สามารถบอกแนวทาง	ใหม่เข้าใจให้ทำงานบ้านมาก		
	หรือข้อเสนอแนะ	เพื่อนต่างเพศสบายใจได้อย่างไร	เกินไป "นักเรียนจะช่วยให้		
	ในการแก้ปัญหา	เรา เมื่อเขาเล่าปัญหาของเขา	ให้นักเรียนฟัง เป็นต้น		
	แก่เพื่อนต่างเพศได้		5. ผู้วิจัยถามนักเรียนแต่ละคน		
			ว่าสามารถกล่าวคำปลอบใจเมื่อ		
			เพื่อนต่างเพศพบอุปสรรคอย่างไร		
			ได้ตามสถานการณ์ที่กำหนดให้		
			มีแนวทางในการแก้ไขปัญหากล่าว		
			เพื่อนต่างเพศคนนั้นอย่างไร		
			และเปิดโอกาสให้นักเรียน		
			ซักถาม		
			6. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกัน		
			สรุปข้อคิดและประโยชน์ที่ได้		
			จากการที่นักเรียนสามารถ		
			กล่าวคำปลอบใจเมื่อเพื่อน		
			ต่างเพศพบอุปสรรค และผู้		
			วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียน		
			ยังไม่ได้กล่าวถึง		

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
10	การให้ความช่วยเหลือกัน (ต่อ)	1. เพื่อให้นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นเพื่อนต่างเพศที่ถูกทอดทิ้งและสามารถช่วยเหลือเพื่อนต่างเพศที่กำลังเดือดร้อนได้	1. ผู้วิจัยอ่านสถานการณ์เกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นเพื่อนต่างเพศที่ถูกทอดทิ้งและสถานการณ์เกี่ยวกับการช่วยเหลือเพื่อนต่างเพศที่กำลังเดือดร้อน เช่นใน การทำความสะอาดห้องเรียน จนตอนเย็น ซึ่งเป็นเวรของนักเรียนทั้งชายและหญิงขณะที่ทำความสะอาดยังไม่เรียบร้อย ทอดทิ้งนั้น เพื่อนทั้งหญิงและชาย 6 คน และ การที่ต้องทำเวรต่างอ้างเหตุผล ให้การของตนที่จะทำงานส่วนตัว บ้าง ช่วยเหลือก็หลบหลีกไม่ทำหนีไปเฉย ๆ เพื่อนต่างปล่อยให้นักเรียนชายคนหนึ่ง เพศที่ และนักเรียนหญิงคนหนึ่งทำ กำลัง ความสะอาด เมื่อนักเรียนเดิน เดือดร้อนผ่านไปเห็นเข้า นักเรียนจะทำอย่างไร เป็นต้น	สถาน- การณ์ ตัวอย่าง เกี่ยวกับ การแสดง ความเห็น ใจเพื่อน ต่างเพศ ที่ถูก	50 นาที
			2. ผู้วิจัยถามนักเรียนแต่ละคน ว่านักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นเพื่อนต่างเพศที่ถูกทอดทิ้ง		

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
----------	-------------	--------------	---------------	---------	------

และสามารถช่วยเหลือเพื่อนต่าง-

เพศที่กำลังเดือดร้อนได้อย่างไร

ตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ และ

เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม

3. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกัน

สรุปข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับ

จากการที่สามารถแสดงความ

เห็นใจเพื่อนต่างเพศที่ถูกทอดทิ้ง

และสามารถช่วยเหลือเพื่อนต่าง

เพศที่เดือดร้อน และผู้วิจัยเพิ่ม

เติมในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้

กล่าวถึง

11	การทำงาน
ร่วมกับเพื่อน
ต่างเพศ | 1. เพื่อให้นักเรียน
สามารถรับฟังความ
คิดเห็นและแสดงความ
คิดเห็นที่เป็นประโยชน์
ในการทำงานร่วมกับ
เพื่อนต่างเพศ | 1. ผู้วิจัยอ่านสถานการณ์
ต่าง ๆ ให้นักเรียนฟัง เช่น
เรื่องในวันเข้าพรรษา ครู
ประจำชั้นมอบหมายให้
นักเรียนทุกคนทั้งชายและ
หญิงในชั้นช่วยกันตกแต่งเทียน
เพื่อเข้าร่วมประกวดกับชั้นอื่นๆ
ให้นักเรียนร่วมกันประชุมวางแผน
เสนอความคิดเห็นในการ | 1.สถาน 50
การณ์ นท
ตัวอย่าง
เกี่ยวกับ
การรับ
ฟังความ
คิดเห็น
และ
แสดง |
|----|--------------------------------------|---|---|---|

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
			ตกแต่งเทียนเข้าร่วมประกวด ความ กับชั้นอื่น ๆ นักเรียนจะทำ คิดเห็น อย่างไร เป็นต้น ที่เป็น 2. ผู้วิจัยถามนักเรียนแต่ละคน ประ- ว่านักเรียนสามารถรับฟังความ โยชน คิดเห็นและแสดงความคิดเห็นที่ ขณะที่ทำ เป็นประโยชน์ขณะทำงานร่วม งานร่วม กับเพื่อนต่างเพศอย่างไรตาม กับเพื่อน สถานการณ์ที่กำหนดให้และเปิด ต่างเพศ โอกาสให้นักเรียนซักถาม 2. วิดีทัศน์ 3. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกัน เรื่อง สรุปข้อคิดและประโยชน์ในการ "โรง- รับฟังความคิดเห็นและแสดง เรียน ความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ บ้านหิน ขณะทำงานร่วมกับเพื่อนต่าง- กลิ้ง" เพศและผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่ นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง 4. ผู้วิจัยฉายวิดีโอเรื่อง "โรงเรียนบ้านหินกลิ้ง" ให้นักเรียนดูเพื่อให้เห็นตัวอย่าง ของการรู้จักรับฟังความคิดเห็น ของผู้อื่น และรู้จักแสดงความ		

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
			คิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อที่ ประชุมในขณะประชุมกลุ่มร่วมกัน 5. ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปข้อคิดที่ ได้จากการดูวิทัศน์เรื่อง "โรงเรียนบ้านหินกลิ้ง" และ ผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียน ยังไม่ได้กล่าวถึง		
12	การทำงาน ร่วมกับเพื่อน- ต่างเพศ (ต่อ)	1. เพื่อให้นักเรียน เห็นความสำคัญของ การทำงานร่วมกับ เพื่อนต่างเพศ	1. ครูอธิบายถึงความสำคัญ ของการทำงานร่วมกับเพื่อน ต่างเพศพร้อมยกตัวอย่าง การทำงานร่วมกับเพื่อนต่าง- เพศในสถานการณ์ต่าง ๆ ให้ นักเรียนฟัง เช่น ในการทำ กระทงส่งเข้าประกวดเนื่องใน วันลอยกระทง สมาชิกแต่ละคน ในกลุ่มทั้งชายหญิงต่างมีความ สามารถ ความถนัด นิสัยไม่ เหมือนกัน ชายอาจมีทักษะใน การออกแบบรูปทรง จัดทำ วัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ในการทำ กระทง ส่วนหญิงอาจมีความ	-	50 นาที

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
			ประณีต และทักษะในการเย็บปัก ถักร้อย ชุบและดอกลิ้น ประ- กอบการตกแต่งกระทาง ฉะนั้น ในการทำกระทาง ครึ่งนี้สมาชิก ต้องรู้จักและเข้าใจธรรมชาติ ของชายและหญิงเพื่อจะได้มอบ- หมายงานให้เขาทำได้อย่าง เหมาะสม เพื่อให้งานนั้น ๆ สำเร็จไปด้วยดี เป็นต้น 2. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียน ซักถามความสำคัญของการ ทำงานร่วมกับเพื่อนต่างเพศ 3. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกัน สรุปความสำคัญของการทำงาน ร่วมกับเพื่อนต่างเพศและผู้ วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียน ยังไม่ได้กล่าวถึง		

13	การทำงาน ร่วมกับเพื่อน- ต่างเพศ (ต่อ)	1. เพื่อให้นักเรียน เห็นความสำคัญของ การร่วมมือในการ ทำงานและรู้จัก	1. ผู้วิจัยกล่าวนำเกี่ยวกับการ ที่บุคคลจะต้องให้ความร่วมมือใน การทำงานและรู้จักใกล้ชิด เมื่อเกิดความขัดแย้งในการ	-	50 นาที
----	---	--	---	---	------------

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
		ใกล้เกลี่ยเมื่อเกิด ความขัดแย้งในการ ทำงานร่วมกับ เพื่อนต่างประเทศ	ทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ 2. ผู้วิจัยอธิบายถึงความสำคัญของการร่วมมือในการทำงาน และรู้จักใกล้เกลี่ยเมื่อเกิดการขัดแย้งในการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ 3. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุป เกี่ยวกับความสำคัญของการร่วมมือในการทำงานกับเพื่อนต่างประเทศ และการรู้จักใกล้เกลี่ยขณะเกิดความขัดแย้งในการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ และผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง		
14	ปัจฉิมนิเทศ	1. เพื่อให้นักเรียนสามารถบอกความหมาย ความสำคัญ องค์ประกอบในการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ วิธีการปรับตัวและวางตัวที่	1. ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปความหมายความสำคัญ องค์ประกอบในการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ วิธีการปรับตัวและวางตัวที่เหมาะสมกับเพื่อนต่างประเทศ ตลอดจนการนำวิธีการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศที่เรารู้ไปใช้	-	50 นาที

ครั้งที่	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์	เวลา
	เหมาะสมกับเพื่อน ต่างประเทศ ตลอดจน การนำวิธีการ ปรับตัวกับเพื่อน- ต่างประเทศไปใช้ ให้เป็นประโยชน์ ในชีวิตประจำวัน ได้		ในชีวิตประจำวัน และผู้วิจัย เพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยัง ไม่ได้กล่าวถึง 2. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้ นักเรียนซักถาม และแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการ ปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศที่ ผ่านมา 3. ผู้วิจัยกล่าวคำอำลา นักเรียน		

ครั้งที่ 1

ปฐมนิเทศ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพและบรรยากาศที่ดีในการเริ่มต้นทำกิจกรรมร่วมกัน
2. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์และลักษณะของการสอนแบบปกติ เรื่องการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยสร้างความรู้จักคุ้นเคยกับนักเรียน โดยผู้วิจัยแนะนำตนเอง และให้นักเรียนแต่ละคนแนะนำตนเองเพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยกัน
 - 1.1 ผู้วิจัยแจกป้ายชื่อเพื่อนให้นักเรียนแต่ละคน คนละป้าย ให้หาเพื่อนที่มีชื่อตามป้ายนั้นให้พบ แล้วติดป้ายชื่อนั้นให้เพื่อนและให้ทั้งสองคนสนทนากันเกี่ยวกับเรื่องของตนเองคนละ 4 นาที พยายามให้รู้จักกันและกันให้มากที่สุด
 - 1.2 ให้นักเรียนแต่ละคนมารายงานในกลุ่มใหญ่ถึงสิ่งที่ได้รับฟังจากเพื่อน
 - 1.3 ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดที่ได้จากกิจกรรมปฐมนิเทศและผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง
2. ผู้วิจัยอธิบายจุดมุ่งหมายและลักษณะการสอนแบบปกติ เรื่องการปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ
3. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามและนัดหมายสถานที่ วัน เวลา ที่จะพบกัน เพื่อร่วมกิจกรรมในครั้งต่อไป

อุปกรณ์

ป้ายชื่อ

การประเมินผล

1. สังเกตการซักถามข้อข้องใจต่าง ๆ ของนักเรียน
2. สังเกตความสนใจของนักเรียนในการฟัง ผู้วิจัยอธิบาย
3. สังเกตการสัมภาษณ์เพื่อนของนักเรียนและการตั้งใจฟังขณะเพื่อนพูด
4. สังเกตการรายงานของนักเรียนเกี่ยวกับสิ่งที่ได้รับฟังจากเพื่อน
5. สังเกตการสรุปของนักเรียนเกี่ยวกับข้อคิดที่ได้จากกิจกรรมปฐมนิเทศ

ครั้งที่ 2

การปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนบอกความหมายของการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศได้
2. เพื่อให้นักเรียนบอกความสำคัญของการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศได้

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยอธิบายความหมายของการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามความหมายของการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ
2. ผู้วิจัยยกตัวอย่างเกี่ยวกับการปรับตัวและวางตัวไม่เหมาะสมของวัยรุ่นกับเพื่อนต่างเพศ โดยฉายวิดีโอเรื่อง "ปรับตัวไม่ฉฉฉฉฉฉ"
3. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเกี่ยวกับพฤติกรรม การปรับตัวและวางตัวไม่เหมาะสมกับเพื่อนต่างเพศ วิธีการและความสำคัญของการปรับตัวและวางตัวที่เหมาะสมกับเพื่อนต่างเพศ
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปจากการดูวิดีโอ เรื่อง "ปรับตัวไม่ฉฉฉฉฉฉ" เกี่ยวกับพฤติกรรม การปรับตัวและวางตัวไม่เหมาะสมกับเพื่อนต่างเพศ วิธีการและความสำคัญของการปรับตัวและวางตัวกับเพื่อนต่างเพศ และผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง

อุปกรณ์

วิดีโอ เรื่อง "ปรับตัวไม่ฉฉฉฉฉฉ"

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจในการดูวิทัศน์และฟังผู้วิจัยอธิบายของนักเรียน
2. สังเกตการซักถามและการสรุปของนักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมการปรับตัวและวางตัวไม่เหมาะสมกับเพื่อนต่างประเทศ วิธีการและความสำคัญของการปรับตัวที่เหมาะสมกับเพื่อนต่างประเทศ

เนื้อหา

วิทัศน์ เรื่อง "ปรับตัวไม่ควมปัญหา" รายละเอียดจากการสอน โดยใช้ชุดการแนะแนว

ครั้งที่ 2

ครั้งที่ 3

การปรับตัวกับเพื่อนต่างประเทศ (ต่อ)

วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักเรียนทราบถึงองค์ประกอบและวิธีการปรับตัวที่เหมาะสมกับเพื่อนต่างประเทศ

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยอธิบายองค์ประกอบและวิธีการปรับตัวที่เหมาะสมกับเพื่อนต่างประเทศ พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบการอธิบาย
2. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม และช่วยกันสรุปเกี่ยวกับองค์ประกอบและวิธีการปรับตัวที่เหมาะสมกับเพื่อนต่างประเทศ และผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง

อุปกรณ์

-

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจฟังของนักเรียนเมื่อผู้วิจัยอธิบาย
2. สังเกตการซักถาม และการสรุปของนักเรียนเกี่ยวกับองค์ประกอบและวิธีการปรับตัวที่เหมาะสมกับเพื่อนต่างประเทศ

ครั้งที่ 4

การใช้วาจาที่เหมาะสม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการใช้วาจาที่เหมาะสม
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถทักทาย พูดคุยกับเพื่อนต่างเพศด้วยถ้อยคำที่สุภาพ

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยจัดแผนภูมิทกลอนเกี่ยวกับความสำคัญของการใช้วาจาที่เหมาะสมและอ่านให้นักเรียนฟัง (เนื้อหาเช่นเดียวกับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวครั้งที่ 4)
2. ผู้วิจัยซักถามนักเรียนแต่ละคนว่า จากการได้ฟังคำกลอนเกี่ยวกับการใช้วาจาที่เหมาะสมที่ผู้วิจัยอ่านให้ฟังแล้ว นักเรียนเห็นความสำคัญของการใช้วาจาที่เหมาะสมอย่างไร
3. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปความสำคัญของการใช้วาจาที่เหมาะสม และผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง
4. ผู้วิจัยอธิบายวิธีการทักทาย พูดคุยกับเพื่อนต่างเพศด้วยถ้อยคำสุภาพ พร้อมยกตัวอย่างประกอบ
 5. ผู้วิจัยยกสถานการณ์ตัวอย่างเกี่ยวกับการทักทาย พูดคุยกับเพื่อนต่างเพศ และถามนักเรียนแต่ละคนว่าถ้านักเรียนอยู่ในสถานการณ์ต่าง ๆ ต่อไปนี้ นักเรียนจะทักทาย พูดคุยกับเพื่อนต่างเพศอย่างไร
 - 5.1 เมื่อนักเรียนพบเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งมาโรงเรียนแต่เช้า นักเรียนจะทักทาย พูดคุยกับเพื่อนต่างเพศคนนั้นอย่างไร
 - 5.2 เมื่อนักเรียนพบเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งซึ่งเรียนอยู่โรงเรียนเดียวกัน นักเรียนระดับชั้นเดียวกับนักเรียน แต่คนละห้อง ที่ป้ายรถประจำทาง นักเรียนจะทักทาย พูดคุยกับเพื่อนต่างเพศคนนั้นอย่างไร

5.3 เมื่อนักเรียนพบเพื่อนต่างเพศคนหนึ่ง ซึ่งกำลังเดินซื้อของอยู่ในตลาดเดินสวนมา นักเรียนจะทักทาย พูดคุยกับเพื่อนต่างเพศคนนั้นอย่างไร

5.4 ในขณะที่นักเรียนและเพื่อน ๆ กำลังจะซื้อตั๋วเข้าชมงานเทศกาล ประจำปีที่อำเภอจัดขึ้น คืองานของตำบลหมื่น นักเรียนพบเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งซึ่งเรียนอยู่อีกโรงเรียน นักเรียนจะทักทาย พูดคุยกับเพื่อนต่างเพศคนนั้นอย่างไร

5.5 เมื่อนักเรียนและเพื่อนไปสงฆ์พระในวันสงกรานต์ที่วัดแห่งหนึ่ง นักเรียนพบเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งที่นักเรียนสนใจและรู้จัก แต่เรียนอยู่อีกโรงเรียนหนึ่ง นักเรียนจะทักทาย พูดคุยกับเพื่อนต่างเพศคนนั้นอย่างไร

6. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเกี่ยวกับวิธีการทักทาย พูดคุย กับเพื่อนต่างเพศด้วยถ้อยคำสุภาพ

7. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับวิธีการทักทาย พูดคุย กับเพื่อนต่างเพศด้วยถ้อยคำสุภาพ และผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง

อุปกรณ์

แผนภูมิทกลอนเกี่ยวกับการใช้วาจาที่เหมาะสม

การประเมินผล

1. สังเกตการตั้งใจฟังของนักเรียนเมื่อผู้วิจัยอ่านบทกลอนและอธิบาย
2. สังเกตการตอบข้อซักถาม การซักถามและการสรุปของนักเรียนเกี่ยวกับความสำคัญของการใช้วาจาที่เหมาะสม วิธีการทักทาย พูดคุยกับเพื่อนต่างเพศด้วยถ้อยคำที่สุภาพ

ครั้งที่ 5

การใช้วาจาที่เหมาะสม (ต่อ)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถกล่าวคำพูดแสดงความขอบคุณเมื่อได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนต่างเพศ
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถกล่าวคำพูดแสดงการขอโทษเมื่อกระทำไม่เหมาะสมต่อเพื่อนต่างเพศ
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถกล่าวคำชมเชยเมื่อเพื่อนต่างเพศประสบผลสำเร็จ
4. เพื่อให้นักเรียนสามารถชี้คำพูดโห่เราะและน้ำเสียงที่ข่มขู่ เมื่อพูดกับเพื่อนต่างเพศ

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยกล่าวนำเกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการกล่าวคำขอบคุณ ดังนี้
 ในชีวิตประจำวันนักเรียนอาจจะพบกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นปัญหาและนักเรียนได้รับการช่วยเหลือ เมื่อได้รับการช่วยเหลือนักเรียนจะรู้จักกล่าวคำพูดแสดงความขอบคุณอันแสดงถึงความซื่อสัตย์จริงใจของผู้ให้การช่วยเหลือ เช่น เมื่อมีผู้ช่วยถือของให้ ขณะอยู่บนรถโดยสาร ช่วยสอนบทเรียนที่ไม่เข้าใจให้ หรือช่วยถือสมุดการบ้านไปส่งครู เป็นต้น
2. ผู้วิจัยแสดงแผนภาพเกี่ยวกับนักเรียนคนหนึ่งยืนเหนือ เหยื่อตก เพราะเพิ่งขาดแปลงผักเสร็จ ซึ่งเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งนำน้ำมาให้ดื่ม ดื่มนกกระดานดำพร้อมทั้งเล่าเรื่องเกี่ยวกับสถานการณ์กล่าวคำพูดแสดงความขอบคุณเมื่อได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อนต่างเพศประจบ และถามนักเรียนแต่ละคนว่าถ้านักเรียนได้รับความช่วยเหลือหรือได้น้ำดื่มจากเพื่อนต่างเพศนักเรียนจะพูดกับเพื่อนต่างเพศคนนั้นอย่างไร

3. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติเมื่อได้รับความช่วยเหลือ จากเพื่อนต่างเพศ เช่น การกล่าวคำพูดแสดงความขอบคุณเมื่อเพื่อนต่างเพศมีน้ำใจ ซึ่งนักเรียนถือปฏิบัติจนเป็นนิสัย อันจะช่วยให้นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลอื่น และผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง

4. ผู้วิจัยกล่าวนำเกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการกล่าวคำขอโทษ ดังนี้

ในชีวิตประจำวันนักเรียนจะพบกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่นักเรียนกระทำไปโดยไม่ตั้งใจ หรือกระทำผิดพลาด นักเรียนจะต้องรู้จักกล่าวคำพูดแสดงการขอโทษ ซึ่งเป็นลักษณะของผู้มีวัฒนธรรม และเป็นสมบัติผู้ดี เช่น เมื่อไปเหยียบเท้าคนอื่นโดยไม่ตั้งใจ เมื่อทำสีกระเด็นเลอะเสื้อเพื่อน เมื่อทำสิ่งของของเพื่อนตกเสียหาย เมื่อต่อว่าเพื่อนแล้วมารู้ภายหลังว่าเพื่อนไม่ผิด เป็นต้น

5. ผู้วิจัยแสดงแผนภาพเกี่ยวกับนักเรียนคนหนึ่งกำลังเดินคิดอะไรเพลิน ๆ อยู่ โดยไม่ได้มองข้างหน้า บังเอิญไปชนเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งซึ่งเดินสวนทางมา คิดบนกระดานดำ พร้อมทั้งเล่าเรื่องเกี่ยวกับสถานการณ์การกล่าวคำพูดแสดงการขอโทษ เมื่อแสดงพฤติกรรมไม่เหมาะสมต่อเพื่อนต่างเพศระกอบ และถามนักเรียนแต่ละคนว่าถ้าเดินไปชนเพื่อนต่างเพศโดยไม่ตั้งใจ นักเรียนจะพูดกับเพื่อนต่างเพศคนนั้นอย่างไร

6. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติเมื่อนักเรียนทำผิดหรือแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่อเพื่อนต่างเพศ สิ่งที่ควรปฏิบัติเพื่อแสดงให้เห็นความเป็นผู้มีมารยาทหรือรู้สึกผิดในสิ่งที่ได้กระทำโดยไม่เจตนาคือการรู้จักกล่าวคำพูดแสดงการขอโทษ ซึ่งเป็นสิ่งที่ช่วยในการสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเพื่อนต่างเพศ และผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนไม่ได้กล่าวถึง

7. ผู้วิจัยกล่าวนำเกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการกล่าวคำชมเชย ดังนี้

ในชีวิตประจำวันนักเรียนอาจพบสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จะต้องรู้จักกล่าวคำชมเชยเมื่อเพื่อนเขาประสบความสำเร็จ อันเป็นการแสดงความมีน้ำใจต่อกัน และแสดงความยินดีในความสำเร็จของเขา เช่น เมื่อเพื่อนร่วมชั้นสอบชิงทุนได้ 1 เพื่อนชนะเลิศในการประกวดร้องเพลง เพื่อนชนะเลิศในการประกวดคำขวัญ เป็นต้น

8. ผู้วิจัยแสดงแผนภาพเกี่ยวกับเพื่อนต่างประเทศคนหนึ่งกำลังถือรางวัลชนะเลิศ จากการแข่งขันตอบปัญหาทางวิชาการ และมีเพื่อน ๆ กำลังแสดงความยินดี และกล่าวคำชมเชย เพื่อนต่างประเทศคนนั้น ตัดบนกระดานดำ พร้อมทั้งเล่าเรื่องเกี่ยวกับสถานการณ์การกล่าวคำชมเชย เมื่อเพื่อนต่างประเทศประสบความสำเร็จประกอบ และถามนักเรียนแต่ละคนว่า ถ้าจะกล่าวแสดงความยินดีและชมเชยเพื่อนต่างประเทศคนนี้นักเรียนจะพูดว่าอย่างไร

9. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับวินัยปฏิบัติเมื่อเพื่อนประสบความสำเร็จในชีวิตการเรียนหรือการทำงาน หรือประสบความสำเร็จก้าวหน้า นักเรียนควรแสดงความมั่นใจ แสดงความยินดีต่อเขา ด้วยการกล่าวคำชมเชยในความสำเร็จของเขา ซึ่งถือว่าเป็นมารยาทที่ดีอย่างหนึ่ง และเป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนสามารถสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นโดยเฉพาะต่อเพื่อนต่างประเทศได้ดีและมีประสิทธิภาพ และผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง

10. ผู้วิจัยยกตัวอย่างเกี่ยวกับคำพูดไพเราะและน้ำเสียงที่นุ่มนวล กระด้าง เมื่อพูดกับเพื่อนต่างประเทศ และการใช้คำพูดที่นุ่มนวล ไม่กระด้างกับเพื่อนต่างประเทศ

11. ผู้วิจัยแสดงแผนภาพเกี่ยวกับนักเรียนคนหนึ่งขอยืมหนังสือกับเพื่อนต่างประเทศที่นั่งอยู่ใกล้ ๆ เพราะไม่ได้เอาหนังสือมา ติดไว้บนกระดานดำพร้อมทั้งเล่าเรื่องเกี่ยวกับสถานการณ์การใช้คำพูดไพเราะและน้ำเสียงที่นุ่มนวล เมื่อพูดกับเพื่อนต่างประเทศประกอบและถามนักเรียนแต่ละคนว่าถ้าเป็นนักเรียนจะพูดกับเพื่อนต่างประเทศคนนั้นว่าอย่างไร เพื่อให้เขาให้นักเรียนยืมหนังสือด้วย

12. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับวินัยปฏิบัติในการที่นักเรียนจะขอความช่วยเหลือจากใครหรือติดต่อกับใคร โดยเฉพาะกับเพื่อนต่างประเทศ นักเรียนควรที่จะพูดด้วยคำพูดที่ไพเราะและน้ำเสียงที่นุ่มนวล ไม่กระด้างหรือกระโชกโฮกฮาก ซึ่งจะเป็นวิถีทางที่นักเรียนสามารถสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นได้ดีและมีประสิทธิภาพและผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง

อุปกรณ์

แผนภาพประกอบการบรรยายเกี่ยวกับการใช้วาจาที่เหมาะสม

การประเมินผล

1. สังเกตการตั้งใจฟังของนักเรียน เมื่อผู้วิจัยเล่าสถานการณ์ต่าง ๆ

2. สังเกตการตอบข้อซักถาม และการสรุปของนักเรียนเกี่ยวกับการสามารถกล่าว

คำพูดแสดงความขอบคุณเมื่อได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนต่างประเทศ กล่าวคำพูดแสดงการขอโทษ

เมื่อกระทำได้ไม่เหมาะสมต่อเพื่อนต่างประเทศ กล่าวคำชมเชยเมื่อเพื่อนต่างประเทศประสบความสำเร็จ

และการใช้คำพูดไพเราะและน้ำเสียงที่นุ่มนวล เมื่อพูดกับเพื่อนต่างประเทศ

ครั้งที่ 6

การแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสม

วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสมต่อเพื่อนต่างประเทศ

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยกล่าวนำเกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่บุคคลแสดงกิริยาท่าทางที่ไม่เหมาะสมต่อเพื่อนต่างประเทศ ดังนี้

ในชีวิตประจำวันนักเรียนคงจะพบเห็นว่าเพื่อนชายและเพื่อนหญิงมักแสดงกิริยาท่าทางต่อกันทั้งเหมาะสมและไม่เหมาะสม ซึ่งถ้าบุคคลใดสามารถแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสมก็จะทำให้บุคคลนั้นสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เป็นที่ยอมรับของคนในสังคมและปราศจากปัญหาทั้งหมด เช่น ไม่จิ้มมือถือแขนเมื่ออยู่ตามลำพังสองต่อสอง ไม่แสดงกิริยาก้าวร้าวหรือเสียดสีด้วยท่าทางหรือวาจาเมื่อไม่พอใจกัน ไม่แสดงสีหน้าบูดบึ้งเมื่อเพื่อนทำให้ไม่พอใจ เป็นต้น

ในทางตรงกันข้ามถ้าบุคคลแสดงกิริยาท่าทางไม่เหมาะสม ก็จะไม่ได้รับการยอมรับจากคนในสังคมเกิดความคับข้องใจ ไม่สามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้ และอาจก่อให้เกิดปัญหาประเพณีผิดประเพณี ขิงสุกก่อนห้ามได้ เช่น การจิ้มมือถือแขนเมื่ออยู่ตามลำพังสองต่อสอง ยิ้มเยาะเมื่อเพื่อนประสบความล้มเหลว ส่งเสียงหัวเราะให้เขาเพื่อต้องการเรียกร้องความสนใจจากเพื่อน เป็นต้น

2. ผู้วิจัยให้นักเรียนยกตัวอย่างพร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสมต่อเพื่อนต่างประเทศ
3. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเกี่ยวกับความสำคัญของการแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสมต่อเพื่อนต่างประเทศ
4. ผู้วิจัยและนักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับความสำคัญของการแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสมต่อเพื่อนต่างประเทศ

อุปกรณ์

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของนักเรียนในการฟังผู้วิจัยกล่าวนำเกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่บุคคลแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม
2. สังเกตการที่นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของการแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสมต่อเพื่อนต่างเพศ
3. สังเกตการสรุปของนักเรียนเกี่ยวกับความสำคัญของการแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสมต่อเพื่อนต่างเพศ

ครั้งที่ 7

การแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสม (ต่อ)

วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักเรียนสามารถแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสมต่อเพื่อนต่างเพศ

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยอ่านสถานการณ์เกี่ยวกับการแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสมกับเพื่อนต่างเพศ และให้นักเรียนแต่ละคนตอบคำถามตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ ดังนี้

1.1 นักเรียนเพิ่งรู้จักเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งซึ่งเรียนอยู่ชั้นเดียวกันแต่คนละโรงเรียน เข้าวันหนึ่งขณะที่นักเรียนกำลังคอยรถประจำทางอยู่ นักเรียนสังเกตเห็นเพื่อนต่างเพศคนนั้นกำลังยืนคอยรถประจำทางเช่นเดียวกัน นักเรียนจะกล่าวทักทายพูดคุย แสดงกิริยาท่าทางต่อเพื่อนต่างเพศคนนั้นอย่างไร

1.2 เพื่อนของนักเรียนแนะนำให้นักเรียนรู้จักเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งของเขา นักเรียนจะกล่าวคำทักทาย พูดคุย แสดงกิริยาท่าทางต่อเพื่อนต่างเพศคนนั้นอย่างไร

1.3 นักเรียนไปช่วยงานวชนาของเพื่อนของพี่ชาย บังเอิญพบกับเพื่อนต่างเพศที่เคยเรียนอยู่โรงเรียนเดียวกัน แต่เขามีความจำเป็นต้องไปช่วยพ่อแม่ประกอบอาชีพจึงไม่ได้เรียนต่อ เมื่อเขาเข้ามาทักทายนักเรียน นักเรียนจะกล่าวคำทักทาย พูดคุยแสดงกิริยาท่าทางต่อเพื่อนเพศคนนั้นอย่างไร

2. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเกี่ยวกับการแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสมต่อเพื่อนต่างเพศ

3. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดและประโยชน์ที่ได้จากการแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสมต่อเพื่อนต่างเพศ และผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง

อุปกรณ์

สถานการณ์ตัวอย่างเกี่ยวกับการแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสมกับเพื่อนต่างประเทศ

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของนักเรียนในการฟังผู้วิจัยอ่านสถานการณ์เกี่ยวกับการแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสมต่อเพื่อนต่างประเทศ
2. สังเกตการตอบคำถามของนักเรียนตามสถานการณ์ที่กำหนดให้
3. สังเกตการซักถามและการสรุปเกี่ยวกับข้อคิดและประโยชน์ที่ได้จากการแสดงกิริยาท่าทางที่เหมาะสมต่อเพื่อนต่างประเทศ

สถานการณ์ตัวอย่างเกี่ยวกับการแสดงท่าทางที่เหมาะสมกับเพื่อนต่างประเทศ

1. นักเรียนเพิ่งรู้จักเพื่อนต่างประเทศคนหนึ่งซึ่งเรียนอยู่ชั้นเดียวกันแต่คนละโรงเรียน เข้าวันหนึ่งขณะที่นักเรียนกำลังคอยรถประจำทางอยู่ นักเรียนสังเกตเห็นเพื่อนต่างประเทศคนนั้น กำลังยืนคอยรถประจำทางเช่นเดียวกัน นักเรียนจะกล่าวทักทายพูดคุย แสดงกิริยาท่าทางต่อเพื่อนต่างประเทศคนนั้นอย่างไร
2. เพื่อนของนักเรียนแนะนำให้นักเรียนรู้จัก เพื่อนต่างประเทศคนหนึ่งของเขา นักเรียนจะกล่าวคำทักทาย พูดคุย แสดงกิริยาท่าทางต่อเพื่อนต่างประเทศคนนั้นอย่างไร
3. นักเรียนไปช่วยงานมวชนาคเพื่อนของพี่ชาย บังเอิญพบกับเพื่อนต่างประเทศที่เคยเรียนอยู่โรงเรียนเดียวกัน แต่เขามีความจำเป็นต้องไปช่วยพ่อแม่ประกอบอาชีพจึงไม่ได้เรียนต่อ เมื่อเขาเข้ามาทักทายนักเรียน นักเรียนจะกล่าวคำทักทาย พูดคุยแสดงกิริยาท่าทางต่อเพื่อนต่างประเทศคนนั้นอย่างไร

ครั้งที่ 8

การช่วยเหลือกัน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการช่วยเหลือกัน โดยเฉพาะระหว่างเพื่อนต่างเพศ
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถบอกวิธีการที่จะช่วยเหลือกัน โดยเฉพาะระหว่างเพื่อนต่างเพศในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยอธิบายความสำคัญของการช่วยเหลือ โดยเฉพาะระหว่างเพื่อนต่างเพศ
2. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามความสำคัญของการช่วยเหลือกัน โดยเฉพาะระหว่างเพื่อนต่างเพศ
3. ผู้วิจัยสรุปความสำคัญของการช่วยเหลือกัน โดยเฉพาะระหว่างเพื่อนต่างเพศ
4. ผู้วิจัยอ่านสถานการณ์ต่าง ๆ ให้นักเรียนฟังดังนี้
 - 4.1 ขณะที่นักเรียนเดินตามหลังเพื่อนต่างเพศไปยังห้องเรียน เมื่อเดินขึ้นบันไดเพื่อนต่างเพศคนนั้นสั่นล้มลง นักเรียนจะช่วยเหลือเพื่อนต่างเพศคนนั้นอย่างไร
 - 4.2 นักเรียนเป็นคนที่เรียนคณิตศาสตร์เก่งมาก เมื่อเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งซึ่งเรียนซ่อมสอบไม่ผ่านวิชาคณิตศาสตร์หลายครั้ง ขอร้องให้นักเรียนช่วยติวให้แต่นักเรียนยังทำการบ้านไม่เสร็จ นักเรียนจะทำอย่างไร
 - 4.3 วันหนึ่งเมื่อนักเรียนและเพื่อน ๆ ช่วยกันจัดพานดอกไม้และชูปเทียนเพื่อไหว้ครูเสร็จแล้ว เพื่อนต่างเพศคนหนึ่งจะนำพานดอกไม้ที่จัดเสร็จไปวางไว้บนโต๊ะ บังเอิญไปสะดุดเท้าเพื่อนคนหนึ่งล้มลง ทำให้อพานดอกไม้เบี้ยวเสียรูปทรง เพื่อน ๆ ต่างพากันว่าและตำหนิเพื่อนต่างเพศคนนั้น จนเพื่อนคนนั้นนั่งเศร้าแสดงสีหน้าไม่สบายใจอย่างเห็นได้ชัด ที่ทำให

พานดอกไม้เสียหายโดยไม่ได้เจตนา นักเรียนจะช่วยเหลือเพื่อนต่างประเทศคนนั้นอย่างไร

5. ผู้วิจัยอ่านสถานการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการช่วยเหลือกัน โดยเฉพาะระหว่างเพื่อนต่างประเทศ แล้วถามนักเรียนแต่ละคน ตามสถานการณ์ที่กำหนดให้เกี่ยวกับการช่วยเหลือกัน โดยเฉพาะระหว่างเพื่อนต่างประเทศ ในข้อ 4.1 - 4.3 และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม

6. ผู้วิจัยสรุปวิธีการต่าง ๆ ที่นักเรียนใช้ในการช่วยเหลือเพื่อนต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น ในสถานการณ์เรียนคณิตศาสตร์อ่อนเพื่อนต่างประเทศมาขอร้องให้ตัวให้ แต่นักเรียนยังทำการบ้านไม่เสร็จ ก็อาจใช้วิธีบอกเขาว่า "รอก่อนนะ เมื่อทำงานบ้านเสร็จแล้วจะมาช่วยตัวให้" หรือในสถานการณ์เพื่อนต่างประเทศจะนำพานดอกไม้ไปวางบนโต๊ะ บังเอิญไปสะดุดเท้าเพื่อนคนหนึ่งล้มลง ทำให้พานดอกไม้เบี้ยวเสียรูปทรง เพื่อน ๆ พากันว่าและตำหนิเพื่อนต่างประเทศคนนั้น จนเพื่อนคนนั้นนั่งเศร้า แสดงสีหน้าไม่สบายใจอย่างเห็นได้ชัด ที่ทำให้พานดอกไม้เสียหายโดยไม่ได้เจตนา ก็อาจใช้วิธีกล่าวพลบใจ ช่วยจัดพานดอกไม้หรือแก้ไขพานดอกไม้ให้ได้รูปทรงเดิม เป็นต้น

7. ผู้วิจัยซักถามนักเรียนเกี่ยวกับประโยชน์ของการช่วยเหลือกัน โดยเฉพาะระหว่างเพื่อนต่างประเทศ

อุปกรณ์

สถานการณ์ตัวอย่างการช่วยเหลือกัน โดยเฉพาะระหว่างเพื่อนต่างประเทศ

การประเมินผล

1. สังเกตการสนใจของนักเรียนในการฟัง ผู้วิจัยอธิบายความสำคัญของการช่วยเหลือกัน โดยเฉพาะระหว่างเพื่อนต่างประเทศ และอ่านสถานการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการช่วยเหลือกัน โดยเฉพาะระหว่างเพื่อนต่างประเทศ

2. สังเกตการซักถาม การตอบข้อซักถามของนักเรียนเกี่ยวกับความสำคัญวิธีการและประโยชน์ของการช่วยเหลือกันโดยเฉพาะระหว่างเพื่อนต่างประเทศ

สถานการณ์ตัวอย่างการช่วยเหลือกันโดยเฉพาะระหว่างเพื่อนต่างเพศ

1. ขณะที่นักเรียนเดินขึ้นบันไดตามหลังเพื่อนต่างเพศคนหนึ่ง ไปยังห้องเรียน เพื่อนคนนั้นลื่นล้มลง นักเรียนจะช่วยเหลือเพื่อนต่างเพศคนนั้นอย่างไร
2. นักเรียนเป็นคนที่เรียนคณิตศาสตร์เก่งมาก เมื่อเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งซึ่งเรียนอ่อน สอบวิชาคณิตศาสตร์ไม่ผ่านหลายครั้ง ขอร้องให้นักเรียนช่วยติวให้ แต่นักเรียนยังทำงานบ้านไม่เสร็จ นักเรียนจะทำอย่างไร
3. วันหนึ่งเมื่อนักเรียนและเพื่อน ๆ ช่วยกันจัดพานดอกไม้และรูปเทียนเพื่อไหว้ครูเสร็จแล้ว เพื่อนต่างเพศคนหนึ่งจะนำพานดอกไม้ที่จัดเสร็จไปวางไว้บนโต๊ะ บังเอิญไปสะดุดเท้าเพื่อนอีกคนหนึ่งล้มลงทำให้พานดอกไม้เบี้ยว เสียรูปทรง เพื่อน ๆ ต่างพากันว่าและตำหนิเพื่อนต่างเพศคนนั้น จนเพื่อนต่างเพศคนนั้นนั่งเศร้าแสดงสีหน้าไม่สบายใจอย่างเห็นได้ชัด ที่ทำให้พานดอกไม้เสียหายโดยไม่ได้เจตนา นักเรียนจะช่วยเหลือเพื่อนต่างเพศคนนั้นอย่างไร

ครั้งที่ 9

การช่วยเหลือกัน (ต่อ)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถรับฟังปัญหาของเพื่อนต่างเพศเมื่อเพื่อนต่างเพศไม่สบายใจได้
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถกล่าวคำปลอบใจเมื่อเพื่อนต่างเพศพบอุปสรรคได้
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถบอกแนวทางหรือข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาแก่เพื่อนต่างเพศได้

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยอ่านสถานการณ์ต่าง ๆ ให้นักเรียนฟัง ดังนี้
 - 1.1 เมื่อเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งมาปรึกษานักเรียนว่าเขามีปัญหาไม่สบายใจกระดากอายในการติดต่อกับเพื่อนต่างเพศ นักเรียนจะทําอย่างไรขณะที่เพื่อนต่างเพศเล่าปัญหาของตนอยู่
 - 1.2 เมื่อเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งมาปรึกษาเรียนว่าเขามีปัญหาขัดแย้งกับเพื่อนสนิท เนื่องจากไปไม่ทันตามนัด ทำให้เพื่อนคนนั้นโกรธทุดอย่างไรรู้ก็ไม่ยอมพูดด้วย นักเรียนจะทําอย่างไร ขณะที่เพื่อนต่างเพศเล่าปัญหาของตนอยู่
2. ผู้วิจัยถามนักเรียนแต่ละคนว่าสามารถรับฟังปัญหาของเพื่อนต่างเพศที่กำลังไม่สบายใจอย่างไร ตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ในข้อ 1.1 และ 1.2 มีแนวทางในการแก้ปัญหาแก่เพื่อนต่างเพศคนนั้นอย่างไร และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม
3. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดและประโยชน์ที่ได้จากการที่สามารถรับฟังปัญหาของเพื่อนต่างเพศเมื่อเพื่อนไม่สบายใจ และผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง

4. ผู้วิจัยอ่านสถานการณ์ต่าง ๆ ให้นักเรียนฟังดังนี้

4.1 เพื่อนต่างเพศคนหนึ่งมาปรึกษาปัญหากับนักเรียนว่าอยากฆ่าตัวตายเพราะการเรียนตกต่ำ พ่อแม่ไม่เข้าใจให้ทำงานบ้านมากเกินไป นักเรียนจะช่วยให้เพื่อนต่างเพศสบายใจได้อย่างไรเมื่อเขาเล่าปัญหาของเขาให้นักเรียนฟัง

4.2 เพื่อนต่างเพศคนหนึ่งมาปรึกษาปัญหากับนักเรียนว่าเขารู้สึกท้อแท้ใจในการฝึกเลี้ยงลูกบาสเกตบอล เพราะแม้ครูจะสอนอย่างไรก็ตามก็เลี้ยงลูกบาสเกตบอลไม่ได้ ขนาดใช้เวลาว่างที่บ้านฝึกเพิ่มเติมก็ยังทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร นักเรียนจะทำอย่างไรขณะที่เพื่อนต่างเพศเล่าปัญหาให้นักเรียนฟัง

5. ผู้วิจัยถามนักเรียนแต่ละคนว่าสามารถกล่าวคำปลอบใจ เมื่อเพื่อนต่างเพศพบอุปสรรคอย่างไรตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ ในข้อ 6.1 และ 6.2 มีแนวทางในการแก้ไขปัญหแก่เพื่อนต่างเพศคนนั้นอย่างไรและเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม

6. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดและประโยชน์ที่ได้จากการที่นักเรียนสามารถกล่าวคำปลอบใจเมื่อเพื่อนต่างเพศพบอุปสรรคและผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง

อุปการณ

สถานการณ์ตัวอย่างเกี่ยวกับการรับฟังปัญหาของเพื่อนต่างเพศและการกล่าว คำปลอบใจเมื่อเพื่อนต่างเพศพบอุปสรรค

การประเมินผล

1. สังเกตการสนใจฟังของนักเรียนเมื่อผู้วิจัยอ่านสถานการณ์เกี่ยวกับการรับฟังปัญหาของเพื่อนต่างเพศและการกล่าวคำปลอบใจเมื่อเพื่อนต่างเพศพบอุปสรรค

2. สังเกตการซักถาม การตอบข้อซักถาม และการสรุปของนักเรียนเกี่ยวกับข้อคิดและประโยชน์ จากการที่สามารถรับฟังปัญหาของเพื่อนต่างเพศเมื่อเพื่อนไม่สบายใจ และสามารถกล่าวคำปลอบใจเมื่อเพื่อนต่างเพศพบอุปสรรค

1. สถานการณ์ตัวอย่างเกี่ยวกับการรับฟังปัญหาของเพื่อนต่างประเทศ

1.1 เมื่อเพื่อนต่างประเทศคนหนึ่งมาปรึกษานักเรียนว่าเขามีปัญหาไม่สบายใจ กระตือรือร้นในการติดต่อพูดคุยกับเพื่อนต่างประเทศ นักเรียนจะอย่างไรขณะที่เพื่อนต่างประเทศเล่าปัญหาของตนอยู่

1.2 เมื่อเพื่อนต่างประเทศคนหนึ่งมาปรึกษานักเรียนว่าเขามีปัญหาขัดแย้งกับเพื่อนสนิท เนื่องจากไปไม่ทันตามนัด ทำให้เพื่อนโกรธเหตุอย่างไร เขาก็ไม่ยอมพูดด้วย นักเรียนจะอย่างไรขณะที่เพื่อนต่างประเทศเล่าปัญหาของตนอยู่

2. สถานการณ์ตัวอย่างเกี่ยวกับการกล่าวคำปลอบใจเมื่อเพื่อนต่างประเทศพบอุปสรรค

2.1 เพื่อนต่างประเทศคนหนึ่งมาปรึกษากับนักเรียนว่า อยากฆ่าตัวตาย เพราะการเรียนตกต่ำ พ่อแม่ไม่เข้าใจให้ทำงานบ้านมากเกินไป นักเรียนจะช่วยให้เพื่อนต่างประเทศสบายใจได้อย่างไร เมื่อเพื่อนต่างประเทศเล่าปัญหาให้นักเรียนฟัง

2.2 เพื่อนต่างประเทศคนหนึ่งมาปรึกษากับนักเรียนว่า เขารู้สึกท้อแท้ใจในการฝึกเลี้ยงลูกกุสเกทบอล เพราะแม้ครูจะสอนอย่างไรก็ตามก็เลี้ยงลูกกุสเกทบอลไม่ได้ ขนาดใช้เวลาว่างที่บ้านฝึกเพิ่มเติมก็ยังทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร นักเรียนทำอย่างไร ขณะที่เพื่อนต่างประเทศเล่าปัญหาให้นักเรียนฟัง

ครั้งที่ 10

การช่วยเหลือกัน (ต่อ)

วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักเรียนสามารถแสดงความเห็นใจเพื่อนต่างเพศที่ถูกทอดทิ้งและสามารถช่วยเหลือเพื่อนต่างเพศที่กำลังเดือดร้อนได้

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยอ่านสถานการณ์เกี่ยวกับการแสดงความเห็นใจเพื่อนต่างเพศที่ถูกทอดทิ้งและสถานการณ์เกี่ยวกับการช่วยเหลือเพื่อนต่างเพศที่กำลังเดือดร้อน ดังนี้

1.1 ในการทำความสะอาดห้องเรียนในตอนเย็น ซึ่งเป็นเวรของนักเรียนทั้งชายและหญิง ขณะที่ทำความสะอาดยังไม่เรียบร้อยนั้น เพื่อนทั้งหญิงและชาย 6 คน ที่ต้องทำเวรต่างอ้างเหตุผลของตนที่จะทำงานส่วนตัว บ้างก็หลบหลีกไม่ให้หนีไปเฉย ๆ ปล่อยให้ นักเรียนช่วยคนหนึ่งและนักเรียนหญิงคนหนึ่งทำความสะอาด เมื่อนักเรียนเดินผ่านไปเห็นเข้านักเรียนจะทำอย่างไร

1.2 เพื่อนต่างเพศที่สนิทคนหนึ่งของนักเรียนมีหน้าตาขี้เหร่ ตัวดำ ปากจัด จากลักษณะหน้าตาและอุปนิสัยดังกล่าวทำให้เพื่อนต่างเพศคนนั้นไม่มีใครอยากคบหรือพูดจาด้วย เขาต้องอยู่อย่างโดดเดี่ยวเสมอ เวลาครูให้ทำการบ้าน เมื่อเพื่อนต่างเพศคนนั้นทำไม่ได้ก็ไม่มีใครช่วยอธิบายให้ ในฐานะที่นักเรียนเป็นเพื่อนสนิทของเขานักเรียนจะทำอย่างไร

1.3 ขณะที่นักเรียนยืนอยู่ข้างถนน บังเอิญเห็นเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งกำลังข้ามถนนและถูกรถชนได้รับบาดเจ็บที่เท้าเดินไม่ได้ นักเรียนจะทำอย่างไร

1.4 ในตอนเย็นหลังเลิกเรียน นักเรียนพบเพื่อนต่างเพศที่สนิทนั่งร้องไห้อยู่คนเดียวติดต้นไม้ นักเรียนจะทำอย่างไร

2. ผู้วิจัยถามนักเรียนแต่ละคนว่านักเรียนสามารถแสดงความเห็นใจ เพื่อนต่างเพศที่ถูกทอดทิ้ง และสามารถช่วยเหลือเพื่อนต่างเพศที่เดือดร้อนอย่างไร ตามสถานการณ์ที่กำหนด
ให้ในข้อ 1.1 ถึง 1.4 และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม

3. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับจากการที่สามารถแสดง
ความเห็นใจเพื่อนต่างเพศที่ถูกทอดทิ้ง และสามารถช่วยเหลือเพื่อนต่างเพศที่กำลังเดือดร้อน และ
ผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง

อุปกรณ์

สถานการณ์ตัวอย่างเกี่ยวกับการแสดงความเห็นใจเพื่อนต่างเพศที่ถูกทอดทิ้ง และ
สถานการณ์ตัวอย่างเกี่ยวกับการช่วยเหลือเพื่อนต่างเพศที่กำลังเดือดร้อน

การประเมินผล

1. สังเกตการณ์ที่นักเรียนสนใจฟัง เมื่อผู้วิจัยอ่านสถานการณ์เกี่ยวกับการแสดง
ความเห็นใจเพื่อนต่างเพศที่ถูกทอดทิ้งและช่วยเหลือเพื่อนต่างเพศที่กำลังเดือดร้อน

2. สังเกตการณ์ซักถาม การตอบข้อซักถาม และการสรุปของนักเรียนเกี่ยวกับข้อคิด
และประโยชน์ที่ได้รับจากการที่สามารถแสดงความเห็นใจเพื่อนต่างเพศที่ถูกทอดทิ้ง และสามารถ
ช่วยเหลือเพื่อนต่างเพศที่กำลังเดือดร้อน

สถานการณ์ตัวอย่างเกี่ยวกับการแสดงความเห็นใจเพื่อนต่างเพศที่ถูกทอดทิ้ง และสถานการณ์
ตัวอย่างเกี่ยวกับการช่วยเหลือเพื่อนต่างเพศที่กำลังเดือดร้อน

1. ในการทำความสะอาดห้องเรียนในตอนเย็น ซึ่งเป็นเวรของนักเรียนทั้งชายและ
หญิง ขณะที่ทำความสะอาดยังไม่เรียบร้อยนั้น เพื่อนทั้งหญิงและชาย 6 คน ที่ต้องทำเวร ต่าง
อ้างเหตุผลของตนที่จะทำงานส่วนตัว บ้างก็สับสนหนักหนาทำหนิไปเฉย ๆ บ่อยๆให้นักเรียนชาย
คนหนึ่งและนักเรียนหญิงคนหนึ่งทำความสะอาด เมื่อนักเรียนเดินผ่านไปเห็นเข้าจะทำอย่างไร

2. เพื่อนต่างเพศที่สนิทสนมหนึ่งของนักเรียนมีหน้าตาขี้เหร่ ตัวดำ ปากจัด จากลักษณะหน้าตาและอุปนิสัยดังกล่าวก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ทำให้เพื่อนต่างเพศคนนั้นไม่มีใครอยากคบหรือพูดจาด้วย ทำให้เขาต้องอยู่โดดเดี่ยวเสมอ เวลาครูให้นักเรียนทำการบ้าน เมื่อเพื่อนต่างเพศคนนั้นทำไม่ได้ก็ไม่มีใครช่วยอธิบายให้ในฐานะนักเรียนเป็นเพื่อนสนิท นักเรียนจะทำอย่างไร

3. ขณะที่นักเรียนยืนอยู่ข้างถนน บังเอิญเห็นเพื่อนต่างเพศคนหนึ่งกำลังข้ามถนน และถูกรถชนได้รับบาดเจ็บสาหัส นักเรียนจะทำอย่างไร

4. ในตอนเย็นหลังเลิกเรียน นักเรียนพบเพื่อนต่างเพศที่สนิท นั่งร้องไห้อยู่คนเดียวใต้ต้นไม้ นักเรียนจะทำอย่างไร

ครั้งที่ 11

การทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ นักเรียนสามารถรับฟังความคิดเห็นและแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์
ในการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยอ่านสถานการณ์ต่าง ๆ ให้ นักเรียนฟังดังนี้

1.1 ในการจัดการแสดงรายการบันเทิงเนื่องในวันขึ้นปีใหม่ ครูมอบหมาย
ให้แต่ละห้องส่งการแสดงห้องละ 1 ชุด ให้ นักเรียนแต่ละห้องช่วยกันวางแผนและเสนอความ
คิดเห็นในการจัดการแสดง มีเพื่อนต่างประเทศคนหนึ่ง เสนอความคิดเห็นที่ขัดแย้งกับนักเรียน
นักเรียนจะอย่างไร

1.2 เนื่องในวันเข้าพรรษา ครูประจำชั้นมอบหมายให้ นักเรียนทุกคนทั้งชาย
และหญิงในชั้นช่วยกันตกแต่งเทียนเพื่อเข้าร่วมประกวดกับชั้นอื่น ๆ ให้ นักเรียนร่วมกันประชุม
วางแผนและเสนอความคิดเห็นในการตกแต่งเทียนเข้าร่วมประกวดกับชั้นอื่น ๆ นักเรียนจะทำ
อย่างไร

2. ผู้วิจัยถามนักเรียนแต่ละคนว่านักเรียนสามารถรับฟังความคิดเห็นและแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์
ในการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศอย่างไร ตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ในข้อ

1.1 และ 1.2 และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม

3. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อคิดและประโยชน์ในการรับฟังความคิดเห็นและ
แสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ในการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ และผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่
นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง

4. ผู้วิจัยฉายวิทัศน์เรื่อง "โรงเรียนบ้านหินกลิ้ง" ให้นักเรียนดูเพื่อให้เห็นตัวอย่างของการรู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และรู้จักแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อที่ประชุมในขณะประชุมกลุ่มร่วมกัน

5. ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปข้อคิดที่ได้จากการดูวิทัศน์เรื่อง "โรงเรียนบ้านหินกลิ้ง" และผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง

อุปกรณ์

1. สถานการณ์ตัวอย่างเกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นและแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ขณะทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ

2. วิทัศน์เรื่อง "โรงเรียนบ้านหินกลิ้ง"

การประเมินผล

1. สังเกตการณ์นักเรียนสนใจฟังเมื่อผู้วิจัยอ่านสถานการณ์เกี่ยวกับการรับฟังความคิดเห็นและแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ขณะทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ

2. สังเกตการณ์สนใจดูวิทัศน์ของนักเรียน

1. สถานการณ์ตัวอย่างเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ และรับฟังความคิดเห็นขณะทำงานร่วมกันกับเพื่อนต่างประเทศ

1. ในการจัดการแสดงรายการบันเทิงเนื่องในวันขึ้นปีใหม่ ครูมอบหมายให้แต่ละห้องส่งการแสดงห้องละ 1 ชุด ให้นักเรียนแต่ละห้องช่วยกันวางแผนและเสนอความคิดเห็นในการจัดการแสดง มีเพื่อนต่างประเทศคนหนึ่งเสนอความคิดเห็นที่ขัดแย้งกับนักเรียน นักเรียนจะอย่างไร

2. เนื่องในวันเข้าพรรษา ครูประจำชั้นมอบหมายให้นักเรียนทุกคนทั้งชายและหญิงในชั้น ช่วยกันตกแต่งเทียนเพื่อเข้าประกวดกับชั้นอื่น ๆ ให้นักเรียนร่วมกันระดมวางแผนและเสนอความคิดเห็นในการตกแต่งเทียนเข้าร่วมประกวดกับชั้นอื่น ๆ นักเรียนจะอย่างไร

2. วิทัศน์เรื่อง "โรงเรียนบ้านหินกลิ้ง" รายละเอียดดูจากสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวครั้งที่ 11

ครั้งที่ 12

การทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ (ต่อ)

วัตถุประสงค์

เพื่อนให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ

วิธีดำเนินการ

1. ครูอธิบายถึงความสำคัญของการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศพร้อมยกตัวอย่างการทำงานร่วมกันกับเพื่อนต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ให้นักเรียนฟัง เช่นในการทำกระถางส่งเข้าประกวดเนื่องในวันลอยกระทง สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มทั้งชายหญิงต่างมีความสามารถ ความถนัด และนิสัยไม่เหมือนกัน ชายอาจมีทักษะในการออกแบบรูปทรงของกระทง จัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ในการทำกระทง ส่วนหญิงอาจมีความประณีต และทักษะในการเย็บปักถักร้อย เย็บ และตกแต่งกระทง การตกแต่งกระทง ฉะนั้นในการทำกระทงครั้งนี้สมาชิกต้องรู้จักและเข้าใจธรรมชาติของชายและหญิง เพื่อจะได้มอบหมายงานให้เขาทำได้เหมาะสม เพื่อทำงานนั้น ๆ สำเร็จไปด้วยดี เป็นต้น
2. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามความสำคัญของการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ
3. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปความสำคัญของการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ และผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง

อุปกรณ์

การประเมินผล

1. สังเกตการสนใจฟังของนักเรียน เมื่อผู้วิจัยอธิบายความสำคัญของการทำงาน
ร่วมกันกับเพื่อนต่างประเทศ
2. สังเกตการซักถาม และการสรุปของนักเรียนเกี่ยวกับความสำคัญของการทำงาน
ร่วมกับเพื่อนต่างประเทศ

ครั้งที่ 13

การทำงานร่วมกับเพื่อนต่างเพศ (ต่อ)

วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการร่วมมือในการทำงานและรู้จักไกล่เกลี่ย เมื่อเกิดความขัดแย้งในการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างเพศ

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยกล่าวนำเกี่ยวกับการที่บุคคลจะต้องร่วมมือในการทำงานและรู้จัก ไกล่เกลี่ย เมื่อเกิดความขัดแย้งในการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างเพศ ดังนี้

ในชีวิตประจำวันบางครั้งนักเรียนจะต้องทำงานร่วมกับบุคคลอื่น โดยเฉพาะกับเพื่อนต่างเพศ การร่วมมือในการทำงานจะช่วยให้งานที่ทำสำเร็จตามเป้าหมาย แต่ในบางครั้งเกิดการขัดแย้งในระหว่างทำงานจำเป็นต้องมีผู้ช่วยไกล่เกลี่ยให้คู่กรณีเกิดความเข้าใจกัน ก็จะทำงานร่วมกันต่อไปและทำงานสำเร็จตามเป้าหมายได้

2. ผู้วิจัยอธิบายถึงความสำคัญของการร่วมมือในการทำงาน และรู้จักไกล่เกลี่ย เมื่อเกิดความขัดแย้งในการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างเพศ

3. ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปความสำคัญของการร่วมมือในการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างเพศ และรู้จักไกล่เกลี่ยเมื่อเกิดความขัดแย้งในการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างเพศและผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง

อุปกรณ์

การประเมินผล

1. สังเกตการณ์นักเรียนสนใจฟังเมื่อผู้วิจัยกล่าวนำเกี่ยวกับการที่บุคคลจะต้องให้ความร่วมมือในการทำงานและรู้จักใกล้เคียงเมื่อเกิดความขัดแย้งในการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างเพศ และอธิบายความสำคัญของการร่วมมือในการทำงานและรู้จักใกล้เคียงเมื่อเกิดความขัดแย้งในการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างเพศ

2. สังเกตการสรุปของนักเรียนเกี่ยวกับความสำคัญของการร่วมมือในการทำงานและรู้จักใกล้เคียงเมื่อเกิดความขัดแย้งในการทำงานร่วมกับเพื่อนต่างเพศ

ครั้งที่ 14

ปัจจัยนิเทศ

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ นักเรียนสามารถบอกความหมาย ความสำคัญ องค์ประกอบในการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ วิธีการปรับตัวและวางตัวที่เหมาะสมกับเพื่อนต่างเพศ ตลอดจนการนำวิธีการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปความหมาย ความสำคัญ องค์ประกอบในการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ วิธีการปรับตัวและวางตัวที่เหมาะสมกับเพื่อนต่างเพศ ตลอดจนการนำวิธีการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศไปใช้ในชีวิตประจำวัน และผู้วิจัยเพิ่มเติมในสิ่งที่นักเรียนยังไม่ได้กล่าวถึง
2. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศที่ผ่านมา
3. ผู้วิจัยกล่าวคำอำลานักเรียน

อุปกรณ์

การประเมินผล

สังเกตการซักถามและการแสดงความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับความสำคัญ องค์ประกอบในการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ วิธีการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ และการนำวิธีการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ภาคผนวก ค

- ตารางเปรียบเทียบคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของกลุ่มทดลอง
ก่อนและหลังการทดลอง
- ตารางเปรียบเทียบคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของกลุ่มควบคุม
ก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 6 เปรียบเทียบคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	คะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ	
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
1	11	45
2	13	44
3	14	41
4	15	45
5	17	41
6	20	41
7	20	41
8	21	43
9	22	40
10	22	45
11	23	46
12	23	46

ตาราง 7 เปรียบเทียบคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	คะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ	
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
1	14	42
2	15	42
3	15	17
4	16	42
5	18	37
6	19	43
7	20	28
8	20	39
9 °	22	45
10	22	37
11	23	39
12	23	36

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นายธีระ ชื่อสกุล ชัยยุทธยรรยง

เกิดวันที่ 7 เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช 2497

สถานที่เกิด อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง

สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 60/237 หมู่ที่ 4 หมู่บ้านร่มเย็น 5

ซอย 5 ถนนพระยาสุเรนทร์ ตำบลบางชัน

อำเภอมีนบุรี กรุงเทพฯ 10510

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน นักวิชาการศึกษา 5

สถานที่ทำงานปัจจุบัน ศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ กรมวิชาการ

กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพฯ 10110

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2517

เตรียมอุดมศึกษา (แผนกศิลปะ) จากโรงเรียน
ศรีวิกรม์

พ.ศ. 2520

วท.บ. (จิตวิทยา) จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง

พ.ศ. 2533

กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) จากมหาวิทยาลัย-
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี

บทคัดย่อ
ของ
ธีระ ชัยยุทธบรรยง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว

มกราคม 2533

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อการปรับตัว
กับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดสมุทร
กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา ปีการศึกษา 2532 ที่มี
คะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 จำนวน 24 คน แบ่งเป็นกลุ่ม
ทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 12 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว ส่วนกลุ่ม
ควบคุมได้รับการสอนแบบปกติ เครื่องมือที่ใช้วัดการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศคือ แบบสอบถามการ
ปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการของวิลคอกซัน (Wilcoxon Matched -
Pairs Signed Ranks test) และแมนวิทนี (The Mann - Whitney U test)

ผลการศึกษามีสรุปได้ดังนี้

1. ภายหลังการทดลอง นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวมีคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยชุดการแนะแนว มีคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศสูงขึ้นหลังจากได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติมีคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศสูงขึ้น ภายหลังได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

THE EFFECT OF A GUIDANCE SET ON
ADJUSTMENT TO OPPOSITE SEX PEERS OF MATHAYOM
SUKSA II STUDENTS AT BANMEEWITHAYA SCHOOL IN
CHANGWAT LOP BURI

AN ABSTRACT

BY

THEERA CHAIYUTYANYONG

A dissertation submitted in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Guidance Psychology
at Srinakharinwirot University

January 1990

The purpose of this experimental research was to study the effect of a guidance set on adjustment to opposite sex peers of Mathayom Suksa II students at Banmeewithaya School in Changwat Lop Buri. The subjects were 24 Mathayom Suksa II students at Banmeewithaya School in Changwat Lap Buri in the academic year 1989 whose scores on the adjustment to opposite sex peers were lower than the percentile ranks of 25. Then the subjects were divided into the experimental group and the control group, each group consisted of 12 students. The instrument used in measuring adjustment to opposite sex peers was "the adjustment to opposite sex peers questionnaire". The statistical methods for data analysis were the Wilcoxon Matched - Pairs Signed Ranks Test and Mann - Whitney U Test.

The results were as follows :

1. After the experiment, the score on the adjustment to opposite sex peers of the students who were taught with the guidance set was significantly higher than the others who were taught with conventional instruction at .01 level.

2. The score on the adjustment to opposite sex peers of the students who were taught with the guidance set was significantly higher than before the experiment at .01 level.

3. The score on the adjustment to opposite sex peers of the students who were taught with the conventional instruction was significantly higher than before the experiment at .01 level.